

இம்மாதிரி தீர்மானம் செய்து கொண்டவரும், எதிரிப்படையினரை அழிப்பவரும், நன்றாக சிந்தித்து செயல்படுபவரும், எவ்விதமான சலனமும் இல்லாதவரான அனுமான், நெருங்கி வந்த அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அவரவர்களால் அதட்டப்பட்டு, பெருங்குரல் எழுப்பினார். (45)

பிறகு, அந்த ராட்சஸர்கள் விரோதிகளை அடக்கவல்ல அனுமான் எவ்வித சலனமும் இல்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து உறுதியான சணற்கயிற்றினாலும் மரப்பட்டைகளாலும் அவரைக் கட்டினார்கள். (46)

(நான் கட்டப்பட்டு விட்டதைக் கேள்விப்பட்டு) 'குதுகலத்துடன், இராவணன் என்னைப் பார்க்க வருவானல்லவா!' என்று நிச்சயமாக எண்ணிய அவர், எதிரிகளின் கட்டுக்களையும் அதட்டலையும் பொறுத்துக் கொண்டார். (47)

நாறுகளால் கட்டப்பட்ட வீர்யவானான அனுமான் பிறும்மாஸ்திரத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டவரானார். (காரணம்,) பிறும்மாஸ்திரம், தன்மேல் இன்னொரு கட்டு போடப்படுவதை சகித்துக் கொள்ளாது. (48)

அந்த வானர சிரேஷ்டர் மரப்பட்டைகளால் கட்டப்பட்டதால் பிறும்மாஸ்திரத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார் என்பதை உணர்ந்து, 'இனி இவரால் என்ன தான் செய்ய முடியாது?' - என்ற பெரும் கவலையை வீரனான இந்திரஜித் அடைந்தான். (49)

'அடடா! நான் செய்த மகத்தான செயல், வீணாக்கப்பட்டு விட்டதே? மந்திரத்தின் செயல்பாடுகளை அரக்கர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை! இந்த அஸ்திரம் வீணாகிப் போனதால் இனி வேறு அஸ்திரமும், இவரிடம் வேலை செய்யாது. நாங்கள் இனிமேல் உயிரோடிருப்பது சந்தேகம் தான்!' (50)

அஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்ட அனுமான், தான் விடுபட்டு விட்டதை, பிறர் அறியும்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. கட்டுக்களால் மிகவும் துன்பப்படுபவர் போல் இருந்தவாறே அந்த ராட்சஸர்களால் இழுக்கப்பட்டார். (51)

கொடியவர்களான அரக்கர்களால் தடிகளாலும், கைமுஷ்டியாலும் தாக்கப்பட்டவராய், இராவணனிடம் அந்த வானரர் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். (52)

மரப்பட்டைகளாலும், கயிற்றாலும் கட்டப்பட்டதால், பிறும்மாஸ்திரத்திலிருந்து அனுமான் விடுபட்டார் என்று தெரிந்து கொண்டான், இந்திரஜித். பரிவாரங்கள் நிறைந்திருந்த அரசவையில், இராவணனிடம், மிக்க பலம் பொருந்திய அந்த வானர வீரரைக் காட்டினான். (53)

மதம் கொண்ட யானை போன்றவரும், கட்டுண்டவருமான அந்த வானரோத்தமனை ராட்சஸர்கள், தலைவனான இராவணனிடம் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். (54)

'யார் இவன்? யாரைச் சேர்ந்தவன்? எங்கிருந்து வந்தான்? இங்கே என்ன வேலை? இவனுக்கு யார் ஆதரவு?' என்று அரசவையில் ராட்சஸ வீரர்களுக்குள் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாயின. (55)

கோபம் கொண்ட ராட்சஸர்களும், மற்றவர்களும் 'இவனைக் கொன்று விடுவோம்', என்றும், 'எரித்து விடுவோம்' என்றும், 'சாப்பிட்டு விடுவோம்' என்றும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். (56)

அனுமான் வேகமாக அந்த (ராட்சஸப் பரிவாரங்கள் இருந்த) வழியைத் தாண்டி, அங்கு அரக்க மன்னனின் காலடியில், வயோதிகப் பணியாளர்களையும், மகா ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட கட்டடத்தையும் ஒரே நோக்கில் பார்த்தார். (57)

- ஸ த₃த₃ர்ஸ மஹாதேஜா ராவண: கபிஸத்தமம் ।
 ரசேஷாபி₄ர்விக்ருதாகாரை: க்ருஷ்யமாணமிதஸ்தத: ॥ 58
- ராஷஸாதி₄பதிம் சாபி த₃த₃ர்ஸ கபிஸத்தம: ।
 தேஜோப₃லஸமாயுக்தம் தபந்தமிவ ப₄ாஸ்கரம் ॥ 59
- ஸ ரோஷஸம்வர்திததாம்ரத்₃ருஷ்டிர்-
 த₃ஸாநநஸ்தம் கபிமந்வவேச்ய ।
 அதே₂பவிஷ்டாந் குலஸீலவ்ருத்₃த₄ாந்
 ஸமாதி₃ஸத்தம் ப்ரதி மந்த்ரிமுக்த₂யாந் ॥ 60
- யத₂ாக்ரமம் தை: ஸ கபிர்விப்ருஷ்ட:
 கார்யார்த₂மர்த₂ஸ்ய ச மூலமாடுத₃ள ।
 நிவேத₃யாமாஸ ஹரீஸ்வரஸ்ய
 தூ₃த: ஸகாஸாத₃ஹமாக₃தோஸ்மி ॥ 61
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டசத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க: (48) ॥

ஏகோநபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃:

ராவணப்ரப₄ாவத₃ர்ஸநம்

- தத: ஸ கர்மணா தஸ்ய விஸ்மிதோ பீ₄மவிக்ரம: ।
 ஹநுமாந் ரோஷதாம்ராசேஷா ரசேஷாதி₄பமவைசுத ॥ 1
- ப்₄ராஜமாநம் மஹார்ஹேண காஞ்சநேந விராஜதா ।
 முக்தாஜாலாவ்ருதேநாத₂ மகுடேந மஹாத்₃யுதிம் ॥ 2
- வஜ்ரஸம்யோக₃ஸம்யுக்தைர்-மஹார்ஹமணிவிக்₃ரஹை: ।
 ஹைமராப₄ரணைஸ்சித்ரைர்மநஸேவ ப்ரகல்பிதை: ॥ 3
- மஹார்ஹஸுக்ஷமஸம்வீதம் ரக்தசந்த₃நருஷிதம் ।
 ஸ்வநுலிப்தம் விசித்ராபி₄ர்விவித₄ாபி₄ஸ்ச ப₄க்திபி₄: ॥ 4
- விவ்ருதைர்த₃ர்ஸநீயைஸ்ச ரக்தாசைஷர்பீ₄மத₃ர்ஸநை: ।
 தீ₃ப்ததீக்ஷணமஹாத₃ம்ஷ்ட்ரை: ப்ரலம்ப₃த₃ஸந்ச₂தை₃: ॥ 5
- ஸிரோபி₄ர்த₃ஸபி₄ர்வீரம் ப்₄ராஜமாநம் மஹௌஜஸம் ।
 நாநாவ்யாலஸமாகீர்ணை: ஸிக₂ரைரிவ மந்த₃ரம் ॥ 6
- நீலாஞ்ஜநசயப்ரக்த₂யம் ஹாரேணோரஸி ராஜதா ।
 பூர்ணசந்த்₃ராப₄வக்த்ரேண ஸப₃லாகமிவாம்பு₃த₃ம் ॥ 7
- ப₃ாஹுபி₄ர்புத்₃த₄கேயுரைஸ்சந்த₃நோத்தமருஷிதை: ।
 ப்₄ராஜமாநாங்க₃தை₃: பீநை: பஞ்சஸீர்ஷைரிவோரகை₃: ॥ 8
- மஹதி ஸ்ப₂ாடிகே சித்ரே ரத்நஸம்யோக₃ஸம்ஸ்க்ருதே ।
 உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணே ஸுபவிஷ்டம் வராஸநே ॥ 9

மகா தேஜஸ்வியான இராவணன், விகாரமான உருவங் கொண்ட ராட்சஸர்களால் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்படும் வானர சிரேஷ்டரைப் பார்த்தான். (58)

அனுமான், சுட்டெரிக்கும் சூரியனைப் போன்று விளங்குபவனும் தேஜஸ்-பலம் மிக்கவனுமான அரக்கர் மன்னனையும் பார்த்தார். (59)

கோபத்தால் கலங்கிச் சிவந்த கண்களுடன், இராவணன் அந்த வானரரை உற்றுப் பார்த்தான். பின்னர், குலம்-நன்னடத்தையால் சிறந்த சான்றோர்களான முக்கிய அமைச்சர்களை, அந்தக் குரங்கை விசாரிக்கும்படி உத்தரவிட்டான். (60)

வந்த காரியம் குறித்தும், அந்தக் காரியத்துக்கு மூலகாரணனைக் குறித்தும், முதலில் வரிசையாகக் கேட்கப்பட்ட ஆஞ்ஜநேயர், 'வானரத் தலைவரிடமிருந்து தூதனாக வந்திருக்கிறேன், நான்' என்று அறிவித்தார். (61)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தெட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (48).

ஸர்க்கம் 49

இராவணனின் மகிமையைக் காண்பது

அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமம் கொண்ட அனுமான், அவனுடைய உத்திரவால் வியப்படைந்து, சினத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அரக்கர்மன்னனைப் பார்த்தார். (யுத்தகளத்தில் சந்திக்கலாம் என்று, தான் எண்ணியிருக்க, இராவணன் இப்படி எதிர்பாராதவிதமாகத் தன்னை அவன் சபைக்கு அழைத்து வந்து விட்டானே! - என்பதால் வியப்பு.) (1)

உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு, நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் மகுடம்; வைரங்கள் இணைக்கப்பட்டதும் சிறந்த ரத்திர வகைகளாலானதும் பொன்னால் ஆனதும், மனத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும் போன்ற விசித்திரமான அணிகலன்கள்; உயர்ந்த பட்டாடைகள்; செஞ்சந்தனப் பூச்சு; பலவகையான வாசனைத் திரவியங்களால் விதம் விதமான வடிவில் கோட்டுருவங்கள்; பயங்கரத் தோற்றமுடைய, செக்கச் சிவந்த, சுழன்று உருளும் கண்கள்; ஒளிவீசும் கூர்மையான கோரைப் பற்கள்; தொங்கும் உதடுகள்; பலவகையான துஷ்டப் பிராணிகள் நிறைந்த மந்தரமலையின் முகடுகளைப் போல் ஒளிரும் பத்துத் தலைகள்; வீரமும் மனோதிடமும் கொண்டவன்; கரிய மைவண்ணத்தான்; மார்பில் விளங்கும் மாலையாலும், பூர்ண சந்திரனைப் போல் ஒளிவீசும் முகத்தாலும் கொக்குகளின் கூட்ட வரிசையோடு கூடிய மேகக் கூட்டம் போன்று காட்சி தருபவன்; பருத்துத் திரண்ட ஐந்துதலை நாகங்கள் போன்ற தோள்வளைகள், கேயூரங்கள் பூட்டப்பட்டு உத்தம சந்தனம் பூசப்பட்ட புஜங்கள்; ஸ்படிகத்தாலான, நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட, உயர்தரமான விரிப்புகள் விரிக்கப்பட்ட மேலான ஆசனத்தில், செளகரியமாக அமர்ந்திருப்பவன்; மிக நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்த அழகிய பெண்களால், சுற்றிலும், அருகில் நின்றவாறு, சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் உபசாரம் செய்து கொண்டிருக்கப்பட்டவன்; நான்கு பெருங்கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகம் போல, மந்திராலோசனையில் வல்லவர்களும் பலத்தால் கர்வம் கொண்டவர்களுமான துர்தரன், பிரஹஸ்தன், மகாபார்ஸ்வன், நிகும்பன் ஆகிய நான்கு அமைச்சர்களோடு கூடியவன்; தேவர்களால் சூழப்பட்ட இந்திரன் போல மந்திராலோசனை நுட்பங்களை அறிந்த அமைச்சர்களாலும், (அவனுக்கு) மங்களத்தையே நாடும் சிந்தனை கொண்ட பிறராலும் ஆலோசகர்களாலும் சூழப்பட்டு, மிக்க தேஜஸ் உடையவனும், மேரு சிகரத்தில் நீருண்ட மேகம் போல் விளங்குபவனுமான ராட்சஸத் தலைவனைக் கண்டார், ஆஞ்ஜநேயர். (2-14)

- அலங்க்ருதாபி₄ரத்யர்த₂ம் ப்ரமத₃ாபி₄: ஸமந்தத: ।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி₄ராராத் ஸமுபஸேவிதம் ॥ 10
- து₃ர்த₄ரேண ப்ரஹஸ்தேந மஹாபார்ஸ்வேந ரக்ஷஸா ।
மந்த்ரிபி₄ர்மந்த்ரதத்த்வஜ்ஞைஞர்நிகும்பே₄ந ச மந்த்ரிணா ॥ 11
- உபோபவிஷ்டம் ரக்ஷாபி₄ஸ்சதுர்பி₄ர்ப₃லத₃ர்பிதை: ।
க்ருத்ஸநம் பரிவ்ருதம் லோகம் சதுர்பி₄ரிவ ஸாக₃ரை: ॥ 12
- மந்த்ரிபிர்மந்த்ரதத்த்வஜ்ஞைஞரந்யைஸ்ச ஸுப₄பு₃த்தி₄பி₄: ।
அந்வாஸ்யமாநம் ஸசிவை: ஸுரைரிவ ஸுரேஸ்வரம் ॥ 13
- அபர்யத₃ராக்ஷஸபதிம் ஹநுமாநதிதேஜஸம் ।
விஷ்டி₂தம் மேருஸிக₂ரே ஸதோயமிவ தோயத₃ம் ॥ 14
- ஸ தை: ஸம்பீட்₃யமாநோ₅பி ரக்ஷாபி₄ர்பீ₄மவிக்ரமை: ।
விஸ்மயம் பரமம் க₃த்வா ரக்ஷா₅தி₄பமவைக்ஷத ॥ 15
- ப்₄ராஜமாநம் ததோ த்₃ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ராக்ஷஸேஸ்வரம் ।
மநஸா சிந்தயாமாஸ தேஜஸா தஸ்ய மோஹித: ॥ 16
- அஹோ ரூபமஹோ தை₄ர்யமஹோ ஸத்த்வமஹோ த்₃யுதி: ।
அஹோ ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா ॥ 17
- யத₃யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் ஸ்யாத₃யம் ராக்ஷஸேஸ்வர: ।
ஸ்யாத₃யம் ஸுரலோகஸ்ய ஸஸக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா ॥ 18
- அஸ்ய க்ருரைர்ந்ருஸம்ஸைஸ்ச கர்மபி₄ர்லோககுத்ஸிதை: ।
தேந பி₃ப்₄யதி க₂ல்வஸ்மால்லோகா: ஸாமரத₃ாநவா: ॥ 19
- அயம் ஹ்யுத்ஸஹதே க்ருத்₃த₄: கர்துமேகார்ணவம் ஜக₃த் ।
இதி சிந்தாம் ப₄ஹுவித₄ாமகரோந்மதிமாந் கபி: ।
த்₃ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸராஜஸ்ய ப்ரப₄ாவமமிதௌஜஸ: ॥ 20

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃: (49) ॥

பஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃:

ப்ரஹஸ்தப்ரஸ்த:

- தமுத்₃வீக்ஷய மஹாப₃ாஹு: பிங்க₃ாக்ஷம் புரத: ஸ்தி₂தம் ।
ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ ராவணோ லோகராவண: ॥ 1
- ஸங்காஹதாத்மா த₃த்₄யௌ ஸ கபீந்த்₃ரம் தேஜஸாவ்ருதம் ।
கிமேஷ ப₄க₃வாந்நந்தீ₃ ப₄வேத் ஸாக்ஷாதி₃ஹாக₃த: ॥ 2
- யேந ஸப்தோ₅ஸ்மி கைலாஸே மயா ஸஞ்சாலிதே புரா ।
ஸோ₅யம் வாநரமூர்தி: ஸ்யாத் கிம்ஸ்வித்₃ப₃ாணோ₅பி வாஸுர: ॥ 3
- ஸ ராஜா ரோஷதாம்ராக்ஷ: ப்ரஹஸ்தம் மந்த்ரிஸத்தமம் ।
காலயுக்தமுவாசேத₃ம் வசோ விபுலமர்த₂வத் ॥ 4

பயங்கரமான ஆற்றல் படைத்த ராட்சஸ வீரர்களால் துன்புறுத்தப் பட்டவராக இருந்தாலும், பேராச்சரியம் அடைந்த அனுமான், அரக்கர் கோமானை நேராகப் பார்த்தார். (15)

ஒளிவீசும் அரக்கமன்னனைப் பார்த்த அனுமான், அவனுடைய தேஜஸால் மயங்கி தனக்குள் சிந்தித்தார். (16)

'ஆகா! என்ன தோற்றம்! என்ன தைரியம்! என்ன ஆற்றல்! என்ன சோபை! ஆகா, இந்த ராட்சஸ மன்னனிடம் தான், எல்லா லட்சணங்களும் எவ்வாறு சீராகப் பொருந்தி இருக்கின்றன! (17)

பலவானாகிய இந்த ராட்சஸமன்னன் மட்டும், அதர்மப் பற்றில்லாதவனாக இருந்தால், தேவலோகத்தையும் தேவேந்திரனையும் கூட காப்பாற்றக் கூடியவனாக இருப்பான். (18)

இவனுடைய கொடுமையான, வெறுக்கத்தக்க, மக்களால் இகழ்த்தக்க செயல்களால், எல்லா உலக மக்களும் தேவ-தானவர்களும் (இவனைக் கண்டு) பயந்து நடுங்குகிறார்கள். (19)

எல்லையில்லாத பராக்கிரமம் கொண்ட ராட்சஸராஜனின் மகிமையைப் பார்த்ததும், 'இவன் மட்டும் கோபம் கொண்டால், இந்த உலகத்தையே கடலுக்குள் அமிழ்த்தி விடுவான்!' என்று, புத்திமானான மாருதி பலவிதமாகச் சிந்தித்தார். (20)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் நாற்பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (49).

ஸர்க்கம் 50

பிரஹஸ்தன் விசாரணை

உலகத்தையே கலங்கச் செய்பவனும் தோள்வலிமை பெற்றவனுமான இராவணன், மஞ்சளான கண்களுடன், தேஜஸ் நிரம்பி எதிரில் நிற்கும் வானர சிரேஷ்டனைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்து, மிகவும் கோபம் கொண்டு, தனக்குள் சந்தேகங்களால் நெஞ்சம் பதறி சிந்தித்தான். 'நான் முன்பு கைலாசமலையைப் பிடித்து அசைத்தபோது என்னைச் சபித்தாரே, அந்த சாட்சாத் பகவான் நந்தியே இங்கு வந்திருக்கிறாரா? அல்லது, அந்த பாணாசுரனே இம்மாதிரி வானர உருவத்துடன் வந்திருக்கிறானோ?' (1-3)

அமைச்சர்களில் சிறந்த பிரஹஸ்தனைப் பார்த்து, அந்த சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றதும் பொருள் பொதிந்ததுமான சொற்களை, கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் இராவணன் கூறினான்: (4)

'இந்தத் துஷ்டனைக் கேட்பாயாக. எங்கிருந்து வந்திருக்கிறான்? எதன் காரணமாக வந்திருக்கிறான்? நந்தவனத்தை அழித்ததால் இவனுக்கு என்ன லாபம்? அரக்கிகளை ஏன் மிரட்டினான்? (5)

- து₃ராத்மா ப்ருச்ச₂யதாமேஷ குத: கிம் வாஸ்ய காரணம் ।
வநப₄ங்கே₃ ச கோஸ்யார்தே₂ ராஷஸீநாம் ச தர்ஜநே ॥ 5
- மத்புரீமப்ரத்₄ருஷ்யாம் வாஸக₃மநே கிம் ப்ரயோஜநம் ।
ஆயோத₄நே வா கிம் கார்யம் ப்ருச்ச₂யதாமேஷ து₃ர்மதி: ॥ 6
- ராவணஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப்ரஹஸ்தோ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்₃ரம் தே ந பீ₄: கார்யா த்வயா கபே ॥ 7
- யதி₃ தாவத்த்வமிந்த்₃ரேண ப்ரேஷிதோ ராவணாலயம் ।
தத்த்வமாக₂யாஹி மா பூ₄த்தே ப₄யம் வாநர மோக்ஷயஸே ॥ 8
- யதி₃ வைஸ்ரவணஸ்ய த்வம் யமஸ்ய வருணஸ்ய வா ।
சாரூபமித₃ம் க்ருத்வா ப்ரவிஷ்டோ ந: புரீமிமாம் ॥ 9
- விஷ்ணுநா ப்ரேஷிதோ வாபி தூ₃தோ விஜயகாங்க்ஷிணா ।
ந ஹி தே வாநரம் தேஜோ ரூபமாத்ரம் து வாநரம் ॥ 10
- தத்த்வத: கத₂யஸ்வாத்₃ய ததோ வாநர மோக்ஷயஸே ।
அந்ருதம் வத₃தஸ்சாபி துர்லப₄ம் தவ ஜீவிதம் ॥ 11
- அத₂வா யந்நிமித்தம் தே ப்ரவேஸோ ராவணாலயே ।
ஏவமுக்தோ ஹரிவரஸ்தத₃ா ரக்ஷாக₃ணேஸ்வரம் ॥ 12
- அப்₃ரவீந்நாஸ்மி ஸக்ரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய வா ।
த₄நதே₃ந ந மே ஸக்₂யம் விஷ்ணுநா நாஸ்மி சோதி₃த: ॥ 13
- ஜாதிரேவ மம த்வேஷா வாநரோஹமிஹாக₄த: ।
த₃ர்ஸநே ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய து₃ர்லபே₄ ததி₃த₃ம் மயா ॥ 14
- வநம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய த₃ர்ஸநார்தே₂ விநாஸிதம் ।
ததஸ்தே ராக்ஷஸா: ப்ராப்தா ப₃லிநோ யுத்₃த₄காங்க்ஷிண: ॥ 15
- ரக்ஷணார்த₂ம் து தே₃ஹஸ்ய ப்ரதியுத்₃த₄ா மயா ரணே ।
அஸ்த்ரபாஸைர்ந ஸக்யோஹம் ப₃ந்து₄ம் தே₃வாஸுரைரபி ॥ 16
- பிதாமஹாதே₃வ வரோ மமாப்யேஷோப₄யுபாக₃த: ।
ராஜாநம் த்₃ரஷ்டுகாமேந மயாஸ்த்ரமநுவர்திதம் ॥ 17
- விமுக்தோ ஹ்யஹமஸ்த்ரேண ராக்ஷஸைஸ்த்வபி₄பீடி₃த: ।
கேநசித்₃ராஜகார்யேண ஸம்ப்ராப்தோஸமி தவாந்திகம் ॥ 18
- தூ₃தோஹமிதி விஜ்ஞேயோ ராக₄வஸ்யாமிதௌஜஸ: ।
ஸ்ருயதாம் சாபி வசநம் மம பத்₂யமித₃ம் ப்ரபே₄ ॥ 19

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சாஸஸ்ஸர்க: (50) ॥

நெருங்க முடியாத என் பட்டணத்துக்குள் வந்ததன் நோக்கம் என்ன? என் படைகளுடன் சண்டை போட்டானே, அது எதற்காக? கேள், இந்தக் கெடுமதியாளனை.' (6)

இராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, பிரஹஸ்தன் (அனுமானைப் பார்த்து) கூறினான்: 'வானரமே! அமைதியாக இரு; பயப்படாதே. உனக்கு நன்மையே உண்டாகும். (7)

வானரமே! இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டு நீ இராவணனிடம் வந்திருக்கிறாயா? பயப்படாமல் சொல்லு. உண்மையைச் சொன்னால், உன்னை விட்டுவிடுவார்கள். (8)

குபேரன், யமன், அல்லது, வருணனால் ஆணையிடப்பட்டு, இந்த ஒற்றன் வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு எங்களுடைய நகரத்துக்குள் நுழைந்திருக்கிறாயா? (9)

வெற்றியை விரும்புகின்ற விஷ்ணுவால், தூதனாக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாயா? உன்னுடைய உருவம் தான், வானரம்; உன்னுடைய பேராற்றல், நிச்சயமாக, வானரனைப் போன்றதாக இல்லை. (10)

இப்போது, உண்மையைக் கூறு; அப்போது தான் நீ விடுவிக்கப்படுவாய். நீ பொய் சொன்னால், உன் உயிருக்கே ஆபத்து! (11)

அல்லது, வேறு எந்தக் காரணத்துக்காக இராவண ராஜ்யத்துக்குள் நீ நுழைந்திருக்கிறாய்?' - இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட வானரோத்தமர், ராட்சஸ மன்னனைப் பார்த்துக் கூறத் தொடங்கினார்: 'இந்திரனாலோ, யமனாலோ, வருணனாலோ அனுப்பப்பட்டவன் அல்லன், நான்; குபேரனுடன் எனக்கு நட்புக் கிடையாது; விஷ்ணுவினாலும் அனுப்பப்படவில்லை. (12,13)

நான் பிறப்பினாலேயே வானரன் தான்! (பொய்யுருவம் ஏற்று வரவில்லை) ராட்சஸ மன்னனைக் காண்பதற்காக இங்கே வந்தேன். அது எளிதில் கைகூடாத காரியமாக இருந்ததால், ராட்சஸராஜனைச் சந்திக்க (க் கிடைக்கும் குறுக்கு வழியாக) அசோகவனத்தை அழித்தேன். அதன்பிறகு தானே, பலசாலிகளான ராட்சஸர்கள் (யுத்தம் செய்வதற்காக) அங்கே வந்தார்கள்? (14,15)

என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக நான் பதில் யுத்தம் செய்தேன். தேவாசுரர்களாலும் கூட அஸ்திர-பாசங்களால் என்னைக் கட்டிப் போட முடியாது. (16)

(உன்னுடைய மகனான இந்திரஜித்துக்கு எந்தப் பிரம்மா, இந்த அஸ்திரத்தைக் கொடுத்தாரோ, அந்த) பிரம்மாவிடமிருந்தே அப்படி ஒரு வரம் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், மன்னனைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, பிரம்மாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டேன். (17)

ராட்சஸர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட நான், அஸ்திரத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டு விட்டேன். ஓர் அரசாங்க விஷயத்தை முன்னிட்டு உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். (18)

அளவிலா ஆற்றலுடைய ஸ்ரீராகவனின் தூதன், நான், மன்னா! உன் நன்மைக்காகக் கூறப்படும் என் சொற்களைக் கேட்பாயாக.' (19)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (50).

ஏகபஞ்சாஸஸர்க்கு:

ஹநாமது₃பதே₃ஸ:

- தம் ஸமீக்ஷய மஹாஸத்த்வம் ஸத்த்வவாந் ஹரிஸத்தம: ।
வாக்யமர்த₂வத₃வ்யக்₃ரஸ்தமுவாச த₃ஸாநநம் ॥ 1
- அஹம் ஸுக்₃ரீவஸந்தே₃ஸாதி₃ஹ ப்ராப்தஸ்தவாலயம் ।
ராக்ஷஸேந்த்₃ர ஹரீஸஸ்த்வாம் ப்₄ராதா குஸலமப்₃ரவீத் ॥ 2
- ப்₄ராதா: ஸ்ருணு ஸமாதே₃ஸம் ஸுக்₃ரீவஸ்ய மஹாத்மந: ।
த₄ர்மார்தே₂பபஹிதம் வாக்யமிஹ சாமுத்ர ச க்ஷமம் ॥ 3
- ராஜா த₃ஸரதே₂நாம ரத₂குஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
பிதேவ ப₃ந்து₄ர்லோகஸ்ய ஸுரேஸ்வரஸமத்₃யுதி: ॥ 4
- ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்தஸ்ய மஹாப₃ாஹு: புத்ர: ப்ரியகர: ப்ரபு₄: ।
பிதுர்நிதே₃ஸாந்நிஷ்க்ராந்த: ப்ரவிஷ்டோ த₃ண்ட₃காவநம் ॥ 5
- லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ஸீதயா சாபி ப₄ார்யயா ।
ராமோ நாம மஹாதேஜா த₄ர்மயம் பந்த₂நமாஸ்ரித: ॥ 6
- தஸ்ய ப₄ார்யா வநே நஷ்டா ஸீதா பதிமநுவ்ரதா ।
வைதே₃ஹஸ்ய ஸுதா ராஜ்ஞோ ஜநகஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 7
- ஸ மார்க₃மாணஸ்தாம் தே₃வீம் ராஜபுத்ர: ஸஹாநுஜ: ।
ருஸ்யமுகமநுப்ராப்த: ஸுக்₃ரீவேண ஸமாக₃த: ॥ 8
- தஸ்ய தேந ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஸீதாயா: பரிமார்க₃ணம் ।
ஸுக்₃ரீவஸ்யாபி ராமேண ஹிராஜ்யம் நிவேதி₃தம் ॥ 9
- ததஸ்தேந ம்ருதே₄ ஹத்வா ராஜபுத்ரேண வாலிநம் ।
ஸுக்₃ரீவ: ஸ்த₂ாபிதோ ராஜ்யே ஹர்ய்ருக்ஷாணாம் க₃ணேஸ்வர: ॥ 10
- த்வயா விஜ்ஞாதபூர்வஸ்ச வாலீ வாநரபுங்க₃வ: ।
ராமேண நிஹத: ஸங்க்₂யே ஸரேணைகேந வாநர: ॥ 11
- ஸ ஸீதாமார்க₃ணே வ்யக்₃ர: ஸுக்₃ரீவ: ஸத்யஸங்க₃ர: ।
ஹரீந் ஸம்ப்ரேஷ்யாமாஸ தி₃ஸ: ஸர்வா ஹரீஸ்வர: ॥ 12
- தாம் ஹரீணாம் ஸஹஸ்ராணி ஸதாநி நியுதாநி ச ।
தி₃க்ஷு ஸர்வாஸு மார்க₃ந்தே ஹ்யத₄ஸ்சோபரி சாம்ப₃ரே ॥ 13
- வைநதேயஸமா: கேசித் கேசித்தத்ராநிலோபமா: ।
அஸங்க₃தய: ஸீக்₄ரா ஹரிவீரா மஹாப₃லா: ॥ 14
- அஹம் து ஹநுமாந்நாம மாருதஸ்யௌரஸ: ஸுத: ।
ஸீதாயாஸ்து க்ருதே தூர்ணம் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ 15

ஸர்க்கம் 51
அனுமானின் அறிவுரை

மகா பராக்கிரமசாலியான அந்த இராவணனைப் பார்த்து, தைரியமிக்க வானரோத்தமர், சிறிதும் குழப்பமில்லாமல், பொருள் பொதிந்த (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினார். (1)

‘சுகீவனுடைய ஆணைப்படி நான் உங்கள் இருப்பிடத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். ராட்சஸ மன்னனே! சகோதரன் போல், நெருங்கிய நட்புடைய சுகீவன் உங்கள் சேஷமலாபங்கள் பற்றி விசாரிக்கும்படி கூறினார். (2)

அறம்-பொருள் கூடியதும், இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் நன்மை பயக்கவல்லதுமான, மகாத்மா சுகீவனுடைய செய்தியைக் கேட்பீராக. (3)

தசரதன் என்ற பெயருடைய ஒரு மன்னர்; திவ்வியமான ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள் ஏராளமாக உடையவர்; உலக மக்களுக்கு ஒரு தந்தை போல் நெருங்கிய உறவுடையவர்; அமரர்கோன் போல் ஒளி வீசுபவர். (4)

அவருடைய மூத்த மைந்தர், தோள் வலிமையுடைய ஸ்ரீராமன், எல்லோருக்கும் நன்மை செய்பவர்; பிரபு; மகா தேஜஸ்வியான தந்தையின் உத்திரவுப்படி (அரண்மனையிலிருந்து) வெளியேறி, அறநெறியை மேற்கொண்டு சகோதரனான லட்சுமணனுடனும், பத்தினியான சீதையுடனும் தண்டகாரணயத்தை அடைந்தார். (5,6)

விதேக மன்னன் ஜனகருடைய குமாரியும், கணவனை அனுசரித்துச் செல்லும் மனைவியுமான சீதை, காட்டில் காணாமல் போய்விட்டார். (7)

தேவியை தேடிக்கொண்டு, சகோதரருடன் கூட அந்த அரசகுமாரர், ரிசியமூக மலை வந்தடைந்தார்; அங்கே, சுகீவனுடன் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. (8)

சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதாக அவர் (சுகீவன்) பிரதிக்கொரு செய்தார்; சுகீவனுக்கு வானர ராஜ்யத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக ஸ்ரீராமனும் வாக்குக் கொடுத்தார். (9)

சண்டையில் வாலியைக் கொண்டு அந்த அரசகுமாரரால் (ஸ்ரீராமனால்) வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவராக, சுகீவன் ஆட்சியில் அமர்த்தப்பட்டார். (10)

வானரவீரரான வாலியைப் பற்றி உங்களுக்கு முன்பே தெரியுமே? மகாவீரரான வாலி, யுத்தத்தில், ஒரே பாணத்தால் ஸ்ரீராமனால் கொல்லப்பட்டார். (11)

கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கறையுடைய வானர மன்னரான சுகீவன், சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் மனம் செலுத்தி எல்லாத் திசைகளுக்கும் வானரர்களை அனுப்பிவைத்தார். (12)

ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான, பதினாயிரக்கணக்கான வானரர்கள், எல்லாத் திசைகளிலும் ஆகாயத்திலும் மேலும் கீழும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (13)

அவர்களில் சிலர், கருடனுக்கு நிகரானவர்கள்; சிலர், வாயுவுக்கு நிகரானவர்கள். வானர வீரர்கள் பலம் பொருந்தியவர்கள்; தடையில்லாமல் செல்லக் கூடியவர்கள்; விரைவாகச் செயல்படுபவர்கள். (14)

நான், வாயுவினுடைய சொந்தப் பிள்ளை, அனுமான் என்று பெயர். சீதையின் பொருட்டு, நூறு யோசனை விஸ்தீர்ணமுள்ள பெருங்கடலை விரைவாகத் தாண்டி, அவரைக் காணும் விருப்பத்துடன் இங்கு வந்துள்ளேன். சுற்றி அலைந்து திரிந்தபோது, உங்கள் மாளிகையில் (அசோகவனத்தில்) ஜனககுமாரியைக் கண்டேன். (15,16)

- ஸமுத்₃ரம் லங்க₄யித்வைவ தாம் தி₃த்₃ருக்ஷூரிஹாக₃த: ।
 ப்₄ரமதா ச மயா த்₃ருஷ்டா க்₃ருஹே தே ஜநகாத்மஜா ॥ 16
- தத்₃ப₄வாந் த்₃ருஷ்டத₄ர்மார்த₂ஸ்தப:க்ருதபரிக்க₃ரஹ: ।
 பரத₃ாராந் மஹாப்ராஜ்ஞ நோபரோத்₃து₄ம் த்வமர்ஹஸி ॥ 17
- ந ஹி த₄ர்மவிருத்₃தே₄ஷு ப₃ஹ்வபாயேஷு கர்மஸு ।
 மூலக₄திஷு ஸஜ்ஜந்தே பு₃த்₃தி₄மந்தோ ப₄வத்₃வித₄ா: ॥ 18
- கஸ்ச லக்ஷ்மணமுக்தாநாம் ராமகோபாநுவர்திநாம் ।
 ஸராணாமக்₃ரத: ஸ்த₂ாதும் ஸக்தோ தே₃வாஸுரேஷ்வபி । 19
- ந சாபி த்ரிஷு லோகேஷு ராஜந் வித்₃யேத கஸ்சந ।
 ராக₄வஸ்ய வ்யலீகம் ய: க்ருத்வா ஸுக₂மவாப்நுயாத் ॥ 20
- தத் த்ரிகாலஹிதம் வாக்யம் த₄ர்மயமர்த₂ாநுப₃ந்தி₄ ச ।
 மந்யஸ்வ நரதே₃வாய ஜாநகீ ப்ரதிதீ₃யதாம் ॥ 21
- த்₃ருஷ்டா ஹீயம் மயா தே₃வீ லப்₃த₄ம் யதி₃ஹ து₃ர்லப₄ம் ।
 உத்தரம் கர்ம யச்சே₂ஷம் நிமித்தம் தத்ர ராக₄வ: ॥ 22
- லக்ஷிதேயம் மயா ஸீதா தத₂ா ஸோகபராயணா ।
 க்₃ருஹ்ய யாம் நாபி₄ஜாநாஸி பஞ்சாஸ்யாமிவ பந்நகீ₃ம் ॥ 23
- நேயம் ஜரயிதும் ஸக்யா ஸாஸுரேரமரேரபி ।
 விஷஸம்ஸ்ருஷ்டமத்யர்த₂ம் பு₄க்தமந்நமிவெளஜஸா ॥ 24
- தப: ஸந்தாபலப்₃த₄ஸ்தே யோ₄யம் த₄ர்மபரிக்க₃ரஹ: ।
 ந ஸ நாஸயிதும் ந்யாய்ய ஆத்மப்ராணபரிக்க₃ரஹ: ॥ 25
- அவத்₄யதாம் தபோபி₄ர்யாம் ப₄வாந் ஸமநுபஸ்யதி ।
 ஆத்மந: ஸாஸுரேர்தே₃வைர்ஹேதுஸ்தத்ராப்யயம் மஹாந் ॥ 26
- ஸுக்₃ரீவோ ந ஹி தே₃வோ₄யம் நாஸுரோ ந ச ராக்ஷஸ: ।
 ந த₃ாநவோ ந க₃ந்த₄ர்வோ ந யக்ஷோ ந ச பந்நக₃: ।
 ஹரீஸ்வரோ ஹி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வ: ஸ து மாநுஷ: ॥ 27
- தஸ்மாத் ப்ராணபரித்ராணம் கத₂ம் ராஜந் கரிஷ்யஸி ।
 ந து த₄ர்மோபஸம்ஹாரமத₄ர்மப₂லஸம்ஹிதம் ॥ 28
- ததே₃வ ப₂லமந்வேதி த₄ர்மஸ்சாத₄ர்மநாஸந: ।
 ப்ராப்தம் த₄ர்மப₂லம் தாவத்₃ப₄வதா நாத்ர ஸம்ஸய: ।
 ப₂லமஸ்யாப்யத₄ர்மஸ்ய க்ஷிப்ரமேவ ப்ரபத்ஸ்யஸே ॥ 29
- ஜநஸ்த₂ாநவத₄ம் பு₃த்₃த்₄வா பு₃த்₃த்₄வா வாலிவத₄ம் தத₂ா ।
 ராமஸுக்₃ரீவஸக₂யம் ச பு₃த்₄யஸ்வ ஹிதமாத்மந: ॥ 30

நீங்கள் தர்மத்தின் தத்துவம் அறிந்தவர்; தவம் செய்து வரங்களைப் பெற்றுள்ளவர். பேரறிவாளரே! அயலார் மனைவியை அபகரித்துக் கொண்டு வந்து வைத்திருப்பது உங்களுக்கு உகந்ததல்ல. (17)

உங்களைப் போன்ற புத்திசாலிகள், தர்மத்துக்கு எதிரானதும், பெரிய ஆபத்துக்களுக்குக் காரணமானதும், வேருடன் நாசம் செய்யக் கூடியதுமான செயல்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள், அல்லவா? (18)

தேவர்களாகட்டும் அசுரர்களாகட்டும் - இராகவனுடைய கோபத்தை உணர்ந்த லட்சுமணனால் விடப்படும் பாணங்களுக்கு எதிராக நிற்கும் சக்தியுடையவர், யார்? (19)

மன்னா! ஸ்ரீராமனுக்கு ஒரு துன்பத்தைத் தந்துவிட்டு, தான், சுகத்தை அடைந்ததாக, இம்மூன்று உலகத்திலும் யாரும் கண்ணில் படவில்லை. (20)

ஆகையால், மூன்று காலங்களிலும் உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யக் கூடியதும், தருமத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் ஒத்ததுமான என் சொற்களை சிந்தித்துப் பாருங்கள்; ஜானகியை அரசரிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள். (21)

என்னால், பிராட்டியார், பார்க்கப்பட்டார் - என்பது, எவ்வளவு அரிய செயல்! மேலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஸ்ரீராகவன் ஆணையிடுவார். (22)

சோகத்தில் மூழ்கியிருப்பவராக சீதை என்னால் காணப்பட்டார். யாரைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ, அவர், (உங்கள் விஷயத்தில்) ஐந்து தலைப் பாம்பு என்பதை நீங்கள் அறியவில்லை. (23)

விஷம் கலந்த அன்னத்தை நிறையப் புசித்தவன் தன் பலத்தால் அதை ஜீரணிக்க முடியாதது போல, பராக்கிரமசாலிகளான அசுரர்களாலும் அமரர்களாலும் கூட இவளை ஜீரணிக்க முடியாது. (அன்னத்தை உண்டதனால், வயிற்றுப் பசி தீர்ந்தது போல் தோன்றினாலும் விஷத்தின் காரணமாக உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படவே செய்யவும்.) (24)

இவைகள் (இப்போது அனுபவித்துவரும் சுகசௌகரியங்கள்) உங்களுடைய தர்மானுஷ்டத்தாலும் தவத்தின் சிறப்பினாலும் அடையப்பட்டவை, எனவே, (அதர்மத்தில் ஈடுபட்டு) தன் பிராணனை இழப்பது என்பது நியாயமான காரியம் இல்லை. (25)

'அசுரர்களாலும் தேவர்களாலும் கூட என்னைக் கொல்ல முடியாது' - என்ற வரத்தை, தவத்தின் பயனாகப் பெற்றிருக்கிறேன்' என்று நீங்கள் எண்ணினால், நான் சொல்லப் போகும் காரணம் மிக்க வலிமையுடையது. (நீங்கள் பெற்றுள்ள வரங்களால் பாதிக்கப்படாதது.) (26)

இந்த சுகீவன் தேவனல்லன்; அசுரனல்லன்; அரக்கனல்லன்; தானவனல்லன்; கந்தர்வனல்லன்; யக்ஷனல்லன்; நாக ஜாதியைச் சேர்ந்தவனுமல்லன். (இவர்களால் எனக்கு மரணம் ஏற்படக் கூடாது - என்ற வரனைத் தானே, பெற்றிருக்கிறாய்?) சுகீவன் வானர மன்னன்; அந்த ஸ்ரீராமனோ, மானுடர்! (27)

(வானரர் - மானுடரால் எனக்கு அழிவு ஏற்படக் கூடாது என்ற வரத்தை நீ பெறவில்லை) ஆகவே, மன்னா! (வானரனும், மானுடருமான அவர்களிடமிருந்து) உங்கள் உயிரை எவ்வாறு, காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? தர்மத்தின் பலனை அனுபவித்து விட்டீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதர்மத்தின் பலனை இனி, விரைவில் அடையப் போகிறீர்கள். (28,29)

ஜனஸ்தானத்தில் (பதிநாலாயிரம் அரக்கர்கள்) வதம் செய்யப்பட்டதையும், வாலியின் வதத்தையும் ராம-சுகீவர்களின் நட்பையும் சிந்தித்துப் பார்த்து, உங்களுடைய சேஷமத்தையும் நினைத்துப் பாருங்கள். (30)

- காமம் க₂ல்வஹமப்யேக: ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஸயிதும் ஸக்தஸ்தஸ்யைஷ து ந நிஸ்சய: ॥ 31
- ராமேண ஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸந்நிதெ₄ள ।
உத்ஸாத₃நமமித்ராணாம் ஸீதா யைஸ்து ப்ரத₄ர்ஷிதா । 32
- அபகுர்வந் ஹி ராமஸ்ய ஸாக்ஷாத₃பி புரந்த₃ர: ।
ந ஸுக₂ம் ப்ராப்நுயாத₃நய: கிம் புநஸ்த்வத்₃விதே₄ ஜந: ॥ 33
- யாம் ஸீதேத்யபி₄ஜாநாஸி யேயம் திஷ்ட₂தி தே வஸே ।
காலராத்ரீதி தாம் வித்₃தி₄ ஸர்வலங்காவிநாஸிநீம் ॥ 34
- தத₃லம் காலபாஸேந ஸீதாவிக்₃ரஹ்ருபிணா ।
ஸ்வயம் ஸ்கந்த₄ாவஸக்தேந க்ஷமமாத்மநி சிந்த்யதாம் ॥ 35
- ஸீதாயாஸ்தேஜஸா த₃க்₃த₄ாம் ராமகோபப்ரபீடி₃தாம் ।
த₃ஹ்யமாநாமிமாம் பஸ்ய புரீம் ஸாட்டப்ரதோலிகாம் ॥ 36
- ஸ்வாநி மித்ராணி மந்த்ரீம்ஸ்ச ஜ்ஞாதீந்ப்₄ராத்ருந்ஸுதாந்ஹிதாந் ।
பே₄ாக₃ாந் த₃ாராம்ஸ்ச லங்காம் ச மா விநாஸமுபாநய ॥ 37
- ஸத்யம் ராக்ஷஸராஜேந்த்₃ர ஸ்ருணுஷ்வ வசநம் மம ॥ 38
- ராமத₂ாஸஸ்ய தூ₃தஸ்ய வாநரஸ்ய விஸேஷத: ।
ஸர்வாந்லோகாந் ஸுஸம்ஹ்ருத்ய ஸபூ₄தாந் ஸசராசராந் ॥ 39
- புநரேவ தத₂ா ஸ்ரஷ்டும் ஸக்தோ ராமோ மஹாயஸா: ।
தே₃வாஸுரநரேந்த்₃ரேஷு யக்ஷரக்ஷாக₃ணேஷு ச ॥ 40
- வித்₃யாத₄ரேஷு ஸர்வேஷு க₃ந்த₄ர்வேஷுரகே₃ஷு ச ।
ஸித்₃தே₄ஷு கிந்நரேந்த்₃ரேஷு பதத்ரிஷு ச ஸர்வத: ॥ 41
- ஸர்வபூ₄தேஷு ஸர்வத்ர ஸர்வகாலேஷு நாஸ்தி ஸ: ।
யோ ராமம் ப்ரதியுத்₄யேத விஷ்ணுதுல்யபராக்ரமம் ॥ 42
- ஸர்வலோகேஸ்வரஸ்யைவம் க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஸம் ।
ராமஸ்ய ராஜஸிம்ஹஸ்ய தூ₃ர்லப₄ம் தவ ஜீவிதம் ॥ 43
- தே₃வாஸ்ச தைத்₃யாஸ்ச நிஸாசரேந்த்₃ர-
க₃ந்த₄ர்வ-வித்₃யாத₄ர-நாக₃யக்ஷா: ।
ராமஸ்ய லோகத்ரயநாயகஸ்ய
ஸ்த₂ாதும் ந ஸக்தா: ஸமரேஷு ஸர்வே ॥ 44
- ப்₃ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ₄ஸ்சதுராநநோ வா
ருத்₃ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா ।
இந்த்₃ரோ மஹேந்த்₃ர: ஸுரநாயகோ வா
த்ராதும் ந ஸக்தா யுதி₄ ராமவத்₄யம் ॥ 45

குதிரைகள்-ரதங்கள்-யானைகளோடு கூடிய இந்த இலங்கையை அழிப்பதற்கு நான் ஒருவனே போதும். ஆனால், அவருடைய உத்தேசம் அதுவல்ல. (31)

'சீதையை அபகரித்துச் சென்ற விரோதிகளை அழித்துக் காட்டுவேன்' என்று வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்கு எதிரில், ஸ்ரீராமன் சூளுரைத்திருக்கிறார். (32)

சாட்சாத் தேவேந்திரனேயானாலும், ராமப் பிரபுவுக்குக் குற்றம் இழைத்துவிட்டு சுகத்தை அனுபவிக்க முடியுமோ? அப்படியிருக்க, உங்களைப் போன்ற சாமானியரைப் பற்றி என்ன சொல்ல?

உங்கள் காவலில் உள்ள எந்தப் பெண்ணரசியை, சீதை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அவர், இலங்கை முழுவதையும் நாசம் செய்ய வந்துள்ள காளராத்திரி என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். (34)

சீதை என்ற உருவங்கொண்டு வந்திருக்கும் காலபாசத்தை, நீங்களாகவே தோளில் சுமந்து கொண்டு வந்தீர்கள். ஆகவே, உங்களுக்கு எப்படி நன்மை ஏற்படும்? நீங்களே எண்ணிப் பாருங்கள். (35)

சீதாப் பிராட்டியின் கற்பின் வலிமையாலும் ஸ்ரீராமனுடைய கோபாக்கினியாலும் தாக்கப்பட்டு எரியப் போகும் இந்த நகரத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்து பாருங்கள். (36)

உங்களுடைய நண்பர்கள், அமைச்சர்கள், பங்காளிகள், சகோதரர்கள், மைந்தர்கள், நலன் விரும்பிகள், போகங்கள், மனைவிகள் மற்றும் இலங்கைக்கும் அழிவைக் கொண்டு வராதீர்கள். (37)

ராட்சஸ மன்னர் பெருமானே! சத்தியமான என் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள். (38)

ஸ்ரீராமனுடைய அடிமையும், தூதனாக வந்திருப்பவனுமான இந்த வானரத்தின், சொற்களைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். பஞ்சபூதங்களோடும், சராசரப் பொருட்களோடும் எல்லா உலகங்களையும் உள்ளாக்கிழுத்து, மறுபடியும், முன்பு இருந்தவாறே படைக்கும் சக்தி படைத்தவர், பெரும்புகழ் பெற்ற ஸ்ரீராமன். விஷ்ணுவுக்குச் சமமான பராக்கிரமம் கொண்ட ஸ்ரீரகுவீரனை எதிர்த்து போரிடக் கூடியவர் தேவர்களிலோ, அசுரர்களிலோ, மன்னர்களிலோ, யக்ஷ-ராட்சஸக் கூட்டங்களிலோ, வித்யாதரர்களிலோ கந்தர்வர்-நாகர்களிலோ, சித்தர்களிலோ, கின்னரர்களிலோ, பறவைகளிலோ, பூதங்களிலோ, எல்லாவற்றிலும், எந்த இடத்திலும், எந்தக் காலத்திலும் எவரும் இல்லை. (39-42)

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரனும், ராஜசிம்மமுமான ரகுநாதனுடைய வெறுப்பை, இம்மாதிரியான (சீதையை அபகரித்தல் என்ற) காரியத்தைச் செய்ததன்மூலம் பெற்றுவிட்ட நீங்கள் உயிரோடிருப்பது மிகக் கடினம். (43)

தேவ-தைத்ய-அரக்க-கந்தர்வ-வித்யாதர-நாக-யக்ஷர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுகூடி வந்தாலும் மூன்றுலக நாயகரான ஸ்ரீராமசந்திரனைப் போரில் எதிர்க்கும் சக்தியுடையவர்கள் அல்லர். (44)

போரில் ஸ்ரீராமனால் வதம் செய்வதற்காகக் குறிபார்க்கப்பட்டவனை, சுயம்புவான நான்முகப் பிரம்மாவோ, முப்புரங்களையெரித்த முக்கண்ணரான ருத்திரனோ, தேவர்கள் தலைவனான பேராற்றல் படைத்த இந்திரனோ (கூட) காப்பாற்ற முடியாது!" (45)

ஸ ஸௌஷ்ட₂வோபேதமதீ₃நவாதி₃ந:

கபேர்நிஸம்யாப்ரதிமோ₅ப்ரியம் வச: ।

த₃ஸாநந: கோபவிவ்ருத்தலோசந:

ஸமாதி₃ஸத்தஸ்ய வத₄ம் மஹாகபே: ।

46

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃: (51) ॥

த்₃விபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃:

தூ₃தவத₄நிவாரணம்

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வாநரஸ்ய மஹாத்மந: ।

ஆஜ்ஞாபயத்தஸ்ய வத₄ம் ராவண: க்ரோத₄மூர்சி₂த: ॥

1

வதே₄ தஸ்ய ஸமாஜ்ஞப்தே ராவணேந து₃ராத்மநா ।

நிவேதி₃தவதோ தெ₃ளத்யம் நாநுமேநே விபீ₄ஷண: ॥

2

தம் ரக்ஷேதி₄பதிம் க்ருத்₃த₄ம் தச்ச கார்யமுபஸ்தி₂தம் ।

விதி₃த்வா சிந்தயாமாஸ கார்யம் கார்யவிதெ₄ள ஸ்தி₂த: ॥

3

நிஸ்சிதார்த₂ஸ்தத: ஸாம்நா₅பூஜ்ய ஸத்ருஜித₃க்ரஜம் ।

உவாச ஹிதமத்யர்த₂ம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ॥

4

க்ஷமஸ்வ ரோஷம் த்யஜ ராக்ஷஸேந்த்₃ர

ப்ரஸீதே₃ மத்₃வாக்யமித₃ம் ஸ்ருணுஷ்வ ।

வத₄ம் ந குர்வந்தி பராவரஜ்ஞா

தூ₃தஸ்ய ஸந்தோ வஸுத₄தி₄பேந்த்₃ரா: ॥

5

ராஜத₄ர்மவிருத்₃த₄ம் ச லோகவ்ருத்தே₃ஸ்ச க₃ர்ஹிதம் ।

தவ சாஸத்₃ருஸம் வீர கபேரஸ்ய ப்ரமாபணம் ॥

6

த₄ர்மஜ்ஞாஸ்ச க்ருதஜ்ஞாஸ்ச ராஜத₄ர்மவிஸாரத₃: ।

பராவரஜ்ஞா பூ₄தாநாம் த்வமேவ பரமார்த₂வித் ॥

7

க்₃ருஹ்யந்தே யதி₃ ரோஷேண த்வாத்₃ருஸோ₅பி விபஸ்சித: ।

தத: ஸாஸ்த்ரவிபஸ்சித்த்வம் ஸ்ரம ஏவ ஹி கேவலம் ॥

8

தஸ்மாத் ப்ரஸீதே₃ ஸத்ருக்₄ந ராக்ஷஸேந்த்₃ர து₃ராஸத₃ ।

யுக்தாயுக்தம் விநிஸ்சித்ய தூ₃தே த₃ண்டே₃ா விதீ₄யதாம் ॥

9

விபீ₄ஷணவச: ஸ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸே₃ஸ்வர: ।

ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥

10

ந பாபாநாம் வதே₄ பாபம் வித்யதே ஸத்ருஸூ₃த₃ந ।

தஸ்மாதே₃நம் வதி₄ஷ்யாமி வாநரம் பாபகாரிணம் ॥

11

மிகத் தெளிவாகவும் மிகுந்த தைரியத்துடனும் கூறப்பட்டதும் தனக்குப் பிடித்தமில்லாததுமான அனுமானின் சொற்களைக் கேட்டு, ஈடுஇணையில்லாத பத்துத் தலை இராவணன், கோபத்தால் கண்கள் சுழல, அந்த வானரரைக் கொலை செய்யும்படி ஆணையிட்டான். (46)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (51).

ஸர்க்கம் 52

தூதனை கொல்லக்கூடாது

மகாத்மாவான அனுமானின் அந்த (ஹிதோபதேச)ச் சொற்களைக் கேட்டுக் கோபத்தால் நிலை தடுமாறிய இராவணன், அவரைக் கொல்லும்படி உத்திரவிட்டான். (1)

துராத்மாவான இராவணனால் அவருக்குக் கொலைத் தண்டனை உத்திரவிடப்பட்டதைக் கேட்டார், விபீஷணன். தன் தலைவரால் சொல்லப்பட்ட செய்திகளைக் கூறிய ஒரு தூதனுக்கு அவ்வளவு கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதை அவர் ஏற்கவில்லை. (2)

ராட்சஸமன்னனோ கடுங்கோபத்தில் இருக்கிறான்; அத்துடன், (தான் தீர்மானித்து விட்ட) காரியத்தைச் செய்து முடிப்பான் என்பதை உணர்ந்து, 'இப்போது என்ன செய்யலாம்?' என்று ஆலோசித்தார். (3)

பேச்சில் வல்லவரான அவர் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்து, அவனுக்கு மரியாதையுடன் அறிவுரை கூறும் நோக்கத்துடன், எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவனும் முன்பிறந்தவனுமான அவனைப் பார்த்து, (நால்வகை உபாயங்களுள், முதலாவதான, சமாதானப் பேச்சு நடத்துதல் என்னும் முறைப்படி) ஸாமோபாயமாக, மிகவும் நலனைத் தரக்கூடிய சொற்களைக் கூறினார். (4)

'ராட்சஸேந்திரரே! மன்னியுங்கள்; கோபத்தை விடுங்கள்; மன அமைதி பெறுங்கள்; நான் சொல்லப்போகும் விஷயத்தைக் கேளுங்கள்; பகுத்தறியக் கூடியவர்களும் நன்னெறியாளர்களுமான மாமன்னர்கள் தூதனைக் கொலை செய்யமாட்டார்கள். (5)

வீரரே! இந்தக் குரங்கைக் கொல்வதென்பது, அரசநீதிக்கு விரோதமானது; உலக நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது; தங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பொருந்தாதது. (6)

தாங்கள் தர்மம் அறிந்தவர்; நன்றியுடையவர்; அரசநீதியில் நிபுணர்; பகுத்தறியும் ஆற்றலுடையவர்; பிராணிகளின் பரமார்த்தத்தை அறிந்தவர். தங்களைப் போன்ற பேரறிஞர்களே கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்தால் (அதன்மூலம், தர்மவிரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டால்) சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது என்பது வெறும் வீணான காரியமாகி விடும். (7,8)

ஆகவே, ராட்சஸமன்னரே! எதிரிகளை அழிப்பவரே! வெல்ல முடியாதவரே! தயை செய்யுங்கள். (மனம் இரங்குங்கள்.) செய்யத் தக்கது - தகாதது எது என்பதை நன்றாகத் தீர்மானித்தபின், தூதனுக்குத் தண்டனை கொடுங்கள்.' (9)

ராட்சஸத் தலைவனான இராவணன், விபீஷணனுடைய சொற்களைக் கேட்டதும், பெருங்கோபத்துடன் இவ்வாறு பதிலுரைத்தான். (10)

'எதிரிகளை அடக்குபவனே! பாவினை வதம் செய்வதால் பாவம் ஏற்பட்டுவிடாது. அதனால், பாவகாரியம் செய்துள்ள இந்த வானரத்தைக் கொல்லப்போகிறேன்.' (11)

- அத₄ர்மமூலம் ப₃ஹுரோஷயுக்தமநார்யஜுஷ்டம் வசநம் நிஸம்ய ।
உவாச வாக்யம் பரமார்த₂தத்த்வம் விபீ₄ஷணோ பு₃த்தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂: ॥ 12
- ப்ரஸீத₃ லங்கேஸ்வர ராஷஸேந்த்₃ர
த₄ர்மார்த₂யுக்தம் வசநம் ஸ்ருணுஷ்வ ।
தூ₃தா ந வத்₄யா ஸமயேஷு ராஜந்
ஸர்வேஷு ஸர்வத்ர வத்₃ந்தி ஸந்த: ॥ 13
- அஸம்ஸயம் ஸத்ருரயம் ப்ரவ்ருத்த₄:
க்ருதம் ஹ்யநேநாப்ரியமப்ரமேயம் ।
ந தூ₃தவத்₄யாம் ப்ரவத்₃ந்தி ஸந்தோ
தூ₃தஸ்ய த்₃ருஷ்டா: ப₃ஹுவோ ஹி த₃ண்ட₃ா: ॥ 14
- வைருப்யமங்கே₃ஷு கஸாபி₄க₄ாதோ
மௌண்ட₃யம் தத₂ா லக்ஷணஸந்நிபாத: ।
ஏதாந் ஹி தூ₃தே ப்ரவத்₃ந்தி த₃ண்ட₂ாந்
வத்₄ஸ்து தூ₃தஸ்ய ந ந: ஸ்ருதோ஽பி ॥ 15
- கத₂ம் ச த₄ர்மார்த₂விநீதபு₃த்தி₄:
பராவரப்ரத்யயநிஸ்சிதார்த₂: ।
ப₄வத்₃வித₄: கோபவஸே ஹி திஷ்டே₂த்
கோபம் நியச்ச₂ந்தி ஹி ஸத்த்வவந்த: ॥ 16
- ந த₄ர்மவாதே₃ ந ச லோகவ்ருத்தே
ந ஸாஸ்த்ரபு₃த்தி₄க்₃ரஹணேஷு சாபி ।
வித்₃யேத கஸ்சித்தவ வீர துல்ய:
த்வம் ஹ்யுத்தம: ஸர்வஸுராஸுராணாம் ॥ 17
- ஸூரேண வீரேண நிஸாசரேந்த்₃ர
ஸுராஸுராணாமபி தூ₃ர்ஜயேந ।
த்வயா ப்ரக₃ல்ப₄ா: ஸுரதை₃த்யஸங்க₄ா
ஜிதாஸ்ச யுத்₃தே₄ஷ்வஸக்ருந்நரேந்த்₃ரா: ॥ 18
- இத்த₂ம் வித₄ஸ்யாமரதை₃த்யஸத்ரோ:
ஸூரஸ்ய வீரஸ்ய தவாஜிதஸ்ய ।
குர்வந்தி மூட₄ா மநஸோ வ்யலீகம்
ப்ராணைர்வியுக்தா நநு யே புரா தே ॥ 19
- ந சாப்யஸ்ய கபேர்க₄ாதே கஞ்சித் பஸ்யாம்யஹம் கு₃ணம் ।
தேஷ்வயம் பாத்யதாம் த₃ண்டே₃ா யையம் ப்ரேஷித: கபி: ॥ 20
- ஸாது₄ர்வா யதி₃ வாஸாது₄: பரைரேஷ ஸமர்பித: ।
ப்₃ருவந் பரார்த₂ம் பரவாந்ந தூ₃தோ வத்₄மர்ஹதி ॥ 21
- அபி சாஸ்மிந் ஹதே ராஜந் நாந்யம் பஸ்யாமி கே₂சரம் ।
இஹ ய: புநராக₃ச்சே₂த் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ॥ 22

அதர்மத்துக்கு வேர் போன்றும் மிகுந்த கோபத்தின் விளைவாகவும், இழிந்த பண்பாட்டைக் காட்டுவதாகவும் இருந்த அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, அறிஞர்களுள் சிறந்தவரான விபீஷணன், பெரும் தத்துவங்களடங்கிய சொற்களைக் கூறினார். (12)

‘இலங்கேசுவரரே! ராட்சஸமன்னரே! மன அமைதி பெறுவீராக. தர்மம் - அர்த்தம் (என்ற புருஷார்த்தங்களோடு) கூடிய என் பேச்சைக் கேளுங்கள். மன்னரே! எந்த இடத்திலும், எந்தக் காலத்திலும் தூதர்கள் கொல்லத் தக்கவர்களல்லர் - என்று மேலோர்கள் கூறுகிறார்கள். (ஏனென்றால், தங்கள் எஜமானன் கூறியனுப்பிய செய்தியைத் தான் தூதர்கள் கூறுகிறார்கள்.) (13)

இவன் பலம் வாய்ந்த எதிரி என்பதில் சந்தேகமில்லை; இவனால், நமக்கு வெறுப்பைத் தரக்கூடிய, இணையில்லாத, ஏராளமான அழிவுக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (என்பது, மறுக்க முடியாத உண்மை தான்.) என்றாலும், நீதிமான்கள், தூதனின் கொலையை ஆதரித்துப் பேசியதில்லை. (கொலைத் தண்டனையைத் தவிர) தூதர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பலவிதமான வேறு தண்டனைகள் இருக்கின்றனவே? (14)

உடல் அங்கங்களைச் சிதைத்தல்; கசையடி கொடுத்தல்; மொட்டையடித்தல்; உருவத்தை அலங்கோலப்படுத்துதல் - என்பவைகளை, தூதனுக்கு உரிய தண்டனைகளாகக் கூறுகிறார்கள்; தூத வதம் என்பது நம்மால் கேட்கப்பட்டதேயில்லை. (15)

தர்மார்த்தங்களை அறிந்தவர்; விஷயங்களை ஆராய்ந்து உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்ற தாரதம்மியம் உணர்ந்து ஒரு நிச்சயத்துக்கு வந்தவர் - அப்படிப்பட்ட தங்களைப் போன்றவர்கள் கோபத்தின் பிடியிலேயே சிக்கியிருந்தால் என்னாவது? பராக்கிரமம் உடையவர்கள் கோபத்தைத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். (16)

தர்மத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியிலும் உலக விவகாரத்திலும் அறநூல்களின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்வதிலும் தங்களுக்குச் சமமானவராக யாரும் இல்லை. தேவ-அசுரர்கள் எல்லாரைக் காட்டிலும் தாங்கள் மேலானவர். (17)

அரக்கர்கோனே! தாங்கள் சூரர்; வீரர்; தேவாசுரர்களாலும் ஜெயிக்க முடியாதவர். போர்களில், பல தடவை, மாமன்னர்களும் தைரியம் பொருந்திய தேவாசுரர்களும் தங்களால் வெல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். (18)

சூரரும் வீரரும் வெல்லமுடியாதவரும் தேவ-தைத்யர்களின் வைரியுமான தங்கள் மனத்துக்கு, இப்படியொரு (அசோகவனத்தை அழிப்பது; ராட்சஸர்களைக் கொல்வது போன்ற) வேதனையை மூடர்கள் தான் செய்வார்கள்; அவர்கள் நிச்சயமாக, இப்போதே பிராணனை விட்டவர்களாகி விட்டார்கள்! (19)

இந்த வானரத்தைக் கொல்வதில் எந்த ஒரு பயனையும் நான் பார்க்கவில்லை. இந்த வானரம் எவர்களால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனையைக் கொடுங்கள். (20)

இவன் நல்லவனோ, கெட்டவனோ - பிறரால் அனுப்பப்பட்டவன்; அவர்கள் சொல்லச் சொல்லியதைச் சொல்லுகிறான். (இவன் சுதந்திரமில்லாதவன்) பிறருக்கு உட்பட்டவன். (ஆகவே,) தூதனுக்கு (இவ்வளவு கொடிய) தண்டனை கொடுக்கத் தகாது. (21)

மன்னா! (இன்னும் கேள்.) இவனைக் கொன்றுவிட்டால், ஆகாயமார்க்கமாகப் பெருங்கடலைத் தாண்டி, இங்கே மறுபடியும் வரக்கூடிய வேறொருவரை நான் காணவில்லை. (இவரைத் தவிர வேறு எவராலும் கடலைத் தாண்டி வர முடியாது - என்றபடி.) (22)

தஸ்மாந்நாஸ்ய வதே₄ யத்ந: கார்ய: பரபுரஞ்ஜய ।
ப₄வாந் ஸேந்த்₃ரேஷு தே₃வேஷு யத்நமாஸ்த₂ாதுமர்ஹதி ॥ 23

அஸ்மிந் விநஷ்டே ந ஹி தூ₃தமந்யம்
பஸ்யாமி யஸ்தௌ நரராஜபுத்ரௌ ।
யுத்₃த₄ாய யுத்₃த₄ப்ரிய து₃ர்விநீதா-
வுத்₃யோஜயேத்₃தீ₃ர்க₄பத₂ாவருத்₃தௌ ॥ 24

பராக்ரமோத்ஸாஹமநஸ்விநாம் ச
ஸுராஸுராணாமபி து₃ர்ஜயேந ।
த்வயா மநோநந்த₃ந நைர்ருதாநாம்
யுத்₃த₄ாயதிர்நாஸயிதும் ந யுக்தா ॥ 25

ஹிதாஸ்ச ஸூராஸ்ச ஸமாஹிதாஸ்ச
குலேஷு ஜாதாஸ்ச மஹாகு₃ணேஷு ।
மநஸ்விந: ஸஸ்த்ரப்₄ருதாம் வரிஷ்ட₂ா:
கோட்யக்₃ரதஸ்தே ஸுப்₄ருதாஸ்ச யோத₄ா: ॥ 26

ததே₃கதே₃ஸேந ப₃லஸ்ய தாவத்
கேசித்தவாதே₃ஸக்ருதோ₅பி₄யாந்து ।
தௌ ராஜபுத்ரௌ விநிக்₃ருஹ்ய மூ₅டௌ
பரேஷு தே ப₄ாவயிதும் ப்ரப₄ாவம் ॥ 27

நிஸாசராணாமதி₄போ₅நுஜஸ்ய
விபீ₄ஷணஸ்யோத்தமவாக்யமிஷ்டம் ।
ஜக்₃ராஹ பு₃த்₃த₄யா ஸுரலோகஸத்ரு:
மஹாப₃லோ ராஷஸராஜமுக்த₂ய: ॥ 28

க்ரோத₄ம் ச ஜாதம் ஹ்ருத₃யே நிருத்₄ய
விபீ₄ஷணோக்தம் வசநம் ஸுபூஜ்ய ।
உவாச ரக்ஷோ₅தி₄பதிர்மஹாத்மா
விபீ₄ஷணம் த₄ர்மப்₄ருதாம் வரிஷ்ட₂ம் ॥ 29

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃விபஞ்சாஸஸ்ஸர்க்₃: (52) ॥

த்ரிபஞ்சாஸஸ்ஸர்க்₃:

ஹநுமத்புச்ச₂த₃ஹநம்

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா த₃ஸக்₃ரீவோ மஹாத்மந: ।
தே₃ஸகாலஹிதம் வாக்யம் ப்₄ராதுருத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 1

ஸம்யகு₃க்தம் ஹி ப₄வதா தூ₃தவத்₄யா விக்₃ர்ஹிதா ।
அவஸ்யம் து வத₄ாத்₃ந்ய: க்ரியதாமஸ்ய நிக்₃ரஹ: ॥ 2

ஆகவே, எதிரிகளை வெற்றிகொள்பவரே! இவனுடைய வதத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர்கள்; தாங்கள் இந்திரர்கள்-தேவர்கள்பால் கோபத்தைக் காட்டுங்கள். (மகாபலசாலியான தாங்கள், இந்தச் சிறு வானரனிடம் கோபம் கொள்வது பொருத்தமானது அல்ல.) (23)

குருரமான புத்திகொண்ட அவ்விரு மானுட அரசகுமாரர்களும், (கிஷ்கிந்தைக்கும் இலங்கை நகரத்துக்குமிடையே) மிக நீண்ட தூரம் என்பதால் தடைபட்டிருக்கிறார்கள். போரில் விருப்பமுள்ளவரே! இவனையும் கொன்றுவிட்டால், யுத்தத்திற்கு (அவர்களை அழைத்து வரக்கூடிய) இன்னொரு தூதன் எனக்குத் தென்படவில்லை. (24)

பராக்கிரமம், உற்சாகம், மனோதேரியம் உடையவர், தாங்கள்; தேவாசுரர்களாலும் ஜெயிக்கப்பட முடியாதவர், தாங்கள்; ராட்சஸ நெஞ்சங்களை மகிழ்விப்பவரே! கை எட்டும் தூரத்துக்கு வந்துள்ள ஒரு யுத்தத்தை, தங்களுடைய இந்த முடிவினால், நாசம் செய்வது நியாயமானது அல்ல. (25)

தங்களுடைய படைவீரர்கள், தங்கள் நன்மையைக் கோருபவர்கள்; சூரர்கள்; தங்கள் பிடியில் உள்ளவர்கள்; நல்ல குணங்கள் கொண்ட உயர்ந்த குலங்களில் பிறந்தவர்கள்; நெஞ்சில் தைரியம் உடையவர்கள்; ஆயுதங்களைத் தாங்குபவர்களில் முதன்மையானவர்கள் நற்பண்புடைய கோடிக்கணக்கான சேனாவீரர்கள் தங்கள் எதிரே நிற்கிறார்கள். (26)

ஆகவே, அவர்களில் ஒரு சிலர் தங்கள் உத்திரவைப் பெற்று அவ்விடம் செல்லட்டும். அறிவிலிகளான அவ்விரு அரசகுமாரர்களையும் அடக்கி, அவர்களிடம் தங்கள் பிரபாவத்தை வெளிப்படுத்தட்டும்.' (27)

தேவலோக எதிரியும், மகாபலசாலியும், ராட்சஸர்களின் ஒப்பற்ற மன்னனும், இரவில் திரிகின்ற நிசாசர்களின் தலைவனுமான ராவணன், தம்பி விபீஷணன் பிரியமாகப் பேசியதை மனமார் ஏற்றுக் கொண்டான். (28)

இதயத்தில் பொங்கியெழுந்த கோபத்தை அடக்கி, விபீஷணனின் பேச்சை மிகவும் பாராட்டிய மகாத்மாவான ராட்சஸமன்னன், தருமம் அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவரான விபீஷணனைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறினான். (29)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்திரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (52).

ஸர்க்கம் 53

அனுமான் வாலில் தீ வைத்தல்

இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்றதான சொற்களைத் தம்பியிடமிருந்து கேட்ட இராவணன், இவ்வாறு பதில் சொன்னான். (1)

'உன்னுடைய பேச்சு சரியானது. தூதர்களைக் கொலை செய்வது என்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ள செயல் தான். ஆனால், கொலையைத் தவிர வேறு ஒரு தண்டனை நிச்சயமாக இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். (2)

- கபீநாம் கில ஸாங்கூ₃லமிஷ்டம் ப₄வதி பூ₄ஷணம் ।
தத₃ஸ்ய தீ₃ப்யதாம் ஸீக்₄ரம் தேந த₃க்₃தே₄ந க₃ச்ச₂து ॥ 3
- தத: பஸ்யந்த்விமம் தீ₃நமங்க₃வைருப்யகர்ஸிதம் ।
ஸமித்ரஜ்ஞாதய: ஸர்வே ப₃ாந்த₄வா: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ 4
- ஆஜ்ஞாபயத்₃ராஷஸேந்த்₃ர: புரம் ஸர்வம் ஸசத்வரம் ।
லாங்கூ₃லேந ப்ரதீ₃ப்தேந ரசேஷாபி₄: பரிணீயதாம் ॥ 5
- தஸ்ய தத₃வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸா: கோபகர்கஸா: ।
வேஷ்டயந்தி ஸ்ம லாங்கூ₃லம் ஜீர்ணை: கார்பாஸகை: படை: ॥ 6
- ஸம்வேஷ்டயமாநே லாங்கூ₃லே வ்யவர்த₄த மஹாகபி: ।
ஸுஷ்கமிந்த₄நமாஸாத்₃ய வநேஷ்விவ ஹுதாஸந: ॥ 7
- தைலேந பரிஷிச்யாத₂ தேக்₃நிம் தத்ராவபாதயந் ।
லாங்கூ₃லேந ப்ரதீ₃ப்தேந ராஷஸாம்ஸ்தாநபாதயத் ॥ 8
- ஸ து ரோஷபரீதாத்மா ப₃ாலஸுர்யஸமாநந: ।
லாங்கூ₃லம் ஸம்ப்ரதீ₃ப்தம் தத₃த்₃ருஷ்ட்வா தஸ்ய ஹநூமத: ॥ 9
- ஸஹஸ்தரீப₃ாலவ்ருத்₃த₄ாஸ்ச ஜக்₃மு: ப்ரீதா நிஸாசரா: ।
ஸ பூ₄ய: ஸங்க₃தை: க்ருரை ராஷஸைர்ஹரிஸத்தம: ॥ 10
- நிப₃த்₃த₄: க்ருதவாந் வீரஸ்தத்காலஸத்₃ருஸீம் மதிம் ।
காமம் க₂லு ந மே ஸக்தா நிப₃த்₃த₄ஸ்யாபி ராஷஸா: ॥ 11
- சி₂த்த்வா பாஸாந் ஸமுத்பத்ய ஹந்யாமஹமிமாந் புந: ।
யதி₃ ப₄ர்த்ருஹிதார்த₂ாய சரந்தம் ப₄ர்த்ருஸாஸநாத் ॥ 12
- ப₃த்₄நந்த்யேதே து₃ராத்மாநோ ந து மே நிஷ்க்ருதி: க்ருதா
ஸர்வேஷாமேவ பர்யாப்தோ ராஷஸாநாமஹம் யுதி₄ ॥ 13
- ராமஸ்ய கிம் து ப்ரீத்யர்த₂ம் விஷ்ஹிஷ்யேஹமீத்₃ருஸம் ।
லங்கா சாரயிதவ்யா வை புநரேவ ப₄வேதி₃தி ॥ 14
- ராத்ரௌ ந ஹி ஸுத்₃ருஷ்டா மே து₃ர்க₃கர்மவித₄ாநத: ।
அவஸ்யமேவ த்₃ரஷ்டவ்யா மயா லங்கா நிஸாஷயே ॥ 15
- காமம் ப₃ந்தை₄ஸ்ச மே பூய: புச்ச₂ஸ்யோத்₃தீ₃பநேந ச ।
பீட₃ாம் குர்வந்து ரக்ஷாம்ஸி ந மேஸ்தி மநஸ: ஸ்ரம: ॥ 16
- ததஸ்தே ஸம்வ்ருதாகாரம் ஸத்த்வவந்தம் மஹாகபிம் ।
பரிக்₃ருஹ்ய யயுர்ஹ்ருஷ்டா ராஷஸா: கபிகுஞ்ஜரம் ॥ 17
- ஸங்க₂பே₄ரீநிநாதை₃ஸ்ச கே₄ஷயந்த: ஸ்வகர்மபி₄: ।
ராஷஸா: க்ருரகர்மாணஸ்சாரயந்தி ஸ்ம தாம் புரீம் ॥ 18

குரங்குகளுக்கு வால் தான் மிகவும் இஷ்டமான அணிகலன் போன்றது. இவனுடைய வாலில் உடனே தீ வையுங்கள். எரிக்கப்பட்ட வாலுடன் (வால் இல்லாமல்) இவன் (திரும்பிப்) போகட்டும். (3)

வால் என்ற அங்கமில்லாமல் வருந்தும் இவனை, எல்லா நண்பர்களும் பங்காளிகளும், சொந்தக்காரர்களும் இஷ்டமானவர்களும் அங்கு பார்க்கட்டும்.' (4)

'நெருப்புப் பற்றி எரியும் வாலுடன், இவனை, எல்லா நாற்சந்திகளுக்கும் அரக்கர்கள் கொண்டு போகட்டும்' என்று இராவணன் ஆணையிட்டான். (5)

அவனுடைய அந்த உத்திரவைக் கேட்டு, கோபத்தால் மனம் இறுகிய ராட்சஸர்கள், நைந்து போன பருத்தித் துணிகளை வாலைச் சுற்றிக் கட்டினார்கள். (6)

வால் சுற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே, காட்டில், உலர்ந்த மரக்கட்டைகளில் பற்றிக் கொண்ட தீயைப் போல, அனுமான் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (7)

பிறகு, அவர்கள் (வாலின் மேல்) எண்ணெயைக் கொட்டி நெருப்பை வைத்தார்கள். எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலினால், அந்த அரக்கர்களை அடித்துக் கீழே தள்ளினார். (8)

கோபத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவரும் இளஞ்சூரியன் போன்ற முகம் உடையவருமான அனுமானுடைய நெருப்புப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலைப் பார்ப்பதற்காக, பெண்-சிறுவர்-வயோதிகருடன் கூட, ராட்சஸர்கள் குதூகலமாகச் சென்றார்கள். வானரோத்தமர், குருரமான ராட்சஸர்களால் மீண்டும் சூழப்பட்டு, கட்டிப் போடப்பட்டார். (8-11)

'நான் கட்டப்பட்டாலும், அரக்கர்கள், என் தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. (9-11)

என்னைக் கட்டிப் போட்டிருக்கும் கயிறுகளை அறுத்தெறிந்து, மேலே குதித்தெழுந்து இவர்களை மறுபடியும் அழிப்பேன். ஆனால், நான் அப்படிச் செய்தால், என் தலைவருக்கு நன்மை செய்து என் கடமையை செய்து முடித்ததாகாது. இந்தத் தீயவர்கள், அரசனின் ஆணைப்படி, ஓடித் திரிந்து கொண்டிருந்த என்னைக் கட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள். யுத்தத்தில் எல்லா ராட்சஸர்களையும் அழிப்பதற்கு நான் ஒருவனே போதும். (12,13)

ஸ்ரீராமனுடைய திருப்திக்காகவே, இந்த அடக்குமுறைகளையெல்லாம் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மறுபடி ஒரு தடவை இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும். இரவில், (இலங்கையின்) கோட்டை-கொத்தளங்கள் நன்றாகப் பார்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, இரவு முடிந்து பகல் பொழுது தோன்றியதும், நிச்சயமாக, நான் இலங்கையைப் பார்க்க வேண்டும். (14,15)

பெரிய கட்டுக்களாலும், வாலில் தீ வைத்தும் ராட்சஸர்கள் எனக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், என் மனத்துக்கு எந்தச் சோர்வும் ஏற்படவில்லை.' (16)

பின்னர், தன் இயல்பை மறைத்துக்கொண்டு அடங்கியிருப்பவரும் மிக்க ஆற்றல் பொருந்தியவருமான அனுமானைக் கட்டிப் பிணைத்து மனமகிழ்ந்த அந்த அரக்கர்கள் வெளியே அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். (17)

குருரமான காரியங்களைச் செய்யும் அந்த ராட்சஸர்கள், சங்கு - பேரிகளை முழங்கிக் கொண்டும், தங்கள் வீரச் செயலால் உற்சாகத்துடன் பெருங்குரல் எழுப்பிக் கொண்டும், அந்த நகரத்தைச் சுற்றி வந்தார்கள். (18)

- அந்வீயமானோ ரசேஷாபி₄ர்யயௌ ஸுக₂மரிந்த₃ம: ।
ஹநூமாம்ஸ்சாரயாமாஸ ராசுஸாநாம் மஹாபுரீம் ॥ 19
- அத₂ாபஸ்யத்₃விமாநாநி விசித்ராணி மஹாகபி: ।
ஸம்வ்ருதாந் பூ₄மிப₄ாக₃ாம்ஸ்ச ஸுவிப₄க்தாம்ஸ்ச சத்வராந் ॥ 20
- வீதீ₂ஸ்ச க்₃ருஹஸம்ப₃ாத₄ா: கபி: ஸ்ருங்க₃ாடகாநி ச ।
தத₂ா ரத்₂யோபரத்₂யாஸ்ச ததை₂வ ச க்₃ருஹாந்தராந் ॥ 21
- க்₃ருஹாம்ஸ்ச மேக₄ஸங்காஸாந் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ।
சத்வரேஷு சதுஷ்கேஷு ராஜமார்கே₃ ததை₂வ ச ॥ 22
- கே₄ஷயந்தி கபிம் ஸர்வே சார இத்யேவ ராசுஸா: ।
ஸ்த்ரீப₃ாலவ்ருத்₃த₄ா நிர்ஜக்₃முஸ்தத்ர தத்ர குதாஹலாத் ॥ 23
- தம் ப்ரதீ₃பி₃தலாங்க₃லம் ஹநுமந்தம் தி₃த்₃ருசுவ: ।
தீ₃ப்யமானே ததஸ்தஸ்ய லாங்க₃லாக்₃ரே ஹநுமத: ॥ 24
- ராசுஸ்யஸ்தா விஸுபாசஷ்ய: ஸம்ஸுர்தே₃வ்யாஸ்தத₃ப்ரியம் ।
யஸ்த்வயா க்ருதஸம்வாத₃: ஸீதே தாம்ரமுக₂: கபி: ॥ 25
- லாங்க₃லேந ப்ரதீ₃ப்தேந ஸ ஏஷ பரிணீயதே ।
ஸ்ருத்வா தத்₃வசநம் க்ருரமாத்மாபஹரணோபமம் ॥ 26
- வைதே₃ஹீ ஸோகஸந்தப்தா ஹுதாஸநமுபாக₃மத் ।
மங்க₃லாபி₄முகீ₂ தஸ்ய ஸா தத₃ாஸீந்மஹாகபே: ॥ 27
- உபதஸ்தே₂ விஸாலாஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் ।
யத்₃யஸ்தி பதிஸுஸ்ருஷா யத்₃யஸ்தி சரிதம் தப: ॥ 28
- யதி₃ வாஸ்த்யேகபத்நீத்வம் ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ கஸ்சித₃நுக்ரோஸஸ்தஸ்ய மய்யஸ்தி தீ₄மத: ॥ 29
- யதி₃ வா ப₄ாக்₃யஸேஷோ மே ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ மாம் வ்ருத்தஸம்பந்நாம் தத்ஸமாக₃மலாலஸாம் ॥ 30
- ஸ விஜாநாதி த₄ர்மாத்மா ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ மாம் தாரயேத₃ார்ய: ஸுக்₃ரீவ: ஸத்யஸங்க₃ர: ॥ 31
- அஸ்மாத்து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாச்சீ₂தோ ப₄வ ஹநுமத: ।
ததஸ்தீக்ஷணார்சிரவ்யக்₃ர: ப்ரத₃க்ஷிணஸிகே₂நல: ॥ 32
- ஜஜ்வால ம்ருக₃ஸாவாஷ்யா: ஸம்ஸந்நிவ ஸிவம் கபே: ।
ஹநுமஜ்ஜநகஸ்சாபி புச்ச₂ாநலயுதோநில: ॥ 33
- வவௌ ஸ்வாஸ்த்₂யகரோ தே₃வ்யா: ப்ராலேயாநிலஸீதல: ।
த₃ஹ்யமானே ச லாங்க₃லே சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 34
- ப்ரதீ₃ப்தோக்₃நிரயம் கஸ்மாந்ந மாம் த₃ஹதி ஸர்வத: ।
த்₃ருஸ்யதே ச மஹாஜ்வாலோ ந கரோதி ச மே ருஜம் ॥ 35

எதிரிகளை அடக்குபவரான அனுமான், ராட்சஸர்களால் சூழப்பட்டு, ராட்சஸர்களின் அந்த மாநகரை சுகமாகச் சுற்றிப் பார்த்தார். (19)

அப்போது, மகாவானரர், விசித்திரமான விமானம் போன்ற மாளிகைகளையும், மறைவான சுரங்க அறைகளையும் நன்கு அமைக்கப்பட்ட நாற்சந்திகளையும், ராஜவீதிகளையும், குடியிருப்பு களையும், உலாவும் இடங்களையும், பெரிய தெருக்களையும், சந்துகளையும், வீட்டு முற்றங் களையும், மேகம் போன்ற நெருக்கமாக அமைந்த பெருவீடுகளையும் அவர் பார்த்தார். (20-22)

நாற்சந்திகளிலும் நாற்கால் மண்டபங்களிலும் ராஜபாட்டையிலும், அந்த ராட்சஸர்கள், வானரத்தைக் காட்டி, 'இவன் தான் அந்த ஒற்றன்' என்று உரத்த குரலில் கூச்சலிட்டார்கள். (இதைக் கேட்டதும்) ஆங்காங்கேயிருந்த பெண்களும் சிறுவர்களும் வயோதிகர்களும், எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலையுடைய அனுமானைப் பார்க்கும் ஆவலுடன், மகிழ்ச்சிபொங்க வெளியே வந்தார்கள். (20-24)

(அனுமானுடைய வாலில் நெருப்பு வைக்கப்பட்ட) வருந்தத்தக்க செய்தியை, விகாரமான கண்களைக் கொண்ட (அசோகவன) ராட்சஸிகள் பிராட்டியிடம் கூறினார்கள்: 'சீதே! சிவந்த முகமுள்ள ஒரு குரங்குடன் நீ பேசிக் கொண்டிருந்தாயே? அது வாலில் நெருப்புடன் ஊரைச் சுற்றி அழைத்துக் கொண்டு போகப் படுகிறது!' குரூரமான அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை, தன் உயிரே பறிக்கப்பட்டது போல் துடித்து, சோகத்தால் வெந்து, அக்னி பகவானைச் சரணடைந்தார். அந்த வானரரின் சேஷமத்திலேயே கருத்துடையவளாக ஆனாள். (25-27)

அகன்ற கண்களையுடைய சீதை, தன்னை சுத்தம் செய்துகொண்டு அக்னி பகவானை வேண்டிக் கொண்டாள். 'நான் என் கணவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்தது உண்மையானால், நான் தவம் செய்து கொண்டிருப்பது நிச்சயமானால், நான் கற்புடையவள் என்பது நிஜமானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக. ஞானியாகிய ஸ்ரீராகவனுக்கு என்னிடம் கொஞ்சமேனும் இரக்கம் இருப்பது உண்மையானால், எனக்கு இன்னும் சிறிதளவேனும் நன்மை ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்குமேயானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக. தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராமன் நல்ல நடத்தையுடனும் அவரைக் காணவேண்டுமென்று பேராவல் கொண்டிருப்பவளுமாக, என்னை அறிந்திருப்பது உண்மையானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக.

சத்தியம் தவறாத சுகீவன், இந்தத் துயரக் கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றுவார் என்பது உண்மையானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக.'

அப்போது, கொழுந்து விட்டெரியும் அக்னி, வானரரின் சேஷமத்தைக் கோரும் சீதையின் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொண்டது போல, படபடக்காமல் வலமாகச் சுழித்துப் பிரகாசித்தார். (28-33)

தந்தையான வாயுதேவனும், அனுமானின் வாலில் நெருப்பு பற்றிக் கொண்டு எரிந்தாலும் பிராட்டிக்கு மனத் திருப்தியைக் கொடுக்க விரும்பி பனிமலையின் காற்றைப் போல, குளிர்ச்சியாக வீசினார். (உஷ்ணத்தைக் கொடுக்காமல் வால் எரிந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அனுமான் இவ்வாறு எண்ணினார்.) (34)

'ஆகா! சுவாலை விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிற அக்னி, என்ன காரணத்தால், என்னைப் பொசுக்கவில்லை? பெரிய பெரிய ஜுவாலைகள் காணப்படுகின்றன; ஆனால், எனக்கு எந்தத் தொந்திரவும் கொடுக்கவில்லை! வாலின் நுனியில் குளிர்ச்சியான பொருட்களைக் குவித்து வைத்தாற் போலிருக்கிறது.

- ஸிஸிரஸ்யேவ ஸம்பாதோ லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டித: ।
அதவா ததித்யம் வ்யக்தம் யத்யத்ருஷ்டம் ப்லவதா மயா ॥ 36
- ராமப்ரபாவாத்யாஸ்சர்யம் பர்வத: ஸரிதாம் பதௌ ।
யதித்ய தாவத் ஸமுத்ரஸ்ய மைநாகஸ்ய ச தீமத: ॥ 37
- ராமார்த்யம் ஸம்பரமஸ்தாத்யருக்கிமக்யநிர் ந கரிஷ்யதி ।
ஸீதாயாஸ்சாந்ருஸம்ஸ்யேந தேஜஸா ராகவஸ்ய ச ॥ 38
- பிதுஸ்ச மம ஸக்யேந ந மாம் த்யஹதி பாவக: ।
பூய: ஸ சிந்தயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ 39
- உத்பபாதாத்யேவேகேந நநாத்ய ச மஹாகபி: ।
புரத்யவாரம் தத: ஸ்ரீமாஞ்சைலஸ்ருங்க்யமிவோந்நதம் ।
விபக்தரக்ஷ: ஸம்பாத்யமாஸஸாத்யாநிலாத்மஜ: ॥ 40
- ஸ பூத்வா சைலஸங்காஸ: க்ஷணேந புநராத்மவாந் ।
ஹ்ரஸ்வதாம் பரமாம் ப்ராப்தோ ப்ருந்தநாந்யவஸாதயத் ॥ 41
- விமுக்தஸ்சாபவச்சரீமாந் புந: பர்வதஸந்நிப: ।
வீக்ஷமாணஸ்ச த்யத்ருஸே பரிக்யம் தோரணாஸ்ரிதம் ॥ 42
- ஸ தம் க்ருஹ்ய மஹாபாஹு: காலாயஸபரிஷ்க்ருதம் ।
ரக்ஷிணஸ்தாந் புந: ஸர்வாந் ஸுத்யாமாஸ மாருதி: ॥ 43
- ஸ தாந்நிஹத்வா ரணசண்ட்யவிக்ரம:
ஸமீக்ஷமாண: புநரேவ லங்காம் ।
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீ
ப்ரகாஸதாதித்ய இவார்சிமாலீ ॥ 44

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யராமாயணே வால்மீகீயே ஆதித்யகாவ்யே
ஸுந்த்யரகாண்டே த்ரிபஞ்சாஸஸ்ஸர்க: (53) ॥

சது:பஞ்சாஸஸ்ஸர்க:

லங்காத்யாஹ:

- வீக்ஷமாணஸ்ததோ லங்காம் கபி: க்ருதமநோரத: ।
வர்த்யமாநஸமுத்ஸாஹ: கார்யஸேஷமசிந்தயத் ॥ 1
- கிம் நு கல்வவஸிஷ்டம் மே கர்தவ்யமிஹ ஸாம்ப்ரதம் ।
யதேஷாம் ரக்ஷஸாம் பூய: ஸந்தாபஜநநம் புவேத் ॥ 2
- வநம் தாவத் ப்ரமதித்யம் ப்ரக்ருஷ்டா ராக்ஷஸா ஹதா: ।
புலையதேஸ: க்ஷபித: ஸேஷம் த்யுர்க்யவிநாஸநம் ॥ 3
- த்யுர்கே விநாஸிதே கர்ம புவேத் ஸுகபரிஸ்ரமம் ।
அல்பயத்நேந கார்யேஸ்மிந் மம ஸ்யாத் ஸபுல: ஸ்ரம: ॥ 4

அல்லது, இது தெளிவாகப் புலனாகிறது : சமுத்திரத்தின் மேல் நான் பறந்து கொண்டிருந்தபோது, கடலுக்குள் மறைந்திருந்த மலை, ஸ்ரீராமனுடைய மகிமையால், வெளியே வந்த ஆச்சரியமான சம்பவத்தைக் கண்களால் கண்டேனே!

ஸ்ரீராமனுக்கு உதவும் பொருட்டு கடலுக்கும் புத்திமானாகிய மைநாகத்துக்குமே அப்படி ஒரு (பரபரப்பு) துடிப்பு ஏற்பட்டது என்றால், (இங்கே) அக்னிதேவர் உதவி செய்யமாட்டாரா, என்ன?

சீதாப்பிராட்டியின் பேரிர்க்கத்தினாலும் ஸ்ரீராகவனுடைய திவ்விய சக்தியாலும் என் தந்தையிடம் உள்ள நட்பினாலும், அக்னி என்னை எரிக்கவில்லை.'

(இவ்வாறு சிந்தித்த அனுமான், 'இனிமேல் என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று தீர்மானிப்ப தற்காக) சிறிது நேரம், தனக்குள், மறுபடியும் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டார். (35-39)

குபீரென்று மேலே எழும்பி, பேரிரைச்சல் போட்டுக் கொண்டு, வெற்றி வீரரான மாருதி குதித்தெழுந்து மலைச்சிகரம் போல் உயர்ந்திருந்ததும், அதிகமான பாதுகாவலர்கள் இல்லாததுமான நகர வாயிலின்மேல் ஏறிக் கொண்டார். (40)

மலையைப் போல் பேருருவம் எடுத்து, விநாடிப் போதில் மறுபடியும் மிகச் சிறிய சுய உருவத்தை எடுத்து, அறிவிற் சிறந்த மாருதி கட்டுக்களை உடைத்தெறிந்தார். (41)

தளைகளிலிருந்து விடுபட்டதும், அனுமான் மறுபடியும், மலைபோன்ற உருவம் எடுத்துக் கொண்டார். சுற்றிப் பார்த்த போது, வாயிற்படியில் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பரிகம் (உலக்கை) என்னும் ஆயுதத்தைக் கண்டார். (42)

இரும்புப் பிடியுள்ள அந்த உலக்கையை எடுத்து அங்கிருந்த காவற்காரர்கள் அனைவரையும் தாக்கினார். (43)

யுத்த பராக்கிரமுடைய ஆஞ்ஜநேயர், அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு, மறுபடியும் நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்க்க விரும்பினார். அப்போது, வாலில் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பின் ஒளியால், கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனைப் போல் அவர் பிரகாசித்தார். (44)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்துமூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (53).

ஸர்க்கம் 54

இலங்கையை எரித்தல்

தான் வந்த காரியம் நல்லபடியாக நிறைவேறி விட்டதால் உற்சாகம் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே போக, இலங்கையை ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த அனுமான், 'இனி செய்யவேண்டிய காரியம் எது மிஞ்சியுள்ளது?' என்று சிந்தித்தார். (1)

'ராட்சஸர்களுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய, இப்போது செய்யவேண்டிய காரியம் ஏதேனும் மிச்சமிருக்கிறதா? (2)

அசோகவனத்தை அழித்துவிட்டேன்; முக்கியமான அரக்கர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; படைவீரர்களில் ஒரு பகுதியினர் மாய்க்கப்பட்டார்கள். பாக்கியிருப்பது, கோட்டையைத் தகர்ப்பது தான். (3)

கோட்டையை அழித்தால் தான், நான் இதுவரை பட்ட சிரமங்கள் பலன் பெற்றதாகும். எளிதான முயற்சியால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடித்தால் தான், என்னுடைய சிரமம் பயனடைந்ததாகும். (4)

- யோ ஹ்யயம் மம லாங்கூலே தீப்யதே ஹவ்யவாஹந: ।
அஸ்ய ஸந்தர்பணம் ந்யாய்யம் கர்துமேபி₄ர்க்₃ருஹோத்தமை: ॥ 5
- தத: ப்ரதீப்தலாங்கூல: ஸவித்யுதி₃வ தோயத₃: ।
ப₄வநாக்₃ரேஷு லங்காயா விசசார மஹாகபி: ॥ 6
- க்₃ருஹாத்₃க்₃ருஹம் ராக்ஷஸாநாமுத்யாநாநி ச வாநர: ।
வீக்ஷமாணோ ஹ்யஸந்த்ரஸ்த: ப்ராஸாத₃ம்ஸ்ச சசார ஸ: ॥ 7
- அவப்லுத்ய மஹாவேக₃: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஸநம் ।
அக்₃நிம் தத்ர ஸ நிக்ஷிப்ய ஸ்வஸநேந ஸமோ ப₃லீ ॥ 8
- ததோந்யத் புப்லுவே வேஸம் மஹாபார்ஸ்வஸ்ய வீர்யவாந் ।
முமோச ஹநுமாநக்₃நிம் காலாநலஸிகே₂பமம் ॥ 9
- வஜ்ரத₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
ஸுகஸ்ய ச மஹாதேஜா: ஸாரணஸ்ய ச தீ₄மத: ॥ 10
- தத₂ா சேந்த்₃ரஜிதோ வேஸம் த₃த₃ாஹ ஹரியூத₂ப: ।
ஜம்பு₃மாலே: ஸுமாலேஸ்ச த₃த₃ாஹ ப₄வநம் தத: ॥ 11
- ரஸ்மிகேதோஸ்ச ப₄வநம் ஸுர்யஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய த₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஸஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ 12
- யுத்₃தே₄ந்மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்₄வஜக்₃ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய கே₄ரஸ்ய தத₂ா ஹஸ்திமுக₂ஸ்ய ச ॥ 13
- கராலஸ்ய விஸாலஸ்ய ஸோணிதாக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ।
கும்ப₄கர்ணஸ்ய ப₄வநம் மகராக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ॥ 14
- யக்ஞஸத்ரோஸ்ச ப₄வநம் ப்₃ரஹ்மஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
நராந்தகஸ்ய கும்ப₄ஸ்ய நிகும்ப₄ஸ்ய து₃ராத்மந: ॥ 15
- வர்ஜயித்வா மஹாதேஜா விபீ₄க்ஷணக்₃ருஹம் ப்ரதி ।
க்ரமமாண: க்ரமேணைவ த₃த₃ாஹ ஹரிபுங்க₃வ: ॥ 16
- தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு ப₄வநேஷு மஹாயஸா: ।
க்₃ருஹேஷ்வ்ருத்₃தி₄மதாம்ருத்₃தி₄ம் த₃த₃ாஹ ஸ மஹாகபி: ॥ 17
- ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரம்ய ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய வீர்யவாந் ।
ஆஸஸாத₃ாத₂ லக்ஷ்மீவாந் ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ॥ 18
- ததஸ்தஸ்மிந் க்₃ருஹே முக்₂யே நானாரத்நவீபூ₄க்ஷிதே ।
மேருமந்த்₃ரஸங்காஸே ஸர்வமங்க₃லஸோபி₄தே ॥ 19
- ப்ரதீப்தமக்₃நிமுத்ஸ்ருஜ்ய லாங்கூலாக்₃ரே ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
நநாத₃ ஹநுமாந் வீரோ யுக₃ாந்தே ஜலதே₃ா யத₂ா ॥ 20
- ஸ்வஸநேந ச ஸம்யோக₃ாத₃திவேகே₃ா மஹாப₃ல: ।
காலாக்₃நிரிவ ஸந்தீப்த: ப்ராவர்த₄த ஹுதாஸந: ॥ 21

என்னுடைய வாலில் எரிந்து கொண்டிருக்கிறதே அக்னி அவரைத் திருப்தி செய்ய, இந்த மாபெரும் இல்லங்களை அர்ப்பணம் செய்வது தான் நியாயம்.' (5)

பின்னர், அனுமான் மின்னலடிக்கும் மேகம் போல், எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலுடன் இலங்கையின் கட்டிடங்களின் உச்சிமேல், வேகமாகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். (6)

நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டே ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டுக்கும், ராட்சஸர்களின் பூஞ்சோலைகளிலும், கொஞ்சமும் அச்சப்படாமல் அரண்மனைகளிலும் அனுமான் சஞ்சரித்தார். (7)

காற்றைப் போல் பலமும் வேகமும் கொண்ட அவர், பிரஹஸ்தனுடைய வீட்டில் குதித்து, அங்கே நெருப்பை வைத்தார். (8)

பின்னர், வீரனான மகாபாரசுவனின் மாளிகைக்குள் குதித்து பிரளயகாலாக்கிபோல் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைத் தள்ளினார். (9)

அந்தப் பெருவானரர், வஜ்ரதம்ஷ்ட்டிரனுடைய மாளிகைக்கும், தேஜஸ்வியான சுகன் மற்றும் புத்திமானான ஸாரணன் மாளிகைக்கும் தாவிச் சென்றார். (10)

அவ்வாறே, இந்திரஜித்தின் இருப்பிடத்தைக் கொளுத்தினார், வானரத் தலைவர். பின்னர், ஜம்புமாலி, சுமாலியின் மாளிகைகளையும் எரித்தார். (11)

ரச்மிகேது, சூர்யசத்ரு, ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்டிரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜகீவன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், கோரன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், விசாலன், சோணிதாஷன், கும்பகர்ணன், மகராஷன், யக்ஞசத்ரு, பிரும்மசத்ரு, நராந்தகன், கும்பன், துராத்மா நிகும்பன் ஆகியோருடைய மாளிகைகளை, வரிசையாகக் கடந்து சென்று மகாதேஜஸ்வியான வானரோத்தமர் எரித்தார். விபீஷணனின் அரண்மனையை மட்டும் தவிர்த்து விட்டார். (12-16)

பெரும்புகழ் படைத்த அனுமான் அந்தந்த மாபெரும் மாளிகைகளில், மிகவும் செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களின் வளமையை எரித்து அழித்தார். (17)

வெற்றித்திருவும் வீரத்திருவும் பொலியும் ஆஞ்ஜநேயர், இவையெல்லாவற்றையும் குலைத்ததன் பின்னர் ராட்சஸர்களின் மாபெரும் தலைவனான இராவணனுடைய இருப்பிடத்தை அடைந்தார். (18)

பலவகையான ரத்தினங்களால் அழகு செய்யப்பட்டதும் மேருபர்வதம்-மந்தர பர்வதம் போல் விளங்குவதும் எல்லா மங்கலப் பொருட்களும் நிறைந்து பிரகாசிப்பதுமான முக்கியமான அந்த மாளிகையில், வால் நுனியில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பை உதிர்த்துவிட்டு, யுக முடிவில் ஏற்படும் மேக கர்ஜனை போல், அனுமான் பேராரவாரம் எழுப்பினார். (19-20)

காற்றும் சேர்ந்து கொண்டதால், மிகவும் வேகத்தோடும் பலத்தோடும் எரிந்து கொண்டிருந்த அக்னி, பிரளயகால அக்னியைப் போல், வெகுவாக வளர்ந்தோங்கியது. (21)

- ப்ரவ்ருத்த₄மக்₃நிம் பவநஸ்தேஷு வேஸ்மஸ்வசாரயத் ।
அபூச்ச₂வஸநஸம்யோக₃ாத₃திவேகே₃ ஹுதாஸந: ॥ 22
- தாநி காஞ்சநஜாலாநி முக்தாமணிமயாநி ச ।
ப₄வநாநி வ்யஸீர்யந்த ரத்நவந்தி மஹாந்தி ச ॥ 23
- தாநி ப₄க்₃நவிமாநாநி நிபேதுர்த₄ரணீதலே ।
ப₄வநாநீவ ஸித்த₃த₄நாமம்ப₃ராத் புண்யஸங்க்ஷயே ॥ 24
- ஸஞ்ஜஜ்ஞே துமுல: ஸப்₃தே₃ ராக்ஷஸாநாம் ப்ரத₄வதாம் ।
ஸ்வக்₃ருஹஸ்ய பரித்ராணே ப₄க்₃நோத்ஸாஹோர்ஜிதஸ்ரியாம் ॥ 25
- நூநமேஷோ₅க்₃நிராயாத: கபி₁ருபேண ஹா இதி ।
க்ரந்த₃ந்தய: ஸஹஸா பேது: ஸ்தநந்த₄யத₄ரா: ஸ்த்ரிய: ॥ 26
- காஸ்சித₃க்₃நிபரீதாங்க₃யோ ஹர்மயேப்₄யோ முக்தமூர்த₄ஜா: ।
பதந்த்யோ ரேஜிரே₅ப்₄ரேப்₄ய: ஸௌத₃மிந்ய இவாம்ப₃ராத் ॥ 27
- வஜ்ர-வித்₃ரும-வை₃ரீர்ய-முக்தா-ரஜதஸம்ஹிதாந் ।
விசித்ராந் ப₄வநாத்₃த₄தூந் ஸ்யந்த₃மாநாந் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ 28
- நாக்₃நிஸ்த்ருப்யதி காஷ்ட₂நாநாம் த்ருணாநாம் ச யத₂ தத₂ ।
ஹநூமாந் ராக்ஷஸேந்த்₃ராணாம் வதே₄ கிஞ்சிந்ந த்ருப்யதி ॥ 29
- நாக்₃நேர்நாபி விஸஸ்தாநாம் ராக்ஷஸாநாம் வஸுந்த₄ரா ।
ந ஹநூமத்₃விஸஸ்தாநாம் ராக்ஷஸாநாம் வஸுந்த₄ரா ॥ 30
- க்வசித் கிம்ஸுகஸங்காஸா: க்வசிச்ச₂ல்மலிஸந்நிப₄ா: ।
க்வசித் குங்குமஸங்காஸா: ஸிக₂ வஹ்நேஸ்சகாஸிரே ॥ 31
- ஹநூமதா வேக₃வதா வாநரேண மஹாத்மநா ।
லங்காபுரம் ப்ரத₃க்₃த₄ம் தத்₃ருத்₃ரேண த்ரிபுரம் யத₂ ॥ 32
- ததஸ்து லங்காபுரபர்வதாக்₃ரே
ஸமுத்தி₂தோ பீ₄மபராக்ரமோ₅க்₃நி: ।
ப்ரஸார்ய சூட₃ாவலயம் ப்ரதீ₃ப்தோ
ஹநூமதா வேக₃வதா விஸ்ருஷ்ட: ॥ 33
- யுக₃ாந்தகாலாநலதுல்யவேக₃:
ஸமாருதோ₅க்₃நிர்வவ்ருதே₄ தி₃விஸ்ப்ருக் ।
விதூ₄மரஸ்மிர்ப₄வநேஷு ஸக்தோ
ரக்ஷ:ஸரீராஜ்யஸமர்பிதார்சி: ॥ 34
- ஆதி₃த்யகோ₅ஸத்₃ருஸ: ஸுதேஜா
லங்காம் ஸமஸ்தாம் பரிவார்ய திஷ்ட₂ந் ।
ஸப்₃தை₃ரநேகைரஸநிப்ரருடை₄ர்-
பி₄ந்த₃ந்நிவாண்ட₃ம் ப்ரப₃பெ₄ள மஹாக்₃நி: ॥ 35

வாயுதேவனும் அந்தக் கட்டடங்களில், தழல் விட்டெரியும் அக்னியை பரப்பினார்; அவருடைய கூட்டுறவால், அக்னி மிகவும் பலமுள்ளதாயிற்று. (22)

முத்து-மணி-ரத்தினங்களாலானவையும் தங்கமயமான சாளரங்கள் கொண்டிருந்த வையுமான மாபெரும் கட்டிடங்கள் சடபடவென்று எரித்துத் தகர்க்கப்பட்டன. (23)

(ஏராளமாகப் புண்ணியம் செய்தவர்களை, தேவலோகத்திலிருந்து விமானம் வந்து சொர்க்கத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் என்பது ஐதிகம். புண்ணிய கர்மாக்களின் சேமிப்பு உள்ளவரை அவர்கள் சொர்க்கத்தில் செளக்கியமாக இருப்பார்கள்.) புண்ணியம் தீர்ந்து போனவுடன், சித்தர்களின் விமானங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து (மண்ணுலகில்) வீழ்வதைப் போல், தகர்க்கப்பட்ட கட்டடங்களின் மேல்பகுதிகள் தரையில் விழுந்தன. (24)

சொத்துக்களை இழந்து விட்டதால், தத்தம் வீட்டைக் காப்பாற்றுவதில் கூட உற்சாகம் இழந்து அங்குமிங்கும் சிதறி ஓடிய ராட்சஸர்களால் பெருங்கூச்சல் உண்டாயிற்று. (25)

'குரங்கு ரூபத்தில் அக்னியே இங்கு வந்திருக்கிறான்!... ஐயோ!' என்று, மார்பில் குழந்தைகளை அணைத்துக் கொண்டு ஓடிய பெண்கள் அலறிக் கொண்டு விழுந்தார்கள். (26)

வீட்டு உப்பரிகைகளில் பிடித்துக்கொண்ட நெருப்பினால் பாதிக்கப்பட்டு கூந்தல் அவிழ்ந்து புரள மேலேயிருந்து விழுந்து கொண்டிருந்த சில பெண்கள், மேகக் கூட்டத்திலிருந்து விழும் மின்னற்கொடிகளைப் போல் விளங்கினார்கள். (27)

வஜ்ரம், பவழம், வைடூர்யம், முத்து, வெள்ளிக் கலவையால் விசித்திரமான முறையில் கட்டப்பட்ட வீடுகளிலிருந்து உருகி ஓடும் தாதுக்களை அவர் பார்த்தார். (28)

எவ்வளவு மரக்கட்டை மற்றும் புல்லை எரித்தாலும் அக்னி திருப்தி அடைவதில்லை; (மேலும் எரிப்பதற்குப் பொருளைத் தேடுகிறது.) அப்படியே முக்கிய ராட்சஸர்களைக் கொன்றதால் மட்டுமே அனுமானுக்குக் கொஞ்சமும் திருப்தி ஏற்படவில்லை. (29)

இந்த பூமியும், இதுவரை அனுமானால் கொல்லப்பட்ட அரக்கர்களால் போதும் என்று திருப்தியடையவில்லை. (30)

அக்னிஜுவாலைகள், சிலவிடங்களில் புரசம் மலர்கள் போலவும், சிலவிடங்களில் இலவ மரத்தின் மலர்கள் போலவும், மற்றும் சில இடங்களில் குங்குமத்தைப் போன்றும் பிரகாசித்தன. (31)

ருத்ரரால் திரிபுரம் எரிக்கப்பட்டதைப் போல, மிகுந்த துடிப்புடன் கூடிய மகாத்மாவான அனுமானால் இலங்கா நகரம் எரிக்கப்பட்டது. (32)

பின்னர், இலங்கையின் மலையான திரிகூட பர்வதத்தின் சிகரத்தைச் சுற்றிலும், மிகுந்த வேகம் கொண்ட அனுமானால் வைக்கப்பட்ட அக்னி பயங்கரமான வல்லமையுடன் வேகமாகப் பரவியது. (33)

பிரளயகால அக்னிக்கு ஒப்பான வேகத்துடன், காற்றுடன் கூடிய நெருப்பு, ராட்சஸர்களின் வீடுகளிலிருந்து, ஆகாயமளாவ, புகையில்லாமல் கொழுந்து விட்டெரிந்தது; அந்த அக்னிக்கு, ராட்சஸர்களின் சரீரங்களே, நெய் ஆஹுதிகளாயின. (34)

கோடி சூரியன்களுக்கு நிகராக ஒளிவீசிக் கொண்டு, இலங்கை முழுவதையும் சூழ்ந்து கொண்டு, இடிமுழக்கம் போன்ற பலவித சப்தங்களால் அண்டத்தையே பிளப்பது போல் அந்த மாபெரும் அக்னி சிறப்பாக விளங்கிற்று. (35)

- தத்ராம்ப₃ராத₃க்₃நிரதிப்ரவ்ருத்₃தே₄ா
 ரூக்ஷப்ரப₄: கிம்ஸூகபுஷ்பகூட₃: ।
 நிர்வாணதூ₄மாகுலராஜயஸ்ச
 நீலோத்பலாப₄ா: ப்ரசகாஸிரோப₄ரா: ॥ 36
- வஜ்ரீ மஹேந்த்₃ரஸ்த்ரித₃ஸேஸ்வரோ வா
 ஸாக்ஷாத்₃யமோ வா வருணோநிலோ வா ।
 ருத்₃ரோ஽க்₃நிரர்கோ த₄நத₃ஸ்ச ஸோமோ
 ந வாநரோயம் ஸ்வயமேவ கால: ॥ 37
- கிம் ப்₃ரஹ்மண: ஸர்வபிதாமஹஸ்ய
 ஸர்வஸ்ய த₄ாதுஸ்சதுராநநஸ்ய ।
 இஹாக₃தோ வாநரருபத₄ாரீ
 ரக்ஷோபஸம்ஹாரகர: ப்ரகோப: ॥ 38
- கிம் வைஷ்ணவம் வா கபிரூபமேத்ய
 ரக்ஷோவிநாஸாய பரம் ஸுதேஜ: ।
 அநந்தமவ்யக்தமசிந்த்யமேகம்
 ஸ்வமாயயா ஸாம்ப்ரதமாக₃தம் வா ॥ 39
- இத்யேவமுகர்ப₃ஹவோ விசிஷ்டா
 ரக்ஷாக₃ணாஸ்தத்ர ஸமேத்ய ஸர்வே ।
 ஸப்ராணிஸங்க₄ாம் ஸக்₃ருஹாம் ஸவ்ருக்ஷாம்
 த₃க்₃த₄ாம் புரீம் தாம் ஸஹஸா ஸமீக்ஷ்ய ॥ 40
- ததஸ்து லங்கா ஸஹஸா ப்ரத₃க்₃த₄ா
 ஸராக்ஷஸா ஸாஸ்வரத₂ா ஸநாக₃ா ।
 ஸபக்ஷிஸங்க₄ா ஸம்ருக்₃ா ஸவ்ருக்ஷா
 ரூரோத₃ தீ₃நா துமுலம் ஸஸப்₃த₃ம் ॥ 41
- ஹா தாத ஹா புத்ரக காந்த மித்ர
 ஹா ஜீவிதம் பே₄ாக₃யுதம் ஸுபுண்யம் ।
 ரக்ஷோபி₄ரேவம் ப₃ஹுத₄ா ப்₃ருவத்₃பி₄:
 ஸப்₃த₃: க்ருதோ கே₄ாரதர: ஸுபீ₄ம: ॥ 42
- ஹுதாஸநஜ்வாலஸமாவ்ருதா ஸா
 ஹதப்ரவீரா பரிவ்ருத்தயோத₄ா ।
 ஹநுமத: க்ரோத₄ப₃லாபி₄பூ₄தா
 ப₃பூ₄வ ஸாபோபஹதேவ லங்கா ॥ 43
- ஸ ஸம்ப்₄ரம-த்ரஸ்த-விஷண்ணராக்ஷஸாம்
 ஸமுஜ்ஜ்வலஜ்ஜ்வாலஹுதாஸநாங்கிதாம் ।
 த₃த₃ர்ஸ லங்காம் ஹநுமாந் மஹாமநா:
 ஸ்வயம்பு₄கோபோபஹதாமிவாவநிம் ॥ 44

அங்கே, பலாசுபுஷ்பம் போல் ஜொலிக்கும் முரட்டுச் சுவாலைகள் ஓங்கிப் பெருகின; அடங்கிய புகையால் மறைக்கப்பட்ட மேகங்கள், ஆகாயத்தில் கருநெய்தல் போல் ஒளிவீசின. (36)

‘இவன் வஜ்ராயுதத்தையுடைய, தேவலோக அதிபதியான மகேந்திரனோ? சாட்சாத் யமனோ? வருணனோ? வாயுவோ? ருத்ரனோ? அக்னியோ? சூரியனோ? செல்வத்துக்கு அதிபதியான குபேரனோ? அல்லது, சாட்சாத் காலன் தானோ?... (நிச்சயமாக) வெறும் வானரன் அல்லன். (37)

எல்லாருக்கும் பிதாமஹர் நிலையில் உள்ளவரும் எல்லாவற்றையும் படைப்பவருமான நான்முகப் பிரும்மாவின் பெருங்கோபமே, ராட்சஸர்களை அழிப்பதற்காக வானரரூபம் ஏற்று இங்கு வந்திருக்கிறதோ? (38)

அல்லது, அனந்த - அவ்யக்த - அசிந்த்ய பரம்பொருளான ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் மகத்தான தேஜஸ், ராட்சஸர்களை அழிப்பதற்காக, தன் மாயாசக்தியால், வானரவடிவம் கொண்டு இப்போது இங்கு வந்திருக்கிறதோ? (39)

உயிர்ப்பிராணிகளோடும், வீடுகளோடும், மரங்களோடும் திடீரென்று எரிக்கப்பட்ட அந்த நகரத்தைப் பார்த்து பிரமுகர்களான ராட்சஸர்கள் கூட்டமாகக் கூடி இவ்வாறு பேசிக் கொண்டார்கள். (40)

ராட்சஸர்களோடும் குதிரை-ரதங்களோடும், யானைகளுடனும், பறவைக் கூட்டங்களோடும் விலங்குகளோடும் மரங்களோடும் கண்முடித்தனமாக எரிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பட்டணம், இரங்கத்தக்க விதமாக அலறி ஓலமிட்டு அழுதது. (41)

‘என் அப்பா!... குழந்தாய்!... ஆ... நாத!... என் நண்பனே!... போக சகங்களைத் தரும் புண்ணியத்தையும் உயிரையும் பறிகொடுத்தோமே...’ - இவ்வாறு அரக்கர்களால் பலவிதமாகப் புலம்பும் ஒலியும் சேர்ந்து, அங்கே எழுந்த இரைச்சல் மிகவும் கோரமாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. (42)

நெருப்புச் சுவாலைகளால் சூழப்பட்டும், முக்கியமான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும், படைகள் தப்பி ஓடப்பட்டும், அனுமானுடைய சினத்தாலும் உடல் வலிமையாலும் நாசம் செய்யப்பட்ட இலங்கை, சாபத்தினால் அழிந்தது போலாயிற்று. (43)

பிரமித்து, அஞ்சி, கவலையில் ஆழ்ந்திருந்த ராட்சஸர்களாலும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட சின்னங்களோடும் விளங்கிய இலங்கை, பிரும்மாவின் கோபத்தால் அழிக்கப்பட்ட பூமியைப் போல் ஆகிவிட்டதை மகாத்மாவான அனுமான் கண்டார். (44)

ப₄ங்க்த்வா வனம் பாதுபரத்நஸங்குலம்
 ஹத்வா து ரக்ஷாம்ஸி மஹாந்தி ஸம்யுகே₃ ।
 த₃க்₃த்₄வா புரீம் தாம் க்₃ருஹரத்நமாலிநீம்
 தஸ்தெ₂ள ஹநூமாந் பவநாத்மஜு: கபி: ॥ 45

த்ரிகூடஸ்ருங்க₃ாக்₃ரதலே விசித்ரே
 ப்ரதிஷ்டி₂தோ வாநரராஜஸிம்ஹ: ।
 ப்ரதீப்தலாங்க₃ுலக்ருதார்சிமாலீ
 வ்யராஜதாதி₃த்ய இவாம்ஸுமாலீ ॥ 46

ஸ ராக்ஷஸாம்ஸ்தாந் ஸுப₃ஹும்ஸ்ச ஹத்வா
 வநம் ச ப₄ங்க்த்வா ப₃ஹுபாதுபம் தத் ।
 விஸ்ருஜ்ய ரக்ஷோப₄வநேஷு சாக்₃நிம்
 ஜக₃ாம ராமம் மநஸா மஹாத்மா ॥ 47

ததஸ்து தம் வாநரவீரமுக்யம்
 மஹாப₃லம் மாருததுல்யவேக₃ம் ।
 மஹாமதிம் வாயுஸுதம் வரிஷ்ட₂ம்
 ப்ரதுஷ்டுவுர்தே₃வக₃ணாஸ்ச ஸர்வே ॥ 48

ப₄ங்க்த்வா வநம் மஹாதேஜா ஹத்வா ரக்ஷாம்ஸி ஸம்யுகே₃ ।
 த₃க்₃த்₄வா லங்காபுரீம் ரம்யாம் ரராஜ ஸ மஹாகபி: ॥ 49

தத்ர தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்₃த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
 த்₃ருஷ்ட்வா லங்காம் ப்ரத₃க்₃த₄ாம் தாம் விஸ்மயம் பரமம் க₃தா: ॥ 50

தம் த்₃ருஷ்ட்வா வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம் ।
 காலாக்₃நிரிதி ஸஞ்சிந்த்ய ஸர்வபூ₄தாநி தத்ரஸு: ॥ 51

தே₃வாஸ்ச ஸர்வே முநிபுங்க₃வாஸ்ச
 க₃ந்த₄ர்வ வித்₃யாத₄ரகிந்நராஸ்ச ।
 பூ₄தாநி ஸர்வாணி மஹாந்தி தத்ர
 ஜக்₃மு: பராம் ப்ரீதிமதுல்யரூபாம் ॥ 52

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சது:பஞ்சாஸஸர்க்₃: (54) ॥

பஞ்சபஞ்சாஸஸர்க்₃:

ஹநாமத்₃விப்₄ரம:

லங்காம் ஸமஸ்தாம் ஸந்தீ₃ப்ய லாங்க₃ுலாக்நிம் மஹாப₃ல: ।
 நிர்வாபயாமாஸ தத₃ா ஸமுத்₃ரே ஹரிஸத்தம: ॥ 1

ஸந்தீ₃ப்யமாநாம் வித்₄வஸ்தாம் த்ரஸ்தரக்ஷாக₃ணாம் புரீம் ।
 அவேக்ஷய ஹநுமாந்லங்காம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 2

சிறந்த மரங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்து, மகா வீரர்களான அரக்கர்களை யுத்தத்தில் கொன்று, எழில் மிகு வீடுகளையே ரத்தின மாலையாகக் கொண்ட அந்த இலங்கையை எரித்து, வாயுகுமாரனான அனுமான் கம்பீரமாக வீற்றிருந்தார். (45)

திரிகூட மலையின் அழகிய முன் முகட்டில் அமர்ந்திருந்த வானர ராஜசிம்மமான ஆஞ்ஜநேயர், எரிந்து கொண்டிருக்கும் வால் சுடர்மாலையென விளங்க, கிரணங்களால் சூழப்பட்ட சூரியன் போல் தோன்றினார். (46)

ஏராளமான ராட்சஸர்களைக் கொன்று, அநேக மரங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்து, ராட்சஸர்களின் வீடுகளில் நெருப்பு வைத்த மகாத்மாவான அனுமான், மனத்தால் ஸ்ரீராமனை நினைத்தார். (47)

வானரவீரர்களில் முக்கியமானவரும், மகாபலம் பொருந்தியவரும், வாயுவுக்கு ஒப்பான வேகமுடையவரும் பெருமதியாளரும், வாயுகுமாரரும், மிகச் சிறந்தவருமான அவரை, எல்லா தேவர்களும் கொண்டாடினார்கள். (48)

மகாதேஜஸ்வியும் பெருவானரருமான அவர் வனத்தை அழித்து, போரில் ராட்சஸர்களைக் கொன்று, அழகிய இலங்காபுரியை எரித்து, வெற்றிச் சோபையுடன் விளங்கினார். (49)

அப்போது, தேவர்-கந்தர்வர்-சித்தர்-மாமுனிவர்கள் (வெல்லுவதற்கரிய) இலங்கை எரிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். (50)

வானரோத்தமரான அனுமானைப் பார்த்து, எல்லாப் பிராணிகளும், 'பிரளயகாலாக்னி, இவர்' என்று முடிவு செய்து அஞ்சி நடுங்கின. (51)

எல்லா தேவர்களும் முனிசிரேஷ்டர்களும் கந்தர்வ - வித்யாதர - கின்னரர்களும், எல்லா மாபெரும் பிராணிகளும், ஈடு இணையில்லாத பெரு மகிழ்ச்சியை அடைந்தார்கள். (52)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்துநான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (54).

ஸர்க்கம் 55

அனுமானின் குழப்பம்

மகாபலசாலியான அனுமான் இலங்கை முழுவதையும் எரித்துவிட்டு, வால் நெருப்பைக் கடலில் (நனைத்து) அணைத்தார், (1)

நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பட்டணத்திலிருந்து அச்சம் கொண்ட அரக்கர்கள் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அதைப் பார்த்து, அடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றி அனுமான் ஆலோசித்தார். (2)

அவருக்கு மிகவும் பயம் உண்டாயிற்று; 'இலங்கை முழுவதுமே எரிந்து விட்டதே! அட, என்ன இப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டேனே!...' என்று தன்னிடம் இகழ்ச்சியும் தோன்றிற்று. (3)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பைத் தண்ணீரால் அணைப்பது போல, பொங்கி வரும் கோபத்தைத் தன் அறிவினால் அடக்குகிறார்களே, அந்த மகாத்மாக்கள் அல்லவா, புருஷசிரேஷ்டர்கள்? (4)

- தஸ்யாபூத் ஸுமஹாம்ஸ்த்ராஸ: குத்ஸா சாத்மந்யஜாயத ।
லங்காம் ப்ரதஹதா கர்ம கிம்ஸ்வித் க்ருதமிதம் மயா ॥ 3
- தந்யாஸ்தே புருஷஸ்ரேஷ்டா யே புத்த்யா கோபமுத்திதம் ।
நிருந்தந்தி மஹாத்மாநோ தீப்தமக்நிமிவாம்பஸா ॥ 4
- க்ருத்த: பாபம் ந குர்யாத் க: க்ருத்தே ஹந்யாத்குருநபி ।
க்ருத்த: புருஷயா வாசா நர: ஸாதூநதிஷ்விபேத் ॥ 5
- வாச்யாவாச்யம் ப்ரகுபிதோ ந விஜாநாதி கர்ஹிசித் ।
நாகார்யமஸ்தி க்ருத்தஸ்ய நாவாச்யம் வித்யதே க்வசித் ॥ 6
- ய: ஸமுத்பதிதம் க்ரோதம் ஸுமயைவ நிரஸ்யதி ।
யதேராகஸ்த்வசம் ஜீர்ணாம் ஸ வை புருஷ உச்யதே ॥ 7
- திசுஸ்து மாம் ஸுதுர்புத்திம் நிர்லஜ்ஜம் பாபக்ருத்தமம் ।
அசிந்தயித்வா தாம் ஸீதாமக்நிதம் ஸ்வாமிகாதகம் ॥ 8
- யதி தக்தா த்வியம் லங்கா நூநமார்யாபி ஜாநகீ ।
தக்தா தேந மயா பர்துர்ஹதம் கார்யமஜாநதா ॥ 9
- யதர்தமயமாரம்பஸ்தத்கார்யமவஸாதிதம் ।
மயா ஹி தஹதா லங்காம் ந ஸீதா பரிரக்ஷிதா ॥ 10
- ஈஷத்கார்யமிதம் கார்யம் க்ருதமாஸீந்ந ஸம்ஸய: ।
தஸ்ய க்ரோதாபிபூதேந மயா மூலக்ஷய: க்ருத: ॥ 11
- விநஷ்டா ஜாநகீ நூநம் ந ஹ்யதக்த: ப்ரத்ருஸ்யதே ।
லங்காயாம் கஸ்சிதுத்தேஸ: ஸர்வா பஸ்மீக்ருதா புரீ ॥ 12
- யதி தத்விஹதம் கார்யம் மம ப்ரஜ்ஞாவிபர்யயாத் ।
இஹைவ ப்ராணஸந்ந்யாஸோ மமாபி ஹ்யத்ய ரோசதே ॥ 13
- கிமக்நெள நிபதாம்யத்ய ஆஹோஸ்வித்வட்வாமுகே ।
ஸரீரமாவோ ஸத்த்வாநாம் தத்மி ஸாக்ரவாஸிநாம் ॥ 14
- கதம் ஹி ஜீவதா ஸக்யோ மயா த்ரஷ்டும் ஹரீஸ்வர: ।
தௌ வா புருஷஸார்தூலௌ கார்யஸர்வஸ்வகாதிநா ॥ 15
- மயா கலு ததேவேதம் ரோஷதேஷாத் ப்ரதர்ஸிதம் ।
ப்ரதிதம் த்ரிஷு லோகேஷு கபித்வமநவஸ்திதம் ॥ 16
- திசுஸ்து ராஜஸம் பாவமநீஸமநவஸ்திதம் ।
ஈஸ்வரேணாபி யத்ராக்நமயா ஸீதா ந ரக்ஷிதா ॥ 17
- விநஷ்டாயாம் து ஸீதாயாம் தாவுபௌ விநஸிஷ்யத: ।
தயோர்விநாஸே ஸுக்ரீவ: ஸபந்துர்விநஸிஷ்யதி ॥ 18

கோபம் கொண்டவன், எந்த பாவத்தைத் தான் செய்ய மாட்டான்? கோபம் கொண்டவன். ஆசாரியனையும் கொல்வானன்றோ? கோபம் கொண்ட மனிதன், கடுமையான சொற்களால் சாதுக்களை இழித்துரைப்பான். (5)

கோபம் கொண்டவன், பேசத் தகுந்தது - தகாதது என்பதை ஒருபோதும் அறிவதில்லை. கோபம் கொண்டவனுக்கு செய்யத் தகாத காரியம் என்று எதுவுமில்லை; பேசத் தகாதது என்று எதுவுமே இல்லை. (எதை வேண்டுமானாலும் செய்வான்; எதையும் பேசுவான் - என்றபடி.) (6)

நலிந்துவிட்ட சட்டையை பாம்பு உரிப்பதைப் போல, எவனொருவன் துள்ளி வளரும் கோபத்தை பொறுமையினால் துறக்கிறானோ, அவனே ஆண்பிள்ளை என்று கூறத்தக்கவன். (7)

சீதைப் பிராட்டியார் இங்கே இருக்கிறார் என்ற நினைவே இல்லாமல், (பட்டணத்தை) நெருப்பினால் கொளுத்தி அழித்தேனே? நான் எவ்வளவு மட்டமான புத்தியுள்ளவன்; வெட்கங்கெட்டவன்; மகா பாவத்தைச் செய்தவன்; என் எஜமானருடைய காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டேனே? ஐயோ, நான்! (8)

இலங்கை நகரம் எரிந்துபோயிற்று என்றால், நிச்சயமாக ஜானகி தேவியும் எரிந்து போயிருப்பார். அதனால், அறிவில்லாத என்னால், என் தலைவருடைய காரியம் வீணடிக்கப்பட்டு விட்டது. (9)

எதன் பொருட்டு இந்தக் காரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ, அது முடிந்தே போயிற்று! இலங்கை எரிந்து கொண்டிருக்கும்போது, சீதை என்னால் காப்பாற்றப்படவில்லை. (10)

என்ன காரியத்தைச் செய்வதற்காக வந்தேனோ, - (சீதையைக் காண்பது) - அதைச் செய்து முடித்தேன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (திரும்பிச் சென்று, 'சீதை பார்க்கப்பட்டாள்' என்று ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவிக்க வேண்டிய செயல் மட்டுமே பாக்கியிருந்தது.) கோபத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட என்னால் இலங்கையை எரித்ததன் மூலம் மூலநோக்கமே அழிக்கப்பட்டு விட்டது. (11)

இலங்கையில், எரிக்கப்படாத இடமே காணப்படவில்லை; முற்றிலுமாக நகரம் சாம்பலாக்கப்பட்டு விட்டது. நிச்சயமாக ஜானகியும் அழிந்து போயிருப்பார். (12)

என் புத்தித் தடுமாற்றத்தினால், என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியம் நாசமாக்கப்பட்டிருந்ததேயானால், இப்போது இங்கேயே என் உயிரையும் விடுவது தான் உசிதமானது. (13)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பில் இப்போது விழுந்து விட்டுமா? அல்லது, வடவாமுகாக்கினியில் விழட்டுமா? அல்லது, கடல்வாழ் பிராணிகளுக்கு இரையாக இந்த உடலைத் தந்து விட்டுமா? (14)

வானரத் தலைவனை, உயிரோடு என்னால் எப்படிப் பார்க்க முடியும்? எல்லாக் காரியத்தையும் நிர்மூலமாக்கி விட்ட நான், அந்த ஆண்சிங்கங்கள் இருவரையும் தான் எவ்வாறு பார்ப்பேன்? (15)

சஞ்சலத்தன்மை என்ற குரங்கின் இயற்கைக் குணம் மூன்று உலகங்களிலும் நன்றாகத் தெரிந்ததே. அதை, கோபம் என்ற மகாபாவத்தால், வெளிப்படையாகக் காட்டிவிட்டேனே, நான்? (16)

கட்டுப்படாததும் சஞ்சலமானதுமான ராஜஸ குணம் நாசமாய்ப் போக! எனக்குச் சக்தியிருந்தும் கோபத்தின் காரணமாக, சீதை என்னால் காப்பாற்றப்படவில்லை. (17)

சீதை அழிந்து போனார் என்றால், அவ்விருவரும் (இராம லட்சுமணர்கள்) உயிரை விடுவார்கள். அவர்கள் இறந்தவுடன், சுற்றத்தார்களுடன் சுகாவன் உயிரை விடுவான். (18)

- ஏததே₃வ வச: ஸ்ருத்வா ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
த₄ர்மாத்மா ஸஹஸத்ருக்₄ந: கத₂ம் ஸக்ஷயதி ஜீவிதும் ॥ 19
- இக்ஷ்வாகுவம்ஸே த₄ர்மிஷ்டே₂ க₃தே நாஸமஸம்ஸயம் ।
ப₄விஷ்யந்தி ப்ரஜா: ஸர்வா: ஸோகஸந்தாபபீடி₃தா: ॥ 20
- தத₃ஹம் ப₄ாக்₃யரஹிதோ லுப்தத₄ர்மார்த₂ஸங்க்₃ரஹ: ।
ரோஷதே₃ஷபரீதாத்மா வ்யக்தம் லோகவிநாஸந: ॥ 21
- இதி சிந்தயதஸ்தஸ்ய நிமித்தாந்யுபபேதி₃ரே ।
பூர்வமப்யுபலப்த₄ாநி ஸாக்ஷாத் புநரசிந்தயத் ॥ 22
- அத₂வா சாருஸர்வாங்கீ₃ ரக்ஷிதா ஸ்வேந தேஜஸா ।
ந நஸிஷ்யதி கல்யாணீ நாக்₃நிரக்₃நௌ ப்ரவர்ததே ॥ 23
- ந ஹி த₄ர்மாத்மநஸ்தஸ்ய ப₄ர்யாமமிததேஜஸ: ।
ஸ்வசாரித்ராபி₄கு₃ப்தாம் தாம் ஸ்ப்ரஷ்டுமர்ஹதி பாவக: ॥ 24
- நூநம் ராமப்ரப₄ாவேண வைதே₃ஹ்யா: ஸுக்ருதேந ச ।
யந்மாம் த₃ஹநகர்மாயம் நாத₃ஹத்₃த₄வ்யவாஹந: ॥ 25
- த்ரயாணாம் ப₄ரதாதீ₃நாம் ப்₄ராத்ருணாம் தே₃வதா ச யா ।
ராமஸ்ய ச மந:காந்தா ஸா கத₂ம் விநஸிஷ்யதி ॥ 26
- யத்₃வா த₃ஹநகர்மாயம் ஸர்வத்ர ப்ரபு₄ரவ்யய: ।
ந மே த₃ஹதி லாங்க்₃லம் கத₂மார்யாம் ப்ரத₄க்ஷயதி ॥ 27
- புநஸ்சாசிந்தயத்தத்ர ஹநூமாந் விஸ்மிதஸ்தத₃ா ।
ஹிரண்யநாப₄ஸ்ய கி₃ரேர்ஜலமத்₄யே ப்ரத₃ர்ஸநம் ॥ 28
- தபஸா ஸத்யவாக்யேந அநந்யத்வாச்ச ப₄ர்தரி ।
அபி ஸா நிர்த₃ஹேத₃க்₃நிம் ந தாமக்₃நி: ப்ரத₄க்ஷயதி ॥ 29
- ஸ தத₂ா சிந்தயம்ஸ்தத்ர தே₃வ்யா த₄ர்மபரிக்₃ரஹம் ।
ஸுஸ்ராவ ஹநூமாந் வாக்யம் சாரணாநாம் மஹாத்மநாம் ॥ 30
- அஹோ க₂லு க்ருதம் கர்ம து₃ஷ்கரம் ஹி ஹநூமதா ।
அக்₃நிம் விஸ்ருஜதாபீ₄க்ஷணம் பீ₄மம் ராக்ஷஸஸத்₃மநி ॥ 31
- ப்ரபலாயிதரக்ஷ:ஸ்த்ரீப₃ாலவ்ருத்₃த₄ஸமாகுலா ।
ஜநகோலாஹலாத்₄மாதா க்ரந்த₃ந்தீவாத்₃ரிகந்த₃ரே ॥ 32
- த₃க்₃தே₄யம் நக₃ரீ ஸர்வா ஸாட்டப்ராகாரதோரணா ।
ஜாநகீ ந ச த₃க்₃தே₄தி விஸ்மயோ₅த்₃பு₄த ஏவ ந: ॥ 33
- இதி ஸுஸ்ராவ ஹநூமாந் வாசம் தாமம்ருதோபமாம் ।
ப₃பூ₄வ சாஸ்ய மநஸோ ஹர்ஷஸ்தத்காலஸம்ப₄வ: ॥ 34

சகோதர பாசமுடையவனும் தர்மாத்மாவுமான பரதனும், சத்ருக்னனும் இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட பிறகும் எவ்வாறு உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்? (19)

அறநெறி தவறாத இஷ்வாகு வம்ச பரம்பரை முற்றிலுமாக அழிந்து போனதும், எல்லா மக்களும் துக்கத்தால் துடிக்கப் போகிறார்கள். (20)

பாக்கியம் இல்லாதவனாகவும், தர்மார்த்த சேமிப்பை இழந்தவனாகவும், கோபம் என்ற பெருங் குற்றம் நிறைந்தவனாகவும், மக்கள் அழிவுக்குக் காரணமாகவும் நான் ஆகிவிட்டேனே? (21)

இவ்வாறு அவர் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, நன்னிமித்தங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. முன்பு கூட, இம்மாதிரி நல்ல சகுனங்கள் நேரில் காணப்பட்டனவே? - என்று, மறுபடியும் சிந்தித்தார். (22)

‘அல்லது, அழகிய அங்கங்களையுடைய அவர், (சீதை) தன்னுடைய தேஜஸினாலே (அதிமானுட சக்தியினாலேயே) காப்பாற்றப்பட்டிருப்பார். மங்களம் பொருந்திய அவர், அழிந்திருக்கமாட்டார். நெருப்பு, நெருப்பை எரிக்குமோ? (கற்புக் கனலால் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கும் அவரை, அக்னிதேவன் எரிக்க முடியுமோ?) (23)

எல்லையில்லாத மகிமை வாய்ந்த தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராமனின் பத்னியும், தவறாத நெறியும் கொண்ட அவரை, நெருப்புத் தொடவும் கூடுமோ? (24)

எரிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட இந்த அக்னி, நிச்சயமாக, ஸ்ரீராமனுடைய பிரபாவத் தினாலும், வைதேகியின் புண்ணியத்தாலும் தான், என்னை எரிக்காமலிருந்திருக்கிறது. (25)

பரதன் முதலிய மூன்று சகோதரர்களுக்கும் தெய்வம் போன்றவர்; சாட்சாத் ஸ்ரீராமனுடைய மனத்திற்குப் பிடித்த மனைவி - இவர் எப்படி அழிந்து போவார்? (26)

கொளுத்துதல் என்ற வேலையை எல்லா இடங்களிலும் நன்றாகச் செய்கிற வலிமை குன்றாத அந்தப் பிரபு அக்னி என் வாலைச் சுட்டுப் பொசுக்கவில்லை! அப்படியிருக்க, நற்குலத் தோன்றலான அவரைப் போய் துன்புறுத்துவானா, என்ன? (27)

அப்போது, அனுமான், கடல் மத்தியில் மைநாக பர்வதம் எழுந்து தோன்றி, தனக்கு உதவி செய்ய வந்ததை நினைவு கூர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டார். (28)

தவத்தின் சிறப்பினாலும், சத்தியம் தவறாத பேச்சினாலும், கணவரிடமே மனத்தைச் செலுத்தியவளானதாலும், அவர் (சீதை) வேண்டுமானால் அக்னியை எரிக்கலாம்; ஆனால், அவரை அக்னி எரிக்க முடியாது. (29)

தர்மத்தால் ரட்சிக்கப்படும் தேவியைப் பற்றி இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, மகாத்மாக்களான சாரணர்கள் (ஆகாயத்தில்) பேசிக் கொண்டு போவதை அனுமான் கேட்டார். (30)

‘ஆகா!... அனுமான் தான், எவ்வளவு அரிய, பெரிய செயலைச் செய்திருக்கிறார்! பயங்கரமானதும் அடக்க முடியாததுமான அக்னியை ராட்சஸர்களின் வீடுகளில் வைத்தார்; ராட்சஸப் பெண்கள்-பாலர்கள்-வயோதிகர்களின் சோகக்குரல் பெருங்கூச்சலாக எழுந்தது; மக்களுடைய பரபரப்பினால் ஏற்பட்ட கதறல் மலைக் குகைகளில் எதிரொலிக்கிறது. (31,32)

உப்பரிகை, பிராகாரம், நுழைவாயில் உட்பட நகரம் முழுவதும் எரிந்து போயிற்று; (ஆனால்,) ஜானகி எரிக்கப்படவில்லை - என்பது, எங்களுக்கு ஆச்சரியமாகவும் அற்புதமாகவும் இருக்கிறது. (33)

அமுதத்துக்கொப்பான இந்த சொற்களைக் கேட்டார், அனுமான். உடனே, அவருடைய மனத்தில் சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. (34)

ஸ நிமித்தைஸ்ச த்₃ருஷ்டார்தை₂: காரணைஸ்ச மஹாக்ருணை: ।
ருஷிவாக்யைஸ்ச ஹநுமாநப₄வத் ப்ரீதமாநஸ: ॥ 35

தத: கபி: ப்ராப்தமநோரத₂ார்த₂ஸ்-
தாமக்ஷதாம் ராஜஸுதாம் விதி₃த்வா ।
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம் புநரேவ த்₃ருஷ்ட்வா
ப்ரதிப்ரயாணாய மதிம் சகார ॥ 36

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சபஞ்சாஸஸ்ஸர்க: (55) ॥

ஷட்பஞ்சாஸஸ்ஸர்க: ப்ரதிப்ரயானோத்பதநம்

- ததஸ்தாம் ஸிம்ஸபாமுலே ஜாநகீம் பர்யவஸ்தி₂தாம் ।
அபி₄வாத்₃யாப்₃ரவீத்₃தி₃ஷ்ட்யா பஸ்யாமி த்வாமிஹாக்ஷதாம் ॥ 1
- ததஸ்தம் ப்ரஸ்தி₂தம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புந: புந: ।
ப₄ர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஹநுமந்தமப₄ஷத ॥ 2
- காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாத₄நே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்₄ந யஸஸ்யஸ்தே ப₃லோத₃ய: ॥ 3
- ஸ்ரை: ஸுஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப₃லார்த₃ந: ।
மாம் நயேத்₃யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ஸ்தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ 4
- தத்₃யத₂ா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மந: ।
ப₄வேத₃ாஹவஸூரஸ்ய தத₂ா த்வமுபபாத₃ய ॥ 5
- தத₃ர்தே₂ாபஹிதம் வாக்யம் ப்ரஸ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஸம்ய ஹநுமாம்ஸ்தஸ்ய வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 6
- க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தே₂ா ஹர்ய்ருக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத: ।
யஸ்தே யுதி₄ விஜித்யாரீஞ்சோகம் வ்யபநயிஷ்யதி ॥ 7
- ஏவமாஸ்வாஸ்ய வைதே₃ஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
க₃மநாய மதிம் க்ருத்வா வைதே₃ஹீமப்₄யவாத₃யத் ॥ 8
- தத: ஸ கபிஸார்தூ₃ல: ஸ்வாமிஸந்த₃ர்ஸநோத்ஸுக: ।
ஆருரோஹ கி₃ரிஸ்ரேஷ்ட₂மரிஷ்டமரிமர்த₃ந: ॥ 9
- துங்க₃பத்₃மக-ஜுஷ்டாபி₄ர்நீலாபி₄ர்வநராஜிபி₄: ।
ஸோத்தரீயமிவாம்பே₄ாதே₃: ஸ்ருங்க₃ாந்தரவிலம்பி₃பி₄: ॥ 10
- பே₃ரத்₄யமாநமிவ ப்ரீத்யா தி₃வாகரகரை: ஸுபை₄: ।
உன்மிஷந்தமிவோத்₃தூ₄தைர்லோசநைரிவ த₄துபி₄: ॥ 11

கண்ணால் காணப்பட்ட சகுனங்களைக் கொண்டும், வலுவான நல்ல காரணங்களைக் கொண்டும், முனிவர்களின் வார்த்தைகளைக் கொண்டும், (நல்லதே நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை தோன்ற) அனுமான் நிறைந்த நெஞ்சுடையவரானார். (35)

வந்த காரியம் நிறைவேறியதால் திருப்தியடைந்த அனுமான், சீதைக்கு எவ்வித அபாயமும் ஏற்படவில்லை என்று தெரிந்து கொண்டதால், நேரில் அவரை மறுபடியும் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் போக முடிவு செய்தார். (36)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (55).

ஸர்க்கம் 56

அனுமான் திரும்பிச் செல்ல முடிவு

பின்னர், சிம்சுபா மரத்தினடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் சீதையை நமஸ்கரித்து, 'என்னுடைய பாக்கியத்தால், (அபாயம் ஏதும் ஏற்படாமல்) சேஷமமாக இருக்கும் தங்களைப் பார்க்கிறேன்' என்றார், (அனுமான்.) (1)

அப்போது, புறப்படத் தயாராக இருக்கும் அனுமாரை சீதை அன்புடன் பார்த்துப் பார்த்து, கணவரிடம் கொண்டுள்ள நெருக்கமான பாசத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களைக் கூறினார். (2)

'எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! மேற்கொண்டுள்ள காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு நீ ஒருவனே போதும்; அதனால் உனக்கே கீர்த்தி பெருகும். (3)

எதிரிப்படையை மாய்க்கவல்ல ஸ்ரீராமன், இலங்கையை பாணங்களால் கலக்கி, (அதாவது, யுத்தத்தில் வென்று) என்னை அழைத்துச் சென்றால், அதுவே அவருடைய பெருமைக்கு அழகாகும். (4)

ஆகவே, போரில் வல்லவரான ஸ்ரீ இராமனுடைய பராக்கிரமத்துக்கு ஏற்றபடி நீ செயல்திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்.' (5)

இவ்விதம், பொருள் பொதிந்ததாயும், விநயமாகவும், எடுத்துக் கொண்டுள்ள காரியத்தின் வெற்றிக்கு உதவுவதாகவும் இருக்கும் சொற்களைக் கேட்டு, அனுமான் அதற்குப் பதில் கூறினார். (6)

'வானர-கரடி வீரர்கள் சூழ வெகு விரைவில் காகுத்தன் இங்கே வரப்போகிறார். எதிரிகளை யுத்தத்தில் வென்று தங்களுடைய துயரத்தை துடைக்கப் போகிறார்.' (7)

இவ்வாறு வைதேகிக்குத் தைரியம் கூறிவிட்டு வாயுகுமாரரான அனுமான், திரும்பிப் போவதற்கு நிச்சயம் செய்து, வைதேகியை நமஸ்கரித்தார். (8)

எதிரிகளை அழிப்பவரான, அந்த வானரச் சிங்கம் தன் எஜமானரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற பேராவல் மீதூர அரிஷ்டம் என்ற சிறந்த மலையின் மேல் ஏறினார். (9)

உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த, கரும்பச்சை வண்ண பூர்ஜ (பத்மக) மரங்களின் வரிசைகளைக் கொண்டதும்; கொடுமுடியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மேகங்கள், உத்தரீயம் போல

- தோயௌக₄நி:ஸ்வநைந்மந்த₃ரை: ப்ராதீ₄தமிவ ஸர்வத: ।
ப்ரகீத₃மிவ விஸ்பஷ்டைந்நாநா-ப்ரஸ்ரவணஸ்வநை: ॥ 12
- தே₃வத₃ாருபி₄ரத்யுச்சைநூர்த₄வப₃ாஹுமிவ ஸ்தி₂தம் ।
ப்ரபாதஜலநிர்கே₄ாஷை: ப்ராக்ருஷ்டமிவ ஸர்வத: ॥ 13
- வேபமாநமிவ ஸ்யாமை: கம்பமாநை: ஸரத்₃க₄நை: ।
வேணுபி₄ர்மாருதோத்₃தூ₄தை: கூஜந்தமிவ கீசகை: ॥ 14
- நி:ஸ்வஸந்தமிவாமர்ஷாத்₃கே₄ாரைராஸீவிஷோத்தமை: ।
நீஹாரக்ருதக₃ம்பீ₄ரைர்-த்₄யாயந்தமிவ க₃ஹ்வரை: ॥ 15
- மேக₄பாத₃நிபை₄: பாதை₃: ப்ரக்ராந்தமிவ ஸர்வத: ।
ஜ்ஞம்ப₄மாணமிவாகாஸே ஸிக₂ரைரப்₄ரஸாலிபி₄: ॥ 16
- கூடைஸ்ச ப₃ஹுத₄ாகீர்ணை: ஸோபி₄தம் ப₃ஹுகந்த₃ரை: ।
ஸாலதாலாஸ்வகர்ணைஸ்ச வம்ஸைஸ்ச ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருதம் ॥ 17
- லதாவிதாநைர்விததை: புஷ்பவத்₃பி₄ரலங்க்ருதம் ।
நாநாம்ருக₃க₃ணாகீர்ணம் த₄ாதுநிஷ்யந்த₃பூ₄ஷிதம் । 18
- ப₃ஹுப்ரஸ்ரவணோபேதம் ஸிலாஸஞ்சயஸங்கடம் ।
மஹர்ஷி-யக்ஷ-க₃ந்த₄ர்வ-கிந்நரோரக₃ஸேவிதம் ॥ 19
- லதாபாத₃பஸம்ப₃ாத₄ம் ஸிம்ஹாத்₄யுஷிதகந்த₃ரம் ।
வ்யாக்₄ர-ஸங்க₄ஸமாகீர்ணம் ஸ்வாது₃மூலப₂லோத₃கம் ॥ 20
- தமாருரோஹ ஹநுமாந் பர்வதம் ப்லவகே₃ாத்தம: ।
ராமத₃ர்ஸநஸீக்₄ரேண ப்ரஹர்ஷேணாபி₄சோதி₃த: ॥ 21
- தேந பாத₃தலாக்ராந்தா ரம்யேஷு கி₃ரிஸாநுஷு ।
ஸகே₄ாஷா: ஸமஸீர்யந்த ஸிலாஸ்கூர்ணீக்ருதாஸ்தத: ॥ 22
- ஸ தமாருஹய ஸைலேந்த₃ரம் வ்யவர்த₄த மஹாகபி: ।
த₃க்ஷிணாது₃த்தரம் பாரம் ப்ரார்த₂யந்ல்லவணாம்ப₄ஸ: ॥ 23
- அதி₄ருஹய ததோ வீர: பர்வதம் பவநாத்மஜ: ।
த₃த₃ர்ஸ ஸாகரம் பீ₄மம் மீநோரக₃நிஷேவிதம் ॥ 24
- ஸ மாருத இவாகாஸம் மாருதஸ்யாத்மஸம்ப₄வ: ।
ப்ரபேதே₃ ஹரிஸார்தூ₃லோ த₃க்ஷிணாது₃த்தராம் தி₃ஸம் ॥ 25
- ஸ தத₃ா பீடி₃தஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
ரராஸ ஸஹ தைர்பூ₄தை: ப்ரவிஸந் வஸுத₄ாதலம் ॥ 26
- கம்பமாநைஸ்ச ஸிக₂ரை: பதத்₃பி₄ரபி ச த்₃ருமை: ।
தஸ்யோருவேகே₃ாந்மதி₂தா: பாத₃பா: புஷ்பஸாலிந: ।
நிபேதுர்பூதலே ருக்₃ணா: ஸக்ராயுத₄ஹதா இவ ॥ 27

விளங்கியதும்; பரந்து வழிந்தோடும் தாதுக்களாகிற கண்களை, மங்களமான சூரியனின் கரங்களால் மனமகிழ்ந்து எழுப்பப்பட்டு, விழிப்பது போலவும்; எங்கும் பெருகும் நீரோட்டங்களின் சீரான ஒலியால், வேதங்களை அத்யயனம் செய்வது போலவும்; மிக உயரமாக வளர்ந்திருந்த தேவதாரு மரங்களால், கைகளை உயரத் தூக்கிக் கொண்டிருப்பது போலவும்; நாற்புறத்திலும், மேலிருந்து விழும் தண்ணீரின் சப்தத்தால், அழுவது போலவும்; காற்றில் அசைந்தாடும் கருமையான ஏழிலைப் பாலை மரங்களால், தானே நடுங்குவது போலவும்; துளைகளுள்ள மூங்கில்களில் காற்றுப் புகுந்து வெளிப்பட்ட ஓசையால், (சூயில்) கூவுவது போலவும்; பயங்கரமான சர்ப்பங்களின் சுவாசத்தால், கோபத்துடன் பெருமூச்சு விடுவது போலவும்; பனி மூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்த குகைகளால், தியானம் செய்வது போலவும்; மேகங்கள் இறங்கி வந்து எல்லாத் திசைகளிலும் நடப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது போன்ற தாழ்வரைகள் உடையதும்; மேகங்களால் மலைபோல் சூழப்பட்ட சிகரங்களால், வானத்தை நோக்கி வளர்வது போலவும்; மறைந்தும் மிகவும் நாசப்பட்டிருந்ததுமான குகைகள் நிறைந்ததும்; ஆச்சா-பனை-அசுவகர்ண-மூங்கில் முதலிய மரங்களை ஏராளமாக உடையதும்; மலர்க் கொத்துக்களையுடைய கொடி வகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததும்; பல்வகை விலங்குக் கூட்டங்களால் நிறைந்திருந்ததும்; பெருகியோடும் தாதுக்களால் அணிசெய்யப்பட்டதும்; அநேக நீர்வீழ்ச்சிகளை உடையதும்; கூட்டமாகக் கற்பாறைகள் நிறைந்திருந்ததும்; மாமுனிவர்-யக்ஷ-கந்தர்வ-கின்னர-உரகர்கள் வசிப்பதும்; கொடிகளும் மரங்களும் நிறைந்ததும்; சிங்கங்கள் வசிக்கும் குகைகளை உடையதும்; புலிக் கூட்டங்கள் நிரம்பியதும்; சுவையான கிழங்கு-பழம்-நீர் நிறைந்ததுமான அந்த மலையில், விரைவில் ஸ்ரீராமனைத் தரிசிக்கப் போகும் மகிழ்ச்சி பொங்க, அனுமான் ஏறினார். (10-21)

மலையின் அழகிய தாழ்வரைகளிலிருந்த பாறைகள், அவருடைய காலடியில் மிதிபட்டு, பெரும் சப்தத்துடன் நொறுங்கிப் போய், தூள் தூளாயின. (22)

அந்த மலையில் ஏறியதும், அனுமார், பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார்; சமுத்திரத்தின் தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் போவதற்கு, (இறையருள்) வேண்டிக் கொண்டார். (23)

வாயுகுமாரர், அந்தப் பர்வதத்தின்மேல் ஏறி நின்று, மீன்-ஸர்ப்பம் வசிக்கும் பயங்கரமான சமுத்திரத்தைப் பார்த்தார். (24)

வாயுகுமாரரான அவர், காற்றைப் போலவே கடுகிய வேகத்துடன், தெற்கிலிருந்து வடக்கு திசையை அடைந்தார். (25)

சிறந்த அந்த பர்வதம், வானரரால் பீடிக்கப்பட்டு, அதிலிருந்த அனைத்து ஜந்துக்களோடும், பூமிக்குள் புதைந்தது. (26)

மலைச் சிகரங்கள் ஆட்டம் கண்டன; மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. அவருடைய தொடையின் வேகத்தால் தாக்கப் பட்டு மலர்களைக் கொண்ட மரங்கள், இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்டதைப் போல, பூமியில் விழுந்தன. (27)

- கந்த₃ரோத₃ரஸம்ஸ்த₂நாம் பீடி₃தாநாம் மஹௌஜஸாம் ।
ஸிம்ஹாநாம் நிநதே₃பீ₄மோ நபே₄பி₄ந்த₃ந் ஹி ஸுஸ்ருவே ॥ 28
- ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்₃த₄வஸநா வ்யாகுலீக்ருதபூ₄ஷணா: ।
வித்₃யாத₄ர்ய: ஸமுத்பேது: ஸஹஸா தரணீத₄ராத் ॥ 29
- அதிப்ரமாணா ப₃லிநோ தீ₃ப்தஜிஹ்வா மஹாவிஷா: ।
நிபீடி₃தஸிரோக்₃ரீவா வ்யவேஷ்டந்த மஹாஹய: ॥ 30
- கிந்நரோரக₃க₃ந்த₄ர்வ-யக்ஷ-வித்₃யாத₄ராஸ்தத₃ ।
பீடி₃தம் தம் நக₃வரம் த்யக்த்வா க₃க₃நமாஸ்தி₂தா: ॥ 31
- ஸ ச பூ₄மித₄ர: ஸ்ரீமாந் ப₃லிநா தேந பீடி₃த: ।
ஸவ்ருக்ஷஸிக₂ரோத₃க்₃ர: ப்ரவிவேஸ ரஸாதலம் ॥ 32
- த₃ஸயோஜநவிஸ்தாரஸ்-த்ரிம்ஸத்₃யோஜநமுச்ச₂ரித: ।
த₄ரண்யாம் ஸமதாம் யாத: ஸ ப₃பூ₄வ த₄ராத₄ர: ॥ 33
- ஸ லிலங்க₄யிஷுர்₄பீ₄மம் ஸலீலம் லவணார்ணவம் ॥
கல்லோலாஸ்ப₂ாலவேலாந்தமுத்பபாத நபே₄ஹரி: ॥ 34

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்பஞ்சாஸஸ்ஸர்க: (56) ॥

ஸப்தபஞ்சாஸஸ்ஸர்க:

ஹநாமத்ப்ரத்யாக₃மநம்

- ஸசந்த₃ரகுமுத₃ம் ரம்யம் ஸார்க்காரண்ட₃வம் ஸுப₄ம் ।
திஷ்யஸ்ரவணகாத₃ம்ப₃மப்₄ரஸைவாலஸாத₃வலம் ॥ 1
- புநர்வஸுமஹாமீநம் லோஹிதாங்க₃மஹாக்₃ரஹம் ।
ஐராவதமஹாத்₃வீபம் ஸ்வாதீஹம்ஸவிலோலிதம் ॥ 2
- வாதஸங்க₄தஜாலோர்மி சந்த₃ராம்ஸுஸிஸிராம்பு₃மத் ।
பு₄ஜங்க₃யக்ஷக₃ந்த₄ர்வப்ரபு₃த்₃த₄கமலோத்பலம் ॥ 3
- ஹநுமாந் மாருதக₃திர் மஹாநௌரிவ ஸாக₃ரம் ।
அபாரமபரிஸ்ராந்த: புப்லுவே க₃க₃நார்ணவம் ॥ 4
- க்₃ரஸமாந இவாகாஸம் தாராதி₄பமிவோல்லிக₂ந் ।
ஹரந்நிவ ஸநக்ஷத்ரம் க₃க₃நம் ஸார்கமண்ட₃லம் ॥ 5
- மாருதஸ்யாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் கபிர்வ்யோமசரோ மஹாந் ।
ஹநுமாந் மேக₄ஜாலாநி விகர்ஷந்நிவ க₃ச்ச₂தி ॥ 6
- பாண்ட₃ராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்ட₂காநி ச ।
ஹரிதாருணவர்ணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ 7

மலைக் குகைகளிலிருந்த மகாபலம் பொருந்தியவைகளும், (அனுமானின் காலடியால் குகைகள் அழுத்தப்பட்டதால்) சங்கடத்துக்குள்ளானவைகளுமான சிங்கங்களின் பயங்கரமான அலறல், ஆகாயத்தைப் பிளப்பது போல் கேட்டது. (28)

அலங்கோலமாக, அவிழ்ந்து கொண்டிருந்த ஆடைகளைக் கொண்டவர்களும், சிதறி விழும் ஆபரணங்களை உடையவர்களுமான வித்யாதரப் பெண்கள், எதிர்பாராத விதமாக, பூமியிலிருந்து மேலே தூக்கியெறியப்பட்டார்கள். (29)

பருமனான உடல், அதிக பலம், ஒளிவீசும் நாக்கு, கொடிய விஷம் கொண்ட மலைப்பாம்புகள் தலையும் கழுத்தும் நசுங்கித் தரையில் புரண்டன. (30)

கின்னர-உரக-கந்தர்வ-யக்ஷ-வித்யாதரர்கள், அப்போது, துன்பத்துக்காளான அந்த மலையைத் துறந்து ஆகாயத்தைச் சென்றடைந்தார்கள். (31)

மிக்க பலம் கொண்ட மாருதியால் அலைப்புண்ட அந்தச் சிறந்த பர்வதம், மரங்கள்-சிகரங்களோடு கூட ஒட்டுமொத்தமாக ரஸாதலத்தைச் சென்றடைந்தது. (32)

பத்து யோசனை அகலமும் முப்பது யோசனை நீளமுமுடைய அந்தப் பெருமலை, பூமிக்குள் அழுந்தி, தரைக்குச் சமமாக ஆகிவிட்டது. (33)

அவர், அந்த மாபெரும் சமுத்திரத்தைக் கடக்க விரும்பி, அலைகள் இரைச்சலிடும் சமுத்திரத்தின் அக்கரையை நோக்கி விளையாட்டாகவே ஆகாயத்தில் தாவினார். (34)

ஆதிகாவ்யமான பூமீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (56).

ஸர்க்கம் 57 அனுமான் திரும்பிச் செல்லுதல்

வானமே, ஒரு பெருங்கடல்; அதில் அழகான சந்திரன், குமுத மலர்; சூரியனே, நீர்க்கோழி; பூசம், திருவோணம் என்ற நட்சத்திரங்களே, அன்னப் பறவைகள்; மேகங்களே, பாசியும் பசும்புல்லும்; புனர்வசு நட்சத்திரமே, பெரிய மீன்; சிவந்த செவ்வாய் கிரகமே, முதலை; ஐராவதமே, பெருந்தீவு; சுவாதீ நட்சத்திரம், அன்னம்; காற்றின் சேர்க்கைகளே, அலை வரிசைகள்; சந்திரனின் கிரணங்களே, குளிர்ந்த நீர்; நாக-யக்ஷ-கந்தர்வர்களின் கூட்டங்களே மலர்ந்த தாமரை-கருநெய்தல் மலர்கள்; இப்படிக் கரைகாண முடியாத ஆகாயம் என்ற சமுத்திரத்தை, வாயு வேகமுடைய அனுமான், கப்பல் பெருங்கடலைக் கடப்பது போலத் தாண்டினார். (1-4)

ஆகாயத்தை விழுங்குவது போலவும், சந்திரனைக் கீறுவது போலவும், நட்சத்திரங்களோடும் சூரிய மண்டலத்தோடும் கூட ஆகாயத்தைப் பிடிப்பது போலவும், வாயுவின் குமாரரும் வெற்றித்திரு பொருந்தியவருமான மகாத்மா அனுமான், ஆகாயத்தில் மேகக் கூட்டங்களைப் பிளந்து கொண்டு செல்வதைப் போல் பறக்கிறார்! (5,6)

வெண்மை, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள் பூசிய செம்மை, பச்சை கலந்த சிவப்பு வண்ணங் கொண்ட பெரிய மேகங்கள் பிரகாசித்தன. (7)

- ப்ரவிஸந்நப்₄ரஜாலாநி நிஷ்க்ரமம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ரச்ச₂ந்நஸ்ச ப்ரகாஸஸ்ச சந்த்₃ரமா இவ லக்ஷயதே ॥ 8
- விவித₄ப்₄ரக₄நாபந்நகே₃சரோ த₄வலாம்ப₃ர: ।
த்₃ருஸ்யாத்₃ருஸ்ய-தநுர்வீரஸ்தத₃ா சந்த்₃ராயதே₅ம்ப₃ரே ॥ 9
- தார்க்ஷயாயமானோ க₃க₃நே ப₃ப₄ஸே வாயுநந்த₃ந: ।
த₃ாரயந் மேக₄ப்₃ருந்த₃ாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந:॥ 10
- நத₃ந்நாதே₃ந மஹதா மேக₄ஸ்வநமஹாஸ்வந: ।
ப்ரவராந் ராஷஸாந் ஹத்வா நாம விஸ்ராவ்ய சாத்மந: ॥ 11
- ஆகுலாம் நக₃ரீம் க்ருத்வா வ்யத₂யித்வா ச ராவணம் ।
அர்த₃யித்வா ப₃லம் கே₄ாரம் வைதே₃ஹீமபி₄வாத்₃ய ச ।
ஆஜக₃ாம மஹாதேஜா: புநர்மத்₄யேந ஸாக₃ரம் ॥ 12
- பர்வதேந்த்₃ரம் ஸுநாப₄ம் ச ஸமுபஸ்ப்ருஸ்ய வீர்யவாந் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராசோ மஹாவேகே₃ட்ப₄யுபாக₃த: ॥ 13
- ஸ கிஞ்சித₃நுஸம்ப்ராப்த: ஸமாலோக்ய மஹாகி₃ரிம் ।
மஹேந்த்₃ரம் மேக₄ஸங்காஸம் நநாத₃ ஹரிபுங்க₃வ: ॥ 14
- ஸ பூரயாமாஸ கபிர்தி₃ஸோ த₃ஸ ஸமந்தத: ।
நத₃ந்நாதே₃ந மஹதா மேக₄ஸ்வந மஹாஸ்வந: ॥ 15
- ஸ தம் தே₃ஸமநுப்ராப்த: ஸுஹ்ருத்₃த₃ர்ஸநலாலஸ: ।
நநாத₃ ஹரிஸார்தூ₃லோ லாங்கூ₃லம் சாப்யகம்பயத் ॥ 16
- தஸ்ய நாநத்₃யமாநஸ்ய ஸுபர்ணாசரிதே பதி₂ ।
ப₂லதீவாஸ்ய கே₄ாஷேண க₃க₃நம் ஸார்கமண்ட₃லம் ॥ 17
- யே து தத்ரோத்தரே தீரே ஸமுத்₃ரஸ்ய மஹாப₃லா: ।
பூர்வம் ஸம்விஷ்டிதா: ஸூரீர வாயுபுத்ரதி₃த்₃ருக்ஷவ: ॥ 18
- மஹதோ வாயுநுந்நஸ்ய தோயத₃ஸ்யேவ க₃ர்ஜிதம் ।
ஸுஸ்ருஷஸ்தே தத₃ா கே₄ாஷமருவேக₃ம் ஹநூமத: ॥ 19
- தே தீ₃நவத₃நா: ஸர்வே ஸுஸ்ருஷ: காநநௌகஸ: ।
வாநரேந்த்₃ரஸ்ய நிர்கே₄ஷம் பர்ஜந்யநிநதே₃பமம் ॥ 20
- நிஸம்ய நத₃தோ நாத₃ம் வாநராஸ்தே ஸமந்தத: ।
ப₃பூ₄வுருத்ஸுகா: ஸர்வே ஸுஹ்ருத்₃தர்ஸநகாங்க்ஷிண: ॥ 21
- ஜாம்ப₃வாம்ஸ்து ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ: ।
உபாமந்தர்ய ஹரீந் ஸர்வாநித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 22
- ஸர்வத₂ா க்ருதகார்யோ₅ஸௌ ஹநூமாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ।
ந ஹ்யஸ்யாக்ருதகார்யஸ்ய நாத₃ ஏவம்விதே₄ா ப₄வேத் ॥ 23

அடிக்கடி மேகக் கூட்டங்களுக்குள் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வந்த அவர், அவ்வப்போது மறைக்கப்பட்டும் வெளிப்பட்டும் தோன்றும் சந்திரனைப் போல் காணப்பட்டார். (8)

பலவகையான மேகக் கூட்டங்களினிடையே கண்களுக்குப் பட்டும் படாமலும் சென்று கொண்டிருந்த அவ்வீரர், தான் உடுத்தியிருந்த வெண்மையான ஆடையால், ஆகாயத்தில் சந்திரனைப் போல் திகழ்ந்தார். (9)

வாயுவின் அருமந்த குமாரர், மேகக் கூட்டங்களை வேகமாகக் கிழித்துக் கொண்டும் தள்ளிக் கொண்டும் போகும்போது, சாட்சாத் கருடனாகவே விளங்கினார். (10)

மேக கர்ஜனை போல் பெருங்குரல் எழுப்பி, முக்கியமான ராட்சஸர்களைக் கொன்று, தன் பெயரை அங்கே அனைவரும் அறியச் செய்துவிட்டு, அந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, ராவணனுக்கு மனவருத்தத்தை ஏற்படுத்தி, பயங்கரமான ராட்சஸப் படையைக் கொன்றொழித்து, வைதேகியைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து விட்டு, மகாதேஜஸ்வியான அவர் மறுபடியும் சமுத்திரத்தின் இடையே வந்தார். (11,12)

சிறந்த பர்வதமான சுநாபத்தை (மைநாகத்தை)த் தொட்டு (தான், வெற்றியோடு திரும்பிக் கொண்டிருப்பதை சூசகமாகத் தெரிவித்து விட்டு) வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட பாணத்தைப் போல (லட்சியத்தை நோக்கி) மிகவும் வேகமாகச் சென்றார். (13)

பெரிய மேகம் போல் விளங்கிய பெரிய மலையான மகேந்திர பர்வதம் சமீபித்ததும் வானரோத்தமர் கம்பீரமாகக் கர்ஜித்தார். (14)

மேகத்தின் இடியோசை போன்று பெருங்குரல் எழுப்பினார்; அதன் ஒலி, பத்துத் திசைகளையும் நிறைத்தது. (15)

நண்பர்களைப் பார்க்கும் பேராவல் கொண்ட அவர், அந்த இடத்தை அடைந்ததும், மேககர்ஜனை போல் பேரொலி எழுப்பினார். வானரச் சிங்கமான அனுமான், மறுபடி சப்தமிட்டார்; வாலையும் சுழற்றினார். (16)

கருடன் செல்லும் ஆகாய வீதியில் அடிக்கடி அவர் எழுப்பிய பெரும் ஓசையால், சூரிய மண்டலமும் ஆகாயமும், பிளந்து விழுந்து விடும்போல் ஆயின. (17)

வாயுகுமாரனைக் காண பேராவல் கொண்டு சமுத்திரத்தின் வடக்குக் கரையில் முன்னரே கூடியிருந்த மகாபலம் பொருந்திய வானர வீரர்கள், அனுமானுடைய தொடைகளின் சப்தத்தை, பெருங்காற்றால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட மேகத்தின் கர்ஜனை போல் கேட்டார்கள். (18,19)

சோர்ந்த முகத்துடன் இருந்த காட்டுவாசிகளான வானரர்கள், மேகத்தின் இடியோசை போன்ற அனுமானுடைய பேரொலியைக் கேட்டார்கள். (20)

அங்கு கூடியிருந்த வானரர்கள், பேரொலியைக் கேட்டு, நண்பனைக் காணும் விருப்பத்தோடு உற்சாகத்தை அடைந்தார்கள். (21)

வானரப் படையின் முதன்மையானவரான ஜாம்பவான், திருப்தியால் குதூகலமடைந்த மனத்தோடு, எல்லா வானரர்களையும் அழைத்து, இவ்வாறு கூறினார்: (22)

‘அனுமான், தான் மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றிலும் வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு வருகிறான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படி, காரியசித்தி ஏற்பட்டிராவிட்டால், அவனுடைய ஒலி இம்மாதிரி இருக்காது.’ (23)

- தஸ்ய ப₃ாஹுருவேக₃ம் ச நிநாத₃ம் ச மஹாத்மந: ।
 நிஸம்ய ஹரயோ ஹ்ருஷ்டா: ஸமுத்பேதுஸ்ததஸ்தத: ॥ 24
- தே நக₃ாக்₃ராந்நக₃ாக்₃ராணி ஸிக₂ராச்சி₂க₂ராணி ச ।
 ப்ரஹ்ருஷ்டா: ஸமபத்₃யந்த ஹநூமந்தம் தி₃த்₃ருக்ஷவ: ॥ 25
- தே ப்ரீதா: பாத₃பாக்₃ரேஷு க்₃ருஹ்ய ஸாக₂ா: ஸுபுஷ்பிதா: ।
 வாஸாம்ஸீவ ப்ரஸாக₂ாஸ்ச ஸமாவித்₄யந்த வாநரா: ॥ 26
- கி₃ரிக₃ஹ்வரஸம்ஸீநோ யத₂ா க₃ர்ஜதி மாருத: ।
 ஏவம் ஜக₃ர்ஜ ப₃லவாந் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 27
- தமப்₄ரக₄நஸங்காஸமாபதந்தம் மஹாகபிம் ।
 த்₃ருஷ்ட்வா தே வாநரா: ஸர்வே தஸ்து₂: ப்ராஞ்ஜலயஸ்தத₃ா ॥ 28
- ததஸ்து வேக₃வாம்ஸ்தஸ்ய கி₃ரேர்கி₃ரிநிப₄: கபி: ।
 நிபபாத மஹேந்த்₃ரஸ்ய ஸிக₂ரே பாத₃பாகுலே ॥ 29
- ஹர்ஷேணாபூர்யமானோஸௌ ரம்யே பர்வதநிர்ஜ₄ரே ।
 சி₂ந்நபக்ஷ இவாகாஸாத் பபாத த₄ரணீத₄ர: ॥ 30
- ததஸ்தே ப்ரீதமநஸ: ஸர்வே வாநரபுங்க₃வா: ।
 ஹநூமந்தம் மஹாத்மாநம் பரிவார்யோபதஸ்தி₂ரே ॥ 31
- பரிவார்ய ச தே ஸர்வே பராம் ப்ரீதிமுபாக₃தா: ।
 ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃நா: ஸர்வே தமரோக₃முபாக₃தம் ॥ 32
- உபாயநாநி சாத₃ாய மூலாநி ச ப₂லாநி ச ।
 ப்ரத்யர்சயந் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஹரயோ மாருதாத்மஜம் ॥ 33
- ஹநூமாம்ஸ்து கு₃ருந் வ்ருத்₃த₄ாஞ்ஜாம்ப₃வத்ப்ரமுக₂ாம்ஸ்தத₃ா ।
 குமாரமங்க₃த₃ம் சைவ ஸோவந்த₃த மஹாகபி: ॥ 34
- ஸ தாப்₄யாம் பூஜித: பூஜ்ய: கபிபி₄ஸ்ச ப்ரஸாதி₃த: ।
 த்₃ருஷ்டா ஸீதேதி விக்ராந்த: ஸம்க்ஷேபேண ந்யவேத₃யத் ॥ 35
- நிஷஸாத₃ ச ஹஸ்தேந க்₃ருஹீத்வா வாலிந: ஸுதம் ।
 ரமணீயே வநோத்₃தே₃ஸே மஹேந்த்₃ரஸ்ய கி₃ரேஸ்தத₃ா ।
 ஹநுமாந₃ப்₃ரவீத்₃த்₄ருஷ்டஸ்தத₃ா தாந் வாநரர்ஷப₄ாந் ॥ 36
- அஸோகவநிகாஸம்ஸ்த₂ா த்₃ருஷ்டா ஸா ஜநகாத்மஜா ।
 ரக்ஷயமாணா ஸுகே₄ராபீ₄ ராக்ஷஸீபி₄ரநிந்தி₃தா ॥ 37
- ஏகவேணீத₄ரா ப₃ாலா ராமதர்ஸநலாலஸா ।
 உபவாஸபரிஸ்ரந்தா ஜடிலா மலிநா க்ருஸா ॥ 38
- ததோ த்₃ருஷ்டேதி வசநம் மஹார்த₂மம்ருதோபமம் ।
 நிஸம்ய மாருதே: ஸர்வே முதி₃தா வாநராப₄வந் ॥ 39

அவருடைய புஜங்கள்-தொடைகளின் வேகத்தையும் சப்தத்தையும் கேட்ட வானர்கள் மகிழ்ச்சி பொங்க இங்குமங்கும் தாவிக் குதித்தார்கள். (24)

அனுமானைப் பார்க்க ஆவல் கொண்ட அவர்கள், ஒரு மலையுச்சியிலிருந்து இன்னொரு மலையுச்சிக்கும், மரங்களிலிருந்து மரங்களுக்கும் சந்தோஷமாகத் தாவினார்கள். (25)

மிகவும் திருப்தியுடனிருந்த அவர்கள், மரங்களின் உச்சியிலிருந்து மலர்கள் நிறைந்த கிளைகளையும் கொம்புகளையும் பிடுங்கி, வஸ்திரத்தை விசிறுவதைப் போல வீசினார்கள். (26)

வாயுமைந்தரும் பலம் பொருந்தியவருமான அனுமான், மலைக்குகைக்குள் புகுந்து காற்று கர்ஜிப்பதைப் போல, பேரொலி எழுப்பினார். (27)

மேகம் போல கருத்த ஒளியுடன் கீழே இறங்கும் வானர வீரரை, அந்த வானர்கள் எல்லோரும் பார்த்து, கூப்பிய கரங்களுடன் நின்றார்கள். (28)

மகிழ்ச்சி நிறைந்தவரும், மலை போல் விளங்கியவருமான அவர் மரங்கள் நிறைந்ததும் அழகிய ஓடைகள் உடையதுமான மகேந்திர மலையில் (இன்னொரு) சிறகுகள் வெட்டப்பட்ட மலை ஆகாயத்திலிருந்து விழுவதைப் போல வேகமாகக் குதித்தார். (29,30)

மிகவும் மனத் திருப்தியடைந்த எல்லா வானர்களும், மகாத்மாவான அனுமானைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள். (31)

பிரீதியடைந்த அவர்கள் எல்லாரும் எவ்விதக் குறைவும் இல்லாமல் திரும்பி வந்த அவரை சிரித்த முகத்துடன் பார்த்து, கிழங்குகளையும் பழங்களையும் பரிசாகக் கொடுத்து உபசாரம் செய்தார்கள். (32,33)

ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களையும் முதியவர்களையும் இளவரசனான அங்கதனையும் அனுமான் வணங்கினார். (34)

அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டு, வானர்களாலும் மகிழ்விக்கப்பட்டார். பராக்கிரம சாலியான அவர், 'கண்டேன், சீதையை!', என்று சுருக்கமாக அறிவித்தார். (35)

வாலிகுமாரனான அங்கதன் கையைப் பற்றிக் கொண்டு, மகேந்திர மலையின் அழகான ஓரிடத்திற்குச் சென்று, எல்லா வானர வீரர்களையும் பார்த்து, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அனுமான் கூறினார். (36)

'அசோகவனத்தில், மிகவும் கோரமான ராட்சஸிகளால் காவல் காக்கப்பட்டுவரும் தூயவரான ஜனககுமாரியைப் பார்த்தேன். (37)

ஒற்றைப் பின்னல்; அறியாப் பருவமுடைய பெண் போன்ற நிலை; ஸ்ரீஇராமனைத் தரிசிக்கப் பேராவல்; உபவாசத்தால் உடல் தளர்ச்சி; தலைக் கூந்தலில் சடை; அழுக்கடைந்த, இளைத்த தேகம் - இப்படிப்பட்ட சீதாதேவி பார்க்கப்பட்டார்! - என்று ஆழ்ந்த பொருள் உடையதும் அமுதத்துக்கு ஒப்பானதுமான மாருதியின் சொற்களைக் கேட்டு எல்லா வானர்களும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (38-39)

- சக்ஷவேலந்த்யந்யே நத்யந்த்யந்யே க₃ர்ஜந்த்யந்யே மஹாப₃லா: ।
சக்ரு: கிலிகிலாமந்யே ப்ரதிக₃ர்ஜந்தி சாபரே ॥ 40
- கேசிது₃ச்ச₂ரிதலாங்க₃லா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: கபிகுஞ்ஜரா: ।
அஞ்சிதாயததீ₃ர்க₄ாணி லாங்க₃லாநி ப்ரவிவ்யது₄: ॥ 41
- அபரே ச ஹநூமந்தம் வாநரா வாரணோபமம் ।
ஆப்லுத்ய கி₃ரிஸ்ருங்கே₃ப₄ய: ஸம்ஸ்ப்ருஸந்தி ஸ்ம ஹர்ஷிதா: ॥ 42
- உக்தவாக்யம் ஹநூமந்தமங்க₃த₃ஸ்-தமத₂ாப்₃ரவீத் ।
ஸர்வேஷாம் ஹரிவீராணாம் மத₄யே வாசமநுத்தமாம் ॥ 43
- ஸத்தவே வீர்யே ந தே கஸ்சித் ஸமோ வாநர வித்யதே ।
யத₃வப்லுத்ய விஸ்தீர்ணம் ஸாக₃ரம் புநராக₃த: ॥ 44
- ஜீவிதஸ்ய ப்ரத₃ாதா நஸ்த்வமேகோ வாநரோத்தம ।
த்வத்ப்ரஸாத₃ாத் ஸமேஷ்யாம: ஸித்₃த₄ார்த₂ா ராக₄வேண து ॥ 45
- அஹோ ஸ்வாமிநி தே ப₄க்திரஹோ வீர்யமஹோ த்₄ருதி: ।
தி₃ஷ்ட்யா த்₃ருஷ்டா த்வயா தே₃வீ ராமபத்நீ யஸஸ்விநீ ॥ 46
- தி₃ஷ்ட்யா த்யக்ஷயதி காகுத்ஸத₂: ஸோகம் ஸீதாவியோக₃ஜம் ।
ததோ₃ங்க₃த₃ம் ஹநூமந்தம் ஜாம்ப₃வந்தம் ச வாநரா: ॥ 47
- பரிவார்ய ப்ரமுதி₃தா பே₄ஜிரே விபுலா: ஸிலா: ।
ஸ்ரோதுகாமா: ஸமுத்₃ரஸ்ய லங்க₄நம் வாநரோத்தமா: ॥ 48
- த₃ர்ஸநம் சாபி லங்காயா ஸீதாயா ராவணஸ்ய ச ।
தஸ்து₂: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே ஹநுமத்₃வத₃நோந்முக₂ா: ॥ 49
- தஸ்தெ₂ள தத்ராங்க₃த₃: ஸ்ரீமாந் வாநரைர்ப₃ஹுபி₄ர் வ்ருத: ।
உபாஸ்யமானோ விபு₃தை₄ர்தி₃வி தே₃வபதிர்யத₂ா ॥ 50
- ஹநூமதா கீர்திமதா யஸஸ்விநா
தத₂ாங்க₃தே₃நாங்க₃த₃ப₃த்₃த₄ப₃ாஹுநா ।
முத₃ா தத₃ாத₄யாஸிதமுந்நதம் மஹந்-
மஹீத₄ராக்₃ரம் ஜ்வலிதம் ஸ்ரியாப₄வத் ॥ 51
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃: (57) ॥

அஷ்டபஞ்சாஸஸ்ஸர்க₃:

ஹநூமத்₃வ்ருத்தாநுகத₂நம்

ததஸ்தஸ்ய கி₃ரே: ஸ்ருங்கே₃ மஹேந்த்₃ரஸ்ய மஹாப₃லா: ।
ஹநுமத்ப்ரமுக₂ா: ப்ரீதிம் ஹரயோ ஜக்₃முருத்தமாம் ॥

சிலர், சிங்கநாதம் செய்தார்கள்; சிலர் கூவினார்கள்; மகாபலசாலிகளான சிலர் பெருங்குரல் எழுப்பினார்கள்; சிலர், கலகலவென்று சப்தமிட்டார்கள்; மற்றும் சிலர், எதிர் கர்ஜனை செய்தார்கள். (40)

யானை போன்ற பலம் வாய்ந்தவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களுமான சிலர், வால்களை வளைத்து நீட்டிச் சுழற்றி (தரையில்) அடித்தார்கள். (41)

மலைச் சிகரங்களிலிருந்து பாய்ந்து வந்த மற்றும் சில வானர்கள், யானை போன்றிருந்த அனுமானைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டார்கள். (42)

அனுமான் பேசி முடித்ததும், எல்லா வானரவீரர்களுக்கும் நடுவே (எழுந்து நின்று) ஈடுஇணை இல்லாத சொற்களை அங்கதன் கூறினான். (43)

'வானர! மிகவும் விஸ்தாரமான சாகரத்தைத் தாண்டிச் சென்று, திரும்பியும் வந்திருக்கிறீர்களே! - பராக்கிரமத்திலும் வலிமையிலும் உங்களுக்கு இணையானவர் ஒருவர் கூட இல்லை. (44)

'வானரோத்தமரே! எங்களுக்கெல்லாம் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தது, நீங்கள் தான். உங்களுடைய அரிய செயலினால், காரியம் கை கூடியவர்களாக, ராமனைக் காணச் செல்வோம். (45)

'ஆகா! உங்களுக்குத் தான், தலைவரிடம் எவ்வளவு பக்தி! உங்களுக்குத் தான் எவ்வளவு வலிமை! எவ்வளவு உறுதி! உத்தம ஸ்த்ரீயான ராமபத்னி சீதாதேவி, அதிருஷ்டவசத்தால் உங்களால் பார்க்கப்பட்டார். (46)

(உங்களுடைய தீரச் செயலின் விளைவாக) சீதையின் பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்தை, காகுத்தன் விட்டு விடப் போகிறார். இது நமது பாக்கியமே.

பின்னர், சமுத்திரத்தைத் தாண்டியதையும், இலங்கை- சீதை-ராவணன் முதலியோரைப் பார்த்த விவரத்தையும் கேட்க விரும்பிய வானர்கள், அங்கதன், அனுமான், ஜாம்பவான் ஆகியோரைச் சூழ்ந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு பெரிய பெரிய பாறைகளில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். எல்லோரும் அனுமானைப் பார்த்த வண்ணமே கைகூப்பிக் கொண்டு உட்கார்ந்தார்கள். (47-49)

அப்போது, ஏராளமான வானர்களால் சூழப்பட்ட, திருபொருந்திய அங்கதன், வானத்தில், தேவதைகளால் உபசரிக்கப்பட்டு சிறப்புற அமர்ந்திருக்கும் அமரர்கோன் போல் விளங்கினான். (50)

கீர்த்திவாய்ந்த ஆஞ்ஜநேயர், புகழ்பெற்றவனும் தோள்வளை அணிந்தவனுமான அங்கதன் முதலியோர் மகிழ்ச்சி பொங்க அமர்ந்திருந்ததால் உயரமான அந்த மலைச் சிகரம், வெற்றிச் செல்வியின் இருப்பிடம் போல் பிரகாசித்தது. (51)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (57).

ஸர்க்கம் 58

அனுமான் நிகழ்ந்தவைகளைக் கூறுதல்

மகேந்திர மலையின் சிகரத்தில் உட்கார்ந்திருந்த மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்களான அனுமான் முதலிய வானர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு இருந்தார்கள். (1)

- தம் தத: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட: ப்ரீதிமந்தம் மஹாகபிம் ।
ஜாம்ப₃வாந் கார்யவ்ருத்தாந்தமப்ருச்ச₂த₃நிலாத்மஜம் ॥ 2
- கத₂ம் த்₃ருஷ்டா த்வயா தே₃வீ கத₂ம் வா தத்ர வர்ததே ।
தஸ்யாம் வா ஸ கத₂ம்வ்ருத்த: க்ரூரகர்மா த₃ஸாநந: ॥ 3
- தத்த்வத: ஸர்வமேதந்ந: ப்ரப்₃ருஹி த்வம் மஹாகபே ।
ஸம்மார்கி₃தா கத₂ம் தே₃வீ கிம் ச ஸா ப்ரத்யப₄ாஷத ॥ 4
- ஸ்ருதார்த₂ாஸ்சிந்தயிஷ்யாமோ பூ₄ய: கார்யவிநிஸ்சயம் ।
யஸ்சார்த₂ஸ்தத்ர வக்தவ்யோ க₃தைரஸ்மாபி₄ராத்மவாந் ॥ 5
- ரக்ஷிதவ்யம் ச யத்தத்ர தத்₃ப₄வாந் வ்யாகரோது ந: ।
ஸ நியுக்தஸ்ததஸ்தேந ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: ॥ 6
- ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வ்யை ஸீதாயை ப்ரத்யப₄ாஷத ।
ப்ரத்யக்ஷமேவ ப₄வதாம் மஹேந்த்₃ராக்₃ராத் க₂மாப்லுத: ॥ 7
- உத₃தே₄ர்த₃க்ஷிணம் பாரம் காங்க்ஷமாண: ஸமாஹித: ।
க₃ச்ச₂தஸ்ச ஹி மே கே₄ரம் விக்₄ந்ரூபமிவாப₄வத் ॥ 8
- காஞ்சநம் ஸிக₂ரம் தி₃வ்யம் பஸ்யாமி ஸுமநோஹரம் ।
ஸ்தி₂தம் பந்த₂ாநமாவ்ருத்ய மேநே விக்₄நம் ச தம் நக₃ம் ॥ 9
- உபஸங்க₃ம்ய தம் தி₃வ்யம் காஞ்சநம் நக₃ஸத்தமம் ।
க்ருதா மே மநஸா பு₃த்தி₄ர்பே₄த்தவ்யோயம் மயேதி ச ॥ 10
- ப்ரஹதம் ச மயா தஸ்ய லாங்க்₃லேந மஹாகி₃ரே: ।
ஸிக₂ரம் ஸூர்யஸங்காஸம் வ்யஸீர்யத ஸஹஸ்ரத₄ா ॥ 11
- வ்யவஸாயம் ச தம் பு₃த்த₄வா ஸ ஹோவாச மஹாகி₃ரி: ।
புத்ரேதி மது₄ராம் வாணீம் மந: ப்ரஹ்லாத₃யந்நிவ ॥ 12
- பித்ருவ்யம் சாபி மாம் வித்₃தி₄ ஸக₂ாயம் மாதரிஸ்வந: ।
மைநாகமிதி விக்₂யாதம் நிவஸந்தம் மஹோத₃தெ₄ள ॥ 13
- பக்ஷவந்த: புரா புத்ர ப₃பூ₄வு: பர்வதோத்தமா: ।
ச₂ந்த₃த: ப்ருதி₂வீம் சேருர்ப₃ாத₄மாநா: ஸமந்தத: ॥ 14
- ஸ்ருத்வா நக₃ாநாம் சரிதம் மஹேந்த்₃ர: பாகஸாஸந: ।
சிச்சே₂த₃ ப₄க₃வாந் பக்ஷாந் வஜ்ரேணைஷாம் ஸஹஸ்ரஸ: ॥ 15
- அஹம் து மோக்ஷிதஸ்தஸ்மாத்தவ பித்ரா மஹாத்மநா ।
மாருதேந தத₃ா வத்ஸ ப்ரக்ஷிப்தோஸ்மி மஹார்ணவே ॥ 16
- ராமஸ்ய ச மயா ஸாஹ்யே வர்திதவ்யமரிந்த₃ம் ।
ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா மஹேந்த்₃ரஸமவிக்ரம: ॥ 17

அப்போது அன்பினால் மகிழ்ச்சியடைந்த ஜாம்பவான், அன்புக்கு உரியவரும் வாயுவின் மைந்தருமான பெருவானரரை நடந்து முடிந்த காரிய விபரங்களைக் கேட்டார். (2)

‘நீ தேவியை எவ்வாறு பார்த்தாய்? அங்கே எப்படி இருக்கிறார்? கொடியவனான இராவணன், அவரிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறான்?’ (3)

‘அனுமானே! இவையெல்லாவற்றையும் நடந்தது நடந்தபடியே எங்களுக்குக் கூறு. நீ, தேவியை எவ்வாறு தேடிக் கண்டுபிடித்தாய்? அவர் என்ன பதில் சொன்னார்?’ (4)

‘உன் பேச்சை விவரமாகக் கேட்டபின்னர், அடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றி நிச்சயிப்போம். நாம் அங்கே சென்றதும், ஸ்ரீராமனிடம் எந்த விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்? எது மறைக்கப்பட வேண்டும்? - என்பதை நீயே விளக்கமாகச் சொல்லு.’

இவ்வாறு அவரால் கூறப்பட்ட இவர் (மாருதி), மெய்சிலிர்த்து, சீதாதேவியைத் தலையால் வணங்கி, பதில் சொன்னார்.

‘நீங்கள் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதே, மகேந்திர மலையுச்சியிலிருந்து ஆகாயத்தில் தாவினேன். சமுத்திரத்தின் தென்கரையை அடைய விரும்பி முனைப்புடன் சென்று கொண்டிருந்த போது, பயங்கரமான ஓர் உருவம் எனக்குத் தடைபோல் எதிர்ப்பட்டது. (5-8)

மிகவும் மனோகரமானதும் சுவர்ண முகடுகள் பொருந்தியதும் தெய்விகமுமான ஒருமலை, வழியை அடைத்துக் கொண்டு நிற்பதைப் பார்த்து அதை ஓர் இடையூறாகக் கருதினேன். (9)

சிறந்ததான அந்தப் பொன் வண்ண மலையை நெருங்கியதும், ‘இதைப் பிளந்துவிட்டுப் போக வேண்டியது தான்’ என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. (10)

சூரியனுக்கொப்பான அந்த மகாபர்வதத்தின் சிகரம் என் வாலினால் தாக்கப்பட்டதும் ஆயிரம் சுக்கலாகப் போயிற்று. (11)

என் அந்தச் செய்கையின் உள்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட அந்த மகாபர்வதம், என் மனத்திற்கு குதூகலம் ஏற்படும்படியாக, ‘மைந்தனே!’ என்று அன்புபொங்க அழைத்தது. (12)

‘நான், உனக்கு சிற்றப்பன் போன்றவன்; வாயுவின் நண்பன்; மைநாகம் என்று பெயர்; கடலுக்குள் வசிக்கிறேன். (13)

பெரிய மலைகள் எல்லாம், முன்னொரு காலத்தில், இறக்கைகளோடு இருந்தன. எல்லா இடங்களையும் மனம் போனபடி துன்புறுத்திக் கொண்டு, பூமியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. (14)

மலைகளின் அந்த நடவடிக்கையைக் கேள்விப்பட்ட தேவர்கள் தலைவனான மகேந்திரன், அவைகளின் இறக்கைகளை, வஜ்ராயுதத்தைக் கொண்டு ஆயிரம் துண்டுகளாக வெட்டித் தள்ளினான். (15)

குழந்தாய்! அப்போது, உன்னுடைய தகப்பனாரான மாருதியால் நான் விடுவிக்கப்பட்டு (தள்ளிக்கொண்டு செல்லப்பட்டு) சமுத்திரத்திற்குள் மறைக்கப்பட்டேன். (இவ்வாறு உன் தகப்பனார் என்னைக் காப்பாற்றினார்.) (16)

எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! ஸ்ரீராமனுக்கும் என்னால் உதவி செய்யப்பட வேண்டும். மகேந்திரன் போல் பராக்கிரமமுடையவர்; தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் முதன்மையானவர், ஸ்ரீராமன்.’ (17)

- ஏதச்ச்₂ருத்வா வசஸ்தஸ்ய மைநாகஸ்ய மஹாத்மந: ।
கார்யமாவேத்₃ய து கி₃ரேருத்₃யதம் ச மநோ மம ॥ 18
- தேந சாஹமநுஜ்ஞாதோ மைநாகேந மஹாத்மநா ।
ஸ சாப்யந்தர்ஹித: ஸைலோ மாநுஷேண வபுஷ்மதா ॥ 19
- ஸரீரேண மஹாஸைல: ஸைலேந ச மஹோத₃தெ₄ள ।
உத்தமம் ஜவமாஸ்த₂ய ஸேஷம் பந்த₂நமாஸ்தி₂த: ॥ 20
- ததோஹம் ஸுசிரம் காலம் வேகே₃நாப்₄யக₃மம் பதி₂ ।
தத: பஸ்யாம்யஹம் தே₃வீம் ஸுரஸாம் நாக₃மாதரம் ॥ 21
- ஸமுத்₃ரமத்₄யே ஸா தே₃வீ வசநம் மாமப₄ஷத ।
மம ப₄ஷ: ப்ரதி₃ஷ்டஸ்த்வமமரைஹரிஸத்தம ॥ 22
- அதஸ்த்வாம் ப₄ஷயிஷ்யாமி விஹிதஸ்த்வம் சிரஸ்ய மே ।
ஏவமுக்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணத: ஸ்தி₂த: ॥ 23
- விவர்ணவத₃நோ பூ₄த்வா வாக்யம் சேத₃முதீ₃ரயந் ।
ராமோ த₃ஸரதி₂: ஸ்ரீமாந் ப்ரவிஷ்டோ த₃ண்ட₃காவநம் ॥ 24
- லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ஸீதயா ச பரந்தப: ।
தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா ப₄ர்யா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ 25
- தஸ்யா: ஸகாஸம் தூ₃தோஹம் க₃மிஷ்யே ராமஸாஸநாத் ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் விஷ்யே ஸதி ॥ 26
- அத₂வா மைதி₂லீம் த்₃ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
ஆக₃மிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருணோமி தே ॥ 27
- ஏவமுக்தா மயா ஸா து ஸுரஸா காமருபிணீ ।
அப்₃ரவீந்நாதிவர்தேத கஸ்சிதே₃ஷ வரோ மம ॥ 28
- ஏவமுக்த: ஸுரஸயா த₃ஸயோஜநமாயத: ।
ததோர்த₄கு₃ணவிஸ்தாரோ ப₃பூ₄வாஹம் ஷ்ணேந து ॥ 29
- மத்ப்ரமாணாதி₄கம் சைவ வ்யாதி₃தம் து முக₂ம் தயா ।
தத்₃த்₃ருஷ்ட்வா வ்யாதி₃தம் சாஸ்யம் ஹ்ரஸ்வம் ஹ்யகரவம் வபு: ॥ 30
- தஸ்மிந் முஹூர்தே ச புநர்ப₃பூ₄வாங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ரக: ।
அபி₄பத்யாஸு தத்₃வக்த்ரம் நிர்க₃தோஹம் தத: ஷ்ணாத் ॥ 31
- அப்₃ரவீத் ஸுரஸா தே₃வீ ஸ்வேந ரூபேண மாம் புந: ।
அர்த₂ஸித்₃த₄யை ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ க₃ச்ச₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 32
- ஸமாநய ச வைதே₃ஹீம் ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
ஸுகீ₂ ப₄வ மஹாப₃ஹோ ப்ரீதாஸ்மி தவ வாநர ॥ 33

பேருள்ளம் கொண்ட மைநாகத்தினுடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும், மேற்கொண்டு நான் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் கூறிப் புரிய வைத்து, மறுபடியும் என் செயலில் முனைப்படைந்தேன். (18)

தோற்றத்தால் பெருமலையான மைநாகம், அதே உருவத்துடன் சமுத்திரத்துக்குள் மறைந்திருந்தது; மனித உருக்கொண்டு வெளிப்போந்த அதனால், நான் (மேலே செல்வதற்கு) அனுமதிக்கப்பட்டேன். இனியும் கடக்க வேண்டிய தொலைவை எண்ணிப் பார்த்து மிகவும் வேகத்துடன் நான் செல்லத் தொடங்கினேன். (19-20)

பிறகு, நான் நெடும்பொழுது வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஆகாய வீதியில் வெகு வேகமாகச் சென்றபோது, நாகர்களின் தாயாரான சுரஸாதேவியைக் கண்டேன். (21)

நடு சமுத்திரத்தில் அவள் என்னிடம் கூறினாள்: 'வானரோத்தமனே! தேவர்களால் நீ எனக்கு உணவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறாய். வெகு நாட்களாக இரைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு, நீ தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறாய் போலும்! ஆகவே, உன்னைச் சாப்பிடப் போகிறேன்!' இவ்வாறு சுரஸை சொன்னவுடன், கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, வணக்கத்துடன், முகம் வெளிற அவளிடம் இவ்வாறு கூறினேன்: நரோத்தமரான ஸ்ரீராமன், தசரதரின் குமாரர்; எதிரிகளை வாட்டும் அவர், சகோதரரான லட்சுமணனுடனும், (மனைவியான) சீதையுடனும் தண்டகாரணயத்தில் தங்கியிருந்தார். அவருடைய (பத்னியான) சீதை, கெடுமதி கொண்ட இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்டார். (22-25)

ஸ்ரீராமனுடைய உத்திரவுப்படி நான் அவரிடம் (சீதையிடம்) தூதனாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீராமனுடைய இந்தக் காரியத்தில் நீ உதவி செய்ய வேண்டும். (26)

அல்லது, (என்னை சாப்பிட்டுத் தான் ஆகவேண்டும் என்றால்) மைதிலியைப் பார்த்து விட்டு, (அந்தச் செய்தியை) பிறரைத் துன்புறுத்தும் செயல்களைச் செய்யாத ஸ்ரீராமனிடம் கூறிவிட்டு உன் வாயை வந்தடைவேன்; இது சத்தியம்.' (27)

இவ்வாறு நான் கூறியவுடன் இஷ்டம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடிய சுரஸை, சொன்னாள்: 'என்னிடமிருந்து யாரும் தப்பிச் செல்ல முடியாது; இது எனக்குக் கிடைத்துள்ள வரம்.' (28)

இவ்வாறு சுரஸை கூறியதும், நொடிப்போதில், நான் பத்து யோசனை உயரமுள்ளவனாகவும், அதில் பாதி அகலம் கொண்டவனாகவும் என் உடலைப் பெருக்கிக் கொண்டேன். (29)

என் அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தன் வாயை ஆக்கிக் கொண்டாள். அகலமாய் பெருக்கிக் கொள்ளப்பட்ட அவளுடைய வாயைப் பார்த்ததும், என் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டேன். (30)

உடனேயே, ஒரு கட்டைவிரல் அளவுக்கு ஆகி அவள் வாய்க்குள் புகுந்து நொடிப்போதில் வெளிப்பட்டேன். (31)

சுரஸாதேவி தன் சொந்த உருவத்தை ஏற்று, என்னிடம் மறுபடியும் கூறினாள்: 'வானரசிரேஷ்டனே! நற்குணங்கள் உடையவனே! உன் காரியம் கை கூடுவதாகுக. உன் விருப்பப்படி செல்வாயாக. (32)

மகாத்மாவான ராகவனுடன், மைதிலியைச் சேர்த்து வைப்பாய். பெருந்தோளனே! செளக்கியமாக இரு. உன்னிடம் நான் திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன்.' (33)

- ததோஹம் ஸாது₄ ஸாத்₄வீதி ஸர்வபூ₄தை: ப்ரஸம்ஸித: ।
ததோஹந்தரிஷம் விபுலம் ப்லுதோஹம் க₃ருடே₃ய த₂யா ॥ 34
- ச₂யா மே நிக்₃ருஹீதா ச ந ச பஸ்யாமி கிஞ்சந ।
ஸோஹம் விக₃தவேக₃ஸ்து தி₃ஸோ த₃ஸ விலோகயந் ॥ 35
- ந கிஞ்சித்தத்ர பஸ்யாமி யேந மேஃபஹ்ருதா க₃தி: ।
ததோ மே புத்₃தி₄ருத்பந்நா கிம் நாம க₃மநே மம ॥ 36
- ஈத்₃ருஸோ விக்₄ந உத்பந்நோ ரூபம் யத்ர ந த்₃ருஸ்யதே ।
அதே₄ப₄கே₃ந மே த்₃ருஷ்டி: ஸோசதா பாதிதா மயா ॥ 37
- ததோத்₃ராஷமஹம் பீ₄மாம் ராஷஸீம் ஸலிலேஸயாம் ।
ப்ரஹஸ்ய ச மஹாநாத₃முக்தோஹம் பீ₄மயா தயா ॥ 38
- அவஸ்தி₂தமஸம்ப்₄ராந்தமித₃ம் வாக்யமஸோப₄நம் ।
க்வாஸி க₃ந்தா மஹாகாய ச்ஷுதி₄தாயா மமேப்ஸித: ॥ 39
- பக்ஷ: ப்ரீணய மே தே₃ஹம் சிரமாவாரவர்ஜிதம் ।
ப₃ட₄மித்யேவ தாம் வாணீம் ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணாமஹம் தத: ॥ 40
- ஆஸ்யப்ரமாணாத₃தி₄கம் தஸ்யா: காயம்பூரயம் ।
தஸ்யாஸ்சாஸ்யம் மஹத்₃பீ₄மம் வர்த₄தே மம ப₄க்ஷணே ॥ 41
- ந ச மாம் ஸா து பு₃பு₃தே₄ மம வா நிக்ருதம் க்ருதம் ।
ததோஹம் விபுலம் ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய நிமிஷாந்தராத் ॥ 42
- தஸ்யா ஹ்ருத₃யமாத₃ய ப்ரபதாமி நப₄:ஸ்த₂லம் ।
ஸா விஸ்ருஷ்ட பு₄ஜா பீ₄மா பபாத லவணாம்ப₄ஸி ॥ 43
- மயா பர்வதஸங்காஸா நிக்ருத்தஹ்ருத₃யா ஸதீ ।
ஸ்ருணோமி க₂க₃தாநாம் ச ஸித்₃த₄நாம் சாரணை: ஸஹ ॥ 44
- ராஷஸீ ஸிம்ஹிகா பீ₄மா க்ஷிப்ரம் ஹநுமதா ஹதா ।
தாம் ஹத்வா புநரேவாஹம் க்ருத்யமாத்யயிகம் ஸ்மரந் ॥ 45
- க₃த்வா சாஹம் மஹாத்₄வாநம் பஸ்யாமி நக₃மண்டி₃தம் ।
த₃க்ஷிணம் தீரமுத₃தே₄ர்லங்கா யத்ர ச ஸா புரீ ॥ 46
- அஸ்தம் தி₃நகரே யாதே ரக்ஷஸாம் நிலயம் புரம் ।
ப்ரவிஷ்டோஹமவிஜ்ஞாதோ ரக்ஷோபி₄ர்பீ₄மவிக்ரமை: ॥ 47
- தத்ர ப்ரவிஸதஸ்சாபி கல்பாந்தக₄நஸந்நிப₄ ।
அட்டஹாஸம் விமுஞ்சந்தீ நாரீ காப்யுத்தி₂தா புர: ॥ 48
- ஜிக₄ம்ஸந்தீம் ததஸ்தாம் து ஜ்வலத₃க்₃நிஸிரோருஹாம் ।
ஸவ்யமுஷ்டிப்ரஹாரேண பராஜித்ய ஸுபை₄ரவாம் ॥ 49

அப்போது, 'வாழ்க, வாழ்க' என்று எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட நான், மறுபடியும் விசாலமான ஆகாயத்தில் கருடனைப் போல் பறக்கத் தொடங்கினேன். (34)

(கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பின்,) என்னுடைய நிழல் (யாராலோ) பிடிக்கப்பட்டது (என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது.) ஆனால், யாரும் கண்ணில் தென்படவில்லை. வேகம் குறைக்கப்பட்ட நான், பத்துத் திக்குகளிலும் பார்த்தும், என் வேகத்தைத் தடை செய்தவரை அங்கே காணவில்லை. அப்போது, 'அட, இது என்ன? நான் போய்க் கொண்டே இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஓர் இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கிறதே? அதற்குக் காரணமானவரோ, கண்ணில் படவில்லையே?' என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த போதே நான் பார்வையைக் கீழ்நோக்கிச் செலுத்தினேன். (35-37)

அப்போது, தண்ணீரில் படுத்துக் கொண்டிருந்த பேருருவம் கொண்ட ஒரு ராட்சஸியை நான் பார்த்தேன். பேருடல் படைத்த அவள் தைரியத்துடனும் பரபரப்பில்லாமலும் பெருங்குரலில் (இகழ்ச்சியாக) சிரித்தபடியும் அமங்களமான சொற்களைச் சொன்னாள்:

'பெரிய சரீரமுடையவனே! எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கும் நீ யார்? வெகு காலமாகப் பசியோடிருக்கிறேன். உன் தேகத்தைக் கொடுத்து என்னைத் திருப்தி செய்.' அப்போது நான், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று கூறி அவள் வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டேன். (38-40)

அவளுடைய வாயின் அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாக என் உடலை வளர்த்துக் கொண்டேன். என்னை உண்பதற்காக அவளுடைய வாயும் மிகவும் பெரியதாக வளர்ந்தது. (41)

அவள் என்னைப் பற்றியும் என்னால் செய்யப்பட்ட மகத்தான செயல்கள் பற்றியும் அறிந்திருக்கவில்லை. அப்போது நான், கண்மூடித் திறப்பதற்குள், என்னுடைய பெரிய உருவத்தைக் குறுக்கிக் கொண்டு, (அவள் வாயினுள் புகுந்து) அவளுடைய இருதயத்தைப் பிளந்து கொண்டு ஆகாயவெளியில் தாவினேன். பெரிய உருவம் படைத்த அவள், கைகளை விரித்துக் கொண்டு கடலில் விழுந்தாள். (42,43)

மலைபோன்ற அவள், இருதயம் பிளக்கப்பட்டு என்னால் வீழ்த்தப்பட்டதும், ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருந்த சித்த-சாரணர்கள், 'பேருடல் கொண்ட ராட்சஸி சிம்ஹிகா, அனுமானால் எளிதாகக் கொல்லப்பட்டாள்' என்று பேசிக் கொண்டதைக் கேட்டேன்.

அவளைக் கொன்றுவிட்டு, அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை மறுபடியும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு பெரிய வானவீதியில் சென்றேன். அப்போது, கடலின் தென்கரைக்கு அப்பால், இலங்கை நகரம் இருந்த மலைப்பிரதேசத்தைக் கண்டேன். (44-46)

சூரியன் மறைந்ததும், (பிரதோஷ காலத்தில்) பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய ராட்சஸர்களுக்குத் தெரியாமல், ராட்சஸர்களின் வாசஸ்தலமான நகருக்குள் புகுந்தேன். (47)

அங்கே உள்ளே நுழையும்போதே, பிரளயகால மேகத்தைப் போன்று கருத்த பெண்ணொருத்தி, அட்டகாசமாகச் சிரித்துக் கொண்டு முன்னே வந்து நின்றாள். (48)

நெருப்புக் கொழுந்து போல் செம்மை படர்ந்த கூந்தலைக் கொண்ட அவள் என்னைக் கொல்ல விரும்பினாள்; அப்போது, பயங்கரமான அவளை, இடது கை முட்டியால் தாக்கித் தோற்கடித்தேன். பிரதோஷ வேளையில் நகருக்குள் புகுந்தேன். அப்போது அவள், 'வீரனே! நான்தான் இலங்காபுரியின் அதிதேவதை. என்னுடைய பராக்கிரமத்தினால் நான் வெல்லப்பட்டதால், முற்றிலுமாக எல்லா ராட்சஸர்களையும் வென்றவனாக இருக்கிறாய்?' என்று பயத்தோடு கூறினாள்.

- ப்ரதே₃ஷகாலே ப்ரவிஸம் பீ₄தயாஹம் தயோதி₃த: ।
அஹம் லங்காபுரீ வீர நிர்ஜிதா விக்ரமேண தே ॥ 50
- யஸ்மாத்தஸ்மாத்₃விஜேதாஸி ஸர்வரக்ஷாம்ஸ்யஸேஷத: ।
தத்ராஹம் ஸர்வராத்ரம் து விசிந்வஞ்ஜநகாத்மஜாம் ॥ 51
- ராவணாந்த:புரக்₃தோ ந சாபஸ்யம் ஸுமத்₄யமாம் ।
தத: ஸீதாமபஸ்யம்ஸ்து ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ 52
- ஸோகஸாக்₃ரமாஸாத்₃ய ந பாரமுபலக்ஷயே ।
ஸோசதா ச மயா த்₃ருஷ்டம் ப்ராகாரேண ஸமாவ்ருதம் ॥ 53
- காஞ்சநேந விக்ருஷ்டேந க்₃ருஹோபவநமுத்தமம் ।
ஸப்ராகாரமவப்லுத்ய பஸ்யாமி ப₃ஹுபாத்₃பம் ॥ 54
- அஸோகவநிகாமத்₄யே ஸிம்ஸபாபாத்₃போ மஹாந் ।
தமாருஹ்ய ச பஸ்யாமி காஞ்சநம் கத₃லீவநம் ॥ 55
- அதூ₃ரே ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷாத் பஸ்யாமி வரவர்ணிநீம் ।
ஸ்யாமாம் கமலபத்ராக்ஷீமுபவாஸக்ருஸாநநாம் ॥ 56
- ததே₃கவாஸ:ஸம்வீதாம் ரஜோத்₄வஸ்தஸிரோருஹாம் ।
ஸோகஸந்தாப-தீ₃நாங்கீ₃ம் ஸீதாம் ப₄ர்த்ருஹிதே ஸ்தி₂தாம் ॥ 57
- ராக்ஷஸீபி₄ர்விருபாபி₄: க்ருராபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருதாம் ।
மாம்ஸஸோணிதப₄க்ஷாபி₄ர்-வ்யாக்₄ரீபி₄ர்ஹரிணீமிவ ॥ 58
- ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்₄யே தர்ஜ்யமாநா முஹுர்முஹு: ।
ஏகவேணீத்₄ரா தீ₃நா ப₄ர்த்ருசிந்தாபராயணா ॥ 59
- பூ₄மிஸய்யா விவர்ணாங்கீ₃ பத்₃மிநீவ ஹிமாக்₃மே ।
ராவணாத்₃விநிவ்ருத்தார்த₂ா மர்தவ்யக்ருதநிஸ்சயா ॥ 60
- கத₂ஞ்சிந்ம்ருக்₃ஸாப₃ாக்ஷீ தூர்ணமாஸாதி₃தா மயா ।
தாம் த்₃ருஷ்ட்வா தாத்₃ருஸீம் நாரீம் ராமபத்நீம் யஸஸ்விநீம் ॥ 61
- தத்ரைவ ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷே பஸ்யந்நஹமவஸ்தி₂த: ।
ததோ ஹலஹலாஸப்₃த₃ம் காஞ்சீநூபுரமிஸ்ரிதம் ॥ 62
- ஸ்ருணோம்யதி₄கக்₃ம்பீ₄ரம் ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
ததோ஽ஹம் பரமோத்₃விக்₃ந: ஸ்வரூபம் ப்ரதிஸம்ஹரந் ॥ 63
- அஹம் து ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷே பக்ஷீவ க்₃ஹநே ஸ்தி₂த: ।
ததோ ராவணத்₃ாராஸ்ச ராவணஸ்ச மஹாப₃ல: ॥ 64
- தம் தே₃ஸம் ஸமநுப்ராப்தா யத்ர ஸீதாப₄வத் ஸ்தி₂தா ।
தத்₃த்₃ருஷ்ட்வாத்₂ வராரோஹா ஸீதா ரக்ஷாக்₃ணேஸ்வரம் ॥ 65
- ஸங்குச்சயோரு ஸ்தநௌ பீ₄நௌ ப₃ாஹுப்₄யாம் பரிரப்₄ய ச ।
வித்ரஸ்தாம் பரமோத்₃விக்₃நாம் வீக்ஷமாணாம் ததஸ்தத: ॥ 66
- த்ராணம் கிஞ்சித்₃பஸ்யந்தீம் வேபமாநாம் தபஸ்விநீம் ।
தாமுவாச த்₃ஸக்₃ரீவ: ஸீதாம் பரமத்₃ுகி₂தாம் ॥ 67

அங்கே இரவு முழுவதும் ஜனககுமாரியைத் தேடிப் பார்த்தேன்; ராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்கும் சென்றேன். மெல்லிடையாளான சீதையைக் கண்டேனில்லை.

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் சீதையைக் காணாததால் வருத்தக் கடலில் மூழ்கிய நான், கரையேறும் வழியைக் காணவில்லை. இப்படி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பொன்னாலான மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்ட உத்தமமான நந்தவனம் காணப்பட்டது. அந்த மதிற்சுவரைத் தாண்டிக் குதித்ததும் மரங்கள் அடர்ந்து விளங்கிய பூங்காவைக் கண்டேன். (49-54)

அந்த அசோகவனத்தில், உயரமான சிம்சுபா மரத்தில் ஏறி, ஸ்வர்ணமயமான வாழைத் தோட்டத்தைப் பார்த்தேன். (55)

சிம்சுபா மரத்துக்கு அருகில், உயர்குலப் பெண்ணொருத்தியைக் கண்டேன். கருத்திருக்கிறாள்; தாமரையிலைக் கண்ணுடையாள்; உபவாசத்தால் இளைத்திருப்பவள்; ஒரே ஆடை அணிந்தவள்; தூசிபடர்ந்த கூந்தல் உடையவள்; சோகத்தின் வெம்மையால் அங்கம் தளர்ந்தவள்; கணவருடைய நலனிலேயே ஊன்றியிருப்பவளுமான சீதையைக் கண்டேன். (56,57)

ரத்தமாமிசத்தையே உண்ணும் பெண்புலிகளால் சூழப்பட்ட பெண்மானைப் போல விகாரமான முகமும் கொடூரமான குணமும் கொண்ட அரக்கிகளால் சீதை சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். (58)

அவர், அரக்கிகளால் அடிக்கடி மிரட்டப்பட்டார்; ஒற்றைப் பின்னலுடன் இருந்தார்; நலிந்து போயிருந்தார்; கணவனைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். (59)

தரை தான் படுக்கை; பனிக்காலம் வந்ததும் தாமரையின் அழகு குன்றுவதைப் போல உடல் சோபை மங்கிப் போயிருந்தது; ராவணனிடம் மிகவும் வெறுப்புக் கொண்டிருந்தார்; உயிரை விடுவது என நிச்சயம் செய்திருந்தார். (60)

எப்படியோ, அந்த மான்விழியாளை, நான் விரைவில் பார்த்துவிட்டேன். அப்படிப்பட்ட பெண்ணை அங்கே பார்த்ததும் 'இவர், ஸ்ரீராமனுடைய கீர்த்திமிக்க பத்னி தான்' என்று தீர்மானித்து, அங்கே நடக்கக் கூடியவைகளைப் பார்ப்பதற்காக சிம்சுபா மரத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தேன்.

அப்போது, இராவணனுடைய அரண்மனையிலிருந்து ஒட்டியாணம், கொலுசுகளுடைய கம்பீரமான சப்தம் கலீர் கலீரெனக் கேட்டது.

உடனே நான் மிகவும் கலவரமடைந்து, உருவத்தை மறைத்துக் கொண்டு, அந்த சிம்சுபா மரத்தின் அடர்த்தியான கிளையில், ஒரு பறவையைப் போல மறைந்து கொண்டேன்.

அப்போது, மகாபலவானான இராவணனும், இராவணனுடைய மனைவிகளும் சீதை தங்கியிருந்த அந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

உத்தமப் பெண்மணியான சீதை, ராட்சஸத் தலைவனைப் பார்த்ததும், தொடைகளை நெருக்கிக் கொண்டு நிமிர்ந்த மார்பகங்களை இரு புஜங்களாலும் மறைத்துக் குறுக்கிக் கொண்டார்.

பயம் கொண்டு மிகவும் கவலையுடன் நாலாபுறமும் பார்வையைச் செலுத்தித் தன்னைக் காப்பாற்றுவார் எவரையும் காணாமல், நடுங்கிக் கொண்டிருந்த தவச் செல்வியும் மிகவும் துக்கத்திலிருந்தவருமான சீதையைப் பார்த்துக் கூறினான், இராவணன். (61-67)

- அவாக்ஸிரா: ப்ரபதிதோ ப₃ஹு மந்யஸ்வ ப₄மிநி ।
யதி₃ சேத்த்வம் து த₃ர்பாந்மாம் நாபி₄நந்த₃ஸி க₃ர்விதே ॥ 68
- த₃வெள மாஸாவந்தரம் ஸீதே பாஸ்யாமி ருதி₄ரம் தவ ।
ஏதச்ச₂ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ॥ 69
- உவாச பரமக்ருத்₃த₄ ஸீதா வசநமுத்தமம் ।
ராக்ஷஸாத₄ம ராமஸ்ய ப₄ர்யாமமிததேஜஸ: ॥ 70
- இக்ஷவாகுகுலநாத₂ஸ்ய ஸ்நுஷாம் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
அவாச்யம் வத₃தோ ஜிஹ்வா கத₂ம் ந பதிதா தவ ॥ 71
- கிம்ஸ்வித்₃வீர்யம் தவாநார்ய யோ மாம் ப₄ர்துரஸந்நிதெ₄ள ।
அபஹ்ருத்யாக₃த: பாப தேநாத்₃ருஷ்டோ மஹாத்மநா ॥ 72
- ந த்வம் ராமஸ்ய ஸத்₃ருஸோ த₃ாஸ்யேப்யஸ்ய ந யுஜ்யஸே ।
அஜேய: ஸத்யவாதீ₃ ச ரணஸ்லாகீ₄ ச ராக₄வ: ॥ 73
- ஜாநக்யா பருஷம் வாக்யமேவமுக்தோ த₃ஸாநந: ।
ஜஜ்வால ஸஹஸா கோபாச்சிதாஸ்த₂ இவ பாவக: ॥ 74
- விவ்ருத்ய நயநே க்ருரே முஷ்டிமுத்₃யம்ய த₃க்ஷிணம் ।
மைதி₂லீம் ஹந்துமாரப்₃த₄: ஸ்த்ரீபி₄ர்ஹாஹாக்ருதம் தத₃ா ॥ 75
- ஸ்த்ரீணாம் மத்₄யாத் ஸமுத்பத்ய தஸ்ய ப₄ர்யா து₃ராத்மந: ।
வரா மந்தே₃ாத₃ரீ நாம தயா ஸ ப்ரதிஷேதி₄த: ॥ 76
- உக்தஸ்ச மது₄ராம் வாணீம் தயா ஸ மதுநார்தி₃த: ।
ஸீதயா தவ கிம் கார்யம் மஹேந்த்₃ரஸமவிக்ரம ॥ 77
- தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாபி₄ர்-யக்ஷகந்யாபி₄ரேவ ச ।
ஸார்த₄ம் ப்ரபே₄ ரமஸ்வேஹ ஸீதயா கிம் கரிஷ்யஸி ॥ 78
- ததஸ்தாபி₄: ஸமேதாபி₄ர்நாரீபி₄: ஸ மஹாப₃ல: ।
ப்ரஸாத்₃ய ஸஹஸா நீதோ ப₄வநம் ஸ்வம் நிஸாசர: ॥ 79
- யாதே தஸ்மிந் த₃ஸக்₃ரீவே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
ஸீதாம் நிர்ப₄தஸ்யாமாஸுர்வாக்யை: க்ருரை: ஸுத₃ாருணை: ॥ 80
- த்ருணவத்₃ப₄க்ஷிதம் தாஸாம் க₃ணயாமாஸ ஜாநகீ ।
தர்ஜிதம் ச தத₃ா தாஸாம் ஸீதாம் ப்ராப்ய நிரர்த₂கம் ॥ 81
- வ்ருத₂ா க₃ர்ஜிதநிஸ்சேஷ்டா ராக்ஷஸ்ய: பிஸிதாஸநா: ।
ராவணாய ஸஸம்ஸுஸ்தா: ஸீதாவ்யவஸிதம் மஹத் ॥ 82

நெடுஞ்சாண் கிடையாகக் காலில் விழுந்து, இராவணன் சொன்னான்:

‘பெண்ணரசியே! பெரிய மனது பண்ண வேணும்! (என்று நயந்து கேட்டுக் கொண்ட பின்னரும், அவள் மனம் இரங்காததால், கோபம் கொண்டு) கர்வம் கொண்டவளே! அகந்தை காரணமாக, என் இஷ்டப்படி நீ நடக்காவிட்டால், சீதே! இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின், நான் உன் ரத்தத்தைக் குடிப்பேன்.’

கெடுமதியாளனான இராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு மிகவும் கோபமடைந்த சீதை (கற்பினில் எழுந்த உறுதியோடு) தக்கபடி பதில் கூறினார்:

‘ராட்சஸர்களுள் இழிந்தவனே! வெல்ல முடியாத பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பத்னியும், இஷ்டவாகுலநாதரான தசரதருடைய மருமகளுமான என்னைப் பார்த்து, சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளைப் பேசுகிற உன் நாக்கு இன்னும் அறுந்து விழவில்லையே? (68-71)

இழிகுலத்தோனே! பாவியே! என் கணவர் இல்லாத நேரத்தில், மகாத்மாவான அவரால் பார்க்கப்படாதபோது, என்னைத் திருடிக் கொண்டு வந்தாயே, அது தான் உன் வீரமோ! (72)

நீ, ஸ்ரீராமனுக்கு சமமானவன் அல்லன்; ஏன், அவருக்கு ஊழியம் செய்யக் கூடத் தகுதியில்லாதவன். ஸ்ரீராமவன், வெல்ல முடியாதவர்; சத்தியம் பேசுகிறவர்; போரில் வல்லவர்.’ (73)

கோபமாக ஜானகி கூறியச் சொற்களைக் கேட்ட இராவணன், சுடலையிலிருக்கும் நெருப்பைப் போல, உடனே கோபத்தால் கொழுந்துவிட்டெரிந்தான். (74)

குரூரமான கண்களை உருட்டி விழித்து, வலதுகை முட்டியை நீட்டிக் கொண்டு, மைதிலியைக் கொல்வதற்கு (ராவணன்) முற்பட்டபோது, பெண்கள் எல்லோரும் ஆகா, ஆகா என்று (சகிக்க முடியாமல்) அலறினார்கள். (75)

அந்தக் கேடுகெட்டவனுடைய மனைவியும், உத்தமியுமான மண்டோதரி பெண்கள் கூட்டத்திலிருந்து எழுந்து வந்தாள்; அவளால் அவன் தடுக்கப்பட்டான். (76)

(ஸர்.32 சுலோ.39ல் ‘தான்யமாலினி இராவணனை கட்டித் தழுவி, சமாதானப்படுத்தி அழைத்துக் கொண்டு போனாள்’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே, மண்டோதரி பெயர் காணப்படுகிறது. எனவே இருவரும் இராவணனை சமாதானப்படுத்தினார்கள் என்று கொள்ளத் தகும்.)

மன்மதக் கணைகளால் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவனைப் பார்த்து மண்டோதரி அன்பாகச் சொன்னாள்: ‘மகேந்திரன் போன்ற பராக்கிரமம் படைத்தவரே! தங்களுக்கு சீதையால் என்ன பிரயோஜனம்? (77)

தேவ-கந்தர்வ-யக்ஷப் பெண்களுடனே கூடி மகிழுங்கள்; பிரபோ! சீதையை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?’ (78)

பின்னர், மகாபலவானான அரக்கன், கூடவேயிருந்த அந்தப் பெண்களால் மகிழ்விக்கப் பெற்று, தன் இருப்பிடத்துக்குச் சட்டென்று அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். (79)

இராவணன் அங்கிருந்து சென்றதும், விகாரமான முகம்கொண்ட ராட்சஸிகள் பயங்கரமானதும் குரூரமானதுமான சொற்களால் சீதையை மிரட்டினார்கள். (80)

அவர்கள் கூறியதை, ஜானகி, புல்லுக்குச் சமமாக நினைத்தாள்; அவர்கள் உருட்டல் - மிரட்டல் எல்லாம் சீதையிடம் பொருளற்றுப் போயின. (81)

பிணந்தின்னிகளான ராட்சஸிகளின் கர்ஜனைகள் எல்லாம் வீணாகப் போனதும், அவர்கள் (அவர் மனத்தைக் கலைப்பதற்கு வேறு எதுவும்) செய்வதறியாது, சீதையின் உறுதியான நிலையை ராவணனிடம் தெரிவித்தார்கள். (82)

- ததஸ்தா: ஸஹிதா: ஸர்வா விஹதாஸா நிருத்யமா: ।
பரிக்ஷிப்ய ஸமந்தாத்தாம் நித்யாவஸமுபாகுதா: ॥ 83
- தாஸு சைவ ப்ரஸுப்தாஸு ஸீதா ப₄ர்த்ருஹிதே ரதா ।
விலப்ய கருணம் தீ₃நா ப்ரஸுஸோச ஸுது₃:கி₂தா ॥ 84
- தாஸாம் மத்₄யாத் ஸமுத்த₂ய த்ரிஜடா வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ஆத்மாநம் க₂த₃த க்ஷிப்ரம் ந ஸீதா விநஸிஷ்யதி ॥ 85
- ஜநகஸ்யாத்மஜா ஸாத்₄வீ ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
ஸ்வப்நோ ஹ்யத்ய மயா த்₃ருஷ்டோ த₃ாருணோ ரோமஹர்ஷண: ॥ 86
- ரக்ஷஸாம் ச விநாஸாய ப₄ர்துரஸ்யா ஜயாய ச ।
அலமஸ்மாந்பரித்ராதும் ராக₄வாத்₃ராக்ஷஸீக₃ணம் ॥ 87
- அபி₄யாசாம வைதே₃ஹீமேதத்₃தி₄ மம ரோசதே ।
யஸ்யா ஹ்யேவம்வித₄: ஸ்வப்நோ து₃:கி₂தாயா: ப்ரத்₃ருஸ்யதே ॥ 88
- ஸா து₃:கை₂ர்விவிதை₄ர்முக்தா ஸுக₂மாப்நோத்யநுத்தமம் ।
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ।
அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ ப₄யாத் ॥ 89
- தத: ஸா ஹீமதீ ப₃ாலா ப₄ர்துர்விஜயஹர்ஷிதா ।
அவோசத்₃யதி₃ தத்தத்₂யம் ப₄வேயம் ஸரணம் ஹி வ: ॥ 90
- தாம் சாஹம் தாத்₃ருஸீம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸீதாயா த₃ாருணாம் த₃ஸாம் ।
சிந்தயாமாஸ விக்ராந்தோ ந ச மே நிர்வ்ருதம் மந: ॥ 91
- ஸம்ப₄ாஷணார்த₂ம் ச மயா ஜாநக்யாஸ்சிந்திதோ விதி₄: ।
இக்ஷ்வாகூணாம் ஹி வம்ஸஸ்து ததோ மம புரஸ்க்ருத: ॥ 92
- ஸ்ருத்வா து க₃தி₃தாம் வாசம் ராஜர்ஷிக₃ணபூஜிதாம் ।
ப்ரத்யப₄ாஷத மாம் தே₃வீ ப₃ாஷ்பை: பிஹிதலோசநா ॥ 93
- கஸ்த்வம் கேந கத₂ம் சேஹ ப்ராப்தோ வாநரபுங்க₃வ ।
கா ச ராமேண தே ப்ரீதிஸ்தந்மே ஸம்ஸிதுமர்ஹஸி ॥ 94
- தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஹ்யஹமப்யப்₃ரவம் வச: ।
தே₃வி ராமஸ்ய ப₄ர்துஸ்தே ஸஹாயோ பீ₄மவிக்ரம: ॥ 95
- ஸுக்₃ரீவோ நாம விக்ராந்தோ வாநரேந்த்₃ரோ மஹாப₃ல: ।
தஸ்ய மாம் வித்₃தி₄ ப்₄ருத்யம் த்வம் ஹநுமந்தமிஹாக₃தம் ॥ 96
- ப₄ர்த்ராஹம் ப்ரேக்ஷிதஸ்துப்₄யம் ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ।
இத₃ம் ச புருஷவ்யாக்₄ர: ஸ்ரீமாந் த₃ாஸரதி₂: ஸ்வயம் ॥ 97
- அங்கு₃லீயமபி₄ஜ்ஞாநமத₃ாத்துப்₄யம் யஸஸ்விநி ।
ததி₃ச்ச₂ாமி த்வயாஜ்ஞப்தம் தே₃வி கிம் கரவாண்யஹம் ॥ 98

பின்னர், அவர்கள் எல்லோரும், நம்பிக்கை இழந்து, சோர்வடைந்து, அவரைச் சுற்றிலும் படுத்துக் கொண்டு உறங்கிப் போனார்கள். (83)

அவர்கள் தூங்கியதும், கணவரின் நலனில் மனங்கொண்ட சீதை, மிகவும் துக்கமடைந்து, மனம் தளர்ந்து பரிதாபமாகப் புலம்பி நொந்து வருந்தினாள். (84)

அவர்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த திரிசடை, சொன்னாள்: 'வேண்டுமானால், உங்களையே சாப்பிட்டுக் கொள்ளுங்கள். ஜனகருடைய பெண்; சீலம் மிகுந்தவர்; தசரதருடைய நாட்டுப்பெண் - ஆகிய சீதை, அழியப் போவதில்லை.

மயிர்க் கூச்சலை உண்டாக்கக் கூடிய, பயங்கரமான கனவு, இப்போது என்னால் காணப்பட்டது. ராட்சஸர்களின் அழிவையும், இவருடைய கணவரின் வெற்றியையும் கண்டேன்.

ஆகவே, போதும்; (நிறுத்தங்கள், உங்கள் மிரட்டல்களை) ராகவனிடமிருந்து ராட்சஸிகளைக் காப்பாற்றும்படி வைதேஹியைப் பிரார்த்திப்போம். இதுதான் சரியானது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இப்போது மிகவும் துக்கத்தில் இருக்கும் இவர், விரைவில், எல்லா விதத் துயரங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, மேலான சுகங்களை அடையப் போகிறார் என்று சொப்பனத்தில் கண்டேன். ஜனகபுத்திரியான மைதிலி, அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் காப்பாற்றுவார். பேரச்சத்திலிருந்து அரக்கிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு இவரே போதும்.' (85-89)

அப்போது, நாணம் மிகுந்த நங்கையான அவர், கணவருக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்பதால் குதூகலமடைந்து 'நீ சொன்னது உண்மையாக நடந்தால், நான் உங்களைக் காப்பாற்றுவேன்' என்றார். (90)

சீதை, இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலையில் இருப்பதைப் பார்த்ததும், எனக்கு ஏற்பட்ட மனவேகத்தைத் தைரியத்துடன் அடக்கிக் கொண்டேன். (91)

சீதையுடன் பேச்சைத் தொடங்குவதற்கு ஓர் உபாயம் தோன்றிற்று. இஷ்டவாகு வமிச பரம்பரையை வாய்விட்டுப் புகழ்ந்துரைத்தேன். (92)

ராஜரிஷிக் கூட்டங்களால் மிக்க மதிப்புப் பெற்ற பரம்பரையைப் பற்றியதான் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கண்ணீரால் மூடிய கண்களுடன் தேவி என்னிடம் பேசினார். (93)

'வானரமே! யார், நீ? எவ்வாறு, எதற்காக இங்கு வந்தாய்? ராமனிடம் உனக்கு எவ்வாறு நட்பு உண்டாயிற்று? - என்பதைச் சொல்லுவாய்.' (94)

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், நானும் செய்தியைச் சொன்னேன். 'தேவி! தங்கள் கணவரான ராமனுக்கு, மகத்தான பராக்கிரமமும் பேராற்றலும் பொருந்திய வானரர் மன்னன், சுகர்வன் என்பவர் நண்பர். அவருடைய பணியாளன் இங்கே வந்திருக்கும் அனுமான் என்று என்னை அறிந்துகொள்க. (95,96)

தங்கள் கணவரும் பிறருக்கு நலன் தரும் செய்கைகளைச் செய்வருமான ஸ்ரீராமனால் தங்களிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன். கீர்த்தி வாய்ந்தவரே! ஆண்சிங்கமும் நற்பேறுகள் நிறைந்தவரும் தசரத குமாரருமான அவர், தானே, இந்தக் கணையாழியை தங்களுக்கு ஓர் அடையாளத்துக்காகக் கொடுத்தார். ஆகவே, தேவி! தங்கள் உத்திரவுக்குக் காத்திருக்கிறேன். நான் என்ன செய்யட்டும்? (97,98)

- ராமலக்ஷ்மணயோ: பார்ஸ்வம் நயாமி த்வாம் கிமுத்தரம் ।
ஏதச்ச்₂ருத்வா விதி₃த்வா ச ஸீதா ஜநகநந்தி₃நீ ॥ 99
- ஆஹ ராவணமுத்ஸாத்₃ய ராக₄வோ மாம் நயத்விதி ।
ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வீமஹமார்யாமநிந்தி₃தாம் ॥ 100
- ராக₄வஸ்ய மநோஹ்லாத்₃மபி₄ஜ்ஞாநமயாசிஷம் ।
அத₂ மாமப்₃ரவீத் ஸீதா க்₃ருஹ்யதாமயமுத்தம: ॥ 101
- மணிர்யேந மஹாப₃ாஹூ ராமஸ்த்வாம் ப₃ஹு மந்யதே ।
இத்யுக்த்வா து வராரோஹா மணிப்ரவரமத்₃பு₄தம் ॥ 102
- ப்ராயச்ச்₂த் பரமோத்₃விக்₃நா வாசா மாம் ஸந்தி₃தே₃ஸ ஹ ।
ததஸ்தஸ்யை ப்ரணம்யாஹம் ராஜபுத்ரைய ஸமாஹித: ॥ 103
- ப்ரத₃க்ஷிணம் பரிக்ராமந்நிஹாப்₄யுத்₃க₃தமாநஸ: ।
உத்தரம் புநரேவேத₃ம் நிஸ்சித்ய மநஸா தயா ॥ 104
- ஹநுமந் மம வ்ருத்தாந்தம் வக்துமர்ஹஸி ராக₄வே ।
யத₂ா ஸ்ருத்வைவ ந சிராத்தாவுபெ₄ள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 105
- ஸுக்₃ரீவஸஹிதௌ வீராவுபேயாதாம் தத₂ா குரு ।
யத்யந்யத₂ா ப₄வேதே₃தத்₃த்₃வௌ மாஸௌ ஜீவிதம் மம ॥ 106
- ந மாம் த்₃ரக்ஷயதி காகுத்ஸ்தே₂ா ம்ரியே ஸாஹமநாத₂வத் ।
தச்ச்₂ருத்வா கருணம் வாக்யம் க்ரோதே₄ா மாமப்₄யவர்தத ॥ 107
- உத்தரம் ச மயா த்₃ருஷ்டம் கார்யஸேஷமநந்தரம் ।
ததோவர்த₄த மே காயஸ்தத₃ா பர்வதஸந்நிப₄: ॥ 108
- யுத்₃த₄காங்க்ஷீ வநம் தச்ச விநாஸயிதுமாரபே₄ ।
தத்₃ப₄க்₃நம் வநக்ஷண்ட₃ம் து ப்₄ராந்தத்ரஸ்தம்ருக்₃த்₃விஜம் ।
ப்ரதிபுத்₃த₄ா நிரீக்ஷந்தே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ॥ 109
- மாம் ச த்₃ருஷ்டவா வநே தஸ்மிந் ஸமாக₃ம்ய ததஸ்தத: ।
தா: ஸமப்₄யாக₃தா: க்ஷிப்ரம் ராவணாயாசசக்ஷிரே ॥ 110
- ராஜந் வநமித₃ம் து₃ர்க்₃ம் தவ ப₄க்₃நம் து₃ராத்மநா ।
வாநரேண ஹ்யவிஜ்ஞாய தவ வீர்யம் மஹாப₃ல ॥ 111
- து₃ர்புத்₃தே₄ஸ்தஸ்ய ராஜேந்த்₃ர தவ விப்ரியகாரிண: ।
வத₄மாஜ்ஞாபய க்ஷிப்ரம் யத₂ாஸௌ விலயம் வ்ரஜேத் ॥ 112
- தச்ச்₂ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண விஸ்ருஷ்டா ப்₄ருஸது₃ர்ஜயா: ।
ராக்ஷஸா: கிங்கரா நாம ராவணஸ்ய மநோநுக₃ா: ॥ 113
- தேஷாமஸீதிஸாஹஸ்ரம் ஸுலமுத்₃க₃ரபாணிநாம் ।
மயா தஸ்மிந் வநோத்₃தே₃ஸே பரிகே₄ண நிஷிதி₃தம் ॥ 114

ராம-லட்சுமணர்களிடம் தங்களைக் கொண்டு போய் விட்டுமா?

இதைக் கேட்ட சீதை, என்னைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்தவராய், 'இராவணனைக் கொண்டு ஸ்ரீராகவன் என்னை அழைத்துச் செல்லட்டும்' என்று கூறினார். உத்தமப் பெண்மணியும் குற்றமற்றவருமான அவரைத் தலையால் வணங்கி, ஸ்ரீ ராகவனுக்கு மனச் சந்துஷ்டியைக் கொடுக்கக் கூடிய ஓர் அடையாளம் தரும்படி வேண்டிக் கொண்டேன். உடனே, சீதாப்பிராட்டி, 'இந்த உத்தமமான சூடாமணியைப் பெற்றுக்கொள். இதைக் கண்டதும், தோள் வலிமை பெற்ற ஸ்ரீராமன் உன்னை மிகவும் பாராட்டுவார்' என்று கூறி, அற்புதமான மணியைக் கொடுத்தார்; மிகக் கவலையடைந்த அவர், சொற்களாலும் என்னிடம் செய்திகளைக் கூறினார்.

பிறகு, வந்த காரியத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட நான் அந்த அரசகுமாரியை, நமஸ்கரித்து, வலம் வந்தேன். திரும்பி வருவதைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த என்னைப் பார்த்து, அவர் தன் மனத்திற்குள் ஆராய்ந்து, ஆலோசித்து மறுபடியும் கூறினார். (99-104)

'அனுமானே! என் விருத்தாந்தத்தை ஸ்ரீ ராகவனிடம் தெரிவிப்பாய். அதைக் கேட்டதும், விரைவில், ராம-லட்சுமணர்களும் சுகர்வனும் இங்கே வரும்படியான விதமாக நீ கூற வேண்டும். அப்படி நடக்காவிட்டால், இரண்டு மாதம் மட்டுமே நான் உயிரோடு இருப்பேன். (105-106)

காகுத்தன் என்னைப் பார்க்க முடியாது; அநாதையைப் போல் மரிப்பேன்.' மனத் துயரோடு சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் (இராவணனிடம்) எனக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. (107)

அடுத்தபடியாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் இருப்பதைப் பார்த்தேன். உடனே, என்னுடைய உடல் மலைபோல் வளர்ந்தது. (108)

யுத்தத்தை விரும்பிய நான், அந்த வனத்தை அழிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்த வனம் நாசம் செய்யப்பட்டதையும் மனம் தடுமாறி, பயந்து ஓடும் விலங்குகளையும் விகாரமான முகங்கொண்ட ராட்சஸிகள் உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டு பார்த்தார்கள். (109)

அந்த அசோகவனத்தில் என்னையும் பார்த்துவிட்டு, அவர்கள் ஆங்காங்கே கூடிப் பேசி, கூட்டமாக ஓடிச் சென்று ராவணனிடம் கூறினார்கள்.' (110)

'மன்னா! மகாபலம் பொருந்திய தங்களைப் பற்றி அறியாத, கெடுமதியாளனான வானரனால், பிறரால் நெருங்க முடியாத தங்களுடைய வனம் அழிக்கப்பட்டது. (111)

தங்களுக்குப் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்துள்ள அது நாசத்தை அடைய வேண்டும், துர்புத்தியுடைய அதற்குக் கொலைத் தண்டனையை வழங்குங்கள்; அப்படிச் செய்தால் தான் அது, இனி இல்லாமற் போகும். (அது உயிரோடு இருக்கும்வரை நம்மைத் துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கும்' - என்றபடி.) (112)

அதைக் கேட்டதும், வெல்ல முடியாதவர்களும் கிங்கரர் என்று பெயர் பெற்றவர்களும் இராவணனுடைய விருப்பத்துக்கிணங்க நடப்பவர்களுமான ராட்சஸர்கள், இராவணனால் ஏவி விடப்பட்டார்கள். (113)

சூலம், சம்மட்டிகளைக் கைகளில் தாங்கிக் கொண்டு வந்த எண்பதினாயிரம் பேர்கள், அந்த வனப்பிரதேசத்தில் என்னால் இரும்பு உலக்கையினால் மாய்க்கப்பட்டார்கள். (114)

- தேஷாம் து ஹதஸேஷா யே தே க₃த்வா லகு₄விக்ரமா: ।
நிஹதம் ச மஹத் ஸைந்யம் ராவணாயாசசக்ஷிரே ॥ 115
- ததோ மே பு₃த்தி₄ருத்பந்நா சைத்யப்ராஸாத₃மாக்ரமம் ॥ 116
- தத்ரஸ்த₂ந் ராக்ஷஸாந் ஹத்வா ஸதம் ஸ்தம்பே₄ந வை புந: ।
லலாமபூ₄தோ லங்காயா: ஸ ச வித்₄வம்ஸிதோ மயா ॥ 117
- தத: ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதம் ஜம்பு₃மாலிநமாதி₃ஸத் ।
ராக்ஷஸைர்ப₃ஹுபி₄: ஸார்த₄ம் கே₄ரருபைர்ப₄யாநகை: ॥ 118
- தமஹம் ப₃லஸம்பந்நம் ராக்ஷஸம் ரணகோவித₃ம் ।
பரிகே₄ணாதிகே₄ரேண ஸுதித₃யாமி ஸஹாங்க₃ம் ॥ 119
- தச்ச₂ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்து மந்த்ரிபுத்ராந் மஹாப₃லாந் ।
பத₃ாதிப₃லஸம்பந்நாந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥ 120
- பரிகே₄ணைவ தாந் ஸர்வாந்நயாமி யமஸாத₃நம் ।
மந்த்ரிபுத்ராந் ஹதாஞ்ச்ருத்வா ஸமரே லகு₄விக்ரமாந் ॥ 121
- பஞ்ச ஸேநாக்₃ரக₃ாஞ்சுரிராந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ।
தாநஹம் ஸஹஸைந்யாந் வை ஸர்வாநேவாப₄யஸுதித₃யம் ॥ 122
- தத: புநர்த₃ஸக்₃ரீவ: புத்ரமக்ஷம் மஹாப₃லம் ।
ப₃ஹுபீ₄ ராக்ஷஸை: ஸார்த₄ம் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥ 123
- தம் து மந்தே₃ாத₃ரீபுத்ரம் குமாரம் ரணபண்டி₃தம் ।
ஸஹஸா க₂ம் ஸமுத்க்ராந்தம் பாத₃யோஸ்ச க்₃ருஹீதவாந் ॥ 124
- தமாஸீநம் ஸதகு₃ணம் ப்₄ராமயித்வா வ்யபேஷயம் ।
தமக்ஷமாக₃தம் ப₄க்₃நம் நிஸம்ய ஸ த₃ஸாநந: ॥ 125
- தத இந்த்₃ரஜிதம் நாம த்₃விதீயம் ராவண: ஸுதம் ।
வ்யாதி₃தே₃ஸ ஸுஸம்க்ருத்₃தே₄ா ப₃லிநம் யுத்₃த₄து₃ர்மத₃ம் ॥ 126
- தச்சாப்யஹம் ப₃லம் ஸர்வம் தம் ச ராக்ஷஸபுங்க₃வம் ।
நஷ்டௌஜஸம் ரணே க்ருத்வா பரம் ஹர்ஷமுபாக₃மம் ॥ 127
- மஹதா ஹி மஹாப₃ாஹு: ப்ரத்யயேந மஹாப₃ல: ।
ப்ரேஷிதோ ராவணேனைவ ஸஹ வீரேர்மதே₃ாத்கடை: ॥ 128
- ஸோவிஷஹ்யம் ஹி மாம் பு₃த்த₄வா ஸ்வஸைந்யம் சாவமர்தி₃தம் ।
ப்₃ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண ஸ து மாம் ப்ராப₃த₄நாச்சாதிவேகி₃த: ॥ 129
- ரஜ்ஜுபி₄ஸ்சாபி₄பு₃த்₄நந்தி ததோ மாம் தத்ர ராக்ஷஸா: ।
ராவணஸ்ய ஸமீபம் ச க்₃ருஹீதவா மாமுபாநயந் ॥ 130
- த்₃ருஷ்ட்வா ஸம்ப₄ஷிதஸ்சாஹம் ராவணேந து₃ராத்மநா ।
ப்ருஷ்டஸ்ச லங்காக₃மநம் ராக்ஷஸாநாம் ச தம் வத₄ம் ॥ 131

அவர்களில் சிலர், உயிர் பிழைத்து, ஓடிச் சென்று, பெரிய சேனை அழிக்கப்பட்டதென்று இராவணனிடம் கூறினார்கள். (115)

அந்த நேரத்தில், எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. உடனே, அங்கிருந்த ஒரு பெரிய தேவாலயத்தில் ஏறினேன். (116)

அங்கிருந்த நூற்றுக்கணக்கான அரக்கர்களை ஒரு தூணினால் அடித்துக் கொன்றேன். இலங்கையின் பெருமைக்குக் காரணமாயிருந்த அந்தக் கட்டிடமும் என்னால் தகர்க்கப்பட்டது. (117)

பிறகு, இராவணன், பிரஹஸ்த புத்திரனான ஜம்புமாலிக்கு உத்திரவிட்டான். பயங்கரமான தோற்றமுடைய, கொடுமை வாய்ந்த அநேக ராட்சஸர்களோடு வந்த, பலம் மிக்கவனும் யுத்த தந்திரம் அறிந்தவனுமான அவனை, அத்தனை சேனைகளோடும் ஒரு பயங்கரமான இரும்புத் தடியால் அடித்துக் கொன்றேன். (118,119)

அதைத் தெரிந்து கொண்டதும், அரக்க மன்னனான இராவணன், மகாபலசாலிகளான மந்திரி குமார்களை ஏராளமான காலாட்படை முதலிய சேனைகளுடன் அனுப்பி வைத்தான். (120)

இரும்புத் தடியால் அடித்தே அவர்கள் எல்லாரையும் யமன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தேன். (121)

மிகுந்த பராக்கிரமமுடைய மந்திரி குமார்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதைக் கேட்டு, சூரர்களான ஐந்து சேனாபதிகளை ராவணன் அனுப்பினான். அவர்கள் எல்லாரையும், படையுடன் கூட வெட்டி வீழ்த்தினேன். (121,122)

பின்னர், மறுபடியும், மகாபலம் பொருந்திய அட்சகுமாரனை, அநேக ராட்சஸ வீரர்களோடு கூட இராவணன் அனுப்பி வைத்தான். (123)

மண்டோதரி மைந்தனும், இளைஞனும் போர்க்கலை வல்லவனுமான அவன், திடீரென்று ஆகாயத்தில் பாயவே, அவன் கால்களைப் பிடித்து நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் சுழற்றி வீசினேன். (124)

வந்த அட்சனும் மாண்டான் என்பதைக் கேட்ட இராவணன், மிகவும் கோபம் கொண்டு, பலம் வாய்ந்தவனும் போரில் வெல்ல முடியாதவனும் இந்திரஜித் என்னும் பெயர் கொண்டவனுமான இரண்டாவது குமாரனை ஆணையிட்டான். (124-126)

சிறந்த ராட்சஸனான அவனையும், அவனுடைய படை வீரர்கள் எல்லோரையும், யுத்தத்தில் முறியடித்து, பெரும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தேன். (127)

மகாபலம் பொருந்தியவனும் தோள்வலிமை கொண்டவனுமான அவன், எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தும், மதங்கொண்ட வீரர்களுடன் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் ராவணனாலே அனுப்பப்பட்டிருந்தும், நான் அடக்கப்பட முடியாதவன் என்பதையும் தன்னுடைய படை சிதறடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் புரிந்து கொண்டு, உடனே, பிரும்மாஸ்திரத்தினால் என்னைக் கட்டிப் போட்டான். (128-129)

பிறகு, அங்கேயிருந்த அரக்கர்கள் சாதாரணக் கயிறுகளாலும் என்னைக் கட்டி, ராவணனிடம் இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். (130)

கெடுமதியாளனான ராவணனைப் பார்த்தேன்; அவனுடன் பேசினேன். 'இலங்கைக்கு வந்ததன் நோக்கம் என்ன?' என்றும், 'ராட்சஸர்களைக் கொன்றது ஏன்?' என்றும் என்னைக் கேட்டான். (131)

- தத்ஸர்வம் ச மயா தத்ர ஸீதார்த₂மிதி ஜல்பிதம் ।
தஸ்யாஸ்து த₃ர்ஸநாகாங்ஷீ ப்ராப்தஸ்த்வத்₃ப₄வநம் விபே₄ா ॥ 132
- மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ரோ வாநரோ ஹநுமாநஹம் ।
ராமதூ₃தம் ச மாம் வித்₃தி₄ ஸுக்₃ரீவஸசிவம் கபிம் ॥ 133
- ஸோஹம் தூ₃த்யேந ராமஸ்ய த்வத்ஸகாஸமிஹாக₃த: ।
ஸுக்₃ரீவஸ்ச மஹாதேஜா: ஸ த்வாம் குஸலமப்₃ரவீத் ॥ 134
- த₄ர்மார்த₂காமஸஹிதம் ஹிதம் பத்₂யமுவாச ச ।
வஸதோ ருஸ்யமுகே மே பர்வதே விபுலத்₃ருமே ॥ 135
- ராக₄வோ ரணவிக்ராந்தோ மித்ரத்வம் ஸமுபாக₃த: ।
தேந மே கதி₂தம் ராஜந் ப₄ர்யா மே ரக்ஷஸா ஹ்ருதா ॥ 136
- தத்ர ஸாஹாய்யமஸ்மாகம் கார்யம் ஸர்வாத்மநா த்வயா ।
மயா ச கதி₂தம் தஸ்மை வாலிநஸ்ச வத₄ம் ப்ரதி ॥ 137
- தத்ர ஸாஹாய்யஹேதோர்மே ஸமயம் கர்துமர்ஹஸி ।
வாலிநா ஹ்ருதராஜ்யேந ஸுக்₃ரீவேண ஸஹ ப்ரபு₄: ॥ 138
- சக்ரேக்₃நிஸாக்ஷிகம் ஸக்₂யம் ராக₄வ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
தேந வாலிநமுத்பாட்ய ஸரேணைகேந ஸம்யுகே₃ ॥ 139
- வாநராணாம் மஹாராஜ: க்ருத: ஸ ப்லவதாம் ப்ரபு₄: ।
தஸ்ய ஸாஹாய்யமஸ்மாபி₄: கார்யம் ஸர்வாத்மநா த்விஹ ॥ 140
- தேந ப்ரஸ்த₂ாபிதஸ்துப்₄யம் ஸமீபமிஹ த₄ர்மத: ।
க்ஷிப்ரமாநீயதாம் ஸீதா தீ₃யதாம் ராக₄வாய ச ॥ 141
- யாவந்ந ஹரயோ வீரா வித₄மந்தி ப₃லம் தவ ।
வாநராணாம் ப்ரபு₄ாவோ ஹி ந கேந விதி₃த: புரா ॥ 142
- தேவதாநாம் ஸகாஸம் ச யே க₃ச்ச₂ந்தி நிமந்த்ரிதா: ।
இதி வாநரராஜஸ்த்வாமாஹேத்யபி₄ஹிதோ மயா ॥ 143
- மாமைக்ஷத தத: க்ருத்₃த₄ஸ்சக்ஷுஷா ப்ரத₃ஹந்நிவ ।
தேந வத்₄யோஹமாஜ்ஞப்தோ ரக்ஷஸா ரௌத்₃ரகர்மணா ॥ 144
- மத்ப்ரபு₄ாவமவிஜ்ஞாய ராவணேந து₃ராத்மநா ।
ததோ விபீ₄க்ஷணோ நாம தஸ்ய ப்₄ராதா மஹாமதி: ॥ 145
- தேந ராக்ஷஸராஜோஸௌ யாசிதோ மம காரணாத் ।
நைவம் ராக்ஷஸஸார்தூ₃ல த்யஜ்யதாமேஷ நிஸ்சய: ॥ 146
- ராஜஸாஸ்த்ரவ்யபேதோ ஹி மார்க₃: ஸம்ஸேவ்யதே த்வயா ।
தூ₃தவத்₄யா ந த்₃ருஷ்டா ஹி ராஜஸாஸ்த்ரேஷு ராக்ஷஸ ॥ 147

நான் செய்தவை எல்லாமே சீதையின் பொருட்டுத்தான் என்று சொன்னேன். (132-133)

‘மன்னா! அவரைக் காண்பதற்காகவே உங்கள் அரண்மனைக்கு வந்தேன். வாயுதேவனின் சொந்த குமாரன், வானரன் - அனுமான், நான். ஸ்ரீராம தூதனாகிய நான், வானரமன்னன் சுகரீவனின் அமைச்சன். (132,133)

ஸ்ரீ ராமனுடைய தூதனாக உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். மகாபலசாலியான சுகரீவன் உங்கள் சேஷமலாபம் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னார். (134)

தர்மார்த்த காமங்களோடு கூடியதும் நன்மையைத்தரவல்லதும் நியாயமுமான (பின்வரும்) செய்தியைச் சொல்லியனுப்பியிருக்கிறார்.

‘மரங்கள் அடர்ந்த ரிசியமுகபர்வதத்தில் நான் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, யுத்த பராக்கிரமமுடைய ராகவனுடன் நட்பு ஏற்பட்டது. அப்போது அவர், ‘அரசே! என்னுடைய மனைவி ராட்சஸனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள். அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில், எல்லா உதவிகளையும் நீ எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும்’ என்று கூறினார். ‘நீங்கள் வாலியை வதம் செய்து உதவுவதாக ஓர் உடன்படிக்கை எனக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்’ என்றும் சொன்னேன். (இத்துடன் சுகரீவனின் செய்தி முடிகிறது. அனுமானின் பேச்சு தொடர்கிறது.)

பிரபு ஸ்ரீராமன், லட்சுமணன் உடனிருக்க, வாலியினால் அரசு பறிக்கப்பட்ட சுகரீவனுடன் அக்னிசாட்சியாக, நட்புச் செய்து கொண்டார்.

யுத்தத்தில், வாலியை ஒரே பாணத்தால் வீழ்த்திய அவரால் (இராமபிரானால்), வானரர்களின் தலைவரான அவர் (சுகரீவன்) மாமன்னனாக ஆக்கப்பட்டார்.

எனவே, இப்போது, அவருக்கு, எல்லா விதத்திலும் உதவி செய்வது எங்கள் கடமை. (135-140)

அறநூல்களின் விதிகளுக்கிணங்க, அவரால், தூதனாக அனுப்பப்பட்டு உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்.

‘வீரர்களான வானரர்கள்’ உங்களுடைய சேனையைக் கலக்குவதற்கு முன்பாக, இப்போதே, சீதையைக் கொண்டுபோய் இராகவனிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்.

தேவர்களால் அழைக்கப்பட்டு (அவர்களுக்கு, யுத்தத்தில் உதவி செய்வதற்காக) அங்கே பழைமையான காலத்திலிருந்து சென்று வரும் வானரர்களின் வீரம்பற்றி யாருக்குத் தான் தெரியாது?’ - என்று, வானரமன்னர் உங்களுக்குக் கூறினார்’ - என்று நான் சொன்னேன். (141-143)

கோபம் பொங்கும் விழிகளால், என்னை எரித்து விடுபவன் போலப் பார்த்தான். குருரமான செயல்கள் செய்வவனும் என் அபூர்வ சக்திகளை அறியாதவனுமான இராவணன் என்னைக் கொலை செய்யும்படி உத்திரவிட்டான். அப்போது, அவனுடைய சகோதரர், நன்மதியாளர் விபீஷணர் எனக்காகப் பரிந்து பேசினார். ‘இது வேண்டாம், ராட்சஸப்புவியே! தங்கள் இந்த முடிவைக் கைவிடுங்கள். (144-146)

அரசநீதிக்கு மாறான வழியைத் தாங்கள் மேற்கொள்கிறீர்கள். அரசநீதி நூல்களில், தூதர்களை வதம் செய்யலாம் - என்று, எங்கும் காணப்படவில்லை. (147)

- தூ₃தேந வேதி₃தவ்யம் ச யத₂ார்த₂ம் ஹிதவாதி₃நா ।
ஸுமஹத்யபராதே₄பி தூ₃தஸ்யாதுலவிக்ரம ॥ 148
- விருபகரணம் த்₃ருஷ்டம் ந வதே₄ஸ்தீஹ ஸாஸ்த்ரத: ।
விபீ₄ஷணேனைவமுத்தோ ராவண: ஸந்தி₃தே₃ஸ தாந் ॥ 149
- ராஷஸாநேததே₃வாஸ்ய லாங்கூ₃லம் த₃ஹ்யதாமிதி ।
ததஸ்தஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா மம புச்ச₂ம் ஸமந்தத: ॥ 150
- வேஷ்டிதம் ஸணவல்கைஸ்ச ஜீர்ணை: கார்பாஸஜை: படை: ।
ராஷஸா: ஸித்த₃த₄ஸந்நாஹாஸ்ததஸ்தே சண்ட₃விக்ரமா: ॥ 151
- தத₃ாத₃ஹந்த மே புச்ச₂ம் நிக்₄நந்த: காஷ்ட₂முஷ்டிபி₄: ।
ப₃த்த₄ஸ்ய ப₃ஹுபி₄: பாஸைர்யந்த்ரிதஸ்ய ச ராஷஸை: ॥ 152
- ந மே பீட₃ா ப₄வேத் காசித்தி₃த்₃ருசேஷார்நக₃ரீம் தி₃வா ।
ததஸ்தே ராஷஸா: ஸூரா ப₃த்த₄ம் மாமக்₃நிஸம்வ்ருதம் ॥ 153
- அகே₄ஷயந் ராஜமார்கே₃ நக₃ரத்₃வாரமாக₃தா: ।
ததோஹம் ஸுமஹத்₃ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய புநராத்மந: ॥ 154
- விமோசயித்வா தம் ப₃ந்த₄ம் ப்ரக்ருதிஸ்த₂: ஸ்தி₂த: புந: ।
ஆயஸம் பரிக₄ம் க்₃ருஹ்ய தாநி ரக்ஷாம்ஸ்யஸூத₃யம் ॥ 155
- ததஸ்தந்நக₃ரத்₃வாரம் வேகே₃நாப்லுதவாநஹம் ।
புச்சே₂ந ச ப்ரதீ₃ப்தேந தாம் புரீம் ஸாட்டகே₃புராம் ॥ 156
- த₃ஹாம்யஹமஸம்ப₄ராந்தோ யுக₃ாந்தாக்₃நிரிவ ப்ரஜா: ।
விநஷ்டா ஜாநகீ வ்யக்தம் ந ஹ்யத₃க்₃த₄: ப்ரத்₃ருஸ்யதே ॥ 157
- லங்காயாம் கஸ்சிது₃த்தே₃ஸ: ஸர்வா ப₄ஸ்மீக்ருதா புரீ ।
த₃ஹதா ச மயா லங்காம் த₃க்₃த₄ா ஸீதா ந ஸம்ஸய: ॥ 158
- ராமஸ்ய ஹி மஹத் கார்யம் மயேத₃ம் விததீ₂க்ருதம் ।
இதி ஸோகஸமாவிஷ்டஸ்சிந்தாமஹமுபாக₃த: ॥ 159
- அத₂ாஹம் வாசமஸ்ரெளஷம் சாரணாநாம் ஸுப₄ாஷராம் ।
ஜாநகீ ந ச த₃க்₃தே₄தி விஸ்மயோத₃ந்தப₄ாஷிணாம் ॥ 160
- ததோ மே பு₃த்தி₄ருத்பந்நா ஸ்ருத்வா தாமத்₃பு₄தாம் கி₃ரம் ।
அத₃க்₃த₄ா ஜாநகீத்யேவ நிமித்தைஸ்சோபலக்ஷிதா ॥ 161
- தீ₃ப்யமாநே து லாங்கூ₃லே ந மாம் த₃ஹதி பாவக: ।
ஹ்ருத₃யம் ச ப்ரஹ்ருஷ்டம் மே வாதா: ஸுரபி₄க₃ந்தி₄ந: ॥ 162
- தைர்நிமித்தைஸ்ச த்₃ருஷ்டார்தை₂: காரணைஸ்ச மஹாக்ரு₃ணை: ।
ருஷிவாக்யைஸ்ச ஸித்த₃த₄ார்தை₂ரப₄வம் ஹ்ருஷ்டமாநஸ: ॥ 163

இணையற்ற பராக்கிரமம் உடையவரே! தன் யஜமானனுக்கு நல்லதை விரும்பும் தூதனால், உண்மை அப்படியே தெரிவிக்கப்பட வேண்டியது. (இதைத்தானே இந்த வானரம் செய்திருக்கிறது?) தூதன், மிகப்பெரிய குற்றம் செய்திருந்தாலும் அறநூல்களின் கூற்றுப்படி, அவன் உருவத்தை விகாரப்படுத்தலாமே தவிர, கொலைத் தண்டனை என்பது இல்லை.

இவ்வாறு விபீஷணன் கூறியதும் இராவணன், 'அது சரி' என்று கூறி அங்கிருந்த ராட்சஸர்களிடம் 'இவனுடைய வாலில் தீயிட்டுக் கொளுத்துங்கள்' என்று உத்திரவிட்டான்.

அப்போது, அவனுடைய ஆணையைக் கேட்ட ராட்சஸர்களால் என்னுடைய வால் நெடுகிலும் சணல் கயிறும், நைந்துபோன பருத்தித் துணிகளும் சுற்றப்பட்டன.

பின்பு, போர் வல்லவர்களான அரக்கர்கள், என் வாலில் தீ மூட்டினார்கள். மரக்கட்டைகளாலும் கைமுட்டியாலும் என்னை அடித்தார்கள்; அநேகம் கயிறுகளால் என்னைப் பிணைத்துத் துன்புறுத்தினார்கள். (148-152)

அப்படியும் எனக்கு எவ்விதத் துன்பமும் ஏற்படவில்லை! பகலில், அந்த நகரத்தை நோட்டம் பார்க்க விரும்பினேன். குரர்களான ராட்சஸர்கள், கட்டப்பட்டவனும், நெருப்புப் பற்றி எரிபவனுமான என்னை, பெருங்குரல் எழுப்பிக் கொண்டு, நகரத்தின் நுழைவாயிலுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

உடனே நான், என்னுடைய பேருருவத்தைச் சுருக்கி கயிற்றாலான கட்டுக்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, இயற்கையான உருவத்துடன் நின்றேன். ஓர் இரும்புத் தடியைக் கைப்பற்றி, அங்கிருந்த அரக்கர்களை அடித்துக் கொன்றேன். (153-155)

பின்னர், அந்த நகர வாயிலின் மேல் ஏறிக் குதித்தேன்; எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலினால் கூடகோபுரங்கள் நிறைந்த அந்த நகரம் முழுவதையும், மக்களையும் கொஞ்சமும் அவசரப்படாமல், பிரளயகால அக்னிபோல் கொளுத்தி எரித்தேன்.

(அப்போது திடீரென்று ஒரு பயம் உண்டாயிற்று.) ஜானகியும் எரிந்து போயிருப்பாளே? ஏனென்றால், இலங்கையில் எரிக்கப்படாத பிரதேசமே காணப்படவில்லையே? நகரம் முழுவதும் சாம்பலாக்கப்பட்டு விட்டது. என்னால் இலங்கை எரிக்கப்பட்டபோது, சீதையும் எரிந்து போயிருப்பாள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (156-158)

ஸ்ரீராமனுடைய மகத்தான காரியம் இப்படி என்னால் வீணாக்கப்பட்டு விட்டதே? - என்று மிகவும் வருத்தத்தோடு கவலைப்பட்டேன். (159)

அப்போது, 'ஜானகி மட்டும் எரிக்கப்படவில்லை' என்று ஆச்சரியத்தோடு பேசிக் கொண்டிருந்த (தேவலோக இசைவாணர்களாகிய) சாரணர்களின் மங்களமான சொற்களைக் கேட்டேன். (160)

அந்த அற்புதமான சொற்களைக் கேட்டதும், நல்ல நிமித்தங்களைக் கொண்டும், 'ஜானகி எரிந்து போகவில்லை' என்ற நிச்சயம் மனத்தில் தோன்றியது. (161)

வால் (தீப்பற்றி) எரிந்துகொண்டிருந்த போதும், நெருப்பு என்னைச் சுடவில்லை; நெஞ்சத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவிற்று; காற்று நறுமணத்துடன் வீசிற்று. (162)

இத்தகைய நிமித்தங்களாலும், பற்பல காரணங்களை ஆழமாகச் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்ததாலும், முனிவர்களின் ஆசீர்வாதங்களாலும் சித்தர்களின் கூற்றாலும் மனம் சந்தோஷமாக இருந்தது. (163)

- புநர்த்₃ருஷ்ட்வா ச வைதே₃ஹீம் விஸ்ருஷ்டஸ்ச தயா புந: ।
தத: பர்வதமாஸாத்₃ய தத்ராரிஷ்டமஹம் புந: ॥ 164
- ப்ரதிபல்வநமாரேபே₄ யுஷ்மத்₃த₃ர்ஸநகாங்ஷயா ।
தத: பவநசந்த்₃ரார்கஸித்₃த₄க₃ந்த₄ர்வஸேவிதம் ॥ 165
- பந்த₂நமஹமாக்ரம்ய ப₄வதோ த்₃ருஷ்டவாநிஹ ।
ராக₄வஸ்ய ப்ரப₄வேண ப₄வதாம் சைவ தேஜஸா ॥ 166
- ஸுக்₃ரீவஸ்ய ச கார்யார்த்₂ம் மயா ஸர்வமநுஷ்டி₂தம் ।
ஏதத் ஸர்வம் மயா தத்ர யத₂ாவது₃பபாதி₃தம் ॥
அத்ர யந்ந க்ருதம் ஸேஷம் தத் ஸர்வம் க்ரியதாமிதி ॥ 167

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டபஞ்சாஸஸ்க: (58) ॥

ஏகோந்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: ௩: அநந்தரகார்யப்ரரோசநம்

- ஏதத்₃ாக்₂யாய தத் ஸர்வம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பூ₄ய: ஸமுபசக்ராம வசநம் வக்துமுத்தரம் ॥ 1
- ஸப₂லோ ராக₄வோத்₃யோக₃: ஸுக்₃ரீவஸ்ய ச ஸம்ப்₄ரம: ।
ஸீலமாஸாத்₃ய ஸீதாயா மம ச ப்ரவணம் மந: ।
ஆர்யாயா: ஸத்₃ருஸம் ஸீலம் ஸீதாயா: ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ 2
- தபஸா த₄ாரயேல்லோகாந் க்ருத்₃தே₄ வா நிர்த₃ஹேத₃பி ।
ஸர்வத₂ாதிப்ரவ்ருத்₃தே₄ஸௌ ராவணோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ॥ 3
- தஸ்ய தாம் ஸ்ப்ருஸதோ க₃ாத்ரம் தபஸா ந விநாஸிதம் ।
ந தத₃க்₃நிஸிக₂ா குர்யாத் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா பாணிநா ஸதீ ॥ 4
- ஜநகஸ்யாத்மஜா குர்யாத்₃யத் க்ரோத₄கலுஷீக்ருதா ।
ஜாம்ப₃வத்ப்ரமுக₂ாந் ஸர்வாநநுஜ்ஞாப்ய மஹாஹரீந் ॥ 5
- அஸ்மிந்நேவங்க₃தே கார்யே ப₄வதாம் ச நிவேதி₃தே ।
ந்யாய்யம் ஸ்ம ஸஹ வைதே₃ஹ்யா த்₃ரஷ்டும் தெள பார்தி₂வாத்மஜௌ ॥ 6
- அஹமேகோ₅பி பர்யாப்த: ஸராக்ஷஸக₃ணாம் புரீம் ।
தாம் லங்காம் தரஸா ஹந்தும் ராவணம் ச மஹாப₃லம் ॥ 7
- கிம் புந: ஸஹிதோ வீரேர்ப₃லவத்₃பி₄: க்ருதாத்மபி₄: ।
க்ருதாஸ்த்ரை: ப்லவகை₃: ஸூரேர்ப₄வத்₃பி₄ர்விஜயைஷிபி₄: ॥ 8
- அஹம் து ராவணம் யுத்₃தே₄ ஸஸைந்யம் ஸபுர:ஸரம் ।
ஸஹபுத்ரம் வதி₄ஷ்யாமி ஸஹோத₃ரயுதம் யுதி₄ ॥ 9

வைதேகியை மீண்டும் பார்த்து, அவரால் விடை கொடுக்கப்பட்டு, அரிஷ்டம் என்ற பெரிய பர்வதத்தை மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தேன். (164)

உங்களையெல்லாம் காணும் விருப்பத்துடன், திரும்புவதற்காகத் தாண்ட ஆரம்பித்த நான் காற்று-சந்திரன்-சூரியன்-சித்தர்-கந்தர்வர் புழங்குவதான பாதையை (அதாவது ஆகாயத்தை) அடைந்தேன். அப்படியே, உங்கள் பார்வையில் பட்டேன். ஸ்ரீராகவனுடைய மகிமையினாலும், உங்களுடைய நல்வாழ்த்துக்களாலும், சுகரீவனுடைய காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காக, என்னால் எல்லாம் செய்யப்பட்டது. இவையெல்லாம், அங்கே, என்னால் உள்ளபடியே நடத்தப்பட்டது. இனி செய்வதற்கு என்ன மிஞ்சியிருக்கிறதோ, அவைகளையெல்லாம் செய்வோமாக' என்று கூறிமுடித்தார், ஆஞ்ஜநேயர். (165-167)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தெட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (58).

ஸர்க்கம் 59

மேலே செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்தல்

இவ்வாறு நடந்ததெல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டு வாயுகுமாரரான அனுமான், மேலும் சில செய்திகளைச் சொல்வதற்கு ஆரம்பித்தார். (1)

ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயத்தினம், சுகரீவனின் துடிப்பு எல்லாம் சீதையின் கற்பினால் நற்பயனைத் தந்துள்ளன; என் மனமும் அவரிடம் பக்தியோடு ஈடுபட்டிருக்கிறது. வானரர்களே! சீதையிடம் உள்ள நல்லியல்புக்கு ஈடு சீதையே தான். (2)

அரக்க மன்னன் இராவணன், தன் தவத்தின் மகிமையால் உலகங்களைத் தாங்குவான்; கோபம் கொண்டால் எரிக்கவும் செய்வான்; எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லையைக் காண்பவன், இவன். (3)

அவன் செய்த தவத்தின் வலிமையால், அவர் (சீதை) உடலைத் தொட்டும் அவன் நாசமாகவில்லை. கற்புக்கரசியான ஜனககுமாரி, கோபத்தால் கலங்கி எதைச் செய்வாளோ, அதை, கையினால் தொடப்பட்ட அக்கினிக் கொழுந்தினால் கூடச் செய்யமுடியாது. (குற்றம் புரிந்தவர்களை அவளால் எரிக்கக்கூட முடியும் - என்றபடி)

ஐம்பவான் முதலிய எல்லா வானரர்களையும் நோக்கி, இவ்விதமாக நடந்த காரியங்களைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவ்விரு அரசகுமாரர்களையும் வைதேகியுடன் கூட பார்ப்பது தான் நியாயம். (சீதையை அழைத்துக் கொண்டே சென்று விடுவோம் - என்றபடி) (4-6)

அரக்கர்களோடு கூட லங்கா பட்டணத்தையும் பலம் பொருந்திய இராவணனையும் கொல்வதற்கு நான் ஒருவனே போதும். (7)

அப்படியிருக்க, வீரர்களும் பலமுடையவர்களும் தைரியம் உடையவர்களும், அஸ்திரங்கள் கொண்டவர்களும், தாண்டிச் செல்லக் கூடியவர்களும், வெற்றியை விரும்பும் சூரர்களுமான உங்களுடன் செல்லும்போது, கேட்கவா வேண்டும்? (8)

யுத்தத்தில், சகோதரர்-புத்திரர்-பணியாளர்-படைவீரர்களுடன் கூட நானே இராவணனை கொல்வேன். (9)

- ப்₃ராஹ்மமைந்த்₃ரம் ச ரௌத்₃ரம் ச வாயவ்யம் வாருணம் தத்₂ா ।
யதி₃ ஸக்ரஜிதோ஽ஸ்த்ராணி து₃ர்நிரீக்ஷயாணி ஸம்யுகே₃ ॥ 10
- தாந்யஹம் வித₄மிஷ்யாமி நிறுநிஷ்யாமி ராக்ஷஸாந் ।
ப₄வதாமப்₄யநுஜ்ஞாதோ விக்ரமோ மே ருணத்₃தி₄ தம் ॥ 11
- மயாதுலா விஸ்ருஷ்டா ஹி ஸைலவ்ருஷ்டிர்நிரந்தரா ।
தே₃வாநபி ரணே ஹந்யாத் கிம் புநஸ்தாந்நிஸாசராந் ॥ 12
- ஸாக₃ரோ஽ப்யதியாத்₃வேலாம் மந்த்₃ர: ப்ரசலேத₃பி ।
ந ஜாம்ப₃வந்தம் ஸமரே கம்பயேத₃ரிவாஹிநீ ॥ 13
- ஸர்வராக்ஷஸஸங்க₄ாநாம் ராக்ஷஸா யே ச பூர்வகா: ।
அலமேகோ விநாஸாய வீரோ வாலிஸுத: கபி: ॥ 14
- பநஸஸ்யோருவேகே₃ந நீலஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
மந்த்₃ரோ஽பி விஸ்ரீயேத கிம் புநர்யுதி₄ ராக்ஷஸா: ॥ 15
- ஸதே₃வாஸுரயக்ஷேஷு க₃ந்த₄ர்வோரக₃பக்ஷிஷு ।
மைந்த்₃ஸ்ய ப்ரதியோத்₃த₄ாரம் ஸம்ஸத த்₃விவித₃ஸ்ய வா ॥ 16
- அஸ்விபுத்ரௌ மஹாப₄ாக₃ாவேதௌ ப்லவக₃ஸத்தமௌ ।
ஏதயோ: ப்ரதியோத்₃த₄ாரம் ந பஸ்யாமி ரணாஜிரே ॥ 17
- பிதாமஹவரோத்ஸேகாத் பரமம் த்₃ர்பமாஸ்தி₂தௌ ।
அம்ருதப்ராஸிநாவேதௌ ஸர்வவாநரஸத்தமௌ ॥ 18
- அஸ்விநோர்மாநநார்த்₂ம் ஹி ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
ஸர்வாவத்₄யத்வமதுலமநயோர்த்₃த்தவாந் புரா ॥ 19
- வரோத்ஸேகேந மத்தௌ ச ப்ரமத்₂ய மஹதீம் சமூம் ।
ஸுராணாமம்ருதம் வீரௌ பீதவந்தௌ ப்லவங்க₃மௌ ॥ 20
- ஏதாவேவ ஹி ஸம்க்ருத்₃தௌ ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஸயிதும் ஸக்தௌ ஸர்வே திஷ்ட₂ந்து வாநரா: ॥ 21
- மயைவ நிறுதா லங்கா த்₃க்த₄ா ப₄ஸ்மீக்ருதா புந: ।
ராஜமார்கே₃ஷு ஸர்வத்ர நாம விஸ்ராவிதம் மயா ॥ 22
- ஜயத்யதிப₃லோ ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வேணாபி₄பாலித: ॥ 23
- அஹம் கோஸலராஜஸ்ய த்₃ாஸ: பவநஸம்ப₄வ: ।
ஹநுமாநிதி ஸர்வத்ர நாம விஸ்ராவிதம் மயா ॥ 24
- அஸோகவநிகாமத்₄யே ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ।
அத₄ஸ்தாச்சி₂ம்ஸபாவ்ருக்ஷே ஸாத்₄வீ கருணமாஸ்தி₂தா ॥ 25
- ராக்ஷஸீபி₄: பரிவ்ருதா ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதா ।
மேக₄லேக₂ாபரிவ்ருதா சந்த்₃ரலேகே₂வ நிஷ்ப்ரப₄ா ॥ 26

யுத்தத்தில், கண்ணில் படாதவாறு இந்திரஜித் மறைத்துப் பிரயோகிக்கும் பிரம்மாஸ்திரம், இந்த்ராஸ்திரம், ரௌத்ராஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம் முதலியவைகளைத் தகர்த்து விடுவேன்; ராட்சஸர்களைக் கொல்வேன். நீங்கள் எல்லாரும் 'சரி' என்று சொன்னால் போதும்! அவனை அழித்துவிட்டு வருவதற்கு என் வீரம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (10,11)

நான் தொடர்ந்து கல்மாரி பொழிந்து, யுத்தத்தில் தேவர்களையும் கொன்றுவிடுவேன் என்னும்போது, இரவுச் சுற்றிகளான இந்த அரக்கர்கள் எம்மாத்திரம்? (12)

கடல், கரையைக் கடந்தும் போகலாம்; மந்தரமலை ஆட்டம் காணலாம்; ஆனால், எதிரிகள் சேனை, போரில் ஜாம்பவானை அசைக்க முடியாது. (13)

எல்லா அரக்கர்களையும் - ஏன், முன்னர் போய்விட்ட அவர்களுடைய முன்னோர்களும் வந்தால், அவர்களையும் சேர்த்து - அழிப்பதற்கு வீரன் வாலிகுமாரன் அங்கதன் மட்டுமே போதாதா? (14)

பனஸன், நீலன் ஆகியோருடைய தொடை வேகத்தால் மந்தரகிரியும் பிளந்து போகும் என்றால், அரக்கர்கள் ஒரு பொருட்டா? (15)

தேவாசுரர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், பட்சிகள் ஆகியவர்களில் மைந்தன் - த்விவிதன் ஆகியவர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யக் கூடியவர்கள் எவரேனும் இருந்தால், சொல்லுங்கள். (16)

இருவரும், அசுவினீ புத்திரர்கள்; பெரும் ஆற்றலுடையவர்கள்; வானரங்களுள் சிறந்தவர்கள். இவர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்யக் கூடியவரை நான் காணவில்லை. (17)

பிரம்மாவிடமிருந்து வரம் பெற்று விட்டதால், மிகவும் கர்வம் கொண்டவர்கள்; அமிர்தம் உண்டவர்கள்; வானரங்களுள் தலைசிறந்தவர்கள். (18)

அசுவினீதேவர்களை சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக, முன்னொரு காலத்தில் அனைத்துலக பிதாமஹரான பிரகம்மா, 'எவராலும் கொல்லப்பட முடியாது' என்ற இணையற்ற வரத்தைக் கொடுத்தார். (19)

இந்த வரத்தினால் கர்வம் தலைக்கேறிய இவ்விரு வானரங்களும், பெரிய சேனையைக் கலக்கி, தேவர்களுடையதான அமிர்தத்தைப் பருகினார்கள். (20)

இவர்கள் கோபம் கொண்டால் யானை-குதிரை-தேர்களோடு கூட இலங்கையை அழிக்க வல்லவர்கள்; மற்ற வானரர்கள் சும்மா இருக்கலாம்! (21)

தனி ஒருவனாக என்னாலேயே, (அரக்கர்கள்) கொல்லப்பட்டார்கள்; இலங்கை எரிக்கப்பட்டு சாம்பலாக்கப்பட்டது (என்பது யதார்த்த உண்மை.) எல்லா இடங்களிலும் ராஜபாட்டைகளிலும், நமது பெருமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. (22)

'மிக்க பலசாலியான ஸ்ரீராமன் வெற்றிச் செல்வியுடன் பிரகாசிக்கிறார்; மகாபலம் பொருந்திய லட்சுமணன் வெல்க! இராகவனால் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ள அரசன் சுகீவன் வெல்க! (23)

நான் கோசலநாட்டு மன்னரின் பணியாளன்; வாயுவின் மைந்தன்; அனுமான் என்று பெயர்' - என்பதாக, எல்லா இடத்திலும் நமது பெருமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. (24)

துராத்மாவான இராவணனுடைய அசோகவனத்தில், சிம்சுபா மரத்தினடியில், கற்புக்கரசியும் தீனமடைந்தவளும் சோகதாபத்தால் வெந்தவளும் மேகக் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட நிலவைப் போன்று பிரகாசம் குன்றியவளாக, ராட்சஸிகளால் சூழப்பட்ட (பிராட்டி காணப்பட்டார்.) (25,26)

- அசிந்தயந்தீ வைதேஹீ ராவணம் ப₃லத₃ர்பிதம் ।
பதிவ்ரதா ச ஸுஸ்ரோணீ அவஷ்டப்த₄ா ச ஜாநகீ ॥ 27
- அநுரக்தா ஹி வைதேஹீ ராமம் ஸர்வாத்மநா ஸுபா ।
அநந்யசித்தா ராமே ச பெளலோமீவ புரந்த₃ரே ॥ 28
- ததே₃கவாஸ:ஸம்வீதா ரஜோத்₄வஸ்தா ததை₂வ ச ।
ஸோகஸந்தாபதீ₃நாங்கீ₃ ஸீதா ப₄ர்த்ருஹிதே ரதா ॥ 29
- ஸா மயா ராஷஸமீத்₄யே தர்ஜயமாநா முஹுர்முஹு: ।
ராஷஸீபி₄ர்விருபாபி₄ர்த்₃ருஷ்டா ஹி ப்ரமத₃ாவநே ॥ 30
- ஏகவேணீத்₄ரா தீ₃நா ப₄ர்த்ருசிந்தாபராயணா ।
அத₄:ஸய்யா விவர்ணாங்கீ₃ பத்₃மிநீவ ஹிமாக₃மே ॥ 31
- ராவணாத்₃விநிவ்ருத்தார்த₂ா மர்த்வயக்ருதநிஸ்சயா ।
கத₂ஞ்சிந்ம்ருக₃ஸாப₃ாஷீ விஸ்வாஸமுபபாதி₃தா ॥ 32
- தத: ஸம்ப₄ாஷிதா சைவ ஸர்வமர்த₂ம் ச த₃ர்ஸிதா ।
ராமஸுக்₃ரீவஸக்₂யம் ச ஸ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாக₃தா ॥ 33
- நியத: ஸமுத₃ாசாரோ ப₄க்திர்ப₄ர்தரி சோத்தமா ।
யந்ந ஹந்தி த₃ஸக்₃ரீவம் ஸ மஹாத்மா த₃ஸாநந: ॥ 34
- நிமித்தமாத்ரம் ராமஸ்து வதே₄ தஸ்ய ப₄விஷ்யதி ।
ஸா ப்ரக்ருத்யைவ தந்வங்கீ₃ தத்₃வியோக₃ாச்ச கர்ஸிதா ।
ப்ரதிபத்பாட₂ஸீலஸ்ய வித்₃யேவ தநுதாம் க₃தா ॥ 35
- ஏவமாஸ்தே மஹாப₄ாக₃ா ஸீதா ஸோகபராயணா ॥
யத₃த்ர ப்ரதிகர்தவ்யம் தத் ஸர்வமுபபத்₃யதாம் ॥ 36

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோந்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க₃: (59) ॥

ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க₃:

அங்க₃த₃ஜாம்ப₃வத்ஸம்வாத₃:

- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வாலிஸுநுரப₄ாஷத ।
அயுக்தம் து விநா தே₃வீம் த்₃ருஷ்டவத்₃பி₄ஸ்ச வாநரா: ॥ 1
- ஸமீபம் க₃ந்துமஸ்மாபீ₄ ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந சாநீதா இதி தத்ர நிவேத₃நம் ॥ 2
- அயுக்தமிவ பஸ்யாமி ப₄வத்₃பி₄: க்₂யாதவிக்ரமை: ।
ந ஹி ந: ப்லவநே கஸ்சிந்நாபி கஸ்சித் பராக்ரமே ॥ 3
- துல்ய: ஸாமரதைத்₃யேஷு லோகேஷு ஹரிஸத்தமா: ।
தேஷ்வேவம் ஹதவீரேஷு ராஷஸேஷு ஹநூமதா ॥ 4

பலத்தால் கர்வமடைந்திருந்த இராவணனை எண்ணிப் பார்க்காதவர், வைதேகி; கணவரையே சார்ந்திருப்பவர்; அழகான லட்சணங்கள் பொருந்தியவர்; கட்டுக் காவலில் இருப்பவர்; (27)

மங்களமானவர்; எல்லா விதங்களாலும் ராமனையே அனுசரிப்பவர்; இந்திரனைப் பிரிந்த இந்திராணி அவரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்ததைப் போல, ராமனைத் தவிர வேறு சிந்தனையில்லாதவர்; (28)

ஒரே ஓர் ஆடை உடுத்தியிருப்பவர்; புழுதி படிந்தவர்; சோக தாபத்தால் தளர்ந்த அங்கங்களுடையவர்; பர்த்தாவின் நலனில் கருத்துடையவர்; (29)

இப்படிப்பட்ட சீதை, ராட்சஸிகள் மத்தியில், விகாரமான ராட்சஸிகளால் அடிக்கடி மிரட்டப்படுவதை, அந்தச் சோலை வனத்தில் நான் பார்த்தேன். (30)

ஒற்றைக் கூந்தலுடன் இருப்பவர்; தீனமான நிலையில் இருப்பவர்; கணவனைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவர்; வெறுந் தரையில் படுத்துக் கொண்டிருப்பவர்; குளிர்காலம் தொடங்கியதும் சோபை குன்றும் தாமரை போல் உடல் நிறம் மாறிப் போயிருப்பவர். (31)

இராவணனின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து, உயிரைவிட்டு விடுவதாக நிச்சயித்திருந்த, அவர், (என்னைக் கண்டதும்) ஒருவாறாக நம்பிக்கை அடைந்தார். (32)

பின்னர், என்னுடன் பேசினார்; நம்பிக்கையூட்டும் (சான்றுகள்) எல்லாம் என்னால் காட்டப்பட்டன; (ஒருவாறாக என்னிடம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு) ராம-சுகீவ நட்பைக் கேட்டு திருப்தியடைந்தார். (33)

உத்தமப் பெண்மணியான அவர் விரதத்தோடு இருக்கிறார்; நற்பழக்கங்கள் உடையவர்; கணவரிடத்தில் அபார பக்தி கொண்டிருக்கிறார். அதனால் தான், மகாத்மா இராவணனைக் கொல்லாமல் விட்டிருக்கிறார். (சீதையின் கற்புக்கனலால் அழிக்கப்பட்டால், அவன் நரகத்துக்குத் தான் போவான்; இராமபாணத்தால் வதம் செய்யப்பட்டால், வைகுண்டம் போவான் - என்பதால், 'மகாத்மா' - என்றபடி.) (34)

இராவண வதத்தில், ராமன் ஒரு நிமித்தமாகவே இருக்கப் போகிறார். (சீதையின் கற்பே, ராவணனை அழித்துவிடும் ஆற்றலுடையது). அவர் (சீதை) இயல்பாகவே மெலிந்த உடல் படைத்தவர்; பர்த்தாவின் பிரிவினால், பிரதமையில் வேதாத்யயனம் செய்பவனுடைய வித்தையைப் போல், மேலும் இளைத்திருக்கிறார். (35)

நற்பேற்றுக்குரிய சீதை, (தற்போது) இவ்வாறு சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில், என்ன பதில் காரியம் செய்ய வேண்டுமோ, அதனைச் சிந்திப்போம். (36)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் ஐம்பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (59).

ஸர்க்கம் 60

அங்கதன் - ஜாம்பவான் தர்க்கம்

அவருடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு வாலிமைந்தன் அங்கதன் கூறினான்: 'மகாத்மாவான இராமனிடம், பிராட்டியைப் பார்த்துவிட்ட நாம், அவர் இல்லாமல் செல்வது உசிதமானது அல்ல. பிரசித்தமான வல்லமை படைத்த உங்களால், 'தேவியைப் பார்த்தோம்; ஆனால், அழைத்து வரவில்லை' என்று விஞ்ஞாபனம் செய்வது, சரி என்று எனக்குப் படவில்லை. வானரவீரர்களே! தேவர்களிலோ, தைத்யர்களிலோ, இவ்வுலக மானிடர்களிலோ, தாண்டுவதில் நமக்குச் சமமானவர்கள் யாரும் இல்லை; பராக்கிரமத்திலும் (நமக்கு இணையானவர்) யாரும் இல்லை. அனுமானால் ராட்சஸ வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட பிறகு வேறு

- கிமந்யத₃த்ர கர்தவ்யம் க்₃ருஹீத்வா யாம ஜாநகீம் ।
ராமலக்ஷ்மணயோர்மத்₄யே ந்யஸ்யாம ஜநகாத்மஜாம் ॥ 5
- கிம் வ்யலீகைஸ்து தாந் ஸர்வாந் வாநராந் வாநரர்ஷப₄ாந் ।
வயமேவ ஹி க்₃த்வா தாந் ஹத்வா ராசுஸபுங்க்₃வாந் ॥ 6
- ராக₄வம் த்₃ரஷ்டுமர்ஹாம: ஸுக்₃ரீவம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
தமேவம் க்ருதஸங்கல்பம் ஜாம்ப₃வாந் ஹரிஸத்தம: ॥ 7
- உவாச பரமப்ரீதோ வாக்யமர்த₂வத₃ர்த₂வித் ।
நைஷா புத்₃தி₄ர்மஹாபுத்₃தே₄ யத்₃ப்₃ரவீஷி மஹாகபே ॥ 8
- விசேதும் வயமாஜ்ஞப்தா த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸமுத்தமாம் ।
நாநேதும் கபிராஜேந நைவ ராமேண தீ₄மதா ॥ 9
- கத₂ஞ்சிந்நிர்ஜிதாம் ஸீதாமஸ்மாபி₄ர்நாபி₄ரோசயேத் ।
ராக₄வோ ந்ருபஸார்தூ₃ல: குலம் வ்யபதி₃ஸந் ஸ்வகம் ॥ 10
- ப்ரதிஜ்ஞாய ஸ்வயம் ராஜா ஸீதாவிஜயமக்₃ரத: ।
ஸர்வேஷாம் கபிமுக₂யாநாம் கத₂ம் மித்₂யா கரிஷ்யதி ॥ 11
- விப₂லம் கர்ம ச க்ருதம் ப₄வேத்துஷ்டிர்ந தஸ்ய ச ।
வ்ருத₂ா ச த₃ர்ஸிதம் வீர்யம் ப₄வேத்₃வாநரபுங்க்₃வா: ॥ 12
- தஸ்மாத்₃க₃ச்ச₂ாம வை ஸர்வே யத்ர ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
ஸுக்₃ரீவஸ்ச மஹாதேஜா: கார்யஸ்யாஸ்ய நிவேத₃நே ॥ 13
- ந தாவதே₃ஷா மதிரசுமா நோ யத₂ா ப₄வாந் பஸ்யதி ராஜபுத்ர ।
யத₂ா து ராமஸ்ய மதிர்நிவிஷ்டா தத₂ா ப₄வாந் பஸ்யது கார்யஸித்₃தி₄ம் ॥ 14

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க்₃: (60) ॥

ஏகஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க்₃:

மது₄வநப்ரவேஸ:

- ததோ ஜாம்ப₃வதோ வாக்யமக்₃ருஹ்ணந்த வநௌகஸ: ।
அங்க₃த₃ப்ரமுக₂ா வீரா ஹநூமாம்ஸ்ச மஹாகபி: ॥ 1
- ப்ரீதிமந்தஸ்தத: ஸர்வே வாயுபுத்ரபுர:ஸரா: ।
மஹேந்த்₃ராக்₃ரம் பரித்யஜ்ய புப்லுவு: ப்லவக்₃ர்ஷப₄ா: ॥ 2
- மேருமந்த்₃ரஸங்காஸா மத்தா இவ மஹாக₃ஜா: ।
ச₂ாத₃யந்த இவாகாஸம் மஹாகாயா மஹாப₃லா: ॥ 3
- ஸப₄ாஜ்யமாநம் பூ₄தைஸ்தமாத்மவந்தம் மஹாப₃லம் ।
ஹநுமந்தம் மஹாவேக்₃ம் வஹந்த இவ த்₃ருஷ்டிபி₄: ॥ 4

என்ன செய்யவேண்டியிருக்கிறது? (எனவே, வெகு சுலபமாக) ஜானகியை அழைத்து வந்து, அவருடனேயே திரும்பிச் செல்வோம். ஜனககுமாரியை ராம-லட்சுமணர்களிடம் ஒப்படைப்போம். (1-5)

எல்லா வானர வீரர்களையும் கஷ்டப்படுத்துவதற்கு அவசியமே இல்லை. இங்கேயுள்ள நாமெல்லாரும் சென்று, ராட்சஸர்களைக் கொன்று, (சீதையுடன் கூட) இராமனையும் சுகீவ - லட்சுமணர்களையும் காண்போம்.'

இவ்வாறு உறுதியான முடிவு எடுத்துவிட்ட அவனைப் பார்த்து, விஷயங்களை நன்றாக அறிந்தவரும், வானரப்படையில் முதன்மையானவருமான ஜாம்பவான் மிகவும் திருப்தியடைந்து பொருள் பொதிந்த சொற்களைக் கூறினார்:

'மகாவானரமே! பெரு மதியாளனே! இந்த யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கது அல்ல. (6-8)

தெற்குத் திசையில் தேடிப் பார்க்கும்படி மட்டும் சுகீவனால் நாம் கட்டளையிடப்பட் டோம்; அழைத்து வரும்படி அல்ல. பேரறிவாளரான இராமனும் அப்படிச் கூறவில்லை. (9)

எப்படியோ, (அரக்கர்களை) யுத்தத்தில் வென்று நாம் சீதையை அழைத்துச் சென்றாலும் இராமன் அதனை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். மன்னர்களில் சிங்கம் போன்ற இராகவன், தன் குலப்பெருமைக்கு ஏற்ப, எல்லா வானர முக்கியஸ்தர்களுக்கும் முன்னிலையில், 'சீதையைத் திரும்பப் பெறுவேன்' என்று சபதமிட்டிருக்கிறார். அது பொய்யாகப் போக விடுவாரா? பிற ருடைய பராக்கிரமத்தினால் பெறப்படும் பெருமையை அவர் ஒருக்காலும் ஏற்கமாட்டார். (10,11)

(ஆகவே, சீதையுடன் செல்வோம் என்று முடிவு செய்தால்) வானர வீரர்களே! இதுவரை செய்யப்பட்ட காரியங்கள் பலன்றிப் போகும்; அவருக்கும் மகிழ்ச்சி உண்டாகாது; நாம் காட்டிய வீரம் வீணாகிப் போகும். (12)

ஆகவே, நாம் எல்லாரும் மகாதேஜஸ்வியான சுகீவன், லட்சுமணன், ராமன் இருக்குமிடம் சென்று, இதுவரை நடந்த காரியத்தைத் தெரிவிப்போம். (13)

அரசகுமாரரே! உன்னுடைய யோசனை நமக்கு உகந்ததல்லாதது அல்ல; சரியானது தான். என்றாலும், இராமனுடைய எண்ணம் எப்படியோ, அதைத் தெரிந்துகொண்டு காரியத்தை முடிக்கலாம். (14)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (60).

ஸர்க்கம் 61

மதுவனத்தை அழித்தல்

பின்னர், அங்கதன் முதலிய வீரர்களும் பெருவானரராகிய அனுமானும் பிற வானரர்களும் ஜாம்பவானுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். (1)

மனத்திருப்தியடைந்த வானரவீரர்கள் அனைவரும், வாயுகுமாரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, மகேந்திர மலைச் சிகரத்தை விட்டு ஆகாயத்தில் பாய்ந்தார்கள். (2)

மேரு-மந்தர மலைபோல் பிரகாசம் கொண்டவர்கள்; மதங்கொண்ட யானை போன்றவர்கள்; பேருடல் படைத்தவர்கள்; மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்கள்; ஆகாயத்தை மறைப்பது போல் செல்பவர்கள்; எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட மிகுந்த பலமும் வேகமுமுடைய அனுமானைத் தம் பார்வையாலேயே சுமப்பது போல் செல்பவர்கள்; ராகவனுடைய உத்தேசம் நிறைவேறுவதில் உறுதுணையாக இருக்க விரும்புவவர்கள்;

- ராக₄வே சார்த₂நிர்வ்ருத்திம் கர்தும் ச பரமம் யஸ: ।
ஸமாத₄ய ஸம்ருத்₃த₄ார்த₂: கர்மஸித்₃தி₄பி₄ருந்நதா: ॥ 5
- ப்ரியாக்₂யானோந்முக₂: ஸர்வே ஸர்வே யுத்₃த₄பி₄நந்தி₃ந: ।
ஸர்வே ராமப்ரதீகாரே நிஸ்சிதார்த₂ா மநஸ்விந: ॥ 6
- ப்லவமாநா: க₂முத்பத்ய ததஸ்தே காநநௌகஸ: ।
நந்த₃நோபமமாஸேது₃ர்வநம் த்₃ருமலதாயுதம் ॥ 7
- யத்தந்மது₄வநம் நாம ஸுக்₃ரீவஸ்யாபி₄ரக்ஷிதம் ।
அத்₄ருஷ்யம் ஸர்வபூ₄தாநாம் ஸர்வபூ₄தமநோஹரம் ॥ 8
- யத்₃ரக்ஷிதி மஹாவீர்ய: ஸத₃ா த₃தி₄முக₂: கபி: ।
மாதுல: கபிமுக₂யஸ்ய ஸுக்₃ரீவஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 9
- தே தத்₃வநமுபாக₃ம்ய ப₃பூ₄வு: பரமோத்கடா: ।
வாநரா வாநரேந்த்₃ரஸ்ய மந:காந்ததமம் மஹத் ॥ 10
- ததஸ்தே வாநரா ஹ்ருஷ்டா த்₃ருஷ்ட்வா மது₄வநம் மஹத் ।
குமாரமப்₄யயாசந்த மது₄நி மது₄பிங்க₃லா: ॥ 11
- தத: குமாரஸ்தாந் வ்ருத்₃த₄ாஞ்ஜாம்ப₃வத்ப்ரமுக₂ாந் கபீந் ।
அநுமாந்ய த₃தெ₃ள தேஷாம் நிஸர்க்₃ம் மது₄ப₄க்ஷணே ॥ 12
- ததஸ்சாநுமதா: ஸர்வே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா வநௌகஸ: ।
முதி₃தா: ப்ரேரிதாஸ்சாபி ப்ரந்ருத்யந்தோ₅ப₄வம்ஸ்தத: ॥ 13
- க₃ாயந்தி கேசித் ப்ரணமந்தி கேசிந்ந்ருத்யந்தி கேசித் ப்ரஹஸந்தி கேசித் ।
பதந்தி கேசித்₃விசரந்தி கேசித் ப்லவந்தி கேசித் ப்ரலபந்தி கேசித் ॥ 14
- பரஸ்பரம் கேசிது₃பாஸ்ரயந்தே பரஸ்பரம் கேசிது₃பாக்ரமந்தே ।
பரஸ்பரம் கேசிது₃பப்₃ருவந்தே பரஸ்பரம் கேசிது₃பாரமந்தே ॥ 15
- த்₃ருமாத்த்₃ருமம் கேசித்₃பி₄த்₃ரவந்தி
க்ஷிதௌ நக₃ாக்₃ராந்நிபதந்தி கேசித் ।
மஹீதலாத் கேசிது₃தீர்ணவேக₃ா
மஹாத்₃ருமாக்₃ராண்யபி₄ஸம்பதந்தி ॥ 16
- க₃ாயந்தமந்ய: ப்ரஹஸந்நுபைதி
ஹஸந்தமந்ய: ப்ரருத்₃ந்நுபைதி ।
ருத்₃ந்தமந்ய: ப்ரணத்₃ந்நுபைதி
நத்₃ந்தமந்ய: ப்ரணுத்₃ந்நுபைதி ॥ 17
- ஸமாகுலம் தத் கபிஸைந்யமாஸீந்-
மது₃ப்ரபானோத்கடஸத்த்வசேஷ்டம் ।
ந சாத்ர கஸ்சிந்ந ப₃பூ₄வ மத்தோ
ந சாத்ர கஸ்சிந்ந ப₃பூ₄வ த்ருப்த: ॥ 18

அவருக்குப் பெரும் புகழ் ஏற்படுவதில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள்; ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியம் நிறைவேறியதால் நிமிர்ந்து நிற்பவர்கள்; இராமனுக்குப் பிரியமான செய்தியைச் சொல்வதில் துடிப்புடையவர்கள்; எல்லாரும் யுத்தத்தை மகிழ்ச்சியோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; எல்லாரும் பெருமனம் கொண்டவர்கள்; இராமனுக்கு நன்றிக் கடன் செய்வதில் உறுதி கொண்டவர்கள். (3-6)

இப்படிப்பட்ட வனவிலங்குகளாகிய அவர்கள் ஆகாயவீதியில் பறந்து கொண்டிருக்கையில், மரம்-கொடிகள் நிறைந்ததும், (இந்திரனுடைய) நந்தனம் என்ற பூஞ்சோலைக்கு நிகரானதுமான ஒரு வனத்தை அடைந்தார்கள். (7)

மதுவனம் என்று பெயர் பெற்றது; சுகீவனுக்காகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது; எந்தப் பிராணியாலும் உள்ளே புகமுடியாதது; எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தையும் கவர்வது. (8)

மகாத்மாவும் வானரத் தலைவருமான சுகீவனுடைய மாமா, மகாவீரம் படைத்த ததிமுகன் என்ற வானரர் அந்த வனத்தை எப்போதும் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். (9)

அவர்கள், வானர மன்னனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான அந்த வனத்தை அடைந்ததும், அடக்க முடியாத, கொந்தளிக்கும் ஆவல் கொண்டவரானார்கள். (10)

மதுவனத்தைப் பார்த்ததும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து, தேன் (போன்ற பிங்கள) நிறம் கொண்ட அவர்கள், தேனுக்காக அங்கதனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். (11)

அங்கதன், அங்கிருந்த முதியவர்களான ஜாம்பவான் முதலிய வானரர்களுடன் ஆலோசித்து, மது அருந்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை அளித்தான். (12)

தேன் குடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட வானரர்கள் எல்லோரும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தாவிக் குதித்து ஆடத் தொடங்கினார்கள். (13)

சில வானரர்கள் பாடுகிறார்கள்; சிலர் தரையில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள்; சிலர், ஆடுகிறார்கள்; சிலர் சிரிக்கின்றார்கள்; சிலர் கீழே விழுகிறார்கள்; சிலர் சுற்றிச் சுற்றி அலைகிறார்கள்; சிலர் தாண்டுகிறார்கள்; சிலர் பிதற்றுகிறார்கள். (14)

சிலர், பரஸ்பரம் தழுவிக்கொள்கிறார்கள்; சிலர் ஒருவருக்கொருவர் மேல் பாய்ந்து கொள்கிறார்கள்; சிலர் பரஸ்பரம் அதட்டிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்; சிலர் தமக்குள் விளையாடுகிறார்கள். (15)

சிலர், ஒரு மரத்திலிருந்து இன்னொரு மரத்துக்குத் தாவுகிறார்கள்; சிலர், மலையுச்சியிலிருந்து தரையில் குதிக்கிறார்கள்; தரையிலிருந்து வேகத்துடன் எழுந்து பெரிய மரங்களின் உச்சிக்குத் தாவுகிறார்கள். (16)

ஒருவன் (வானரன்) பாடிக் கொண்டிருக்கும்போது வேறொருவன் சிரித்துக் கொண்டே அவனிடம் போகிறான்; சிரித்துக் கொண்டிருப்பவனிடத்தில் ஒருவன் அழுதுகொண்டு போகிறான்; அழுதுகொண்டிருந்தவனிடம் ஒருவன் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு போகிறான்; இரைச்சலிட்டுக் கொண்டிருப்பவனிடம் ஒருவன் வணக்கத்துடன் போகிறான். (17)

தேனை நிறையக் குடித்ததால் முரட்டுத்தனமான செயல்களில் ஈடுபட்ட வானரசையம் அந்த வனம் முழுவதிலும் பரவிற்று. அங்கே, தேன் குடித்துத் திருப்தியடைந்தவரும் இல்லை; மதிமயக்கம் அடையாதவரும் இல்லை. (18)

- ததோ வநம் தை: பரிப₄க்ஷயமாணம்
 த்₃ருமாம்ஸ்ச வித்₄வம்ஸிதபத்ரபுஷ்பாந் ।
 ஸமீக்ஷய கோபாத்த்₃தி₄வக்த்ரநாமா
 நிவாரயாமாஸ கபி: கபீம்ஸ்தாந் ॥ 19
- ஸ தை: ப்ரவ்ருத்₃தை₄: பரிப₄ர்த்ஸ்யமாநோ
 வநஸ்ய கே₃ப்தா ஹரிவீரவ்ருத்₃த₄: ।
 சகார பூ₄யோ மதிமுக்த்₃ரதேஜா
 வநஸ்ய ரக்ஷாம் ப்ரதி வாநரேப்₄ய: ॥ 20
- உவாச காம்ஸ்சித் பருஷாணி த்₄ருஷ்ட-
 மஸக்தமந்யாம்ஸ்ச தலைர்ஜக₄ந ।
 ஸமேத்ய கைஸ்சித் கலஹம் சகார
 ததை₂வ ஸாம்நோபஜக₃ாம காம்ஸ்சித் ॥ 21
- ஸ தைத்ரமத்₃ாத் ஸம்பரிவார்ய வாக்யைர்-
 ப₃லாச்ச தேந ப்ரதிவார்யமாணை: ।
 ப்ரத₄ர்ஷிதஸ்த்யக்தப₄யை: ஸமேத்ய
 ப்ரக்ருஷ்யதே சாப்யநவேக்ஷய தே₃ஷம் ॥ 22
- நகை₂ஸ்துத்₃ந்தோ த்₃ஸநைர்த்₃ஸந்தஸ்தலைஸ்ச பாதை₃ஸ்ச ஸமாபயந்த:।
 மத்₃ாத் கபிம் தம் கபய: ஸமக்₃ரா மஹாவநம் நிர்விஷயம் ச சக்ரு: ॥ 23

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: (61) ॥

த்₃விஷ்ஷ்டிதமஸ்ஸர்க:

வநபாலப்ரத₄ர்ஷணம்

- தாநுவாச ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ா ஹநுமாந் வாநரர்ஷப₄: ।
 அவ்யக்₃ரமநஸோ யூயம் மது₄ ஸேவத வாநரா: ॥ 1
- அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்தி₂ந: ।
 ஸ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ஹரீணாம் ப்ரவரோ஽ங்க₃த₃: ॥ 2
- ப்ரத்யுவாச ப்ரஸந்நாத்மா பிப₃ந்து ஹரயோ மது₄ ।
 அவஸ்யம் க்ருதகார்யஸ்ய வாக்யம் ஹநுமதோ மயா ॥ 3
- அகார்யமபி கர்தவ்யம் கிமங்க₃ புநரீத்₃ருஸம் ।
 அங்க₃த₃ஸ்ய முக₂ாச்ச்₂ருத்வா வசநம் வாநரர்ஷப₄ா: ॥ 4
- ஸாது₄ ஸாத்₄விதி ஸம்ஹ்ருஷ்டா வாநரா: ப்ரத்யபூஜயந் ।
 பூஜயித்வாங்க₃த₃ம் ஸர்வே வாநரா வாநரர்ஷப₄ம் ॥ 5
- ஜக்₃முர்மது₄வநம் யத்ர நதீ₃வேக₃ா இவ த்₃ருதம் ।
 தே ப்ரவிஷ்டா மது₄வநம் பாலாநாக்ரம்ய வீர்யத: ॥ 6

அந்த வானரங்கள், மரங்களை உலுக்கி இலை-மலர் இல்லாமல் செய்துவிட்டதையும் (தேன்-பழங்களைத்) தின்று கொண்டிருப்பதையும் பார்த்த ததிமுகன் கோபத்துடன் அவர்களைத் தடுத்தான். (19)

ஆணவம் மிக்க வானரர்களால் மிரட்டப்பட்ட, முதிய வனப்பாதுகாவலனான வானரவீரன் (ததிமுகன்), வானரர்களிடமிருந்து வனத்தைக் காப்பதற்கான வேறு வழிகளை மேற்கொண்டான். (20)

சிலரிடம் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசினான்; சிலரை, உள்ளங்கையால் தாக்கினான்; சிலரிடம் சென்று கலகம் விளைவித்தான்; மற்றும் சிலரிடம் சமாதானமாகப் பேசிப் பார்த்தான். (21)

அவனால் தடுக்கப்பட்டும் மதம் கொண்ட அவர்களால் அவன் விலக்கப் பட்டான்; அச்சமில்லாமல் அதட்டப்பட்டான்; குற்றத்தை மறந்த அவர்களால் துன்புறுத்தப் பட்டான். (22)

அந்த வானரனை, மதங்கொண்ட வானரர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி நகங்களால் கீறினார்கள்; பற்களால் கடித்தார்கள்; கைகளால் அடித்தார்கள்; கால்களால் உதைத்தார்கள். (சிறிது நேரத்திலேயே) அந்த மகாவனத்தையும், இல்லாதபடி செய்துவிட்டார்கள். (23)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்தொன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (61).

ஸர்க்கம் 62

தோட்டக் காவலர்களைப் பயமுறுத்துதல்

‘வானரர்களே! கவலைப்படாமல் தேனைப் பருகுங்கள் உங்களுக்கு இடையூறு செய்பவர்களை நான் தடுத்து நிறுத்துகிறேன்’ என்று அவர்களைப் பார்த்து, வானரோத்தமரான அனுமான் கூறினார்.

அனுமானின் சொற்களைக் கேட்ட அங்கதன், முகமலர்ச்சியுடன், ‘வானரர்கள் தேன் குடிக்கட்டும். நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு வந்திருக்கும் அனுமான் சொல்லும் வார்த்தை, செய்யக் கூடாத செயலாக இருந்தாலும், கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர் பேச்சைத் தட்டலாமோ?’ என்று கூறினான்.

அங்கதனுடைய வாயிலிருந்து இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானரர்கள் ‘ரொம்ப சரி, ரொம்ப சரி’ என்று ஆமோதித்து, அவனைப் பாராட்டினார்கள்.

வானரர்களில் காளை போன்ற அங்கதனைப் பாராட்டிவிட்டு, எல்லா வானரர்களும், ஆற்று வெள்ளத்தின் வேகம் போல, மதுவனத்தை நோக்கி ஓடினார்கள். காவற்காரர்களைப் பலமாகத் தள்ளிவிட்டு மதுவனத்துக்குள் அவர்கள் புகுந்தார்கள். (1-6)

- அதிஸர்க்க₃ச்ச படவோ த்₃ருஷ்ட்வா ஸ்ருத்வா ச மைதி₂லீம் ।
பபு: ஸர்வே மது₄ தத₃ா ரஸவத்ப₂லமாத₃து₃: ॥ 7
- உத்பத்ய ச தத: ஸர்வே வநபாலாந் ஸமாக₃தாந் ।
தாட₃யந்தி ஸ்ம ஸதஸ: ஸக்தாந் மது₄வநே தத₃ா ॥ 8
- மது₄நி த்₃ரோணமாத்ராணி ப₃ாஹுபி₄: பரிக்₃ருஹ்ய தே ।
பிப₃ந்தி ஸஹிதா: ஸர்வே நிக்₄நந்தி ஸ்ம தத₂ாபரே ॥ 9
- கேசித் பீத்வாபவித்₄யந்தி மது₄நி மது₄பிங்க₃லா: ।
மது₄ச்சி₂ஷ்டேந கேசிச்ச ஜக்₄நுரந்யோந்யமுத்கடா: ॥ 10
- அபரே வ்ருக்ஷமூலே து ஸாக₂ாம் க்₃ருஹ்ய வ்யவஸ்தி₂தா: ।
அத்யர்த₂ம் ச மத₃க்₃லாநா: பர்ணாந்யாஸ்தீர்ய ஸேரதே ॥ 11
- உந்மத்தபூ₄தா: ப்லவக்₃ா மது₄மத்தாஸ்ச ஹ்ருஷ்டவத் ।
க்ஷிபந்தி ச தத₃ாந்யோந்யம் ஸக்₂லந்தி ச தத₂ாபரே ॥ 12
- கேசித் க்ஷவேலாம் ப்ரகுர்வந்தி கேசித் கூஜந்தி ஹ்ருஷ்டவத் ।
ஹரயோ மது₄நா மத்தா: கேசித் ஸுப்தா மஹீதலே ॥ 13
- க்ருத்வா கிஞ்சித்₃த₄ஸந்த்யந்யே கேசித் குர்வந்தி சேதரத் ।
க்ருத்வா கிஞ்சித்₃வத₃ந்த்யந்யே கேசித்₃பு₃த்₄யந்தி சேதரத் ॥ 14
- யேஃப்யத்ர மது₄பாலா: ஸ்யு: ப்ரேஷ்யா த₃தி₄முக₂ஸ்ய து ।
தோபி தைர்வாநரைர்பீ₄மை: ப்ரதிஷித்₃த₄ா தி₃ஸோ க₃தா: ॥ 15
- ஜாநுபி₄ஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஸ்ச தே₃வமார்க₃ம் ச த₃ர்ஸிதா: ।
அப்₃ருவந் பரமோத்₃விக்₃நா க₃த்வா த₃தி₄முக₂ம் வச: ॥ 16
- ஹநூமதா த₃த்தவரைர்ஹதம் மது₄வநம் ப₃லாத் ।
வயம் ச ஜாநுபி₄: க்ருஷ்டா தே₃வமார்க₃ம் ச த₃ர்ஸிதா: ॥ 17
- ததோ த₃தி₄முக₂: க்ருத்₃தே₄ா வநபஸ்தத்ர வாநர: ।
ஹதம் மது₄வநம் ஸ்ருத்வா ஸாந்த்வயாமாஸ தாந் ஹரீந் ॥ 18
- இஹாக₃ச்ச₂த க₃ச்ச₂ாமோ வாநராந் ப₃லதர்பிதாந் ।
ப₃லேந வாரயிஷ்யாமோ மது₄ ப₄க்ஷயதோ வயம் ॥ 19
- ஸ்ருத்வா த₃தி₄முக₂ஸ்யேத₃ம் வசநம் வாநரர்ஷப₄ா: ।
புநர்வீரா மது₄வநம் தேநைவ ஸஹிதா யயு: ॥ 20
- மத்₄யே சைஷாம் த₃தி₄முக₂: ப்ரக்₃ருஹ்ய தரஸா தரும் ।
ஸமப்₄யத₄ாவத்₃வேகே₃ந தே ச ஸர்வே ப்லவங்க₃மா: ॥ 21
- தே ஸிலா: பாத₃பாம்ஸ்சாபி பர்வதாம்ஸ்சாபி வாநரா: ।
க்₃ருஹீத்வாப்₄யக₃மந் க்ருத்₃த₄ா யத்ர தே கபிகுஞ்ஜரா: ॥ 22
- தே ஸ்வாமிவசநம் வீரா ஹ்ருத₃யேஷ்வவஸஜ்ய தத் ।
த்வரயா ஹ்யப்₄யத₄ாவந்த ஸாலதாலஸிலாயுத₄ா: ॥ 23

அவர்கள் (அனுமான் சீதையைப்) பார்த்ததாலும், (அவரிடமிருந்து) மைதிலியைப் பற்றிக் கேட்டறிந்ததாலும் இறுமாப்படைந்து, சுவை நிறைந்த பழங்களைப் பறித்துத் தின்றார்கள்; தேனைக் குடித்தார்கள்; உற்சாகத்துடன் மனம் போனபடியெல்லாம் செய்தார்கள். (7)

மதுவனத்தை அனுபவிப்பதில் வெறி கொண்ட அவர்கள் எல்லாருமாகக் குதித்தெழுந்து, கூட்டமாகக் கூடிவந்த வனக்காவலர்களை பலவிதமாக அடித்துத் தாக்கினார்கள். (8)

சிலர், கைகளால் தேனடையைப் பிய்த்து தேனைக் குடித்து விட்டு, மற்றவர்களைத் தாக்கினார்கள்; மற்றும் சிலர், தேனைக் குடித்துவிட்டு தேனடைகளை விட்டெறிந்தார்கள். மயக்கத்தால் கர்வமடைந்த சிலர், தேன் மிச்சத்தால் பரஸ்பரம் தாக்கிக் கொண்டார்கள். (9,10)

மற்றும் சிலர், மரத்தின் அடியில், மரக்கிளைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, மிகவும் மதம் கொண்டு, தளர்ச்சி அடைந்து, இலைகளைப் பரப்பிப் படுத்துத் தூங்கினார்கள். (11)

உன்மத்தம் அடைந்த வானர்கள், மனம் கொண்ட வரையில் தேனைக் குடித்து மயங்கி, பரஸ்பரம் இடித்துக் கொண்டார்கள்; மற்றும் சிலர், வழுக்கி விழுந்தார்கள்; (12)

சிலர் நகைத்தார்கள்; சிலர் சந்தோஷமாகக் கூவினார்கள். தேன் குடித்து மயங்கிய சில வானர்கள் தரையில் படுத்து உறங்கினார்கள். (13)

ஏதோ செய்துவிட்டு சிலர் சிரிக்கிறார்கள்; மற்றும் சிலர் வேறு ஏதோ செய்கிறார்கள்; சிலர் ஏதோ செய்துவிட்டு மற்றவர்களிடம் விளக்குகிறார்கள்; சிலர் இப்படிச் செய்யலாமென்று நிச்சயிக்கிறார்கள். (14)

ததிமுகனால் அனுப்பப்பட்ட வேலைக்காரர்களும், வனப்பாதுகாவலர்களாக நியமிக்கப்பட்ட வர்களும், பயங்கரமான அந்த வானர்களால் தடுக்கப்பட்டு, எண் திசைகளிலும் ஓடினார்கள். (15)

முழங்கால்கள் பிடித்திழுக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தை நோக்கி வீசி எறியப்பட்ட அவர்கள், மிகவும் கலவரமடைந்து ததிமுகனிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். (16)

‘அனுமாரால் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டு, வானர சையத்தால் மதுவனம் அழிக்கப் பட்டது. நாங்களும், முழங்கால் பற்றி இழுக்கப்பட்டு வானத்தில் எறியப்பட்டோம்.’ (17)

பின்னர், வனக்காவலரான ததிமுகன், மதுவனம் அழிக்கப்பட்டது என்பதைக் கேட்டு மிகவும் கோபமடைந்தான்; அந்த வானர்களை சமாதானப் படுத்தினான். (18)

‘என்னுடன் வாருங்கள். பலத்தால் தருக்குக் கொண்டு, தேன் குடிக்கும் வானர்களை நாம், நமது படைவீரர்களைக் கொண்டு தடுத்து நிறுத்துவோம்.’ (19)

ததிமுகன் இவ்வாறு கூறியதும் அந்த வானரவீரர்கள், அவனோடு கூடவே, மறுபடியும் மதுவனத்துக்குச் சென்றார்கள். (20)

வழியிலேயே, சடாரென்று ஒரு மரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு, ததிமுகன் வேகமாக ஓடினான்; மற்ற வானர்களும் ஓடினார்கள். (21)

யானை போல் ஆற்றல் கொண்ட வானர்கள் இருந்த இடத்துக்கு, (வனப் பாதுகாவலர்களான) வானர்கள் கற்களையும் மரங்களையும் பாறைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு கோபத்துடன் வந்தார்கள். (22)

தோட்டக் காவலர்களான அந்த வீரர்கள், தங்கள் எஜமானரின் உறுதியான சொற்களை நெஞ்சத்தில் நிறுத்தி, ஆச்சாமரம், பனைமரம் மற்றும் பாறைகளை ஆயுதங்களாகக் கொண்டு வேகமாக ஓடினார்கள். (23)

- வ்ருக்ஷஸ்த₂ம்ஸ்ச தலஸ்த₂ம்ஸ்ச வாநராந் ப₃லத₃ர்பிதாந் ।
அப₄யக்ராமம்ஸ்ததோ வீரா: பாலாஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ॥ 24
- அத₂ த்₃ருஷ்ட்வா த₃தி₄முக₂ம் க்ருத்₃த₄ம் வாநரபுங்க₃வா: ।
அப₄யத₄ாவந்த வேகே₃ந ஹநுமத்ப்ரமுக₂ஸ்தத₃ா ॥ 25
- தம் ஸவ்ருக்ஷம் மஹாப₃ாஹுமாபதந்தம் மஹாப₃லம் ।
ஆர்யகம் ப்ராஹரத்தத்ர ப₃ாஹுப்₄யாம் குபிதோ₃ங்க₃த₃: ॥ 26
- மத₃ாந்த₄ஸ்ச ந வேதை₃நமார்யகோ₃யம் மமேதி ஸ: ।
அதை₂நம் நிஷ்பிபேஷாஸு வேக₃வத்₃வஸுத₄ாதலே ॥ 27
- ஸ ப₄க்₃நப₃ாஹுருப₄ஜோ விஹ்வல: ஸோணிதோக்ஷித: ।
முமோஹ ஸஹஸா வீரோ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ 28
- ஸ ஸமாஸ்வஸ்ய ஸஹஸா ஸம்க்ருத்₃தே₄ா ராஜமாதுல: ।
வாநராந் வாரயாமாஸ த₃ண்டே₃ந மது₄மோஹிதாந் ॥ 29
- ஸ கத₂ம்சித்₃விமுக்தஸ்தைர்வாநரைர்வாநரர்ஷப₄: ।
உவாசைகாந்தமாஸ்ரித்ய ப்₄ருத்யாந் ஸ்வாந் ஸமுபாக₃தாந் ॥ 30
- ஏதே திஷ்ட₂ந்து க₃ச்ச₂ாமோ ப₄ர்தா நோ யத்ர வாநர: ।
ஸுக்₃ரீவோ விபுலக்₃ரீவ: ஸஹ ராமேண திஷ்ட₂தி ॥ 31
- ஸர்வம் சைவாங்க₃தே₃ தே₃ாஷம் ஸ்ராவயிஷ்யாமி பார்தி₂வே ।
அமர்ஷீ வசநம் ஸ்ருத்வா க₄ாதயிஷ்யதி வாநராந் ॥ 32
- இஷ்டம் மது₄வநம் ஹ்யேதத் ஸுக்₃ரீவஸ்ய மஹாத்மந: ।
பித்ருபைதாமஹம் தி₃வ்யம் தே₃வைரபி து₃ராஸத₃ம் ॥ 33
- ஸ வாநராநிமாந் ஸர்வாந் மது₄லுப்₃த₄ாந் க₃தாயுஷ: ।
க₄ாதயிஷ்யதி த₃ண்டே₃ந ஸுக்₃ரீவ: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந் ॥ 34
- வத்₄யா ஹ்யேதே து₃ராத்மாநோ ந்ருபாஜ்ஞாபரிப₄ாவிந: ।
அமர்ஷப்ரப₄வோ ரோஷ: ஸப₂லோ நோ ப₄விஷ்யதி ॥ 35
- ஏவமுக்த்வா த₃தி₄முகே₂ா வநபாலாந் மஹாப₃ல: ।
ஜக₃ாம ஸஹஸோத்பத்ய வநபாலை: ஸமந்வித: ॥ 36
- நிமேஷாந்தரமாத்ரேண ஸ ஹி ப்ராப்தோ வநாலய: ।
ஸஹஸ்ராம்ஸுஸுதோ தீ₄மாந் ஸுக்₃ரீவோ யத்ர வாநர: ॥ 37
- ராமம் ச லக்ஷ்மணம் சைவ த்ருஷ்ட்வா ஸுக்₃ரீவமேவ ச ।
ஸமப்ரதிஷ்ட₂ாம் ஜக₃தீமாகாஸாந்நிபபாத ஹ ॥ 38
- ஸந்நிபத்ய மஹாவீர்ய: ஸர்வைஸ்தை: பரிவாரித: ।
ஹிரித்₃தி₄முக₂: பாலை: பாலாநாம் பரமேஸ்வர: ॥ 39
- ஸ தீ₃நவத₃நோ பூ₄த்வா க்ருத்வா ஸிரஸி சாஞ்ஜலிம் ।
ஸுக்₃ரீவஸ்ய ஸுபெ₄ள மூர்த₄நா சரணௌ ப்ரத்யபீட₃யத் ॥ 40

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃விஷ்ஷ்டிதமஸ்ஸர்க: (62) ॥

ஏராளமான காவற்காரர்கள், அங்கே மரங்களிலும், தரையிலும் உட்கார்ந்திருந்த, பலச் செருக்குக் கொண்ட வானரர்களை எதிர்த்தார்கள். (24)

கோபத்துடன் ததிமுகன் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, அனுமான் முதலிய வானரத் தலைவர்கள் அவனை எதிர்கொண்டு வேகமாக ஓடினார்கள். (25)

மிகவும் பலசாலியும், தோள் வலிமையுடையவரும், கௌரவிக்கத் தக்கவரும் கையில் மரத்தைக் கொண்டு தாக்கியவருமான அவரை, கோபம் கொண்ட அங்கதன் கைகளால் புடைத்தான். (26)

குடிமயக்கத்தால் அறிவுக் குருடாகியிருந்த அவன், 'என்னால் பூஜிக்கத் தக்கவரல்லவா, இவர்?' என்பதை உணராமல், அவரை மிகவும் வேகமாகத் தரையில் தள்ளினான். (27)

கை-தொடை-புஜங்கள் காயப்பட்டு, மூளை கலங்கி, உடலெங்கும் ரத்தக்களரியாக ததிமுகன் சிறிது நேரம் மூர்ச்சையாகக் கிடந்தான். (28)

ஒரு வழியாக மூர்ச்சை தெளிந்ததும், அரசனின் மாமாவான அவன் கோபம் கொண்டு, மதுமயக்கத்திலிருந்த வானரர்களைத் தடியால் விலக்கினான். (29)

எப்படியோ அந்த வானரப் படையிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்ட ததிமுகன், தன்னுடைய வேலைக்காரர்களுடன் தனியாக ஓர் இடத்துக்குச் சென்று, இவ்வாறு சொன்னான்: (30)

'இவர்கள் இங்கேயே இருக்கட்டும். இராமனுடன் கூட நம்முடைய எஜமானரும், பெருங்கழுத்துடையவருமான சுகீவன் இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்வோம். (31)

அங்கதன் இங்கே செய்த அக்கிரமங்களை அரசனிடம் தெரிவிப்போம். செய்தியைக் கேட்டவுடன் கோபம் கொண்டு, எல்லா வானரர்களையும் கொன்று போடுவார். (32)

மகாத்மாவான சுகீவனுக்கு, இந்த மதுவனம், முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்து இருந்து வருகிறது; மிகவும் அழகானது; தேவர்களாலும் நெருங்க முடியாதது. (33)

தேனைக் குடித்து மதிமயங்கியிருப்பவர்களும் வாழ்நாள் முடிந்து விட்டவர்களுமான இந்த வானரர்களுக்கும் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொலைத் தண்டனை கொடுக்கப் போகிறார், சுகீவன். (34)

கேடு கெட்டவர்களும் அரசகட்டளையை மீறியவர்களுமான இவர்கள் கொலை செய்யத்தக்கவர்களே. அவமானத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நமக்கு, தக்க ஆறுதல் கிடைக்கப் போகிறது.' (35)

இவ்வாறு தோட்டக் காவலர்களிடம் கூறிவிட்டு, மகாபலவானான ததிமுகன் அவர்களுடன் கூட உடனே புறப்பட்டுச் சென்றான். (36)

சூரியகுமாரனும் பேரறிவாளனுமான சுகீவன் இருந்த வனப் பிரதேசத்தை, கண் இமைக்கும் நேரத்தில் அவன் போய்ச் சேர்ந்தான். (37)

ராம-லட்சுமண-சுகீவர்களைக் கண்டதும், ஆகாயத்திலிருந்து சமதளமான தரையில் விழுந்தான். (38)

காவலர்களுக்கெல்லாம் தலைவனும் மகாவீரனுமான ததிமுகன், அந்த காவற்காரர்கள் எல்லோரும் சூழப்பட்டவனாக கீழே விழுந்து, முகம் வாடி, தலைக்கு மேல் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, சுகீவனுடைய மங்களமான பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்கினான். (39,40)

ஆதிகாவ்யமான பூர்வீக இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்திரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (62).

த்ரிஷஷ்டிதமஸ்ஸர்கு:

ஸுக்ரீவஹர்ஷ:

- ததோ மூர்த்நா நிபதிதம் வாநரம் வாநரர்ஷப: ।
 த்ருஷ்ட்வைவோத்விந்நஹ்ருத்யோ வாக்யமேததுவாச ஹ ॥ 1
- உத்திஷ்டே_2_அத்திஷ்ட_2_ கஸ்மாத்த்வம் பாத்யோ: பதிதோ மம ।
 அப_4_யம் தே ப_4_வேத் வீர ஸர்வமேவாபி_4_தீ_4_யதாம் ॥ 2
- ஸ து விஸ்வாஸிதஸ்தேந ஸுக்ரீவேண மஹாத்மநா ।
 உத்த_2_ய ஸுமஹாப்ராஜ்ஞோ வாக்யம் த_3_தி_4_முகே_2_ஸப்_3_ரவீத் ॥ 3
- நைவர்ஷரஜஸா ராஜந் ந த்வயா நாபி வாலிநா ।
 வநம் நிஸ்ருஷ்டபூர்வம் ஹி ப_4_க்ஷிதம் தச்ச வாநரை: ॥ 4
- ஏபி_4_: ப்ரத_4_ர்ஷிதாஸ்சைவ வாநரா வநரக்ஷிபி_4_: ।
 மது_4_ந்யசிந்தயித்வேமாந் ப_4_க்ஷயந்தி பிப_3_ந்தி ச ॥ 5
- ஸிஷ்டமத்ராபவித்_4_யந்தி ப_4_க்ஷயந்தி தத_2_பரே ।
 நிவார்யமாணாஸ்தே ஸர்வே ப்_4_ருகுடம் த_3_ர்ஸயந்தி ஹி ॥ 6
- இமே ஹி ஸம்ரப்_3_த_4_தராஸ்தத_2_தை: ஸம்ப்ரத_4_ர்ஷிதா: ।
 வாரயந்தோ வநாத்தஸ்மாத் க்ருத்_3_தை_4_ர்வாநரபுங்க_3_வை: ॥ 7
- ததஸ்தைர்ப_3_ஹுபி_4_ர்வீரேர்வாநரைர்வாநரர்ஷப_4_ ।
 ஸம்ரக்தநயநை: க்ரோத_4_த்_3_த_4_ரய: ப்ரவிசாலிதா: ॥ 8
- பாணிபி_4_ர்நிஹதா: கேசித் கேசிஜ்ஜாநுபி_4_ராஹதா: ।
 ப்ரக்ருஷ்டாஸ்ச யத_2_காமம் தே_3_வமார்க_3_ம் ச த_3_ர்ஸிதா: ॥ 9
- ஏவமேதே ஹதா: ஸூரஸ்த்வயி திஷ்ட_2_தி ப_4_ர்தரி ।
 க்ருத்ஸநம் மது_4_வநம் சைவ ப்ரகாமம் தை: ப்ரப_4_க்ஷயதே ॥ 10
- ஏவம் விஜ்ஞாப்யமாநம் து ஸுக்ரீவம் வாநரர்ஷப_4_ம் ।
 அப்ருச்ச_2_த் தம் மஹாப்ராஜ்ஞோ லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ॥ 11
- கிமயம் வாநரோ ராஜந் வநப: ப்ரத்யுபஸ்தி_2_த: ।
 கம் சார்த_2_மபி_4_நிர்தி_3_ஸ்ய து_3_கி_2_தோ வாக்யமப்_3_ரவீத் ॥ 12
- ஏவமுத்தஸ்து ஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணேந மஹாத்மநா ।
 லக்ஷ்மணம் ப்ரத்யுவாசேத_3_ம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத_3_: ॥ 13
- ஆர்ய லக்ஷ்மண ஸம்ப்ராஹ வீரோ த_3_தி_4_முக_2_: கபி: ।
 அங்க_3_த_3_ப்ரமுகை_2_ர்வீரேர்ப_4_க்ஷிதம் மது_4_வாநரை: ॥ 14
- விசித்ய த_3_க்ஷிணாமாஸாமாக_3_தைர்ஹரிபுங்க_3_வை: ।
 நைஷாமக்ருதக்ருத்யாநாமீத்_3_ருஸ: ஸ்யாது_3_பக்ரம: ॥ 15

ஸர்க்கம் 63
சுகரீவன் மகிழ்தல்

தலையால் விழுந்து வணங்கும் ததிமுகனைப் பார்த்து வானரத் தலைவனான சுகரீவன், பதைபதைத்த மனத்துடன், இந்த வார்த்தைகளைக் கூறினான். (1)

‘வீரரே! எழுந்திரும், எழுந்திரும். என்னுடைய கால்களில் ஏன் விழுந்தீர்? உமக்கு அபயம் அளிக்கிறேன். உமது பயத்துக்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்வீராக.’ (2)

மகாத்மாவான சுகரீவனால் இவ்வாறு நம்பிக்கையூட்டப்பட்ட, மகாபுத்திசாலியான ததிமுகன் எழுந்து நின்று கூறினான். (3)

‘மன்னா! ரிஷரஜஸோ, தாங்களோ, ஏன், வாலியும் கூட இந்த (மது)வனத்தை (ப் பிறருக்கு)த் திறந்து விட்டதில்லை. (ஆனால், இப்போது) அங்கதன் முதலிய வானரர்களால் அது உண்ணப்பட்டு விட்டது. (4)

வனப் பாதுகாவலர்களான இந்த வானரர்களால் தடுக்கப்பட்டாலும், இவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல், (மரத்திலிருக்கும் பழங்களைப் பறித்துத்) தின்கிறார்கள்; தேனைக் குடிக்கிறார்கள். (5)

அதில் மிகுந்ததைத் தூக்கி எறிகிறார்கள்; மற்றவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். தடுக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் எல்லோரும் புருவத்தை உயர்த்திக் காட்டுகிறார்கள். (6)

இவர்கள், அங்கதன் முதலிய அவர்களால் பயமுறுத்தப்பட்டதால், கோபாவேசத்தோடு இருக்கிறார்கள்; கோபம் கொண்ட வானரத் தலைவர்கள் இவர்களை மதுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள். (7)

வானரத் தலைவரே! கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க விழிக்கும் அநேக வானரர்களால், இந்தக் காவலர்கள் தூக்கி எறியப்பட்டார்கள். (8)

சிலர், கைகளால் தாக்கப்பட்டார்கள்; சிலர், முழங்கால்களால் புடைக்கப்பட்டார்கள், சிலர், இழுக்கப்பட்டு, இஷ்டம்போல ஆகாயத்தில் தூக்கி எறியப்பட்டார்கள். (9)

தாங்கள் தலைவராக இருக்கும்போது, இந்த சூரர்கள் அவர்களால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். மதுவனம் முழுவதும் அவர்கள் விருப்பப்படி சாப்பிடப்படுகிறது.’ (10)

இவ்வாறு விஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட வானரத் தலைவனான சுகரீவனை, எதிரிகளை மாய்ப்பவனும் பேரறிஞனுமான லட்சுமணன் கேட்டான். (11)

‘அரசனே! இந்த வானரன், தோட்டக் காவற்காரனா, என்ன? எதற்காக வந்திருக்கிறான்? எதன் நிமித்தமாக துக்கத்தோடு பேசினான்?’ (12)

இவ்வாறு, மகாத்மாவான லட்சுமணனால் கூறப்பட்டதும், பேச்சுத்திறன் கொண்ட சுகரீவன், லட்சுமணனுக்குப் பதில் கூறினான். (13)

‘லட்சுமணா! அங்கதன் முதலான வானரத் தலைவர்களால் (மதுவனத்திலிருந்த) தேன் குடிக்கப்பட்டது என்று இந்த வானரர் ததிமுகன் சொல்கிறார். (14)

தெற்குத் திசையில் தேடிவிட்டுத் திரும்பியுள்ள வானரோத்தமர்களால், சென்ற காரியம் நிறைவேற்றப்படாமலிருந்தால், இத்தகைய வலுக்கட்டாயமான ஆக்கிரமிப்பு நடந்திருக்காது. (15)

- ஆக₃தைஸ்₃ ப்ரமதி₂தம் யத₂ா மது₄வநம் ஹி தை: ।
த₄ர்ஷிதம் ச வநம் க்ருத்ஸ்நமுபயுக்தம் ச வாநரை: ॥ 16
- வநம் யத₃பி₄பந்நம் தை: ஸாதி₄தம் கர்ம வாநரை: ।
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந ஸந்தே₃ஹோ ந சாந்யேந ஹநூமதா ॥ 17
- ந ஹ்யந்ய: ஸாத₄நே ஹேது: கர்மணோ₅ஸ்ய ஹநூமத: ।
கார்யஸித்₃தி₄ர்மதிஸ்ஸைவ தஸ்மிந் வாநரபுங்க₃வே ॥ 18
- வ்யவஸாயஸ்₃ வீர்யம் ச ஸ்ருதம் சாபி ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
ஜாம்ப₃வாந் யத்ர நேதா ஸ்யாத₃ங்க₃த₃ஸ்₃ மஹாப₃ல: ॥ 19
- ஹநூமாம்₅ஸாப்யதி₄ஷ்ட₂ாதா ந தஸ்ய க₃திரந்யத₂ா ।
அங்க₃த₃ப்ரமுகை₂ர்வீரேர்ஹதம் மது₄வநம் கில ॥ 20
- வாரயந்தஸ்₃ ஸஹிதாஸ்தத₂ா ஜாநுபி₄ராஹதா: ।
ஏதத₃ர்த₂மயம் ப்ராப்தோ வக்தும் மது₄ரவாகி₃ஹ ॥ 21
- நாம்நா த₃தி₄முகே₂ா நாம ஹரி: ப்ரக்₂யாதவிக்ரம: ।
த்₃ருஷ்டா ஸீதா மஹாப₃ாஹோ ஸௌமித்ரே பஸ்ய தத்த்வத: ॥ 22
- அபி₄க₃ம்ய தத₂ா ஸர்வே பிப₃ந்தி மது₄ வாநரா: ।
ந சாப்யத்₃ருஷ்ட்வா வைதே₃ஹீம் விஸ்ருதா: புருஷர்ஷப₄ ॥ 23
- வநம் த₃த்தவரம் தி₃வ்யம் த₄ர்ஷயேயுர்வநௌகஸ: ।
தத: ப்ரஹ்ருஷ்டோ த₄ர்மாத்மா லக்ஷ்மண: ஸஹராக₄வ: ॥ 24
- ஸ்ருத்வா கர்ணஸுக₂ாம் வாணீம் ஸுக₃ரீவவத₃நாச்சயுதாம் ।
ப்ராஹ்ருஷ்யத ப்₄ருஸம் ராமோ லக்ஷ்மணஸ்₃ மஹாப₃ல: ॥ 25
- ஸ்ருத்வா த₃தி₄முக₂ஸ்யேத₃ம் ஸுக₃ரீவஸ்து ப்ரஹ்ருஷ்ய ச ।
வநபாலம் புநர்வாக்யம் ஸுக₃ரீவ: ப்ரத்யப₄ாஷத ॥ 26
- ப்ரீதோ₅ஸ்மி ஸோ₅ஹம் யத₃பு₄க்தம் வநம் தை: க்ருதகர்மபி₄: ।
மர்ஷிதம் மர்ஷணீயம் ச சேஷ்டிதம் க்ருதகர்மணாம் ॥ 27
- இச்ச₂ாமி ஸீக்₄ரம் ஹநுமத்ப்ரத₄ாநாந்
ஸாக₂ாம்ருக₃ாம்ஸ்தாந் ம்ருக₃ராஜத₃ர்பாந் ।
த்₃ரஷ்டும் க்ருதார்த₂ாந் ஸஹ ராக₄வாப₄யாம்
ஸ்ரோதும் ச ஸீதாதி₄க₃மே ப்ரயத்நம் ॥ 28
- ப்ரீதிஸ்பீ₂தாசௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ
த்₃ருஷ்ட்வா ஸித்₃த₄ார்தௌ வாநராணாம் ச ராஜா ।
அங்கை₃: ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்₃தி₄ம் விதி₃த்வா
ப₃ாஹ்வோராஸந்நாம் ஸோ₅திமாத்ரம் நநந்த₃ ॥ 29
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரிஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க₃: (63) ॥

திரும்பி வந்துள்ள அவர்களால் மதுவனம் நாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; இவர்கள் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; வானர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது. (16)

மதுவனத்துக்கு வந்து விட்டார்கள் என்பதாலேயே அந்த வானர்களால் காரியம் சாதிக்கப் பட்டது என்பது உறுதியாகிறது. தேவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டார் என்பதில் சந்தேகமில்லை; அதுவும் அனுமானால் தான்! - வேறு யாராலும் செய்திருக்க முடியாது. (17)

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் வேறு எவரிடமும் இல்லை; வானரபுங்கவனான அனுமானிடம் தான் காரியத்தை நிறைவேற்றும் தனி ஆற்றலும் புத்தியும் முயற்சியும் வீர்யமும் சாஸ்திர ஞானமும் நிலைகொண்டுள்ளன; மகாபலம் பொருந்திய அங்கதன் தலைவனாகவும் ஜாம்பவானும் அனுமானும் அதிகாரிகளாகவும் உள்ள இடத்தில், வேறு விதமாக நடந்துவிடுமா, என்ன? மேலும், மதுவனம், அங்கதன் முன்னிட்ட வீரர்களால் அல்லவா, அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது? (தகுந்த காரணமில்லாமல் பெருங்குற்றம் என கருதத்தக்க ஒரு காரியத்தை அவன் செய்திருப்பானா?) (18-20)

அவர்கள் தடுக்கப்பட்டபோது, முழங்கால்களால் இடித்து இவர்கள் துரத்தப்பட்டார்கள். இந்த இனிய தகவலைக் கூறுவதற்காக மிகவும் பராக்கிரமசாலியான ததிமுகன் இங்கே வந்திருக்கிறார். பெருந்தோளரே! லட்சுமணா! சீதை கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்! இது நிச்சயம். (21,22)

அதனால் தான், எல்லா வானர்களும் வந்து தேன் குடிக்கிறார்கள். மாவீரரே! நன்மதியுடைய வானர்கள் வைதேகியைக் காணாதிருந்தால், பிரும்மாவால் என் தந்தைக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டதும் தெய்விகம் பொருந்தியதுமான மதுவனத்தை அழிக்க முற்படுவார்களா? இதைக் கேட்டவுடனே, தர்மாத்மாவான லட்சுமணனும், இராகவனும், மகிழ்வெய்தினார்கள். (23-24)

சுகீவனுடைய வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட செவிக்கினிய சொற்களைக் கேட்டு, மகாபலசாலியான லட்சுமணனும் ராமனும் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். (25)

ததிமுகனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சுகீவன் மனமகிழ்ந்து, தோட்டக் காவற்காரரைப் பார்த்து மேலும் கூறினான். (26)

‘மாமனே! (ஒப்படைக்கப்பட்ட) காரியத்தைச் செய்து முடித்துவிட்ட அவர்களால், மதுவனம் அனுபவிக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்து நான் திருப்தியடைந்துள்ளேன். காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்துள்ள அவர்களால் செய்யப்பட்ட (மதுவனம் அழிப்பு என்ற) காரியம் குற்றமேயானாலும், மன்னிக்கத் தக்கது. (27)

அனுமானை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் காரியத்தை நிறைவேற்றியவர்களும் சிங்கம் போல் இறுமாப்புடையவர்களுமான அந்த வானர்களை உடனே காண்பதற்கும், சீதையை மீட்பதற்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றி கேட்பதற்கும் நானும் ராம-லட்சுமணர்களும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்’. (28)

திருப்தியால் கண்கள் மலர்ந்தவர்களும், மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களும், உத்தேசம் நிறைவேற்றப்பட்டவர்களுமான அவ்விரு ராஜகுமாரர்களையும் பார்த்து, வானர்களின் அரசன், காரியசித்தி கைக்கு எட்டும் தூரத்துக்கு வந்துவிட்டதை உணர்ந்து அங்கங்களில் மயிர்க்கூச்சமேற்பட்டுப் பேரானந்தத்தில் திளைத்தான். (29)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்துமூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (63).

சது:ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்கு:

ஹநாமத₃ாத₃யாக₃மநம்

- ஸுக்₃ரீவேணைவமுத்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ த₃தி₄முக₂: கபி: ।
ராக₄வம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸுக்₃ரீவம் சாப்₄யவாத₃யத் ॥ 1
- ஸ ப்ரணம்ய ச ஸுக்₃ரீவம் ராக₄வெள ச மஹாப₃லௌ ।
வாநரை: ஸஹித: ஸூரிரைர்தி₃வமேவோத்பபாத ஹ ॥ 2
- ஸ யதை₂வாக₃த: பூர்வம் ததை₂வ த்வரிதம் க₃த: ।
நிபத்ய க₃க₃நாத₃பூ₄மௌ தத்₃வநம் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ 3
- ஸ ப்ரவிஷ்டோ மது₄வநம் த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂பாந் ।
விமத₃ாநுத்தி₂தாந் ஸர்வாந் மேஹமாநாந் மதூ₄த₃கம் ॥ 4
- ஸ தாநுபாக₃மத்₃வீரோ ப₃த₃த்₄வா கரபுடாஞ்ஜலிம் ।
உவாச வசநம் ஸ்லக்ஷணமித₃ம் ஹ்ருஷ்டவத₃ங்க₃த₃ம் ॥ 5
- ஸௌம்ய ரோஷோ ந கர்தவ்யோ யதே₃பி₄ரபி₄வாரித: ।
அஜ்ஞாநாத₃ரக்ஷிபி₄: க்ரோத₄ாத₃ப₄வந்த: ப்ரதிஷேதி₄தா: ॥ 6
- யுவராஜஸ்த்வமீஸஸ்ஸ வநஸ்யாஸ்ய மஹாப₃ல ।
மௌர்க₂யாத் பூர்வம் க்ருதோ தே₃ஷஸ்தம் ப₄வாந் ஷந்தும்ஹதி ॥ 7
- யதை₂வ ஹி பிதா தே₃பூ₄த் பூர்வம் ஹரிக₃ணேஸ்வர: ।
தத₂ா த்வமபி ஸுக்₃ரீவோ நாந்யஸ்து ஹரிஸத்தம ॥ 8
- ஆக்₂யாதம் ஹி மயா க₃த்வா பித்ருவ்யஸ்ய தவாநக₄ ।
இஹோபயாநம் ஸர்வேஷாமேதேஷாம் வநசாரிணாம் ॥ 9
- ஸ த்வத₃ாக₃மநம் ஸ்ருத்வா ஸஹைபி₄ர்ஹரியூத₂பை: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டோ ந து ருஷ்டோஸௌ வநம் ஸ்ருத்வா ப்ரத₄ர்ஷிதம் ॥ 10
- ப்ரஹ்ருஷ்டோ மாம் பித்ருவ்யஸ்தே ஸுக்₃ரீவோ வாநரேஸ்வர: ।
ஸீக்₄ரம் ப்ரேஷய ஸர்வாம்ஸ்தாநிதி ஹோவாச பார்தி₂வ: ॥ 11
- ஸ்ருத்வா த₃தி₄முக₂ஸ்யைதத்₃வசநம் ஸ்லக்ஷணமங்க₃த₃: ।
அப்₃ரவீத் தாந் ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ா வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ॥ 12
- ஸங்கே ஸ்ருதோயம் வ்ருத்தாந்தோ ராமேண ஹரியூத₂பா: ।
தத் ஷமம் நேஹ ந: ஸ்த₂ாதும் க்ருதே கார்யே பரந்தபா: ॥ 13
- பீத்வா மது₄யத₂ாகாமம் விஸ்ராந்தா வநசாரிண: ।
கிம் ஸேஷம் க₃மநம் தத்ர ஸுக்₃ரீவோ யத்ர மே கு₃ரு: ॥ 14
- ஸர்வே யத₂ா மாம் வக்ஷயந்தி ஸமேத்ய ஹரியூத₂பா: ।
தத₂ாஸ்மி கர்தா கர்தவ்யே ப₄வத்₃பி₄: பரவாநஹம் ॥ 15

ஸர்க்கம் 64

அனுமான் முதலியோர் வருகை

சுகீவன் இவ்வாறு கூறியதும், சந்தோஷமடைந்த ததிமுகன் ராம-லட்சுமண-சுகீவர்களை நமஸ்கரித்தார். (1)

சுகீவனையும் மகாபலசாலிகளான ராம-லட்சுமணர்களையும் மறுபடியும் வணங்கிவிட்டு, உடன் வந்த சூரர்களான வானரர்களோடு கூட, அவர் ஆகாயத்தில் எம்பித் தாவினார். (2)

முன்பு அவர் எவ்வாறு வந்தாரோ, அவ்வாறே விரைவாகச் சென்று, வானத்திலிருந்து பூமியில் குதித்து அந்த வனத்துக்குள் பிரவேசித்தார். (3)

அவர் மதுவனத்துக்குள் புகுந்து, மது சரிமானமாகிவிட்டபடியால் மயக்கம் தெளிந்து சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர்களைக் கண்டார். (4)

அந்த வீரர் (ததிமுகன்) கைகளை அஞ்ஜலியாகக் கூப்பிக்கொண்டு அவர்கள் அருகே சென்றார். மகிழ்ச்சியோடு அங்கதனைப் பார்த்து இவ்வினிய வார்த்தைகளைச் சொன்னார். (5)

'குழந்தாய்! நீ கோபம் கொள்ளக் கூடாது. வனப் பாதுகாவலர்களான இவர்கள் கோபம் கொண்டு, அறியாமையால் உங்களையெல்லாம் தடுத்தார்கள். (6)

மகாபலம் பொருந்தியவரே! தாங்கள் இளையமன்னர்; இந்தக் காட்டின் உரிமையாளர். அறியாமையால் இவர்கள் செய்த குற்றத்தைத் தாங்கள் மன்னித்து விட வேண்டும். (7)

முன்பு, எப்படி உங்கள் தகப்பனார் வானரக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவராக இருந்தாரோ, அதேபோல, இப்போது நீங்களும் சுகீவனும் இருக்கிறீர்கள்; வேறு யாரும் தலைவர் இல்லை. (8)

குற்றமற்றவரே! நான் சென்று உங்கள் சிற்றப்பனிடம், வனவாசிகளான எல்லா வானரர்களும் இங்கே வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தேன். (9)

அவர், எல்லா வானரவீரர்களோடு நீங்கள் இங்கே வந்திருப்பதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்; வனம் அழிக்கப்பட்டதைக் கேட்டும் கோபப்படவில்லை. (10)

உங்களுடைய சிற்றப்பனான சுகீவமன்னன், மகிழ்ச்சியோடு, 'அவர்கள் எல்லாரையும் உடனே அனுப்பு' என்று என்னிடம் சொன்னார். (11)

ததிமுகனுடைய அந்த இனிய சொற்களைக் கேட்டு பேச்சுத் திறனுடைய வானரசிரேஷ்டன் அங்கதன், அவர்களை (வானரர்களை)ப் பார்த்துக் கூறினான். (12)

'வானரவீரர்களே! நடந்த சமாசாரமெல்லாம் ராமனுக்குத் தெரிந்து விட்டது என்று ஊகிக்கிறேன். எதிரிகளை வாட்டுபவர்களே! கொடுத்த காரியத்தை முடித்துவிட்ட நாம் இனிமேல் இங்கே இருப்பது சரியானதல்ல. (13)

வானரர்கள் எல்லோரும் மனம் போனபடி தேனைக் குடித்து, இளைப்பாறி விட்டார்கள். எனவே, என்னுடைய தலைவர் சுகீவன் இருக்குமிடத்துக்குச் செல்வதைத் தவிர, செய்யவேண்டிய செயல் என்ன மீதம் இருக்கிறது? (14)

வானரவீரர்களான நீங்களெல்லோரும் ஒருமுகமாக என்ன சொல்கிறீர்களோ, அவ்வாறு நான் செய்கிறேன். இனி செய்ய வேண்டிய காரியத்தைத் தீர்மானிப்பதில் நான் உங்களுக்கு அடங்கியவன். (15)

- நாஜ்ஞாபயிதுமீஸோஹம் யுவரோஜோஹ்மி யத்யபி ।
அயுக்தம் க்ருதகர்மானோ யூயம் த₄ர்ஷயிதும் மயா ॥ 16
- ப்₃ருவதஸ்சாங்க₃த₃ஸ்யைவம் ஸ்ருத்வா வசநமவ்யயம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸோ வாக்யமித₃மூசர்வநௌகஸ: ॥ 17
- ஏவம் வக்ஷயதி கோ ராஜந் ப்ரபு₄: ஸந் வாநரர்ஷப₄: ।
ஐஸ்வர்யமத₃மத்தோ ஹி ஸர்வோஹ்மிதி மந்யதே ॥ 18
- தவ சேத₃ம் ஸுஸத்₃ருஸம் வாக்யம் நாந்யஸ்ய கஸ்யசித் ।
ஸந்நதிர்ஹி தவாக்₂யாதி ப₄விஷ்யச்ச₂ப₄யோக்₃யதாம் ॥ 19
- ஸர்வே வயமபி ப்ராப்தாஸ்தத்ர க₃ந்தும் க்ருதக்ஷணா: ।
ஸ யத்ர ஹரிவீராணாம் ஸுக்₃ரீவ: பதிரவ்யய: ॥ 20
- த்வயா ஹ்யநுக்தைர்ஹரிபி₄ர்நைவ ஸக்யம் பத₃ாத் பத₃ம் ।
க்வசித்₃க₃ந்தும் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ப்₃ரும: ஸத்யமித₃ம் து தே ॥ 21
- ஏவம் து வத₃தாம் தேஷாமங்க₃த₃: ப்ரத்யப₄ாஷத ।
ப₃ாட₄ம் க₃ச்ச₂ாம இத்யுக்த்வா உத்பபாத மஹீதலாத் ॥ 22
- உத்பதந்தமநூத்பேது: ஸர்வே தே ஹரியூத₂பா: ।
க்ருத்வாகாஸம் நிராகாஸம் யந்த்ரோதக்ஷிப்தா இவாசலா: ॥ 23
- தோம்ப₃ரம் ஸஹஸோத்பத்ய வேக₃வந்த: ப்லவங்க₃மா: ।
விநத₃ந்தோ மஹாநாத₃ம் க₄நா வாதேரிதா யத₂ா ॥ 24
- அங்க₃தே₃ ஹ்யநநுப்ராப்தே ஸுக்₃ரீவோ வாநராதி₄ப: ।
உவாச ஸோகோபஹதம் ராமம் கமலலோசநம் ॥ 25
- ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்ரம் தே த்₃ருஷ்டா தேவீ₃ ந ஸம்ஸய: ।
நாக₃ந்துமிஹ ஸக்யம் தைரதீ₃தே ஸமயே ஹி ந: ॥ 26
- ந மத்ஸகாஸமாக₃ச்சே₂த் க்ருத்யே ஹி விநிபாதிதே ।
யுவராஜோ மஹாப₃ாஹு: ப்லவதாம் ப்ரவரோஹங்க₃த₃: ॥ 27
- யத்யப்யக்ருதக்ருத்யாநாமீத்₃ருஸ: ஸ்யாது₃பக்ரம: ।
ப₄வேத் ஸ தீ₃நவத₃நோ ப்₄ராந்தவிப்லுதமாநஸ: ॥ 28
- பித்ருபைதாமஹம் சைதத் பூர்வகைரபி₄ரக்ஷிதம் ।
ந மே மது₄வநம் ஹந்யாத₃ஹ்ருஷ்ட: ப்லவகே₃ஸ்வர: ॥ 29
- கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம ஸமாஸ்வஸிஹி ஸுவ்ரத ।
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந ஸந்தே₃ஹோ ந சாந்யேந ஹநூமதா ॥ 30
- ந ஹ்யந்ய: கர்மணோ ஹேது: ஸாத₄நேஹ்ஸ்ய ஹநூமத: ।
ஹநூமதி ஹி ஸித்₃தி₄ஸ்ச மதிஸ்ச மதிஸத்தம ॥ 31

நான் இளவரசனாக இருந்தாலும், உங்களை ஆணையிடுவதற்கு, நான் எஜமானன் அல்லன். காரியத்தை முடித்துவிட்டு வந்திருக்கும் உங்களை மிரட்டுவது நியாயமல்ல.' (16)

போற்றத்தக்க அங்கதனுடைய பேச்சைக் கேட்டு, மனக் குதூகலத்துடன் வானர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள். (17)

'அரசே! தலைவராக இருந்தும் இப்படி (அடக்கமாகப்) பேசக் கூடியவர், (தங்களைத் தவிர, வேறு) யார்? செல்வச் செழிப்பினால் இறுமாப்புக் கொண்டவன் 'எல்லாம் நான் தான்' என்று எண்ணுகிறான். (18)

இப்படிப் பேசுவது தங்கள் உயர்குணத்துக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது; வேறு யாராலும் இப்படிப் பேச முடியாது. இனி தங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகும் மங்களமான பாராட்டுக்களுக்கு இது முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. (19)

மன்னிக்கப்பட்டு விட்ட நாங்கள் எல்லாரும், வானரவீரர்களின் தலைவரும் சோர்வில்லாதவருமான சுகீவன் இருக்குமிடம் செல்ல ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். (20)

தங்கள் அனுமதியில்லாமல், வானர்களால், வெளியே செல்வதற்கு ஓர் அடி கூட எடுத்து வைக்கவே முடியாது. வானரசிரேஷ்டனே! இதை, சத்தியமாகத் தங்களிடம் தெரிவிக்கிறோம்.' (21)

இவ்வாறு அவர்கள் சொன்னவுடன் அங்கதன் பதில் கூறினான். 'நல்லது; செல்வோம்' என்று சொல்லிவிட்டு, பூமியிலிருந்து உயரே தாவினான். (22)

மேலே தாவிச் சென்ற அவனைத் தொடர்ந்து வானர்கள் அனைவரும் தாவினார்கள் - யந்திரத்தால் எறியப்பட்டதைப் போல். மலை போன்ற சரீரம் படைத்த அவர்கள் மிக வேகமாக பாய்ந்து சென்றதால் ஆகாயம் மறைக்கப்பட்டதாயிற்று. (23)

அவர்கள் திடீரென்று வானத்தில் வேகமாகத் தாவி, காற்றால் அலைப்புண்ட மேகங்கள் போல் கர்ஜித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். (24)

அங்கதன் வந்து சேருவதற்குள், துக்கத்தால் கலங்கிய தாமரைக் கண்ணரான இராமனைப் பார்த்து சுகீவன் சொன்னார். (25)

'தங்களுக்கு நலம் உண்டாகுக. தைரியமாக இருங்கள். பிராட்டியார் கண்டு பிடிக்கப்பட்டார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. (ஏனென்றால்,) என்னால் விதிக்கப்பட்ட கால கெடுவைக் கடந்து, என்னிடம் திரும்பிவரும் துணிச்சல் அவர்களிடம் (தெற்கு திசையில் தேடிச் சென்ற வானர்களிடம்) இல்லை. (26)

செய்ய வேண்டிய காரியத்தை நிறைவேற்றாமல் இளவரசனும் ஆற்றலுடையவனும் வானர்களுள் முதன்மையானவனுமான அங்கதன் என்னிடம் வரமாட்டான். (27)

செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாதவர்களால், (மதுவனத்தை அழித்தல் என்ற) துணிச்சலான இத்தகைய அக்கிரமத்தைச் செய்திருக்க முடியாது. முகம் சோர்ந்து, மனம் கலங்கி தடுமாறியிருப்பான், அங்கதன். (28)

பிரும்மாவால் கொடுக்கப்பட்டதும் என் முன்னோர்களால் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டதுமான என்னுடைய மதுவனத்தை மகிழ்ச்சியில்லாத அங்கதன் அழிக்கத் துணியமாட்டான். (தேவியைப் பார்த்துவிட்டதால், மிக்க மகிழ்ச்சியினால், இப்படிச் செய்திருக்கிறான்.) (29)

கௌஸல்யா தேவியின் செல்வக் குமாரரே! நல்லோரே! தைரியமாக இருங்கள். பிராட்டியார் பார்க்கப்பட்டார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. - அனுமானால் தான்; வேறு யாராலும் முடியாது! (30)

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் வேறு எவரிடமும் இல்லை. சூரியனிடம் பேரொளியைப் போல அனுமானிடம் தான், காரியத்தை நிறைவேற்றும் தனி ஆற்றலும்

- வ்யவஸாயஸ்ச வீர்யம் ச ஸூர்யே தேஜ இவ த்₄ருவம் ।
ஜாம்ப₃வாந் யத்ர நேதா ஸ்யாத₃ங்க₃த₃ஸ்ச ப₃லேஸ்வர: ॥ 32
- ஹநூமாம்ஸ்சாப்யதி₄ஷ்ட₂ாதா ந தஸ்ய க₃திரந்யத₂ா ।
மா பூ₄ஸ்சிந்தாஸமாயுக்த: ஸம்ப்ரத்யமிதவிக்ரம: ॥ 33
- தத: கிலகிலாஸப்₃த₃ம் ஸுஸ்ராவாஸந்நமம்ப₃ரே ।
ஹநுமத்கர்மத்₃ருப்தாநாம் நர்த₃தாம் காநநௌகஸாம் ॥ 34
- கிஷ்கிந்த₄முபயாதாநாம் ஸித்₃தி₄ம் கத₂யதாமிவ ।
தத: ஸ்ருத்வா நிநாத₃ம் தம் கபீநாம் கபிஸத்தம: ॥ 35
- ஆயதாஞ்சிதலாங்கூ₃ல: ஸோ₅ப₄வத்₃த்₄ருஷ்டமாநஸ: ।
ஆஜக்₃முஸ்தோபி ஹரயோ ராமத₃ர்ஸநகாங்க்ஷிண: ।
அங்க₃த₃ம் புரத: க்ருத்வா ஹநுமந்தம் ச வாநரம் ॥ 36
- தோங்க₃த₃ப்ரமுக₂ா வீரா: ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்ச முத₃ாந்விதா: ।
நிபேதுர்ஹிராஜஸ்ய ஸமீபே ராக₄வஸ்ய ச ॥ 37
- ஹநுமாம்ஸ்ச மஹாப₃ாஹு: ப்ரணம்ய ஸிரஸா தத: ।
நியதாமக்ஷதாம் தே₃வீம் ராக₄வாய ந்யவேத₃யத் ॥ 38
- த்₃ருஷ்டா தே₃வீதி ஹநுமத்₃வத₃நாத₃ம்ருதோபமம் ।
ஆகர்ணய வசநம் ராமோ ஹர்ஷமாப ஸலக்ஷ்மண: ॥ 39
- நிஸ்சிதார்த₂ஸ்ததஸ்தஸ்மிந் ஸுக்₃ரீவ: பவநாத்மஜே ।
லக்ஷ்மண: ப்ரீதிமாந் ப்ரீதம் பஹுமாநாத₃வைக்ஷத ॥ 40
- ப்ரீத்யா ச ரமமாணோ₅த₂ ராக₄வ: பரவீரஹா ॥
ப₃ஹுமாநேந மஹதா ஹநுமந்தமவைக்ஷத ॥ 41

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சது:ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: (64) ॥

பஞ்சஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க:

சூட₃ாமணி ப்ரத₃ாநம்

- தத: ப்ரஸ்ரவணம் ஸைலம் தே க₃த்வா சித்ரகாநநம் ।
ப்ரணம்ய ஸிரஸா ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃லம் ॥ 1
- யுவராஜம் புரஸ்க்ருத்ய ஸுக்₃ரீவமபி₄வாத்₃ய ச ।
ப்ரவ்ருத்திமத₂ ஸீதாயா: ப்ரவக்துமுபசக்ரமு: ॥ 2
- ராவணாந்த:புரே ரோத₄ம் ராக்ஷஸீபி₄ஸ்ச தர்ஜநம் ।
ராமே ஸமநுராக₃ம் ச யஸ்சாயம் ஸமய: க்ருத: ॥ 3
- ஏதத₃ாக்₂யாந்தி தே ஸர்வே ஹரயோ ராமஸந்நிதௌ ।
வைதே₃ஹீமக்ஷதாம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்தூத்தரமப்₃ரவீத் ॥ 4

புத்தியும் முயற்சியும் வீர்யமும் உறுதியாக நிலைத்துள்ளன. ஜாம்பவான் தலைவராகவும், அங்கதன் சேனாபதியாகவும் அனுமான் அதிகாரியாகவும் இருக்கும் போது, வேறு மாதிரி நிகழ முடியுமா? அளவற்ற பராக்கிரமம் உடையவரே! இப்போது, (உற்சாகமாக இருக்க வேண்டிய இந்த நேரத்தில்) தாங்கள் கவலையில் ஆழ்ந்துவிடலாகாது.' (31-33)

அப்போது, ஆகாயத்தில், இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு வருகிறவர்களும் அனுமான் செய்துமுடித்த காரியத்தால் கர்வங்கொண்டவர்களுமான வானர்களின் கிலு கிலு என்ற ஒலி கேட்டது. (34)

கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள், ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்தை முடித்து விட்டார்கள் என்பதைக் கூறுவதைப் போன்றிருந்த அந்த நாதத்தைக் கேட்டு, வானரசிரேஷ்டரான சுகீவன் மனம் மகிழ்ந்து, வாலைச் சுழற்றினான். இதற்குள், இராமனைத் தரிசிக்கப் பேராவல் கொண்ட அந்த வானர்கள் அங்கதனையும் அனுமானையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். (35,36)

அங்கதன் முதலான வீரர்கள், மனம் நிறைந்தவர்களாய், மகிழ்ச்சி மிக்கவர்களாய், வானர மன்னன் மற்றும் இராமன் எதிரே தண்டனிட்டார்கள். (37)

பெருந்தோளரான அனுமான், தலையால் வணங்கி, பதிவிரதா தர்மத்துக்குக் குறை ஏற்படாமல் இருக்கும் தேவியைக் கண்டு பேசியதை இராமனிடம் தெரிவித்தார். (38)

அனுமானுடைய திருமுகத்திலிருந்து, 'கண்டேன் சீதையை!' என்ற அமுதத்துக் கொப்பான சொற்களைக் கேட்டு, இராம-லட்சுமணர்கள் பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். (39)

தங்களுடைய காரியம் நிறைவேறிவிட்டது என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு, சுகீவனும் லட்சுமணனும் வாயுகுமாரனைப் பாராட்டும் வகையில் கண்கொட்டாமல் பார்த்தார்கள். (40)

எதிரிகளை மாய்ப்பவரான ராகவன், ஆனந்தத்தில் திளைத்து, மிகவும் வாழ்த்துக் கூறும் முறையில், அனுமானைக் கூர்ந்து பார்த்தார். (பார்வையால் கடாஷித்தருளினார்.) (41)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்துநான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (64).

ஸர்க்கம் 65

சூடாமணியைக் கொடுத்தல்

பின்னர், இராம-லட்சுமணர்களைத் தலைதாழ்த்தி வணங்கி, இளவரசனை முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்று, சுகீவனை வணங்கி அழகிய காடுகள் நிறைந்த பிரஸ்ரவண மலைக்குச் சென்று, சீதையைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறத் தொடங்கினார்கள். (1,2)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் சீதை சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பது; ராட்சஸிகளால் மிரட்டப்படுவது; இராமனிடத்தில் (சீதை) வைத்துள்ள பேரன்பு; கெடு வைக்கப்பட்டிருப்பது - இவைகளை, எல்லா வானர்களும் இராமன் எதிரில் சொன்னார்கள். வைதேகி, (கற்புக்கு) அபாயமில்லாமல் இருக்கிறார் என்பதைக் கேட்டு இராமன் பதில் சொன்னார். (3,4)

- க்வ ஸீதா வர்ததே தே₃வீ கத₃ம் ச மயி வர்ததே ।
ஏதந்மே ஸர்வமாக₂யாத வைதே₃ஹீம் ப்ரதி வாநரா: ॥ 5
- ராமஸ்ய க₃தி₃தம் ஸ்ருத்வா ஹரயோ ராமஸந்நிதெ₄ள ।
சோத₃யந்தி ஹநூமந்தம் ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவித₃ம் ॥ 6
- ஸ்ருத்வா தே வசநம் தேஷாம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வ்யை ஸீதாயை தாம் தி₃ஸம் ப்ரதி ।
உவாச வாக்யம் வாக்யஜ்ஞ: ஸீதாயா த₃ர்ஸநம் யத₂ா ॥ 7
- தம் மணீம் காஞ்சநம் தி₃வ்யம் தீ₃ப்யமாநம் ஸ்வதேஜஸா ।
த₃த்த்வா ராமாய ஹநுமாந்ஸ்தத: ப்ராஞ்ஜலிரப்₃ரவீத் ॥ 8
- ஸமுத்₃ரம் லங்க₄யித்வாஹம் ஸதயோஜநமாயதம் ।
அக₃ச்ச₂ம் ஜாநகீம் ஸீதாம் மார்க₃மானோ தி₃த்₃ருசுஷயா ॥ 9
- தத்ர லங்கேதி நக₃ரீ ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ।
தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்₃ரஸ்ய தீரே வஸதி த₃க்ஷிணே ।
தத்ர ஸீதா மயா த்₃ருஷ்டா ராவணாந்த:புரே ஸதீ ॥ 10
- ஸந்ந்யஸ்ய த்வயி ஜீவந்தீ ராமா ராம மநோரத₂ம் ।
த்₃ருஷ்டா மே ராக்ஷஸீமத்₄யே தர்ஜ்யமாநா முஹூர்முஹு: ॥ 11
- ராக்ஷஸீபி₄ர்விருபாபீ₄ ரக்ஷிதா ப்ரமத₃ாவநே ।
து₃:க₂மாபத்₃யதே தே₃வீ தவாது₃:கே₂சிதா ஸதீ ॥ 12
- ராவணாந்த:புரே ருத்₃த₄ா ராக்ஷஸீபி₄: ஸுரக்ஷிதா ।
ஏகவேணீத₄ரா தீ₃நா த்வயி சிந்தாபராயணா ॥ 13
- அத₄:ஸய்யா விவர்ணாங்கீ₃ பத்₃மிநீவ ஹிமாக₃மே ।
ராவணாத்₃விநிவ்ருத்தார்த₂ா மர்த்தவ்யக்ருதநிஸ்சயா ॥ 14
- தே₃வீ கத₂ஞ்சித் காகுத்ஸ்த₂ த்வந்மநா மார்கி₃தா மயா ।
இக்ஷ்வாகுவம்ஸவிக்₂யாதிம் ஸநை: கீர்தயதாநக₄ ॥ 15
- ஸா மயா நரஸார்தூ₃ல விஸ்வாஸமுபபாதி₃தா ।
தத: ஸம்ப₄ஷிதா தே₃வீ ஸர்வமர்த₂ம் ச த₃ர்ஸிதா ॥ 16
- ராமஸுக்₃ரீவஸக்₂யம் ச ஸ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாக₃தா ।
நியத: ஸமுத்₃ாசாரோ ப₄க்திஸ்சாஸ்யாஸ்தத₂ா த்வயி ॥ 17
- ஏவம் மயா மஹாப₄ாக₃ா த்ருஷ்டா ஜநகநந்தி₃நீ ।
உக்₃ரேண தபஸா யுக்தா த்வத்₃ப₄க்த்யா புருஷர்ஷப₄ ॥ 18
- அபி₄ஜ்ஞாநம் ச மே த₃த்தம் யத₂ா வ்ருத்தம் தவாந்திகே ।
சித்ரகூடே மஹாப்ராஜ்ஞ வாயஸம் ப்ரதி ராக₄வ ॥ 19
- விஜ்ஞாப்யஸ்ச நரவ்யாக்₄ரோ ராமோ வாயுஸுத த்வயா ।
அகி₂லேநேஹ யத்₃த்₃ருஷ்டமிதி மாமாஹ ஜாநகீ ॥ 20

‘சீதா தேவி எங்கே இருக்கிறார்? என்னிடம் எவ்வாறு இருக்கிறார்? வைதேகியைப் பற்றிய இந்த விவரங்களையெல்லாம், வானரர்களே! எனக்குச் சொல்லுங்கள்’.

(5)

இராமன் இவ்வாறு கூறியதும் வானரர்கள், சீதையைப் பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் அறிந்த அனுமானை ‘இராமனிடம் கூறு’ என்று தூண்டினார்கள்.

(6)

சொல்வளம் உடைய ஆஞ்ஜநேயன், அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டதும் சீதாப்பிராட்டி இருக்கும் திசை நோக்கித் தலையால் வணங்கி, சீதையைத் தரிசித்து விட்டு வந்திருப்பதை விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

(7)

தன் சுய ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதும் பொன்மயமானதும் தெய்விகமானதுமான சூடாமணியை இராமனிடம் சமர்ப்பித்து, கை கூப்பிக் கொண்டு, கூறத் தொடங்கினார்.

(8)

சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் சென்றேன்.

(9)

தெற்கு சமுத்திரத்தின் தென்கரையில், தீயவனான இராவணனுடைய இலங்கை என்னும் நகரம் இருக்கிறது. அங்கே இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் கற்புக்கரசியான சீதையைக் கண்டேன்.

(10)

இராமனே! தங்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார், அவர். அடிக்கடி (சூழ்ந்திருக்கும் அரக்கிகளால்) பயமுறுத்தப்படும் அவரைக் கண்டேன்.

(11)

விகாரமான உருவம் கொண்ட ராட்சஸிகளால் அசோகவனத்தில் காவல் காக்கப்படுகிறார். தங்கள் பத்னி, துக்கப்பட வேண்டாதவர், துக்கத்தால் தவிக்கிறார்.

(12)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் காவலில் இருக்கிறார்; ராட்சஸிகளால் கடுமையாக காவல் காக்கப்படுகிறார், ஒற்றைப் பின்னலுடன் இருக்கிறார்; தளர்ந்திருக்கிறார்; தங்களையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

(13)

தரையில் படுக்கை; அங்கங்கள் நிறம் மாறியுள்ளன - குளிர்காலம் வந்ததும் மாறும் தாமரையைப் போல. இராவணனிடமிருந்து தப்புவதற்கு வழிகாணாதவர்; உயிரை விடுவதற்கு நிச்சயம் செய்து கொண்டவர்.

(14)

காகுத்தரே! தங்களையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் தேவி என்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். புருஷோத்தமரே! நான் இஷ்வாகு வம்சத்தின் புகழைப் பேச ஆரம்பித்ததும், மெதுவாக என்மேல் நம்பிக்கை கொண்டார். பிறகு, அவருடன் பேசி, நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் விவரித்துக் கூறினேன்.

(15,16)

இராம-சுகீவ நட்பைக் கேட்டு மிகவும் திருப்தி அடைந்தார். தங்களிடம் பக்தி கொண்டுள்ளார்; கட்டுப்பாட்டுடனும் நல்லொழுக்கத்துடனும் இருந்து வருகிறார்.

(17)

பெரும்பேற்றுக்குரிய ஜனககுமாரி, மனிதரேறே! என்னால் பார்க்கப்பட்டார். தங்களிடம் உள்ள பக்தியினால் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டுள்ளார்

(18)

என்னிடம் அடையாளமும் கொடுத்தார்; தங்களிடம் கூறுவதற்காக, பேரறிவாளரே! சித்திரகூடத்தில் காகம் சம்பந்தமான நிகழ்ச்சியையும் சொன்னார்.

(19)

‘வாயுமைந்தனே! புலிபோன்ற ஆற்றல் படைத்த இராமனிடம் இங்கே பார்த்தவற்றையெல்லாம் கூறுவாயாக’ என்று ஜானகி கூறினார்.

(20)

- அயம் சாஸ்மை ப்ரத₃ாதவ்யோ யத்நாத் ஸுபரிசக்ஷித: ।
 ப்ருவதா வசநாந்யேவம் ஸுக்₃ரீவஸ்யோபஸ்ருண்வத: ॥ 21
- ஏஷ சூட₃ாமணி: ஸ்ரீமாந் மயா ஸுபரிசக்ஷித: ।
 மந:ஸிலாயாஸ்திலகோ க₃ண்ட₃பாஸ்பவே நிவேஸித: ॥ 22
- த்வயா ப்ரநஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி ।
 ஏஷ நிர்யாதித: ஸ்ரீமாந் மயா தே வாரிஸம்ப₄வ: ॥ 23
- ஏதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரமோதி₃ஷ்யே வ்யஸநே த்வாமிவாநக₄ ।
 ஜீவிதம் த₄ாரயிஷ்யாமி மாஸம் த₃ஸரத₂ாத்மஜ ॥ 24
- ஊர்த₄வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ரக்ஷஸாம் வஸமாக₃தா ।
 இதி மாமப்₃ரவீத் ஸீதா க்ருஸாங்கீ₃ த₄ர்மசாரிணீ ॥ 25
- ராவணாந்த:புரே ருத்₃த₄ா ம்ருகீ₃வோத்ப₂ல்லலோசநா ।
 ஏததே₃வ மயாக்₂யாதம் ஸர்வம் ராக₄வ யத்₃யத₂ா ॥ 26
- ஸர்வத₂ா ஸாக₃ரஜலே ஸந்தார: ப்ரவிதீ₄யதாம் ॥ 27
- தௌ ஜாதாஸ்வாஸௌ ராஜபுத்ரௌ விதி₃த்வா
 தச்சாபி₄ஜ்ஞாநம் ராக₄வாய ப்ரத₃ாய ।
 தே₃வ்யா சாக்₂யாதம் ஸர்வமேவாநுபூர்வ்யாத்₃ -
 வாசா ஸம்பூர்ணம் வாயுபுத்ர: ஸஸம்ஸ ॥ 28

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: (65) ॥

ஷட்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க₃:

ஸீதாப₄ாஷிதப்ரஸ்ந:

- ஏவமுக்தோ ஹநுமதா ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
 தம் மணிம் ஹ்ருத₃யே க்ருத்வா ப்ரருரோத₃ ஸலக்ஷ்மண: ॥ 1
- தம் து த்ருஷ்ட்வா மணிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ராக₄வ: ஸோககர்ஸித: ।
 நேத்ராப்₄யாமஸ்ருபூர்ணாப்₄யாம் ஸுக்₃ரீவமித₃மப்₃ரவீத் ॥ 2
- யதை₂வ தே₄நு: ஸ்ரவதி ஸ்நேஹாத்₃வத்ஸஸ்ய வத்ஸலா ।
 தத₂ா மமாபி ஹ்ருத₃யம் மணிரத்நஸ்ய த₃ர்ஸநாத் ॥ 3
- மணிரத்நமித₃ம் த₃த்தம் வைதேஹ்யா: ஸ்வஸுரேண மே ।
 வதூ₄காலே யத₂ாப₃த்₃த₄மதி₄கம் மூர்த₄நி ஸோப₄தே ॥ 4
- அயம் ஹி ஜலஸம்பூ₄தோ மணி: ஸஜ்ஜநபூஜித: ।
 யஜ்ஞோ பரமதுஷ்டேந த₃த்த: ஸக்ரேண தீ₄மதா ॥ 5
- இமம் த்ருஷ்ட்வா மணிஸ்ரேஷ்ட₂ம் யத₂ா தாதஸ்ய த₃ர்ஸநம் ।
 அத்₃யாஸ்மயவக₃த: ஸௌம்ய வைதே₃ஹஸ்ய தத₂ா விபே₄ா: ॥ 6

‘மிகவும் கவனத்துடன் காப்பாற்றி வைத்திருந்த இதனையும் அவரிடம் கொடு. சுகீவன் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கும்போது இதைக் கூறு. (21)

‘இந்தச் சூடாமணி, ஸ்ரீமானே! என்னால் மிகவும் பிரயாசையுடன் காப்பாற்றி வைக்கப் பட்டிருந்தது. என் நெற்றியில், ஒரு சமயம், திலகம் அழிந்திருந்த போது, நீங்கள், கன்னத்தில் மனச்சிலைப் பொட்டு வைத்தீர்களே? - அதை நினைத்துப் பாருங்கள். கடல் முத்துக்களாலான இந்த சூடாமணியும், இப்போது தங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. எனக்குத் துயரம் மேலிட்ட போதெல்லாம், இதைப்பார்த்து, தங்களுையே பார்ப்பது போன்று மகிழ்வேன். தசரதர் மைந்தரே! இன்னும் ஒரு மாத காலம் தான் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன். (22-24)

அரக்கர்களின் பிடியில் சிக்கியுள்ள நான் ஒரு மாதத்துக்கு மேல் உயிர்வாழ மாட்டேன்’ என்று அறவழியில் நிற்கும், உடல் நலிந்த பிராட்டியார் என்னிடம் கூறினார். (25)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் காவல் வைக்கப்பட்டுள்ளவரும், பெண்மானைப் போன்று மலர்ந்த கண்களையுடையவருமான அவர் என்னிடம் சொல்லியவற்றையெல்லாம், அப்படியே தங்களிடம் கூறிவிட்டேன். (26)

சமுத்திர ஜலத்தைக் கடந்து செல்வதற்கான எல்லா உபாயங்களும் இனி ஆராயப்பட வேண்டியது.’ (27)

அரசகுமாரர்களான அவ்விருவரும் தேறுதல் அடைந்துவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்து, அந்த அடையாளத்தை (சூடாமணியை) ராகவனிடம் கொடுத்து தேவியினால் கூறப்பட்டதனைத்தையும் வாய்குமாரர் இவ்வாறு உருக்கமான சொற்களால் விவரித்தார். (முன்னதாகவே சூடாமணி கொடுக்கப்பட்டதை நினைவு கூர்ந்தார் - என்றபடி) (28)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்தைந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (65).

ஸர்க்கம் 66

சீதை சொல்லியதைக் கேட்பது

அனுமான் இவ்வாறு கூறியதும், தசரதகுமாரரான இராமன், அந்த மணியை மார்பில் அணைத்துக்கொண்டு மிகவும் அழுதார். லட்சுமணனும் அழுதான். (1)

உத்தமமான அந்த மணியைக் கண்டதும், சோகத்தால் உருகி, நீர் நிறைந்த கண்களுடன் சுகீவனிடம் இவ்வாறு கூறினார். (2)

கன்றுக்குட்டியைக் கண்டதும் தாய்ப்பசுவுக்கு, அன்பு மேலிட்டால் பால் பெருகுவது போல, இந்தச் சூடாமணியைப் பார்த்ததும் என் நெஞ்சமும் உருகுகிறது. (3)

விவாகத்தின்போது, என்னுடைய மாமனாரால் உத்தமமான இந்த மணி கொடுக்கப்பட்டது; சீதையின் கூந்தலில் அதிக சோபையுடன் விளங்கியது. (4)

கடலில் உற்பத்தியானது, இந்த மணி; சான்றோர்களால் பூஜிக்கப்பட்டது; வேள்வியினால் பரமதிருப்தியடைந்த பேரறிவாளன் இந்திரனால் (ஜனகருக்குக்) கொடுக்கப்பட்டது. (5)

இனியவனே! இதைப் பார்த்ததும், என் தகப்பனாரையும், மிக உயர்ந்தவரான ஜனகரையும் பார்த்தது போலிருக்கிறது. (6)

- அயம் ஹி ஸோப₄தே தஸ்யா: ப்ரியாயா மூர்த்₄நி மே மணி: ।
அத்₃யாஸ்ய த்₃ர்ஸநேநாஹம் ப்ராப்தாம் தாமிவ சிந்தயே ॥ 7
- கிமாஹ ஸீதா வைதேஹீ ப்₃ருஹி ஸௌம்ய புந: புந: ।
பிபாஸுமிவ தோயேந ஸிஞ்சந்தீ வாக்யவாரிணா ॥ 8
- இதஸ்து கிம் து₃:க₂தரம் யதி₃மம் வாரிஸம்ப₄வம் ।
மணிம் பஸ்யாமி ஸௌமித்ரே வைதே₃ஹீமாக₃தம் விநா ॥ 9
- சிரம் ஜீவதி வைதே₃ஹி யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி ।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் ॥ 10
- நய மாமபி தம் தே₃ஸம் யத்ர த்₃ருஷ்டா மம ப்ரியா ।
ந திஷ்டே₂யம் க்ஷணமபி ப்ரவ்ருத்திமுபலப்₄ய ச ॥ 11
- கத₂ம் ஸா மம ஸுஸ்ரோணீ பீ₄ருபீ₄ரு: ஸதீ ஸத₃ா ।
ப₄யாவஹாநாம் கே₄ராணாம் மத்₄யே திஷ்ட₂தி ரக்ஷஸாம் ॥ 12
- ஸாரத₃ஸ்திமிரோந்முக்தோ நூநம் சந்த்₃ர இவாம்பு₃தை: ।
ஆவ்ருதம் வத₃நம் தஸ்யா ந விராஜதி ராக்ஷஸை: ॥ 13
- கிமாஹ ஸீதா ஹநுமம்ஸ்தத்த்வத: கத₂யாத்₃ய மே ।
ஏதேந க₂லு ஜீவிஷ்யே பே₄க்ஷஜேநாதுரோ யத₂ா ॥ 14
- மது₄ரா மது₄ராலாபா கிமாஹ மம ப₄ாமிநீ ।
மத்₃விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கத₂யஸ்வ மே ॥ 15

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஷட்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க: (66) ॥

ஸப்தக்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க:

ஸீதாப₄ாஷிதாநுவசநம்

- ஏவமுக்தஸ்து ஹநுமாந் ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
ஸீதாயா ப₄ாஷிதம் ஸர்வம் ந்யவேத₃யத ராக₄வே ॥ 1
- இத₃முக்தவதீ தே₃வீ ஜாநகீ புருஷர்ஷப₄ ।
பூர்வவ்ருத்தமபி₄ஜ்ஞாநம் சித்ரகூடே யத₂ாதத₂ம் ॥ 2
- ஸுக₂ஸுப்தா த்வயா ஸார்த₄ம் ஜாநகீ பூர்வமுத்தி₂தா ।
வாயஸ: ஸஹஸோத்பத்ய வித₃த₃ார ஸ்தநாந்தரே ॥ 3
- பர்யாயேண ச ஸுப்தஸ்த்வம் தே₃வ்யங்கே ப₄ரதாக்₃ரஜ ।
புநஸ்ச கில பக்ஷீ ஸ தே₃வ்யா ஜநயதி வ்யத₂ாம் ॥ 4
- புந: புநருபாக₃ம்ய விரராத₃ ப்₄ருஸம் கில ।
ததஸ்த்வம் பே₃ாதி₄தஸ்தஸ்யா: ஸோணிதேந ஸமுக்ஷித: ॥ 5

எனக்குப் பிரியமான அவளுடைய சிரஸில் என்னுடைய இந்த மணி அணியப்பட்டிருந்தது. இப்போது இதைப் பார்க்கும்போது, அவளையே அடைந்து விட்டதாக எண்ணுகிறேன். (7)

விதேககுமாரியான சீதை என்ன சொன்னாள் என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்லு, இனியவனே! தாகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு தண்ணீர் கிடைத்தால் எப்படியோ, அப்படியே உன் வார்த்தைகளாகிற தண்ணீரால் என்னைக் குளிர்விப்பாயாக. (8)

லட்சுமணா! கடலில் தோன்றிய இந்த மணியைப் பார்க்கிறேன் - வைதேகி இங்கு வராமலேயே! இதைவிடக் கொடிய துக்கம் வேறு என்ன வேண்டும்? (9)

'ஒரு மாதம் உயிரைப் பிடித்து வைத்துக் கொள்கிறேன்' என்றாளே, வைதேகி. அப்படியானால், அவள் நீண்ட காலம் வாழ்கிறாள் என்று தான் கொள்ளத் தகும். ஏனென்றால், அவள் இல்லாமல் நொடிப் பொழுது கூட நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். (10)

எனக்கினியவளான அவள் எங்கே பார்க்கப்பட்டாளோ, அந்த இடத்துக்கு என்னையும் அழைத்துச் செல். சீதையின் அவஸ்தைகளைத் தெரிந்து கொண்டபின், ஒரு நொடி நேரம் கூட என்னால் இங்கே இருக்க முடியாது. (11)

என்னுடைய மனைவி மிகவும் பயந்த இயல்பு கொண்டவள்; கற்புடையவள். பயங்கரமானவர்களும் கொடூரமானவர்களுமான அரக்கர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு என்ன பாடுபடுகிறாளோ? (12)

சரத் காலத்தில் மேகங்களால் மறைக்கப்படும் சந்திரனின் ஒளி மங்கலாகத் தோன்றுவதைப் போல, அரக்கர்களால் சூழப்பட்டுள்ள அவள் முகம் முழுப்பிரகாசத்துடன் விளங்கவில்லையல்லவா? (13)

அனுமானே! சீதை என்ன சொன்னாள்? இப்போது, உண்மையாக அதை எனக்குச் சொல்லு. நோயால் வருந்துபவனுக்கு மருந்து ஆறுதல் தருவதைப்போல, அதைக் கேட்பதால் தான் நான் உயிரோடு இருப்பேன். (14)

அனுமானே! என் மனைவி இனிமையானவள்; இனிமையாகப் பேசுபவள். நான் இல்லாமல் தவிக்கும் பேரழகியான அவள் என்ன சொன்னாளோ, அதை அவள் கூறியபடியே எனக்குக் கூறு. (15)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்தாறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (66).

ஸர்க்கம் 67

சீதையின் செய்தியை ஏற்பது

மகாத்மாவான இராகவன் இவ்வாறு சொன்னவுடன், சீதையால் கூறப்பட்டதெல்லாவற்றையும் அனுமான், இராகவனிடம் தெரிவித்தார். (1)

'புருஷோத்தமரே! தேவி ஜானகி, ஓர் அடையாளத்துக்காக, சித்திர கூடத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நடந்தபடியே கூறினார். (2)

தங்களுடன் சுகமாக உறங்கிக் கொண்டிருந்த அவர், முன்னதாக எழுந்துவிட்டார். திடீரென்று ஒரு காக்கை பறந்து வந்து, அவர் மார்பகங்களைக் கிழித்தது. (3)

பரதனுக்கு மூத்தவரே! அடுத்ததாக, தேவியின் மடியில் படுத்துக் கொண்டு தாங்கள் உறங்கினீர்கள். மறுபடியும், அந்தப் பறவை, தேவிக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தது. (4)

மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வந்து, மிகவும் கொடூரமாகக் கொத்திற்று. பெருகி வரும் அவளுடைய ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டு, தாங்கள் உடனே, விழித்துக் கொண்டீர்கள். (5)

- வாயஸேந ச தேநைவ ஸததம் ப₃ாத்₄யமாநயா ।
பே₃ாதி₄த: கில தே₃வ்யா த்வம் ஸுக₂ஸுப்த: பரந்தப ॥ 6
- தாம் து த்₃ருஷ்ட்வா மஹாப₃ாஹோ த்₃ாரிதாம் ச ஸ்தநாந்தரே ।
ஆஸீவிஷ இவ க்ருத்₃தே₄ா நி:ஸ்வஸந்நப₄யப₄ஷத₂ா: ॥ 7
- நக₂ாக்₃ரை: கேந தே பீ₄ரு த்₃ாரிதம் து ஸ்தநாந்தரம் ।
க: க்ரீட₃தி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண பே₄ாகி₃நா ॥ 8
- நிரீக்ஷமாண: ஸஹஸா வாயஸம் ஸமவைசஷத₂ா: ।
நகை₂: ஸருதி₄ரைஸ்தீக்ஷணைஸ்தாமேவாபி₄முக₂ம் ஸ்தி₂தம் ॥ 9
- ஸுத: கில ஸ ஸக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ।
த₄ராந்தரசர: ஸீக்₄ரம் பவநஸ்ய க₃தௌ ஸம: ॥ 10
- ததஸ்தஸ்யிந் மஹாப₃ாஹோ கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ।
வாயஸே த்வம் க்ருத₂ா: க்ருராம் மதிம் மதிமதாம் வர ॥ 11
- ஸ த்₃ர்ப₄ம் ஸம்ஸ்தராத்₃க்₃ருஹ்ய ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரேண ஹ்யயோஜய: ।
ஸ தீ₃ப்த இவ காலாக்₃நிர்ஜஜ்வாலாபி₄முக₂: க₂க₃ம் ॥ 12
- க்ஷிப்தவாம்ஸ்த்வம் ப்ரதீ₃ப்தம் ஹி த்₃ர்ப₄ம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ।
ததஸ்து வாயஸம் தீ₃ப்த: ஸ த்₃ர்பே₄ா₅நுஜக₃ாம ஹ ॥ 13
- ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி₄: ।
த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய த்ராதாரம் நாதிக₃ச்ச₂தி ॥ 14
- புநரேவாக₃தஸ்த்ரஸ்தஸ்த்வத்ஸகாஸமரிந்த₃ம ।
ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ ஸரண்ய: ஸரணாக₃தம் ॥ 15
- வத₄ர்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂ க்ருபயா பர்யபாலய: ।
மோக₄மஸ்த்ரம் ந ஸக்யம் து கர்துமித்யேவ ராக₄வ ॥ 16
- ப₄வாம்ஸ்தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ்ம ஸ த்₃க்ஷிணம் ।
ராம த்வாம் ஸ நமஸ்க்ருத்ய ராஜ்ஞே த்₃ஸரத₂ாய ச ॥ 17
- விஸ்ருஷ்டஸ்து தத₃ா காக: ப்ரதிபேதே₃ ஸ்வமாலயம் ।
ஏவமஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்தவவாஞ்ஸீலவாநபி ॥ 18
- கிமர்த்₂மஸ்த்ரம் ரக்ஷ:ஸு ந யோஜயதி ராக₄வ: ।
ந நாக₃ா நாபி க₃ந்த₄ர்வா நாஸுரா ந மருத்₃க₃ணா: ॥ 19
- ந ச ஸர்வே ரணே ஸக்தா ராமம் ப்ரதி ஸமாஸிதும் ।
தஸ்ய வீர்யவத: கஸ்சித்₃யத்₃யஸ்தி மயி ஸம்ப்₄ரம: ॥ 20
- க்ஷிப்ரம் ஸுநிஸிதைர்ப₃ாணைர் ஹந்யதாம் யுதி₄ ராவண: ।
ப்₄ராதூராதே₃ஸமாக்ஞாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ॥ 21
- ஸ கிமர்த்₂ம் நரவரோ ந மாம் ரக்ஷதி ராக₄வ: ।
ஸக்தௌ தௌ புருஷவ்யாக்₄ரௌ வாய்வக்₃நிஸமதேஜஸௌ ॥ 22

காக்கையினால் விடாமல் தொந்திரவு செய்யப்பட்ட பிராட்டி, எதிரிகளை வாட்டுபவரே! ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த தங்களை எழுப்பினாரல்லவா? (6)

பெருந்தோளரே! மார்பகம் கிழிக்கப்பட்டிருந்த அவளைப் பார்த்து, கோபம் கொண்ட காலசர்ப்பம் போல பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு இவ்வாறு கூறினீர்கள். (7)

‘அச்சம் உடையவளே! உன்னுடைய மார்பு, எவருடய நகநுனிகளால் கிழிக்கப்பட்டது? கோபம் கொண்ட ஐந்து தலைப் பாம்புடன் விளையாடுபவன், யார்?’ (8)

உடனே, அங்குமிங்கும் பார்வையைச் செலுத்தியபோது, ரத்தம் தோய்ந்த கூரிய நகங்களுடன், அவரையே பார்த்தவாறு நின்றனாண்டிருந்த காக்கையைப் பார்த்தீர்கள். (9)

பறவைகளுள் சிறந்த அந்தக் காக்கை, இந்திரனுடைய பிள்ளையன்றோ? காற்று வேகத்தில் வேறொரு பக்கமாக ஓடிப் போயிற்று. (10)

பெருந்தோளரே! தாங்கள் கோபத்தால் கண்கள் சுழல, அந்தக் காக்கைக்குக் கொடிய தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்தீர்கள். (11)

தர்பாசனத்திலிருந்து ஒரு தர்பத்தைக் கிள்ளியெடுத்து, பிரம்மாஸ்திர மந்திரத்தை ஓதி இணைத்தீர்கள். அது, பிரளயாக்கினி போல நெருப்பை கக்கிக்கொண்டு பறவையை நோக்கி நின்றது. (12)

தாங்கள், கொழுந்து விட்டெரியும் தர்பத்தை அந்தக் காக்கையை நோக்கி எறிந்தீர்கள். உடனே, அந்த தர்பம் நெருப்புச் சுவாலையுடன் காக்கையைப் பின் தொடர்ந்து சென்றது. (13)

அது, அடைக்கலம் வேண்டிச் சென்ற, தன் தந்தை-தேவர்கள்-மாமுனிவர்களால் கைவிடப்பட்டு, மூன்று உலகங்களிலும் நன்றாகச் சுற்றியும், தன்னைக் காப்பாற்றுவாரைக் காணவில்லை. (14)

எதிரிகளை அடக்குபவரே! மறுபடியும், பயத்துடன், தங்களிடமே திரும்பி வந்தது. பூமியில் விழுந்து அடைக்கலம் கோரிய அது, கொல்லத்தக்கதே ஆயினும், காசுத்தரே! கருணையால் அதை மன்னித்தீர்கள். பிரம்மாஸ்திரம் வீணாகும்படி விட முடியாதது என்பதால், தாங்கள் அந்தக் காக்கையின் வலது கண்ணை அழித்து விட்டீர்கள்.

இராமா! அது தங்களையும் தசரத மன்னரையும் நமஸ்கரித்து விட்டு, தங்கள் அனுமதி பெற்றுத் தன் இருப்பிடம் நோக்கிச் சென்றது.

‘இவ்விதம், அஸ்திரக்கலை அறிந்தவர்களுள் முதன்மையானவரும், பராக்கிரமம் உடையவரும், நன்னெறியாளருமாக இருந்தும் ராகவன், ராட்சஸர்கள்மேல் ஏன் அஸ்திரத்தை விடவில்லை? நாக - கந்தர்வ - அசுர - மருத் கணங்களோ, அல்லது, எல்லாரும் சேர்ந்தோ, யுத்தத்தில் ராமனை எதிர்கொள்ள இயலாது.

அத்தகைய வீரருக்கு, என்னைப் பற்றிக் கொஞ்சமேனும் கவலை இருந்தால், விரைவில், போர்க்களத்தில் கூர்மையான பாணங்களால் இராவணனைக் கொல்ல வேண்டும்.

எதிரிகளை வாட்டுபவரும் உத்தமருமான லட்சுமணனாவது, தமையனாரின் உத்தரவைப் பெற்று வந்து, ஏன் என்னை மீட்காமலிருக்கிறார்?

மிகவும் சக்தியுடையவர்கள்; ஆண்டிலிகள், வாயு-அக்னிக்கு நிகரான ஆற்றலுடையவர்கள்; தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவர்கள் - இப்படிப்பட்ட அவ்விருவரும் - என்னை ஏன் அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள்? என்னால் செய்யப்பட்ட பாவம் இன்னும் ஏராளமாக மிச்சம் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. (15-23)

- ஸுராணாமபி து₃ர்த₄ர்ஷௌ கிமர்த₂ம் மாமுபேக்ஷத: ।
மமைவ து₃ஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹத₃ஸ்தி ந ஸம்ஸய: ॥ 23
- ஸமர்த₂ாவபி தெள யந்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ।
வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு ப₄ஷிதம் ॥ 24
- புநரப்யஹமார்யாம் தாமித₃ம் வசநமப்₃ரவம் ।
த்வச்சே₂கவிமுகே₂ ராமோ தே₃வி ஸத்யேந தே ஸபே ॥ 25
- ராமே து₃:க₂ாபி₄பூ₄தே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ।
கத₂ஞ்சித்₃ப₄வதீ த்₃ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ॥ 26
- இமம் முஹூர்தம் து₃:க₂ாநாமந்தம் த்₃ரக்ஷயஸி ப₄ாமிநி ।
தாவுபௌ நரஸார்தூ₃லௌ ராஜபுத்ராவநிந்தி₃தௌ ॥ 27
- த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் ப₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ।
ஹத்வா ச ஸமரே ரௌத்₃ரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ॥ 28
- ராக₄வஸ்த்வாம் வராரோஹே ஸ்வாம் புரீம் நயிதா த்₄ருவம் ।
யத்து ராமோ விஜாநீயாத₃பி₄ஜ்ஞாநமநிந்தி₃தே ॥ 29
- ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம் தஸ்ய ப்ரத₃ாதும் த்வமிஹார்ஹஸி ।
ஸாபி₄வீக்ஷய தி₃ஸ: ஸர்வா வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நமுத்தமம் ॥ 30
- முக்த்வா வஸ்த்ராத்₃த₃தௌ மஹ்யம் மணிமேதம் மஹாப₃ல ।
ப்ரதித்₃ருஹய மணிம் தி₃வ்யம் தவ ஹேதோ ரக்₄த்வஹ ॥ 31
- ஸிரஸா தாம் ப்ரணம்யார்யாம் அஹமாக₃மநே த்வரே ।
க₃மநே ச க்ருதோத்ஸாஹம் அவேக்ஷய வரவர்ணிநீ ॥ 32
- விவர்த₄மாநம் ச ஹி மாமுவாச ஜநகாத்மஜா ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீ₂ தீ₃நா ப₃ாஷ்பஸந்தி₃க்₃த₄ப₄ஷிணீ ॥ 33
- மமோத்ப்தந ஸம்ப்₄ராந்தா ஸோகவேக₃ஸமாஹதா ।
ஹநுமந் ஸிம்ஹஸங்காஸௌ தாவுபௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ 34
- ஸுக்₃ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் ஸர்வாந் ப்₃ருயா ஹ்யநாமயம் ।
மாமுவாச தத: ஸீதா ஸப₄ாக்₃யோஸி மஹாகபே ॥ 35
- யத்₃த்₃ரக்ஷயஸி மஹாப₃ாஹும் ராமம் கமலலோசநம் ।
லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃ாஹும் தே₃வரம் மே யஸஸ்விநம் ॥ 36
- ஸீதயாப்யேவமுக்தோஹமப்₃ரவம் மைதி₂லீம் தத₂ா ।
ப்ருஷ்ட₂மாரோஹ மே தே₃வி க்ஷிப்ரம் ஜநகநந்தி₃நி ॥ 37
- யாவத்தே த்₃ர்ஸயாம்யத்₃ய ஸஸுக்₃ரீவம் ஸலக்ஷ்மணம் ।
ராக₄வம் ச மஹாப₄ாகே₃ ப₄ர்தாரமஸிதேக்ஷணே ॥ 38

எதிரிகளை வாட்டும் அவ்விருவரும், சாமர்த்தியம் உடையவர்களாக இருந்தும் என்னை ஏன் பொருட்படுத்தாதிருக்கிறார்கள்?’

இரக்கம் தோன்றுமாறும் கண்ணீருடனும் சொல்லப்பட்ட வைதேகியின் சொற்களைக் கேட்டு, நான் மறுபடியும் அவரிடம் இவ்வாறு சொன்னேன். ‘நான் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன், தேவி! தங்கள் பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் இராமன் எதிலுமே நாட்டமில்லாமல் இருக்கிறார். (24,25)

இராமன் துக்கப்பட ஆரம்பித்தால் லட்சுமணனும் மிகவும் துடித்துப்போகிறார். எப்படியோ, தாங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டீர்கள். இது, வருத்தப்படுவதுக்குரிய சமயம் அல்ல. (26)

நங்கை நல்லாளே! இந்த முகூர்த்தத்திலேயே துக்கங்களின் முடிவைக் காணப் போகிறீர்கள்.

அவ்விரு அரசகுமாரர்களும் புலிநிகர் பராக்கிரமம் உடையவர்கள்; இகழத் தகாதவர்கள்; தங்களைக் காணவேண்டுமென்று வெகு ஆவலுடன் இருப்பவர்கள்; யுத்தத்தில், பயங்கரமான இராவணனையும் அவன் சுற்றத்தாரையும் கொன்று இலங்கையைச் சாம்பலாக்கப் போகிறார்கள். (27,28)

தூயவரே! நிச்சயமாக, ராகவன் தங்களைத் தன் நகரத்துக்கு விரைவாக அழைத்துச் செல்வார்.

குற்றமற்றவரே! இராமன் எந்த அடையாளத்தைக் காட்டினால் புரிந்துகொண்டு திருப்தி அடைவாரோ, அப்படிப்பட்டதைத் தந்தருள்க. (என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.)

அவர், எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்த்துவிட்டு, கூந்தலில் சூடிக் கொள்ளும் உத்தம அணிகலனான இந்த மணியை ஆடையிலிருந்து அவிழ்த்து என்னிடம் கொடுத்தார்.

ராகவனே! தங்கள் நிமித்தமாக, திவ்வியமான இந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, தலையால் அவரை வணங்கிவிட்டு, இங்கு திரும்பி வருவதற்கு அவசரப்பட்டேன்.

புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகப் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் என்னைப் பார்த்து, ஜனககுமாரி சொன்னார்:

நீர் நிறைந்த கண்கள்; தீனர்; கண்ணீரால் தடைபட்ட பேச்சு; நான் புறப்படுவதால், மனக்கவலை; சோகச்சுமையால் தாக்குண்டவருமான அவர், ‘அனுமானே! சிங்கம் போன்று பிரகாசிக்கும் இராம-லட்சுமணர்களையும் சுகரீவனையும் மந்திரிகளையும் மற்ற எல்லோரையும் சேஷமலாபம் விசாரித்தேன் என்று கூறு.’

மறுபடியும் அவர் என்னைப் பார்த்து, ‘பெருவானரமே! பெருந்தோளரும் தாமரைக் கண்ணருமான இராமனையும், பெருந்தோளரும் புகழ்பெற்றவரும், என் மைத்துனருமான லட்சுமணனையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நீ பாக்கியசாலி’ என்றார். (29-36)

சீதை இவ்வாறு சொன்னதும், நான் அவரிடம் கூறினேன்: ‘ஜனககுமாரியே! தேவி! என் முதுகில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள். (37)

நற்பேறுடையவரே! இப்போதே, சுகரீவ-லட்சுமணர்களையும் தங்கள் பார்த்தா இராமனையும் காட்டுகிறேன்.’ (அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குத் தூக்கி சென்று விடுகிறேன்.) (38)

- ஸாப்₃ரவீந்மாம் ததோ தே₃வீ நைஷ த₄ர்மோ மஹாகபே ।
யத்தே ப்ருஷ்ட₂ம் ஸிஷேவேஹம் ஸ்வவஸா ஹரிபுங்க₃வ ॥ 39
- புரா ச யத₃ஹம் வீர ஸ்ப்ருஷ்டா க₃ாத்ரேஷு ரக்ஷஸா ।
தத்ராஹம் கிம் கரிஷ்யாமி காலேநோபநிபீடி₃தா ॥ 40
- க₃ச்ச₂ த்வம் கபிஸார்தூ₃ல யத்ர தெள ந்ருபதே: ஸுதௌ ।
இத்யேவம் ஸா ஸமாப₄ஷ்ய பூ₄ய: ஸந்தே₃ஷ்டுமாஸ்தி₂தா ॥ 41
- யத₂ா ச ஸ மஹாப₃ாஹு: மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்த₃து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄ாதுமர்ஹஸி ॥ 42
- இமம் ச தீவ்ரம் மம ஸோகவேக₃ம் ரக்ஷோபி₄ரேபி₄: பரிப₄ர்த்ஸநம் ச ।
ப்ருயாஸ்து ராமஸ்ய க₃த: ஸமீபம் ஸிவஸ்ச தே₃த்₄வாஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ 43
- ஏதத்தவார்யா ந்ருபராஜஸிம்ஹ
ஸீதா வச: ப்ராஹ விஷாத₃பூர்வம் ।
ஏதச்ச பு₃த்த₄வா க₃தி₃தம் மயா த்வம்
ஸ்ரத்த₃த₄த்ஸ்வ ஸீதாம் குஸலாம் ஸமக்₃ராம் ॥ 44

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தக்ஷத்தமஸ்ஸர்க: (67) ॥

அஷ்டக்ஷத்தமஸ்ஸர்க:

ஹநாமத்ஸமாஸ்வாஸவசநாநுவாத:

- அத₂ாஹமுத்தரம் தே₃வ்யா புநருக்த: ஸஸம்ப₄ரம: ।
தவ ஸ்நேஹாந்நரவ்யாக்₄ர ஸௌஹார்த₃ாத₃நுமாந்ய வை ॥ 1
- ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் வாச்யோ ராமோ த₃ாஸரதி₂ஸ்த்வயா ।
யத₂ா மாமாப்நுயாச்சீ₂க்₄ரம் ஹத்வா ராவணமாஹவே ॥ 2
- யதி₃ வா மந்யஸே வீர வஸைகாஹமரிந்த₃ம ।
கஸ்மிந்ஸ்சித் ஸம்வ்ருதே தே₃ஸே விஸ்ராந்த: ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ॥ 3
- மம சாப்யல்பப₄ாக்₃யாயா: ஸாந்நித்₄யாத்தவ வாநர ।
அஸ்ய ஸோகவிபாகஸ்ய முஹூர்தம் ஸ்யாத்₃விமோக்ஷணம் ॥ 4
- க₃தே ஹி த்வயி விக்ராந்தே புநராக₃மநாய வை ।
ப்ராணாநாமபி ஸந்தே₃ஹோ மம ஸ்யாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ 5
- தவாத்₃ஸநஜ: ஸோகோ பூ₄யோ மாம் பரிதாபயேத் ।
து₃:க₂ாத்₃து₃:க₂பராபூ₄தாம் து₃ர்க₃தாம் து₃:க₂ப₄ாகி₃நீம் ॥ 6
- அயம் ச வீர ஸந்தே₃ஹஸ் திஷ்ட₂தீவ மமாக்₃ரத: ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத்ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஸ்வர ॥ 7

அதற்கு, தேவி பதிலிறுத்தார்: 'பெருவானரமே! இப்போது என் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கும் (சுதந்திரமாகச் சிந்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள) நான் உன் முதுகில் ஏறிச் செல்வது தர்மம் அல்ல. (39)

வீரனே! முன்பு, ராட்சஸன் என்னைத் தொட்டுத் தூக்கிவந்தானே? - என்றால், அப்போது நான் வேறு என்ன செய்திருக்க முடியும்? கெட்டகாலம் என்னை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தது. (40)

வானரப் புலியே! (நீ மட்டும்) அவ்விரு ராஜகுமாரர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குச் செல்வாயாக' (41)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் எனக்குச் செய்தி கூறினார்.

'பெருந்தோளரான ராமன், இந்தத் துன்பக் கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும் வகையில் நீ விஸ்தாரமாக அவரிடம் சொல்ல வேண்டும். (42)

வானரசிரேஷ்டனே! என்னால் தாங்கமுடியாத கடுமையான சோகச் சுமையையும், அரக்கிகளால் (நான்) மிரட்டப்படுவதையும் இராமனிடம் கூறு. போகும் வழியில் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.' (43)

மன்னர் வேங்கையே! நான் தங்களிடம் இப்போது கூறிய செய்திகளை மிகவும் துயரத்தோடு சீதை கூறினார். சீதாதேவி முழுமையானவராக, நெறிதவறாதவராக இருக்கிறார் என்பதை மனத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (44)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்தேழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (67).

ஸர்க்கம் 68

அனுமான் ஆறுதல் கூறியதை ஆமோதிப்பது

புலி நிகர் வீரரே! தங்களிடம் எனக்கு உள்ள நெருக்கத்தாலும் பாசத்தாலும், சீதை என்னிடம் வைத்த கௌரவத்தினாலும் மேலே சொல்லப்பட்ட விபரங்களைத் திரும்புவதற்குப் பரபரத்துக் கொண்டிருந்த என்னிடம் அவர் மறுபடியும் சொன்னார். (1)

'தசரதகுமாரரான இராமன், எவ்விதம் விரைவில் இராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று என்னை அடைவாரோ அவ்விதமாகப் பலவகையாக உன்னால் கூறப்பட வேண்டும். (2)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! வீரனே! நீ விரும்பினால் ஒரு நாள், இங்கே அடர்த்தியான ஓரிடத்தில் தங்கி, இளைப்பாறி, நாளைக்குச் செல்லலாம். (3)

வானரனே! துர்ப்பாக்கியசாலியான எனக்கு, நீ எதிரில் இருப்பதால், இந்த சோக நிலையிலிருந்து, சிறிது நேரம் விடுதலை ஏற்படும். (4)

பராக்கிரமசாலியான நீ சென்று, மறுபடியும் திரும்பி வரும்வரையில், என் உயிர் இருக்குமா? - என்பது கூடச் சந்தேகம் தான். (5)

உன்னைப் பார்க்காததால் உண்டாகும் சோகம் மறுபடியும் மிகவும் வாட்டப் போகிறது. (6)

துக்கத்தின் மேல் துக்கமாக வந்து தாக்கப்பட்டு துர்தசையை அடைந்து, துயரத்திலேயே உழன்று கொண்டிருக்கும் என்னை வானரத் தலைவனே! உன்னுடைய துணைவர்களான வானரர்கள்-கரடிகள்-பற்றி, தீவிரமான ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. (7)

- கத₂ம் நு க₂லு து₃ஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோது₃தி₄ம் ।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தெள வா நரவராத்மஜௌ ॥ 8
- த்ரயாணாமேவ பூ₄தாநாம் ஸாக₃ரஸ்யாஸ்ய லங்க₄நே ।
ஸக்தி: ஸ்யாத்₃வைநதேயஸ்ய வாயோர்வா தவ வாநக₄ ॥ 9
- தத₃ஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ வீரேவம் து₃ரதிக்ரமே ।
கிம் பஸ்யஸி ஸமாத₄நம் த்வம் ஹி கார்யவித₃யாம் வர: ॥ 10
- காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாத₄நே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்₄ந யஸஸ்யஸ்தே ப₃லோத₃ய: ॥ 11
- ப₃லை: ஸமக்₃ரைர்யதி₃ மாம் ஹத்வா ராவணமாஹவே ।
விஜயீ ஸ்வாம் புரீம் ராமோ நயேத்தத் ஸ்யாத்₃யஸஸ்கரம் ॥ 12
- யத₂ாஹம் தஸ்ய வீரஸ்ய வநாது₃பதி₄நா ஹ்ருதா ।
ரக்ஷஸா தத்₃ப₄யாதே₃வ தத₂ா நார்ஹதி ராக₄வ: ॥ 13
- ப₃லைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப₃லார்த₃ந: ।
மாம் நயேத்₃யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ஸ் தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ 14
- தத்₃யத₂ா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மந: ।
ப₄வத்யாஹவஸூரஸ்ய தத₂ா த்வமுபபாத₃ய ॥ 15
- தத₃ர்தே₂பஹிதம் வாக்யம் ப்ரஸ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஸம்யாஹம் தத: ஸேஷம் வாக்யமுத்தரமப்₃ரவம் ॥ 16
- தே₃வி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர: ப்லவதாம் வர: ।
ஸுக்₃ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ்தவார்தே₂ க்ருதநிஸ்சய: ॥ 17
- தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நா: ஸத்த்வவந்தோ மஹாப₃லா: ।
மந:ஸங்கல்பஸம்பாதா நிதே₃ஸே ஹரய: ஸ்தி₂தா: ॥ 18
- யேஷாம் நோபரி நாத₄ஸ்தாந் ந திர்யக் ஸஜ்ஜதே க₃தி: ।
ந ச கர்மஸு ஸீத₃ந்தி மஹத்ஸ்வமிததேஜஸ: ॥ 19
- அஸக்ருத்தைத்ரமஹாப₄ாகை₃ர் வாநரைர்ப₃லத₃ர்பிதை: ।
ப்ரத₃க்ஷிணீக்ருதா பூ₄மிர்வாயுமார்க₃ாநுஸாரிபி₄: ॥ 20
- மத்₃விஸிஷ்டாஸ்ச துல்யாஸ்ச ஸந்தி தத்ர வநௌகஸ: ।
மத்த: ப்ரத்யவர: கஸ்சிந்நாஸ்தி ஸுக்₃ரீவஸந்நிதெ₄ள ॥ 21
- அஹம் தாவதி₃ஹ ப்ராப்த: கிம் புநஸ்தே மஹாப₃லா: ।
ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜநா: ॥ 22
- தத₃லம் பரிதாபேந தே₃வி மந்யுர்வ்யபைது தே ।
ஏகோத்பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூத₂பா: ॥ 23

கடக்கமுடியாத பெருங்கடலை வானர-கரடிப் படைவீரர்களோ அவ்விரு ராஜகுமாரர்களோ எவ்வாறு தாண்ட முடியும்? (8)

இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டதற்கு, பிராணி வர்க்கத்தில் மூவர்க்கு - கருடனுக்கும், வாயுவுக்கும், உனக்கும் மட்டுமே - ஆற்றலுண்டு. (9)

ஆகவே, வீரனே! செய்தற்கரிய இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு என்ன உபாயம் காணப் போகிறாய்? செயல்களைச் செய்து முடிக்க வல்லவன், நீ. (10)

எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு நீ ஒருவனே போதும்; அதனால் உன் கீர்த்தியும் பெருகும். (11)

சேனைகள் எல்லாவற்றுடனும் வந்து, போர்க்களத்தில் இராவணனைக் கொன்று, வெற்றிவீரனாக ராமன் (என்னை) தன்னுடைய நகரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றால், அது அவருக்கு மிகவும் கீர்த்தியைக் கொடுப்பதாக இருக்கும். (12)

அந்த வீரரிடம் (இராமனிடம்) இருந்த அச்சத்தினால், அந்த அரக்கனால் நான் காட்டிலிருந்து வஞ்சகமாக எடுத்து வரப்பட்டேன் என்பதால், அதுபோலவே (வஞ்சகமாகவே) செய்வது இராகவனுக்கு ஏற்றதாகாது. (13)

எதிரிப்படைகளை மாய்க்கும் காசுத்தர், சைன்யங்களால் இலங்கையைக் கலக்கி, என்னை அழைத்துச் சென்றால், அது அவருடைய வலிமைக்கு உகந்ததாக இருக்கும். (14)

ஆகவே, போர்க்களையில் வல்லவரான அவருடைய பராக்கிரமத்துக்கு இழுக்கு ஏற்படாத வகையில் என்ன செய்யலாமோ, அவ்வாறே நீ திட்டமிடுவாயாக. (15)

பொருள் பொதிந்ததும் யுக்திகளுடன் கூடியதுமான அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, என் பதிலில் எஞ்சியிருந்த பகுதியைக் கூறத் தொடங்கினேன். (16)

‘தேவி! வானர-கரடிப் படைகளுக்குத் தலைவரும் வானர முதல்வரும் பராக்கிரமம் மிக்கவருமான சுகீவன் தங்கள் விஷயத்தில் (தங்களை மீட்டுச் செல்வதில்) தீர்மானமான முடிவு கொண்டுள்ளார். (17)

அவர்கள் எல்லாரும் பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்கள்; பலம் மிகுந்தவர்கள்; ஆற்றல் மிக்கவர்கள்; மனோவேகம் போல் செல்லக் கூடியவர்கள்; அவருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். (18)

மேலேயோ, கீழேயோ, குறுக்கிலோ அவர்கள் செல்வதற்குத் தடையேதும் இல்லை. எல்லையில்லாத திறனுடைய அவர்கள், சிரமப்பட்டு, பெரிய காரியங்களைச் செய்தாலும் சோர்வடையாதவர்கள். (19)

மிகவும் உற்சாகமுடையவர்களும், வாயுவின் பாதையான ஆகாயத்தில் செல்லக் கூடியவர்களுமான அவர்களால் கடல்கூழ் பூலோசுமும் பாதாளமும் பல தடவைகள் வலம் வரப்பட்டுள்ளன. (20)

என்னை விட அதிகமான திறமை வாய்ந்தவர்களும் எனக்கு இணையானவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். என்னைக் காட்டிலும் ஆற்றல் குறைந்த வானரம் ஏதும் சுகீவனுடைய படையில் இல்லை. (21)

(அவ்வளவு எளியவனான) நானே இந்த இடத்தை வந்தடைந்து விட்டேன் என்றால், பெரும் பலசாலிகளான அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்? மேலான தகுதி படைத்தவர்கள் (இம்மாதிரி தேடித் திரியும் எளிய வேலைகளுக்கு) அனுப்பப்படுவதில்லை; மற்ற (என்னைப் போன்ற) சாமானியர்கள் தான் அனுப்பப்படுவார்கள். (22)

தேவி! ஆகவே, தாங்கள் தவித்தது போதும். தங்களது சோகம் குறையட்டும். வானரவீரர்கள் ஒரே தாவலில் இலங்கையை அடைந்துவிடுவார்கள். (23)

- மம ப்ருஷ்ட₂க₃தௌ தெள ச சந்த்₃ரஸூர்யாவிவோதி₃தௌ ।
த்வத்ஸகாஸம் மஹாப₄கே₃ ந்ருஸிம்ஹாவாக₃மிஷ்யத: ॥ 24
- அரிக்₄நம் ஸிம்ஹஸங்காஸம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராக₄வம் ।
லக்ஷ்மணம் ச த₄நுஷ்பாணிம் லங்காத்₃வாரமுபஸ்தி₂தம் ॥ 25
- நக₂த₃ம்ஷ்ட்ராயுத₄ந் வீராந் ஸிம்ஹஸார்த்₃ல விக்ரமாந் ।
வாநராந் வாரணேந்த்₃ராப₄ந் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ஸங்க₃தாந் ॥ 26
- ஸைலாம்பு₃த₃நிகாஸாநாம் லங்காமலயஸாநுஷு ।
நர்த்₃தாம் கபிமுக₂யாநாம் அசிராச்ச்₂ரோஷ்யஸி ஸ்வநம் ॥ 27
- நிவ்ருத்தவநவாஸம் ச த்வயா ஸார்த₄மரிந்த₃மம் ।
அபி₄ஷிக்தமயோத்₄யாயாம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராக₄வம் ॥ 28
- ததோ மயா வாக்₃பி₄ரதீ₃நப₄ஷிணா
ஸிவாபி₄ரிஷ்டா பி₄ரபி₄ப்ரஸாதி₃தா ।
ஐக₃ம ஸாந்திம் மம மைதி₂லாத்மஜா
தவாபி ஸோகேந தத₃ாபி₄பீடி₃தா ॥ 29

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ அஷ்டஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க்₃: (68) ॥

ஸ்ரீராம பட்டாபி₄ஷேக:

(யுத்தகாண்டம் 131 வது ஸர்க்கம்)

- ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய கைகேய்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।
ப₃ப₄ஷே ப₄ரதோ ஜ்யேஷ்ட₂ம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ 1
- பூஜிதா மாமிகா மாதா த₃த்தம் ராஜ்யமித₃ம் மம ।
தத்₃த₃த₃ாமி புநஸ்துப்₄யம் யத₂ா த்வமத₃த₃ா மம ॥ 2
- து₄ரமேகாகிநா ந்யஸ்தாம் ருஷபே₄ண ப₃லீயஸா ।
கிஸோரீவ கு₃ரும் ப₄ாரம் ந வோடு₄மஹமுத்ஸஹே ॥ 3
- வாரிவேகே₃ந மஹதா பி₄ந்நஸ்ஸேதுரிவ க்ஷரந் ।
துர்ப்₃ந்த₄நமித₃ம் மந்யே ராஜ்யச்சி₂த்₃ரமஸம்வ்ருதம் ॥ 4
- க₃திம் க₂ர இவாஸ்வஸ்ய ஹம்ஸஸ்யேவ ச வாயஸ: ।
நாந்வேதுமுத்ஸஹே ராம தவ மார்க₃மரிந்த₃ம ॥ 5
- யத₂ா சாரோபிதோ வ்ருக்ஷோ ஜாதஸ்சாந்தர்நிவேஸநே ।
மஹாம்ஸ்ச ஸுது₃ராரோஹ: மஹாஸ்கந்த₄ப்ரஸாக₃வாந் ॥ 6
- ஸீர்யேத புஷ்பிதோ பூ₄த்வா ந ப₂லாநி ப்ரத₃ர்ஸயந் ।
தஸ்ய நாநுப₄வேத₃ர்த₂ம் யஸ்ய ஹேதோஸ்ஸ ரோப்யதே ॥ 7

உதயமான சூரிய-சந்திரனைப் போன்றவர்களும் தைரியமுடையவர்களும் ஆண்சிங்கங்களுமான அவர்கள், என் முதுகின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தங்களிடம் வந்து சேரப் போகிறார்கள். (24)

எதிரிகளை வதம் செய்பவரும், சிங்கம் போன்றவருமான ராகவனும், வில்லேந்திய கையனான லட்சுமணனும், விரைவில், இலங்கையின் நுழைவாயிலில் நிற்கக் காண்பீர்கள். (25)

நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாக உடையவர்களும், சிங்கம்-புலிகளுக்கு இணையான பராக்கிரமம் படைத்தவர்களும், மிகவும் பலம் கொண்ட யானையைப் போன்றவர்களுமான வானர வீரர்களின் கூட்டங்களை, கூடிய விரைவில், பார்க்கப் போகிறீர்கள். (26)

இலங்கையின் மலைத் தாழ்வரைகளில், பர்வதங்களைப் போலவும் மேகங்களைப் போலவும் பேரொலி எழுப்பி, சும்மாளமிட்டுக் குதிக்கும் வானர வீரர்களின் சப்தத்தைக் கேட்கப் போகிறீர்கள். (27)

வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு, எதிரிகளை அடக்கிவிட்டு, தங்களுடன் கூட அயோத்திக்குச் சென்று முடிசூட்டிக் கொள்ளப் போகிறார் அவர். அந்த ஸ்ரீராகவனை அதிசீக்கிரத்தில் பார்க்கப் போகிறீர்கள். (28)

இராகவனே! தாங்கள் அனுபவிக்கும் சோகத்தால் வருத்தமடைந்த மிதிலைமன்னரின் மகள், உறுதியான குரலில் நலன்களைக் கூறும் என்னுடைய பேச்சினால் மகிழ்ச்சியடைந்து, ஓரளவு மனச்சாந்தி அடைந்தார். (29)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம் சுந்தரகாண்டம் நிறைவுற்றது.

யுத்த காண்டம்

ஸர்க்கம் 131

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம்

கைகேயியின் ஆனந்தத்தை வளரச் செய்பவனான பரதன், கைகளைத் தலைக்கு மேல் கூப்பிக் கொண்டு, தனக்கு மூத்தவரும், சத்தியபராக்கிரமருமான இராமனிடம் சொன்னான். (1)

தாங்கள் காட்டுக்குச் சென்றதன் மூலம் என்னுடைய அன்னையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி அவளை கௌரவப்படுத்தினீர்கள்; எனக்கு இந்த அரசு வழங்கப்பட்டது. தாங்கள் எப்படி என்னிடம் கொடுத்தீர்களோ, அப்படியே, நான் தங்களுக்கு இதை மீண்டும் சமர்ப்பிக்கிறேன். (2)

வலுவான ஒரு காளையினால் சுமக்கப்பட்ட பெருஞ்சுமையை ஒரு கன்றுக்குட்டி சுமக்க முடியாததைப் போல, இதனைச் சுமப்பதற்கு நான் ஆர்வமுள்ளவனாக இல்லை. (3)

மிக வேகமான வெள்ளப் பெருக்கினால் வலிமை குறைந்து கொண்டே வந்து, கடைசியில் அணை சிதறிப் போய்விடும். அதுபோல, நாட்டில் வலிமையான ஆட்சியாளர் இல்லாவிட்டால் அடைக்கப்படாத துவாரங்கள் போல், ஆட்சி கலகலத்துப் போய்விடும். (4)

இராமா! ஒரு கழுதைக்குக் குதிரை போன்ற நடை வாய்க்குமோ? அன்னத்தைப் போல் ஒரு காக்கை ஆகுமா? எதிரிகளை மாய்ப்பவரே! தாங்கள் செல்லும் வழியை என்னால் பின்பற்ற இயலாது. (5)

ஒரு வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு மரம் மிகப் பெரியதாக, ஏறமுடியாத உயரத்துடனும், பெரிய பெரிய கிளைகளுடனும், உபகிளைகளுடனும் வளர்ந்து ஏராளமான மலர்களால் நிறைந்திருந்தும் பழங்கள் கொடுக்காவிட்டால், அந்த மரம் எந்த நோக்கத்துக்காக வளர்க்கப்பட்டதோ, அது அடையப்படாமல் போகும். (6,7)

- ஏஷோபமா மஹாப₃ாஹோ த்வத₃ர்த₂ம் வேத்துமர்ஹஸி ।
யத்₃ யஸ்மாந் மநுஜேந்த்₃ர த்வம் ப₄க்தாந் ப்₄ருத்யாந்ந ஸாதி₄ ஹி ॥ 8
- ஜக₃த₃த்₃யாபி₄ஷிக்தம் த்வாம் அநுபஸ்யது ஸர்வத: ।
ப்ரதபந்தமிவாதி₃த்யம் மத்₄யாந்ஹே தீ₃ப்ததேஜஸம் ॥ 9
- தூர்யஸங்க₄ாதநிர்கே₄ாஷை: காஞ்சீநுபுரநிஸ்ஸ்வநை: ।
மது₄ரைர்கீ₃தஸப்₃தை₃ஸ்ச ப்ரதிபு₃த்₄யஸ்வ ராக₄வ ॥ 10
- யாவத₃ாவர்த்ததே சக்ரம் யாவதீ ச வஸுந்த₄ரா ।
தாவத் த்வமிஹ ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமித்வமநுவர்த்தய ॥ 11
- ப₄ரதஸ்ய வசஸ்ப்ருத்வா ராம: பரபுரஞ்ஜய: ।
ததே₂தி ப்ரதிஜக்₃ராஹ நிஷஸாத₃ாஸநே ஸுபே₄ ॥ 12
- ததஸ்ப்ருத்ருக்₄நவசநாந் நிபுணா: ஸ்மஸ்ப்ருவர்த₄கா: ।
ஸுக₂ஹஸ்தாஸ்ஸுஸீக்₄ராஸ்ச ராக₄வம் பர்யுபாஸத ॥ 13
- பூர்வம் து ப₄ரதே ஸ்நாதே லக்ஷ்மணே ச மஹாப₃லே ।
ஸுக்₃ரீவே வாநரேந்த்₃ரே ச ராக்ஷஸேந்த்₃ரே விபீ₄ஷணே ॥ 14
- விஸோதி₄தஜடஸ்ஸநாத: சித்ரமால்யாநுலேபந: ।
மஹார்ஹவஸநோ ராம: தஸ்தெ₂ள தத்ர ஸ்ரியா ஜ்வலந் ॥ 15
- ப்ரதிகர்ம ச ராமஸ்ய காரயாமாஸ வீர்யவாந் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச லக்ஷ்மீவாந் இக்ஷ்வாகுகுலவர்த₄ந: ॥ 16
- ப்ரதிகர்ம ச ஸீதாயா: ஸர்வா: த₃ஸரத₂ஸ்த்ரிய: ।
ஆத்மநைவ தத₃ா சக்ரு: மநஸ்விந்யோ மநோஹரம் ॥ 17
- ததோ வாநரபத்நீநாம் ஸர்வாஸாமேவ ஸோப₄நம் ।
சகார யத்நாத் கௌஸல்யா ப்ரஹ்ருஷ்டா புத்ரலாலஸா ॥ 18
- ததஸ்ப்ருத்ருக்₄நவசநாத் ஸுமந்த்ரோ நாம ஸாரதி₂: ।
யோஜயித்வாபி₄சக்ராம ரத₂ம் ஸர்வாங்க₃ஸோப₄நம் ॥ 19
- அர்கமண்ட₃லஸங்காஸம் தி₃வ்யம் த்₃ருஷ்ட்வா ரதே₂த்தமம் ।
ஆருரோஹ மஹாப₃ாஹு₁ ராமஸ்ஸத்யபராக்ரம: ॥ 20
- ஸுக்₃ரீவோ ஹநுமாம்ஸ்சைவ மஹேந்த்₃ரஸத்₃ருஸத்₃யுதீ ।
ஸ்நாதௌ தி₃வ்யநிபை₄ர்வஸ்த்ரை: ஜக₃மதுஸ்ப₃ப₄ குண்ட₃லௌ ॥ 21
- வராப₄ரணஸம்பந்நா: யயுஸ்தாஸ்ப₃ப₄குண்ட₃லா: ।
ஸுக்₃ரீவபத்ந்யஸ்ஸீதா ச த்₃ரஷ்டும் நக₃ரமுத்ஸுகா: ॥ 22
- அயோத்₄யாயாம் து ஸசிவா ராஜ்ஞோ த₃ஸரத₂ஸ்ய யே ।
புரோஹிதம் புரஸ்க்ருத்ய மந்த்ரயாமாஸுரர்த₂வத் ॥ 23

(அறுபதாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின், புத்திரகாமேஷ்டி செய்து, மகன்களைப் பெற்றார், நமது தகப்பனார். குலமுறைப்படி மூத்த மகன் அரசாட்சியை ஏற்காவிட்டால், தாங்கள் மூத்தவராகத் தோன்றியதன் பயன் தான் என்ன?)

பெருந்தோளரே! இந்த ராஜ்யம் தங்களுடையதே, மாமனிதரே! தாங்கள், பக்தர்களும் பணியாளர்களுமான எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள். (8)

உச்சி வேளையில் மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்கும் சூரியனைப் போல, தாங்கள் திருமுடி சூட்டிக் கொண்டு பிரகாசிப்பதை எல்லா உலகங்களும் நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும். (9)

இராகவனே! வாத்தியங்களின் பேரொலியாலும், தங்கச் சலங்கைகளின் ஓசையினாலும், இனிய பாட்டின் சப்தத்தாலும் தாங்கள் கண்விழிக்க வேண்டும். (10)

(தாங்கள் திருமுடி சூட்டிக் கொண்டால், இத்தகைய அரச மரபுகள் புத்துயிர் பெறும்.)

கிரகங்கள் சுழன்று கொண்டிருக்கும் வரையிலும், பூவுலகம் உள்ள வரையிலும், தாங்கள் இங்குள்ள எல்லாவற்றுக்கும் எஜமானராக இருப்பீர்களாக'. (11)

எதிரிப் பட்டணங்களை வெற்றி கொள்ளும் இராமன், பரதனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று அங்கீகரித்து மங்களமான ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். (12)

பின்னர், சத்ருக்னனின் ஆணைப்படி, சுகமாகவும், விரைவாகவும் மழிக்கக் கூடிய நாவிதர்கள், இராகவனுடைய சடைகளை நீக்கினார்கள். (13)

பரதனும் மகாபலம் பொருந்திய இலட்சுமணனும், வானர மன்னர் சுகர்வனும், ராட்சஸ மன்னன் விபீஷணனும் முன்னதாக நீராடி முடித்தார்கள். அவர்கள் முன் ஜடாபாரம் நீக்கப்பட்டு, நீராடி, அழகிய மாலைகள்-பூச்சுகள்-உயர்ந்த ஆடைகள் அணிந்து, வெற்றிச் செல்வியுடன் பிரகாசித்துக் கொண்டு இராமன் வந்து நின்றார். (14,15)

வீரயம் படைத்த சத்ருக்னன், இராமனுக்கும் இஷ்டவாகு குலத்தை வளர்ப்பவனும் சகல செல்வங்களும் உடையவனுமான இலட்சுமணனுக்கும் அலங்காரம் செய்வித்தார். (16)

பெருமனம் கொண்ட தசரத பத்தினிகள் எல்லோரும், தாங்களாகவே மனோகரமாக சீதையை அலங்காரித்தார்கள். (17)

புத்ரவாத்தஸல்யமுடைய கௌஸல்யை, மிகவும் மகிழ்ச்சியோடும் கவனத்தோடும் எல்லா வானரப் பெண்களுக்கும் அழகாக அலங்காரம் செய்தார். (18)

பிறகு, சத்ருக்னனின் ஆணைப்படி, சுமந்திரர் என்ற சாரதி, மங்களமான பாகங்களையுடைய தேரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். (19)

சூரிய மண்டலத்துக்கு ஒப்பான ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் திவ்வியமான, உத்தமமான ரதம் வந்ததும், பெருந்தோளரும் சத்திய பராக்கிரமருமான இராமன் அதில் ஏறிக் கொண்டார். (20)

நீராடி, ஜொலிக்கும் ஆடை அணிந்து கொண்டு, மங்களமான குண்டலங்கள் தரித்துக் கொண்டு, சுகர்வனும் அனுமாரும், இந்திரன் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டு உடன் சென்றார்கள். (21)

உயர்ந்த அணிகலன்கள் பூண்டவர்களும் மங்களமான குண்டலங்கள் அணிந்தவர்களுமான சுகர்வ பத்தினிகளும் சீதையும், நகரத்தைக் காணும் ஆவலுடன் சென்றார்கள். (22)

அயோத்தியில் இருந்த தசரதனுடைய மந்திரிகளும், அரச புரோகிதர் வசிஷ்டரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, திருமுடி சூட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். (23)

- அஸோகோ விஜயஸ்சைவ ஸுமந்த்ரஸ்சைவ ஸங்குதா: ।
மந்த்ரயந் ராமவ்ருத்₃ த்₄யர்த்த₂ம் ருத்த₃த்₄யர்த்த₂ம் நக₃ரஸ்ய ச ॥ 24
- ஸர்வமேவாபி₄ ஷேகார்த்த₂ம் ஜயார்ஹஸ்ய மஹாத்மந: ।
கர்த்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய யத்₃யந் மங்க₃ளபூர்வகம் ॥ 25
- இதி தே மந்த்ரிணஸ்ஸர்வே ஸந்தி₃ஸ்ய து புரோஹிதம் ।
நக₃ராந்நிர்யயுஸ்தூர்ணம் ராமத₃ர்ஸநபுத்₃த₄ய: ॥ 26
- ஹரியுக்தம் ஸஹஸ்ராசேஷா ரத₂மிந்த்₃ர இவாநக₄: ।
ப்ரயயௌ ரத₂மாஸ்த₂ாய ராமோ நக₃ரமுத்தமம் ॥ 27
- ஜக்₃ராஹ ப₄ரதோ ரஸ்மீந் ஸத்ருக்₄நஸ்ச₂த்ரமாத₃தே₃ ।
லக்ஷ்மணோ வ்யஜநம் தஸ்ய மூர்த்₄நி ஸம்பர்யவீஜயத் ॥ 28
- ஸ்வேதம் ச வாலவ்யஜநம் ஜக்₃ராஹ புரதஸ்ஸ்தி₂த: ।
அபரம் சந்த்₃ரஸங்காஸம் ராசுஸேந்த்₃ரோ விபீ₄ஷண: ॥ 29
- ருஷிஸங்கை₄ஸ்தத₃ாகாஸே தே₃வைஸ்ச ஸமருத்₃க₃ணை: ।
ஸ்தூயமாநஸ்ய ராமஸ்ய ஸுஸ்ருவே மது₄ரத்₄வநி: ॥ 30
- தத: ஸத்ருஞ்ஜயம் நாம குஞ்ஜரம் பர்வதோபமம் ।
ஆருரோஹ மஹாதேஜா: ஸுக்₃ரீவ: ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ 31
- நவநாக₃ஸஹஸ்ராணி யயுராஸ்த₂ாய வாநரா: ।
மாநுஷம் விக்₃ரஹம் க்ருத்வா ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ॥ 32
- ஸங்க₂ஸப்த₃ப்ரணாதே₃ஸ்ச து₃ந்து₃பீ₄நாம் ச நிஸ்ஸ்வநை: ।
ப்ரயயௌ புருஷவ்யாக்₄ர: தாம் புரீம் ஹர்ம்யமாலிநீம் ॥ 33
- த₃த்₃ருஸுஸ்தே ஸமாயாந்தம் ராக₄வம் ஸபுரஸ்ஸரம் ।
விராஜமாநம் வபுஷா ரதே₂நாதிரத₂ம் தத₃ா ॥ 34
- தே வர்த₄யித்வா காகுத்ஸ்த₂ம் ராமேண ப்ரதிநந்தி₃தா: ।
அநுஜக்₃முர்மஹாத்மாநம் ப்₄ராத்ருபி₄: பரிவாரிதம் ॥ 35
- அமாத்யைர்ப்₃ராஹ்மணைஸ்சைவ தத₂ா ப்ரக்ருதிபி₄ர்வ்ருத: ।
ஸ்ரியா விருருசே ராமோ நக்ஷத்ரைரிவ சந்த்₃ரமா: ॥ 36
- ஸ புரோக₃ாமிபி₄ஸ்தூர்யை: தாலஸ்வஸ்திகபாணிபி₄: ।
ப்ரவ்யாஹரத்₃பி₄ர்முதி₃தை: மங்களாநி யயௌ வ்ருத: ॥ 37
- அக்ஷதம் ஜாதருபம் ச க₃ாவ: கந்யாஸ்தத₂ா த்₃விஜா: ।
நரா மோத₃கஹஸ்தாஸ்ச ராமஸ்ய புரதோ யயு: ॥ 38
- ஸக்த₂யம் ச ராமஸ்ஸுக்₃ரீவே ப்ரப₄ாவம் சாநிலாத்மஜே ।
வாநராணாம் ச தத் கர்ம ராசுஸாநாம் ச தத்₃ப₃லம் ॥ 39
- விபீ₄ஷணஸ்ய ஸம்யோக₃ம் ஆசசசேஷ ச மந்த்ரிணாம் ।
ஸ்ருத்வா து விஸ்மயம் ஜக்₃மு: அயோத்₄யாபுரவாஸிந: ॥ 40

அசோகர், விஜயர், சுமந்திரர் ஆகியோர் ஒன்றுகூடி இராமனுடைய மேன்மைக்காகவும் நகரத்தின் செழுமைக்காகவும் செய்ய வேண்டிய சடங்குளைப் பற்றி ஆலோசித்தார்கள். (24)

‘மகாத்மாவான இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்காக மங்களமான சடங்குகளுடன் என்னென்ன செய்யப்பட வேண்டுமோ, அவை அனைத்தையும் செய்யுங்கள்’. (25)

என்று, அந்த அமைச்சர்கள் அனைவரும் புரோகிதரிடம் தெரிவித்து விட்டு, இராமனை தரிசிக்கும் ஆர்வத்துடன் விரைவாக நகரத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (26)

ஆயிரம் கண்படைத்த இந்திரன், குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தில் செல்வதைப் போல, தூயவரான இராமன் ரதத்தில் ஏறி(பெருமை மிக்க நகரத்துக்கு)ச் சென்றார். (27)

பரதன், (தேர்க் குதிரைகளின்) கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் கொண்டான்; சத்ருக்ஷன் வெண்கொற்றக் குடையை ஏந்தினான்; இலட்சுமணன், சாமரம் ஏந்தி அவர் முன்பாக வீசினான். (28)

அரக்க மன்னன் விபீஷணன், பூர்ண சந்திரனைப் போல் ஒளி வீசுகின்ற மற்றொரு சாமரத்தை எடுத்துக் கொண்டு முன்னே நின்றான். (29)

அப்போது, ஆகாயத்திலிருந்து முனிவர்களாலும், தேவர்களாலும், மருத்துக்களாலும் இராமனைப் போற்றும் இனிய ஒலி கேட்டது. (30)

பர்வதம் போன்றதான சத்ருஞ்ஜயம் என்ற பெயருள்ள யானை மீது, மகாதேஜஸ்வியும், வானரக் காளையுமான சுகீவன் ஏறிக் கொண்டான். (31)

மற்ற வானரர்கள், மனித வடிவம் ஏற்று, எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்தவர்களாக ஒன்பதாயிரம் யானை மேல் ஏறிச் சென்றார்கள். (32)

சங்குகளின் ஒலியுடனும், துந்துபிகளின் முழக்கத்துடனும் ஆண்புலியான இராமன், உப்பரிகை வரிசைகளைக் கொண்ட நகரத்தை நோக்கிச் சென்றார். (33)

பரிவாரங்கள் புடைசூழ, ரதத்தில் தன் தேக காந்தியினால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அதிரதனான இராகவன் வந்து கொண்டிருப்பதை நகர மக்கள் பார்த்தார்கள். (34)

அவர்கள், சகோதரர்கள் சூழ வந்து கொண்டிருக்கும் காகுத்தனை ஏராளமாக வாழ்த்தி, அவரால் ஆசி வழங்கப்பட்டு அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (35)

அமைச்சர்களாலும் அந்தணர்களாலும் பொதுமக்களாலும் சூழப்பட்ட இராமன், நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட முழுநிலவு போல் ஒளிமயமாகத் திகழ்ந்தார். (36)

அவருக்கு முன்பாக, ஸ்வஸ்திகம் முதலிய மங்கள வாத்தியங்களை மகிழ்ச்சியுடன் இசைத்துக் கொண்டு பலர் சென்றார்கள். (37)

மஞ்சள் நிறமான அட்சதையை எடுத்துக் கொண்டு சிலரும், பசுக்களும், கன்னிகைகளும் இருபிறப்பாளரும், கையில் மோதகம் எடுத்துக் கொண்டவர்களும் இராமனுக்கு முன்னால் சென்றார்கள். (38)

சுகீவனுடன் ஏற்பட்ட நட்பு; வாயுகுமாரனின் பராக்கிரமம்; வானரர்கள் செய்த அரிய செயல்கள்; ராட்சஸர்களின் அபரிமிதமான ஆற்றல்; விபீஷணன் சந்திப்பு ஆகியவைகளை இராமன், மந்திரிகளுக்கு விவரித்தார்; (அவர்களிடமிருந்து) அதைக் கேட்டு, அயோத்தி நகர மாந்தர்கள் பிரமிப்படைந்தார்கள். (39,40)

- த₃யுதிமாநேதத₃ாக்₂யாய ராமோ வாநரஸம்வ்ருத: ।
 ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகீர்ணாம் அயோத்₄யாம் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ 41
- ததோ ஹயப்₄யுச்ச₂ரயந் பெளரா: பதாகாஸ்தே க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
 ஐக்ஷவாகாத்₄யுஷிதம் ரம்யம் ஆஸஸாத்₃ பிதுர்க்₃ருஹம் ॥ 42
- அத₂ாப்₃ரவீத்₃ ராஜபுத்ர: ப₄ரதம் த₄ர்மிணாம் வரம் ।
 அர்தே₂ாபஹிதயா வாசா மது₄ரம் ரகு₄நந்த₃ந: ॥ 43
- பிதுர்ப₄வநமாஸாத்₃ய ப்ரவிஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
 கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச கைகேயீமபி₄வாத்₃ய ச ॥ 44
- யச்ச மத்₃ப₄வநம் ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸாஸோகவநிகம் மஹத் ।
 முக்தாவைடு₃ர்யஸங்கீர்ணம் ஸுக்₃ரீவாய நிவேத₃ய ॥ 45
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ப₄ரதஸ்ஸத்யவிக்ரம: ।
 பாணௌ க்₃ருஹீத்வா ஸுக்₃ரீவம் ப்ரவிவேஸ தமாலயம் ॥ 46
- ததஸ்தைலப்ரதீ₃பாம்ஸ்ச பர்யங்காஸ்தரணாநி ச ।
 க்₃ருஹீத்வா விவிஸு: க்ஷிப்ரம் ஸத்ருக்₄நேந ப்ரசோதி₃தா: ॥ 47
- உவாச ச மஹாதேஜா: ஸுக்₃ரீவம் ராக₄வாநுஜ: ।
 அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய தூ₃தாநாக்ஞாபய ப்ரபே₄ா ॥ 48
- ஸௌவர்ணாந் வாநரேந்த்₃ராணாம் சதுர்ணாம் சதுரோ க₄டாந் ।
 த₃தெ₃ள க்ஷிப்ரம் ஸ ஸுக்₃ரீவ: ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதாந் ॥ 49
- யத₂ா ப்ரத்யூஷஸமயே சதுர்ணாம் ஸாக்₃ராம்ப₄ஸாம் ।
 பூர்ணைர்க₄டை: ப்ரதீக்ஷத்₄வம் தத₂ா குருத வாநரா: ॥ 50
- ஏவமுக்தா மஹாத்மாநோ வாநரா: வாரணோபமா: ।
 உத்பேதுர்க்₃க₃நம் ஸீக்₃ரம் க்₃ருட₃ாநிலஸீக்₄ரக₃ா: ॥ 51
- ஜாம்ப₃வாம்ஸ்ச ஸுஷேணஸ்ச வேக₃த₃ர்ஸீ ச வாநர: ।
 ருஷப₄ஸ்சைவ கலஸாந் ஜலபூர்ணாநத₂ாநயந் ॥ 52
- நதீ₃ஸதாநாம் பஞ்சாநாம் ஜலம் கும்பே₄ஷு சாஹரந் ।
 பூர்வாத் ஸமுத்₃ராத் கலஸம் ஜலபூர்ணமத₂ாநயத் ॥ 53
- ஸுஷேண: ஸத்த்வஸம்பந்ந: ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதம் ।
 ருஷபே₄ா த₃க்ஷிணாத் தூர்ணம் ஸமுத்₃ராஜ் ஜலமாஹரத் ॥ 54
- ரக்தசந்த்₃நஸாக்₂ாபி₄: ஸம்வ்ருதம் காஞ்சநம் க₄டம் ।
 க₃வய: பஸ்சிமாத் தோயம் ஆஜஹார மஹார்ணவாத் ॥ 55
- ரத்நகும்பே₄ந மஹதா ஸீதம் மாருதவிக்ரம: ।
 உத்தராச்ச ஜலம் ஸீக்₄ரம் க்₃ருட₃ாநிலவிக்ரம: ॥ 56
- ஆஜஹார ஸ த₄ர்மாத்மா நலஸ்ஸர்வகு₃ணாந்வித: ।
 ததஸ்தைர்வாநரஸ்ரேஷ்டை₂: ஆநீதம் ப்ரேக்ஷய தஜ்ஜலம் ॥ 57
- அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய ஸத்ருக்₄ந: ஸசிவைஸ்ஸஹ ।
 புரோஹிதாய ஸ்ரேஷ்ட₂ாய ஸுஹ்ருத்₃ப்₄யஸ்ச ந்யவேத₃யத் ॥ 58

வானரர்களால் சூழப்பட்டு ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த இராமன், இவ்வாறு பேசிக் கொண்டே, சகல செளக்கியங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்கள் நிறைந்த அயோத்திக்குள் பிரவேசித்தார்! ஆகா! (41)

ஊர் மக்கள் தத்தம் வீடுகளில் கொடிகளை ஏற்றி அவரை வரவேற்றார்கள். இஷ்டவாகு குல முன்னோர்களால் வசிக்கப்பட்டு வந்த அழகிய அரண்மனையை அவர் அடைந்தார். (42)

ரகுநந்தனன், ராஜகுமாரன், இராமன், மகாத்மாவான தந்தையின் மாளிகையின் உள்ளே சென்று, கௌசல்யை-சுமித்திரை-கைகேயியையும் வணங்கிவிட்டு, தர்மானுஷ்டானத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களில் சிறந்தவரான பரதனை நோக்கி, பொருள் பொதிந்த சொற்களை இனிமையாகக் கூறினார். (43,44)

‘அசோக மரங்கள் ஏராளமாக வளர்ந்திருப்பதும், முத்து-வைடூர்யங்கள் இழைக்கப்பட்டதும் பெரியதுமான என் மாளிகையை சுகர்வனுக்குக் கொடு.’ (45)

அவருடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சத்தியபராக்கிரமனான பரதன், சுகர்வனைக் கைகளால் பற்றி அழைத்து அந்த வீட்டுக்குள் சென்றான். (46)

பின்னர், சுகர்வனுடைய உத்திரவுப்படி (பணியாளர்கள்) எண்ணெய் விளக்குகளையும் கட்டில்களையும் விரிப்புகளையும் விரைவாகக் கொண்டு வந்து உள்ளே வைத்தார்கள். (47)

மகாதேஜஸ்வியான பரதன் சுகர்வனைப் பார்த்து, ‘பிரபு! இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத் துக்காக (புனிதநீர் கொண்டு வரும்படி) தூதர்களுக்கு உத்திரவிடுக’ என்றார். (48)

உடனே, தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு, ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு குடங்களை முக்கியமான நான்கு வானரர்களிடம் கொடுத்தான், சுகர்வன். (49)

‘வானரர்களே! நாளைக் காலை பொழுது புலரும் வேளையில் நான்கு சமுத்திரங்களின் நீரால் நிரப்பப்பட்ட குடங்களுடன் வந்து சேருங்கள்’ (50)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மகாத்மாக்களும் கருடன்-வாயுவுக்கு நிகரான வேகமுடையவர்களும், யானை போன்றவர்களுமான வானரர்கள், உடனே ஆகாயத்துக்குத் தாவினார்கள். (51)

ஜாம்பவானும், சுஷேணனும், வேகதர்சி என்ற வானரனும் ரிஷபனும் நீர் நிறைந்த கலசங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். (52)

ஐந்நூறு நதிகளிலிருந்து குடங்களில் தீர்த்தம் கொண்டு வந்தார்கள். பராக்கிரமம் உடைய சுஷேணன், ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குடத்தில், கிழக்கு சமுத்திரத்திலிருந்து கலசத்தில் நீர் நிரப்பிக் கொண்டு வந்தான்.

செஞ்சந்தனக் கொத்துக்கள் அலங்கரித்த தங்கக் கலசத்தில் தெற்குக் கடலிலிருந்து விரைவாகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தான், ரிஷபன்.

காற்றுப் போல் ஆற்றலுடைய கவயன், பெரிய ரத்தின கலசத்தில் மேற்குக் கடலிலிருந்து குளிர்ந்த நீரைக் கொண்டு வந்தான்.

எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவனும் தர்மாத்மாவும், கருடன்-வாயுவுக்கு நிகரான ஆற்றல் படைத்தவனுமான நளன், விரைவாக, வடக்கிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்தான்.

அந்த வானர சிரேஷ்டர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட நீரைக் கண்டவுடன் அமைச்சர்கள் உடன்வர, இராமனின் பட்டாபிஷேகத்தை நடத்தி வைக்கும்படி மிகச் சிறந்தவரான புரோகிதரிடமும் நண்பர்களிடமும் சத்ருக்னன் கேட்டுக் கொண்டான். (53-58)

- ததஸ்ஸ ப்ரயதோ வ்ருத்₃தே₄ வஸிஷ்டே₂ ப்₃ராஹ்மணை: ஸஹ ।
ராமம் ரத்நமயே பீடே₂ ஸஹஸீதம் ந்யவேஸயத் ॥ 59
- வஸிஷ்டே₂ வாமதே₃வஸ்ச ஜாப₃ாலிரத₂ காஸ்யப: ।
காத்யாயநஸ்ஸயக்₃ஞஸ்ச கெ₃ளதமோ விஜயஸ்தத₂ ॥ 60
- அப₄யஷிஞ்சந் நரவ்யாக்₄ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுக₃ந்தி₄நா ।
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராஷம் வஸவோ வாஸவம் யத₂ ॥ 61
- ருத்விக்₃பி₄ர் ப்₃ராஹ்மணை: பூர்வம் கந்யாபி₄ர்மந்த்ரிபி₄ஸ்தத₂ ।
யோதை₄ஸ்சைவாப₄யஷிஞ்சம்ஸ்தே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா: ஸநைக₃மை: ॥ 62
- ஸர்வௌஷதி₄ரஸஸர்தி₃வ்யை: தை₃வதைர்நப₄ஸி ஸ்தி₂தை: ।
சதுர்பி₄ர்லோகபாலைஸ்ச ஸர்வதே₃வைஸ்ச ஸங்க₃தை: ॥ 63
- ப்₃ராஹ்மணா நிர்மிதம் பூர்வம் கிரீடம் ரத்நஸோபி₄தம் ।
அபி₄ஷிக்த: புரா யேந மநுஸ்தம் தீ₃ப்ததேஜஸம் ॥ 64
- தஸ்யாந்வவாயே ராஜாந: க்ரமாத்₃யேநாபி₄ஷேசிதா: ।
ஸப₄ாயாம் ஹேமக்லுப்தாயாம் ஸோபி₄தாயாம் மஹாஜநை: ॥ 65
- ரத்நைர்நாநாவிதை₄ஸ்சைவ சித்ரிதாயாம் ஸுஸோப₄நை: ।
நாநாரத்நமயே பீடே₂ கல்பயித்வா யத₂ாவிதி₄ ॥ 66
- கிரீடேந தத: பஸ்சாத்₃ வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா ।
ருத்விக்₃பி₄ர் பூ₄ஷணைஸ்சைவ ஸமயோக்ஷயத ராக₄வ: ॥ 67
- ச₂த்ரம் து தஸ்ய ஜக்₃ராஹ ஸத்ருக்₄ந: பாண்ட₃ரம் ஸுப₄ம் ।
ஸ்வேதம் ச வாலவ்யஜநம் ஸுக்₃ரீவோ வாநரேஸ்வர: ॥ 68
- அபரம் சந்த்₃ரஸங்காஸம் ராஷஸேந்த்₃ரோ விபீ₄ஷண: ।
மாலாம் ஜ்வலந்தீம் வபுஷா காஞ்சநீம் ஸதபுஷ்கராம் ॥ 69
- ராக₄வாய த₃தெ₃ள வாயு: வாஸவேந ப்ரசோதி₃த: ।
ஸர்வரத்நஸமாயுக்தம் மணிரத்நவிபூ₄ஷிதம் ॥ 70
- முக்தாஹாரம் நரேந்த்₃ராய த₃தெ₃ள ஸக்ரப்ரசோதி₃த: ।
ப்ரஜகு₃ர்தே₃வக₃ந்த₄ர்வா: நந்ருதுஸ்சாப்ஸரோக₃ணா: ॥ 71
- அபி₄ஷேகே தத₃ர்ஹஸ்ய தத₃ா ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
பூ₄மிஸ்ஸஸ்யவதீ சைவ ப₂லவந்தஸ்ச பாத₃பா: ॥ 72
- க₃ந்த₄வந்தி ச புஷ்பாணி ப₃பூ₄வ ராக₄வோத்ஸவே ।
ஸஹஸ்ரஸதமஸ்வாநாம் தே₄நூநாம் ச க₃வாம் தத₂ ॥ 73
- த₃தெ₃ள ஸதம் வ்ருஷாந் பூர்வம் த்₃விஜேப்₄யோ மநுஜர்ஷப₄: ।
த்ரிம்ஸத்கோடீர்ஹிரண்யஸ்ய ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₃தெ₃ள புந: ॥ 74

அதற்கிணங்க, ஆசாரசீலரும், முதியவருமான வசிஷ்டர், அந்தணர்களோடு கூட சீதாப்பிராட்டியுடன் இராமமூர்த்தியை ரத்தினமயமான சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்தார். (59)

வசிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர், காத்யாயனர், சுயஜ்ஞர், கௌதமர், விஜயர் ஆகிய எண்மரும், அஷ்டவசுக்கள் ஆயிரம் கண்ணுடைய இந்திரனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்ததைப் போல, மணம் மிகுந்த தண்ணீரால் மனிதருள் புலி போன்ற இராமசந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார்கள். (அதனைத் தொடர்ந்து) ரித்விக்குகள், பிராமணர்கள், கன்னிகைகள், மந்திரிகள், யுத்த வீரர்கள் முதலியோர் எல்லா ஓஷதி ரஸங்கள் கலந்ததும் வேத மந்திரங்களால் புனிதமாக்கப்பட்டதுமான தீர்த்தத்தால் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அபிஷேகம் செய்தார்கள்.

ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டிருந்த தேவதைகளும், நான்கு லோகபாலர்களும் கூடியிருந்த எல்லா தேவர்களும் ஆனந்தப்பட்டார்கள்.

முன்னொரு காலத்தில், பிறும்மாவால் நிர்மாணிக்கப்பட்டதும் ரத்தினங்களால் பேரொளி வீசுவதுமான எந்தக் கிரீடத்தினால் முன்பு மனுப் பிரஜாபதி முடிகூட்டப்பட்டாரோ, அவருடைய குலத்தில் வழிவழியாக வருகின்ற மன்னர்கள் முடிகூட்டப்பட்டார்களோ, அந்தக் கிரீடம் மகாஜனங்கள் நிரம்பியதும் தங்கமயமானதுமான சபையில் பல்வகை ரத்தினங்களாலான மங்களமான பீடத்தில் வைத்து முறைப்படி பூசை செய்யப்பட்டது. பின்னர் அதனை, மகாத்மா வசிஷ்டர் இராகவனுக்குச் சூட்டினார்; ரித்விக்குகள் அரசர்களுக்குரிய பற்பல அணிகலன்களை அணிவித்தார்கள். (60-67)

அவருடைய வெண்கொற்றக்குடையை சத்ருக்னன் தாங்கினான்; வெண்சாமரத்தை வானர மன்னன் சுகீவன் எடுத்து வீசினான். (68)

சந்திரன் போல் ஒளிவீசிய மற்றொன்றை அரக்க மன்னன் விபீஷணன் ஏந்திக் கொண்டான்,

அப்போது இந்திரனால் அனுப்பப்பட்ட வாயுதேவன் நூற்றுக்கணக்கான தங்கத் தாமரைகளால் பேரழகால் ஒளிவீசும் ஒரு மாலையை, இராகவனிடம் கொடுத்தார்.

ரத்தினங்களோடு கூடியதும், வைரம்-ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான ஒரு முத்துமாலையை இந்திரனால் தூண்டப்பட்ட அவர் இராமனிடம் கொடுத்தார்.

மகாபுத்திமானான இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்தில் தேவ-கந்தர்வர்கள் ஆனந்தமாகப் பாடினார்கள்; அப்சரக் கூட்டத்தினர் நாட்டியமாடினார்கள். இராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத் திருவிழாவினால் பூமி செழுமை அடைந்தது; மரங்கள் ஏராளமான பழங்களைத் தந்தன; மலர்கள் மணம் மிக்கவைகளாயின.

முன்னதாக, இராமன் நூறாயிரம் குதிரைகளையும், கறவைப் பசுக்களையும், பசுக்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காளைகளையும் அந்தணர்களுக்குக் கொடுத்தார்; பின்னர், மறுபடியும் முப்பது கோடி பொற்காசுகளை இருபிறப்பாளர்களுக்குக் கொடுத்தார். (69-74)

- நாநாப₄ரணவஸ்த்ராணி மஹார்ஹாணி ச ராக₄வ: ।
அர்க்கரஸ்மிப்ரதீகாஸாம் காஞ்சநீம் மணிவிக்₃ரஹாம் ॥ 75
- ஸுக்₃ரீவாய ஸ்ரஜம் தி₃வ்யாம் ப்ராயச்ச₂ந் மநுஜர்ஷப₄: ।
வைந்ரீர்யமணிசித்ரே ச சந்த்₃ரரஸ்மி விபூ₄ஷிதே ॥ 76
- வாலிபுத்ராய த்₄ருதிமாந் அங்க₃த₃யாங்க₃தே₃ த₃தெ₃ள ।
மணிப்ரவரஜுஷ்டம் ச முக்தாஹாரமநுத்தமம் ॥ 77
- ஸீதாயை ப்ரத₃தெ₃ள ராம: சந்த்ரரஸ்மிஸமப்ரப₄ம் ।
அரஜே வாஸஸீ தி₃வ்யே ஸுப₄ாந்யாப₄ரணாநி ச ॥ 78
- அவேக்ஷமாணா வைதே₃ஹீ ப்ரத₃தெ₃ள வாயுஸௌநவே ।
அவமுச்யாத்மந: கண்ட₂ாத் ஹாரம் ஜநகநந்தி₃நீ ॥ 79
- அவைக்ஷத ஹரீந் ஸர்வாந் ப₄ர்தாரம் ச முஹூர்முஹு: ।
தாமிங்கிதஜ்ஞ: ஸம்ப்ரேக்ஷய ப₃ப₄ாஷே ஜநகாத்மஜாம் ॥ 80
- ப்ரதே₃ஹி ஸுப₄கே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி ப₄ாமிநி ।
தேஜோ த்₄ருதிர்யஸோ த₃ாக்ஷயம் ஸாமர்த்₂யம் விநயோ நய: ॥ 81
- பௌருஷம் விக்ரமோ பு₃த்₃தி₄: யஸ்மிந்நேதாநி நித்யத₃ா ।
த₃தெ₃ள ஸா வாயுபுத்ராய தம் ஹாரமஸிதேக்ஷணா ॥ 82
- ஹநுமாந் தேந ஹாரேண ஸுஸுபே₄ வாநரர்ஷப₄: ।
சந்த்ராம்ஸுசயகெ₃ளரேண ஸ்வேதாப்₄ரேண யத₂ாசல: ॥ 83
- ததோ த்விவித₃மைந்த₃ாப்₄யாம் நீலாய ச பரந்தப: ।
ஸர்வாந் காமகு₃ணாந் வீக்ஷய ப்ரத₃தெ₃ள வஸுத₄ாதி₄ப: ॥ 84
- ஸர்வே வாநரவ்ருத்₃த₄ாஸ்ச யே சாந்யே வாநரேஸ்வரா: ।
வாஸோபி₄ர்பூ₄ஷணைஸ்சைவ யத₂ார்ஹம் ப்ரதிபூஜிதா: ॥ 85
- விபீ₄ஷணோத₂ ஸுக்₃ரீவ: ஹநுமாந் ஜாம்ப₃வாந் தத₂ா ।
ஸர்வே வாநரமுக்த₂யாஸ்ச ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ॥ 86
- யத₂ார்ஹம் பூஜிதாஸ்ஸர்வே காமை ரத்நைஸ்ச புஷ்கலை: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸ: ஸர்வே ஜக்₃முரேவ யத₂ாக₃தம் ॥ 87
- நத்வா ஸர்வே மஹாத்மாநம் ததஸ்தே ப்லவக்₃ர்ஷப₄ா: ।
விஸ்ருஷ்டா: பார்தி₂வேந்த்₃ரேண கிஷ்கிந்த₄ாமப்₄யுபாக₃மந் ॥ 88
- ஸுக்₃ரீவோ வாநரஸ்ரேஷ்ட₂: த்₃ருஷ்ட்வா ராமாபி₄ஷேசநம் ।
பூஜிதஸ்சைவ ராமேண கிஷ்கிந்த₄ாம் ப்ராவிஸத் புரீம் ॥ 89
- விபீ₄ஷணோ஽பி த₄ர்மாத்மா ஸஹ தைர்நைர்ருதர்ஷபை: ।
லப்த்₄வா குலத₄நம் ராஜா லங்காம் ப்ராயாத்₃ விபீ₄ஷண: ॥ 90

விலை உயர்ந்தனவும், பலவகைப்பட்டதுமான ஆபரணங்களையும், ஆடைகளையும் அந்தணர்களுக்கு கொடுத்தார்.

நவரத்தினங்கள் இழைத்ததும், தங்கமயமானதும் சூரிய கிரணங்களைப் போல் ஒளிர்வதுமான ஒரு திவ்விய மாலையை இராமன் சுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தார்.

நெஞ்சறுதி கொண்ட அவர் வைரீர்யம்-வைரம் இழைக்கப்பட்டதும் சந்திரகிரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இரண்டு தோள்வளைகளை வாலி மைந்தன் அங்கதனுக்குக் கொடுத்தார்.

உயர்ந்த ரத்தினங்கள் கோர்க்கப்பட்டதும், சந்திர கிரணங்கள் போல் ஒளிவீசுவதும், இணையற்றதுமான ஒரு முத்துமாலையை சீதாதேவிக்கு இராமசந்திரன் கொடுத்தார்.

அவள், கண்ஜாடையால் இராமனுடைய அனுமதியைப் பெற்று, மிகச் சிறந்த இரண்டு வஸ்திரங்களையும், மங்களமான பல ஆபரணங்களையும், வாயுகுமாரருக்குக் கொடுத்தாள்.

ஜனகன் செல்வியான சீதை, தன் கழுத்திலிருந்து ஒரு மாலையைக் கழற்றி, வானரர்களையும், தன் கணவரையும் பல தடவை பார்த்தாள். அவள் கருத்தைப் புரிந்து கொண்ட அவர் ஜனககுமாரியைப் பார்த்துச் சொன்னார். (75-80)

‘மங்களமானவளே! எவரிடம் உனக்கு விசேஷமான திருப்தி உண்டாகியிருக்கிறதோ, அவருக்கு மாலையைக் கொடு. ஆன்ம ஒளி, அறிவார்ந்த உறுதி, புகழ், செயல்திறன், அறிவு, அடக்கம், அரசியல் ஞானம், ஆண்மை, பிறரை அடக்கும் ஆற்றல், சட்டென்று முடிவெடுக்கும் அறிவின்கூறு - இவை எல்லாம் எவரிடம் எப்போதும் இருக்கின்றனவோ, அவருக்குக் கொடு. கருங்கண்ணாளாகிய அவள், வாயுமைந்தனிடம் அதைக் கொடுத்தாள். (81,82)

அதை அணிந்து கொண்ட வானரக் காளையான அனுமார், சந்திர கிரணப் பொழிவினால் வெண்மையாக்கப்பட்ட மேகங்கள் சூழ்ந்த பர்வதம் போல் பிரகாசித்தார். (83)

பிறகு, த்விவிதன், மைந்தன், எதிரிகளை மாய்க்கும் நீலன் முதலியவர்களுக்கு அவரவர் குணத்துக்கும், விருப்பத்துக்கும் ஏற்றபடி ஏராளமான பரிசுகளை உலகச் சக்ரவர்த்தியான இராமன் வழங்கினார். (84)

வானர வயோதிகர்களும் மற்றுமுள்ள எல்லா வானரத் தலைவர்களும் ஆடைகளாலும், அணிகலன்களாலும் தகுதிக்குத் தக்கபடி மரியாதை செய்யப்பட்டார்கள். (85)

விபீஷணன், சுக்ரீவன், அனுமார், ஜாம்பவான் முதலிய வானர முக்கியஸ்தர்கள், வீண்போகாத செயலுடைய இராமனால், அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்றபடி ஏராளமான ரத்தினங்களாலும், வெகுமானம் செய்யப்பட்டார்கள்; அவர்கள் எல்லோரும் மனமகிழ்ச்சியுடன் வந்தபடியே திரும்பிச் சென்றார்கள். (அனுமான், சுக்ரீவனிடம் அனுமதி பெற்று, நித்திய நிரந்தரமாக இராமசேவைக்காக, ராமனுடனேயே தங்கிவிட்டார்.) (86,87)

பின்னர், மகாத்மாவான இராமனை எல்லா வானரர்களும் நமஸ்காரம் செய்து, அவர் அனுமதியுடன் கிஷ்கிந்தையை அடைந்தார்கள். (88)

வானரசிரேஷ்டரான சுக்ரீவன், ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தைக் கண்குளிரப் பார்த்து விட்டு, இராமனால் கௌரவிக்கப்பட்டு கிஷ்கிந்தைப் பட்டணத்தை அடைந்தான். (89)

தர்மாத்மாவான விபீஷணனும், மற்ற ராட்சஸ வீரர்களுடன் (இஷ்வாகு வமிசத்தின்) குலதனத்தை (ஸ்ரீரங்க விமானத்தை)ப் பெற்றுக் கொண்டு, இலங்கையை அடைந்தான். (90)

- ஸ ராஜ்யமகி₂லம் ஸாஸந் நிறதாரிர்மஹாயஸா: ।
 ராக₄வ: பரமோத₃ாரோ ரராஜ பரயா முத₃ா ॥
 உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ த₄ர்மக்ஞம் த₄ர்மவத்ஸல: ॥ 91
- ஆதிஷ்ட₂ த₄ர்மக்ஞ மயா ஸஹேமாம்
 மாம் பூர்வராஜாத்₄யுஷிதாம் ப₃லேந ।
 துல்யம் மயா த்வம் பித்ருபி₄ர்த்₄ருதா யா
 தாம் யௌவராஜ்யே து₄ரமுத்₃வஹஸ்வ ॥ 92
- ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமாந:
 யத₃ா ந ஸௌமித்ரிருபைதி யோக₃ம் ।
 நியுஜ்யமாநோபி ச யௌவராஜ்யே
 ததோ₃ப்₄யுஷிஞ்சத்₃ப₄ரதம் மஹாத்மா ॥ 93
- பௌண்ட₃ரீகாஸ்வமேத₄ாப்₄யாம் வாஜபேயேந சாஸக்ருத் ।
 அந்யைஸ்ச விவிதை₄ர் யக்₃ஞை: அயஜத் பார்த்தி₂வாத்மஜ: ॥ 94
- ராஜ்யம் தஸ ஸஹஸ்ராணி ப்ராப்ய வர்ஷாணி ராக₄வ: ।
 ஸதாஸ்வமேத₄ாநாஜஹ்ரே ஸத₃ஸ்வாந் பூ₄ரித₃க்ஷிணாந் ॥ 95
- ஆஜாநுலம்ப₃ப₃ாஹு: ஸ: மஹாஸ்கந்த₄: ப்ரதாபவாந் ।
 லக்ஷ்மணாநுசரோ ராம: ப்ருதி₂வீமந்வபாலயத் ॥ 96
- ராக₄வஸ்சாபி த₄ர்மாத்மா ப்ராப்ய ராஜ்யமநுத்தமம் ।
 ஈஜே பஹுவிதை₄ர்யஜ்ஞை: ஸஸுஹ்ருத் ஜ்ஞாதிப₄ாந்த₄வை: ॥ 97
- ந பர்யதே₃வந் வித₄வா ந ச வ்யாலக்ருதம் ப₄யம் ।
 ந வ்யாதி₄ஜம் ப₄யம் வாபி ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ 98
- நிர்த₃ஸ்யுரப₄வத் லோக: நாநர்த்த₂: கஞ்சித₃ஸ்ப்ருஸத் ।
 ந ச ஸ்ம வ்ருத்₃த₄: ப₃ாலாநாம் ப்ரேதகார்யாணி குர்வதே ॥ 99
- ஸர்வம் முதி₃தமேவாஸீத் ஸர்வோ த₄ர்மபரோ₃ப₄வத் ।
 ராமமேவாநுபஸ்யந்த: நாப்₄யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம் ॥ 100
- ஆஸந் வர்ஷஸஹஸ்ராணி தத₂ா புத்ரஸஹஸ்ரிண: ।
 நிராமயா: விஸோகாஸ்ச ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ 101
- ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமப₄வந் கத₂ா: ।
 ராமபூ₄தம் ஜக₃த₃பூ₄த்₃ ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ 102
- நித்யபுஷ்பா: நித்யப₂லா: தரவ:ஸ்கந்த₄விஸ்த்ருதா: ।
 காலே வர்ஷீ ச பர்ஜந்ய: ஸுக₂ஸ்பர்ஸஸ்ச மாருத: ॥ 103
- ப்₃ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா: வைஸ்யா: ஸூத்₃ரா: லோப₄விவர்ஜிதா: ।
 ஸ்வகர்மஸு ப்ரவர்தந்தே துஷ்டா: ஸ்வைரேவ கர்மபி₄: ॥ 104

பெரும் புகழ் படைத்த இராமன் எதிரிகளை மாய்த்து, மிகவும் கருணை உள்ளத்தோடு நாட்டை ஆண்டு கொண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினார். (91)

அறநெறி தவறாதவரான இராமன், தர்மம் அறிந்தவனான இலட்சுமணனைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

‘அறம் நிறைந்தவனே! நம்முடைய முன்னோர்களால் சிறப்பாக ஆளப்பட்டு வந்த இந்த ராஜ்ஜியத்தை என்னுடன் கூட நீயும் ஆட்சி செய்; எனக்குச் சமமானவன் நீ; இளவரசப்பட்டம் என்ற நுகத்தடியை (பொறுப்பை) வகிப்பாயாக’. (92)

பல வழிகளாலும் முயன்றும் கூட சுமித்ரையின் மைந்தன் இலட்சுமணன், இளவரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள இசையாததால் மகாத்மா இராமன் பரதனை இளவரசாக முடிசூட்டினார். (93)

தசரத சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இராமன் பல தடவைகள், பௌண்டரீகம்- அசுவமேதம்- வாஜபேயம் முதலியவற்றையும் வகைவகையான பிற வேள்விகளையும் இயற்றினார். (94)

பதினாயிரம் ஆண்டுகள் அரசாட்சி செய்த இராமன், அபரிமிதமான தட்சிணை கொடுத்து நூற்றுக்கணக்கான அசுவமேதங்களைச் செய்தார். (95)

முழங்கால் வரை நீண்ட திருக்கைகள் உடையவரும், பெருந்தோளுடையவரும் பிரதாபம் உடையவருமான இராமசந்திரன், இலட்சுமணனால் சேவை செய்யப்பட்டு மண்ணுலகில் ஆட்சி செலுத்தினார். (96)

ஈடு இணையற்ற நாட்டை அடைந்த இராகவன், உற்றார்-உறவினருடன் கூட பலவகையான யஜ்ஞங்களைச் செய்தார். (97)

இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் அந்த நாட்டில், கணவனை இழந்து பெண்கள் வருந்தியதில்லை; கொடிய விலங்குகளால் அச்சம் ஏற்பட்டதில்லை. நோய்-நொடி அச்சம் இல்லை. (98)

உலகம், திருடர்கள் அற்றதாயிற்று; கஷ்டம் என்பது எவரையும் தொடவில்லை; முதியவர்கள், சிறுவர்களுக்கு ஈமச்சடங்கு செய்ததில்லை. (99)

எல்லாம் களிப்புடன் இருந்தன; எல்லாரும் தர்மத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்; இராமனைப் பின்பற்றி நடந்த மக்கள் தமக்குள் விரோதம் பாராட்டவில்லை. (100)

இராமனுடைய ஆட்சியில் மக்கள் ஏராளமான புத்திரர்களுடன் நீண்ட நெடுங்காலம் ஆண்டுகள் நோயில்லாதவர்களாக, சோகமில்லாதவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். (101)

இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், ‘ராமா ராமா ராமா’ என்று அவரைப் பற்றியே மக்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்; உலகம் முழுவதும் ராமமயமாயிற்று. (102)

(அவருடைய ஆட்சியின்போது) நீண்ட கிளைகளையுடைய மரங்கள் எப்போதும் பூத்துக் குலுங்கின; எப்போதும் பழங்களைத் தந்தன; மேகங்கள் காலத்தில் மழை பொழிந்தன; காற்று உடலுக்கு இதமாக வீசிற்று. (103)

அந்தணர்-அரசர்-வணிகர்-வேளார் ஆகியோர் பேராசையற்றவர்களாகவும், தங்கள் கடமையிலேயே கருத்துன்றியவர்களாகவும் தத்தம் கடமைகளிலிருந்து வழுவாமலும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். (104)

- ஆஸந் ப்ரஜா: த₄ர்மரதா: ராமே ஸாஸதி நாந்ருதா: ।
ஸர்வே லக்ஷணஸம்பந்நா: ஸர்வே த₄ர்மபராயணா: ॥ 105
- த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி த₃ஸ வர்ஷஸதாநி ச ।
ப₄ராத்ருபி₄: ஸஹிதஸ்பூநீமாந் ராமோ ராஜ்யமகாரயத் ॥ 106
- த₄ந்யம் யஸஸ்யமாயுஷ்யம் ராஜ்ஞாம் ச விஜயாவஹம் ।
ஆதி₃காவ்யமித₃ம் த்வார்ஷம் புரா வால்மீகிநா க்ருதம் ॥ 107
- ய: பட்₂த் ஸ்ருணுயாத் லோகே நர: பாபாத்₃ விமுச்யதே ।
புத்ரகாமஸ்து புத்ராந் வை த₄நகாமோ த₄நாநி ச ॥ 108
- லப₄தே மநுஜோ லோகே ஸ்ருத்வா ராமாபி₄ஷேசநம் ।
மஹீம் விஜயதே ராஜா ரிபூம்ஸ்சாப்யதி₄திஷ்ட₂தி ॥ 109
- ராக₄வேண யத₂ா மாதா ஸுமித்ரா லக்ஷ்மணேந ச ।
ப₄ரதேந ச கைகேயீ ஜீவபுத்ராஸ்தத₂ா ஸ்த்ரிய: ॥ 110
- ப₄விஷ்யந்தி ஸத₃ாநந்த₃ா: புத்ரபௌத்ரஸமந்விதா: ।
ஸ்ருத்வா ராமாயணமித₃ம் தீர்க்க₄மாயுஸ்ச விந்த₃தி ॥ 111
- ராமஸ்ய விஜயம் சைவ ஸர்வமக்லிஷ்டகர்மண: ।
ஸ்ருணோதி ய இத₃ம் காவ்யம் ஆர்ஷம் வால்மீகிநா க்ருதம் ॥ 112
- ஸ்ரத்த₃த₄ாநோ ஜிதக்ரோதே₄ா து₃ர்காண்யதிதரத்யஸௌ ।
ஸமாக₃மம் ப்ரவாஸாந்தே லப₄தே சாபி ப₃ாந்த₄வை: ॥ 113
- ப்ரார்த்தி₂தாம்ஸ்ச வராந் ஸர்வாந் ப்ராப்நுயாதி₃ஹ ராக₄வாத் ।
ஸ்ரவணேந ஸுராஸ்ஸர்வே ப்ரீயந்தே ஸம்ப்ரஸ்ருண்வதாம் ॥ 114
- விநாயகாஸ்ச ஸாம்யந்தி க்₃ருஹே திஷ்ட₂ந்தி யஸ்ய வை ।
விஜயேத மஹீம் ராஜா ப்ரவாஸீ ஸ்வஸ்திமாந் வ்ரஜேத் ॥ 115
- ஸ்த்ரியோ ரஜஸ்வலா: ஸ்ருத்வா புத்ராந் ஸூயுரநுத்தமாந் ।
பூஜ்யம்ஸ்ச பட₂ம்ஸ்சேமம் இதிஹாஸம் புராதநம் ॥ 116
- ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யேத தீர்க்₄மாயுரவாப்நுயாத் ।
ப்ரணம்ய ஸிரஸா நித்யம் ஸ்ரோதவ்யம் க்ஷத்ரியைர்த்₃விஜாத் ॥ 117
- ஐஸ்வர்யம் புத்ரலாப₄ஸ்ச ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ।
ராமாயணமித₃ம் க்ருத்ஸநம் ஸ்ருண்வத: பட₂தஸ்ஸத₃ா ॥ 118
- ப்ரீயதே ஸததம் ராம: ஸ ஹி விஷ்ணுஸ்ஸநாதந: ।
ஆதி₃தே₃வோ மஹாப₃ாஹு: ஹரிர்நாராயண: ப்ரபு₄: ॥
ஸாக்ஷாத்₃ராமோ ரகு₄ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸேஷோ லக்ஷ்மண உச்யதே ॥ 119

இராமனுடைய ஆட்சியில், பிரஜைகள் தர்மத்தில் மனம் ஊன்றியவர்களாக இருந்தார்கள்; பொய் பேசாதவர்களாக இருந்தார்கள்; எல்லோரும் அழகு நிறைந்து விளங்கினார்கள்; எல்லாரும் அறநெறியைக் கைக் கொண்டார்கள். (105)

சகோதரர்களோடு கூட, இராமன் பதினோராயிரம் ஆண்டுகள், ஆட்சி செய்தார். (106)

முன்பு, வால்மீகியினால் செய்யப்பட்ட இந்த ஆதிகாவ்யம், வேதத்துக்குச் சமமானது; புண்ணியம், புகழ், ஆயுளைக் கொடுக்கக் கூடியது; அரசர்களுக்கு வெற்றி தேடித் தருவது. (107)

உலகத்தில் இதனைப் படிக்கவோ, கேட்கவோ செய்கிறவன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்; ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தைக் கேட்பவன் மகப்பேற்றை விரும்பினால் புத்திரர்களை அடைகிறான்; செல்வத்தை விரும்பினால், செல்வத்தை அடைகிறான்; மன்னன் எதிரிகளை வென்று, நாட்டைப் பற்றுகிறான். (108,109)

பெண்கள், கௌஸல்யை ராமனையும், சுமித்திரை, இலட்சுமணனையும், கைகேயி பரதனையும் அடைந்தது போல், நீண்ட ஆயுள் கொண்ட புத்திரர்களைப் பெறுகிறார்கள்;

மகன்-பேரன்களோடு கூடியவர்களாகவும், எப்போதும் ஆனந்தத்தில் திளைப்பவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். இந்த ராமாயணத்தைக் கேட்பவர், நீண்ட ஆயுளைப் பெறுகிறார். (110,111)

வீண்போகாத செயலுடைய இராமனுடைய வெற்றி வரலாற்றைக் கூறுவதும் வால்மீகியினால் செய்யப்பட்டதும் வேதத்துக்கு இணையானதுமான இந்தக் காவியத்தைப் பேரார்வத்துடன் கேட்பவன், கோபத்தை வென்று, இன்னல்களைத் தாண்டிச் செல்கிறான்; வெகுநாள் பிரிந்திருந்த உறவினர்களை மீண்டும் அடைகிறான்; வேண்டிய எல்லா வரங்களையும் இராகவனிடமிருந்து இங்கேயே அடைகிறான்.

இதைக் கேட்பவர்களிடம் எல்லா தேவர்களும் பிரீதி அடைகிறார்கள். (112-114)

அவருடைய வீட்டிலுள்ள தடைகள் நீங்குகின்றன; மன்னன், நாட்டை வெற்றி கொள்வான். வெளிநாடு சென்றவன் செளக்கியமாகத் திரும்புவான். (115)

மணமான இளம்பெண்கள், இராமாயணத்தைக் கேட்டால், இணையற்ற புதல்வர்களைப் பெறுவார்கள்.

மிகப் பழமையான இந்த இதிகாசத்தைப் பூஜிப்பவரும், படிப்பவரும், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவார்கள்.

கூடித்திரியர்கள், அந்தணர்களைத் தலையால் வணங்கி நாள்தோறும் கேட்க வேண்டும்.

இந்த ராமாயணம் முழுவதையும் எப்போதும் கேட்பதாலும், படிப்பதாலும் - செல்வம் மகப்பேறு முதலியன ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. (116-118)

இராமன் எப்போதும் பிரீதி உள்ளவராக இருக்கிறார்; அவர் தான், சாட்சாத் மகாவிஷ்ணு; ஸனாதனர்; ஆதிதேவர்; பெருந்தோளர்; ஹரி; நாராயணன்; பிரபு.

- குடும்ப₄வ்ருத்தி₄ம் த₄நத₄ந்யவ்ருத்தி₄ம்
ஸ்த்ரியஸ்ச முக்₂யாஸ்ஸுக₂முத்தமம் ச ।
- ஸ்ருத்வா ஸுப₄ம் காவ்யமித₃ம் மஹார்த₂ம்
ப்ராப்நோதி ஸர்வாம் பு₄வி சார்த்த₂ஸித்தி₃தி₄ம் ॥ 120
- ஆயுஷ்யமாரோக்₃யகரம் யஸஸ்யம்
ஸௌப்₄ராத்ருகம் பு₃த்தி₃தி₄கரம் ஸுப₄ம் ச ।
ஸ்ரோதவ்யமேதந் நியமேந ஸத்பி₄:
ஆக்₂யாநமோஜஸ்கரம்ருத்தி₃தி₄காமை: ॥ 121
- ஏவமேதத் புராவ்ருத்தம் ஆக்₂யாநம் ப₄த்ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்₃த₄ம் ப₃லம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த₄தாம் ॥ 122
- தே₃வாஸ்ச ஸர்வே துஷ்யந்தி க்₃ரஹணர்த் ஸ்ரவணாத் தத₂ா ।
ராமாயணஸ்ய ஸ்ரவணாத் துஷ்யந்தி பிதரஸ்தத₂ா ॥ 123
- ப₄க்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்ஹிதாம்ருஷிணா க்ருதாம் ।
லேக₂யந்தீஹ ச நரா: தேஷாம் வாஸஸ்த்ரிவிஷ்டபே ॥ 124

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
யுத்த₄காண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஸதுத்தரஸததமஸ்ஸர்க₃: (131) ॥

ரகு சிரேஷ்டரான சாட்சாத் இராமன், அவரே! ஆதிசேஷன், இலட்சுமணன். (119)

பொருள் பொதிந்த மங்களமான இந்தக் காவியத்தைக் கேட்பவர்களின் குடும்பத்தில் தன-தான்யங்களும் பல்கிப் பெருகுகின்றன; பெண்கள் பெருமையையும், உயர்ந்த சுகத்தையும் அடைகிறார்கள். உலகில் எல்லாக் காரிய சித்தியையும் அடைகிறார்கள். (120)

மேன்மையை விரும்புகிறவர்களால், சான்றோர்களிடமிருந்து ஆன்மிக ஆற்றலைத் தரவல்ல இந்தக் கதையானது முறைப்படி கேட்கத்தக்கது; இது, ஆயுளைக் கொடுக்கக் கூடியது; உடல்நலத்தைக் கொடுப்பது; புகழைத் தருவது; நல்ல சகோதரர்களைத் தருவது; நல்ல அறிவைக் கொடுப்பது; மங்களமானது. (121)

இவ்வாறு, முன்னர் கூறப்பட்ட இந்த வரலாறு, உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதாகுக. நம்பிக்கை ஊட்டுவதாகுக. விஷ்ணுவின் மகிமை ஓங்குவதாகுக. (122)

இராமாயணத்தைக் கேட்பதாலும் வழிபடுவதாலும் எல்லா தேவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். பித்ருக்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள். (123)

முனிவரால் செய்யப்பட்ட வேதத்துக்கு ஒப்பான ராமசரிதத்தைப் பக்தியுடன் எழுதும் மனிதர்களுக்கு சொர்க்கத்தில் இடம் கிடைக்கிறது. (124)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம் என்ற ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது.

பகவான் வேதவியாஸரின்

அத்யாத்ம ராமாயணம்

பாலகாண்டம் - முதலாவது ஸர்க்கம் - ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம்

சின்மய வடிவினராகிய எவர், மண்ணுலகத்தின் சுமையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று தேவர்களால் மிகவும் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டு, பூமண்டலத்தில், சூரிய குலத்தில் மாய மனிதராகத் தோன்றி, அரக்கர் குலத்தையே முற்றிலுமாக அழித்து, பாவங்களை அழிக்கக் கூடிய தனது கீர்த்தியை உலகில் நிலைநிறுத்திவிட்டு, ஆதிமூலமாகவும் நிலையானதுமான தன்னுடைய பரப்பிரும்ம வடிவில் ஒன்றினாரோ, அப்படிப்பட்ட ஜானகீநாதனைப் போற்றுகிறேன்.

உலகத்தினைப் படைத்தல் - காத்தல் - அழித்தலுக்கு ஒரே காரணமாக இருப்பவர்; மாயைக்கு இருப்பிடமாயினும் அதற்குப் புறம்பானவர்; சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவினர்; ஆனந்தச் செறிவினர்; மாசுகள் அற்றவர்; சுயம்பிரகாசமாக விளங்குபவர்; தத்துவங்களால் அறியத் தக்கவருமான சீதாபதியை வணங்குகிறேன்.

எல்லாப் புராணங்களாலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற பெயர் கொண்ட இந்தக் காவியத்தை நாள்தோறும், சஞ்சலமில்லாத மனத்துடன், படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு பகவான் ஸ்ரீஹரியையே அடைகிறார்கள்.

சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு முக்தியை அடைய விரும்புகிறவர், எப்போதும் அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் படிப்பாராக; எவ்வொருவர், நாள்தோறும் இதனைக் கேட்கிறாரோ, அவர் ஆயிரம் பதினாயிரம் கோடி பசுக்களைத் தானம் செய்த (புண்ணிய) பலனைப் பெறுவார்.

ஸ்ரீமகாதேவர் என்ற மலையில் தோன்றி, ஸ்ரீராமன் என்ற கடலில் கலந்து 'அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்ற இந்த கங்கை, மூன்று உலகங்களையும் புனிதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஒரு சமயம், கைலாயத்தின் முன்புறத்தில், ஒரு விசாலமான அரங்கத்தில் ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட ஆசனத்தின் மீது அமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவரும், சித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவரும் முக்கண்ணரும், எல்லா மாசுகளையும் போக்குபவரும் ஆனந்தத்தின் அழிவற்ற மூலவேராக இருப்பவரும் தேவர்களுக்குத் தலைவருமான மகாதேவரைப் பார்த்து, அவரது இடது பாகத்தில் இடம் கொண்டிருக்கும் இமவானின் குமாரத்தியான பார்வதி, அவரைப் பக்தியோடு பணிந்து கேட்டாள் :

தேவனே! உலகங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் எல்லோருடைய அந்தராத்மாவையும் காணக்கூடியவர்; பரமேசுவரர்; சனாதனரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீபகவானுடைய தத்துவத்தைத் தங்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், தாங்களும் சனாதனர் அல்லவா?

மிகவும் மறைபொருளாக உள்ளதும், பிறருக்குச் சொல்லக் கூடாததுமான விஷயங்களைக் கூட, மேலோர்கள் தம் அடியார்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். ஐயனே! நான் தங்களுடைய பக்தை; அன்புக்கு உரியவள். அருள்கூர்ந்து நான் கேட்பதை எனக்குக் கூறுங்கள்.

எந்த ஞானத்தை அடைந்து மனிதர்கள் சம்சாரக் கடலைக் கடந்து செல்கிறார்களோ, பக்தி-வைராக்கியத்துடன் கூடிய அறிவால் உணரத்தக்க அப்படிப்பட்ட ஞானப் பேரொளியை, பெண்ணாகிய நானும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சுருக்கமாகக் கூறியருள வேண்டும்.

கமலக்கண்ணா! இன்னொரு பரம ரகசியத்தையும் தங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கான பதிலையே முதலில் கூறுங்கள். 'அகில உலகங்களுக்கும் சாரமான ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியிடம் ஏற்படும் பக்தி, சம்சாரக் கடலைக் கடப்பதற்கு உதவும் உறுதியான படகு' என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான்.

பிறப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பக்திவழியே சிறந்தது; அதைத் தவிர வேறு எந்தச் சாதனமும் இல்லை - என்பது அனைவரும் அறிந்ததுதான் என்றாலும், என்னுடைய மனத்திலுள்ள சந்தேக முடிச்சுகளைத் தங்களுடைய செவ்விய சொற்களால் துண்டித்து விடுங்கள்.

ராமனே பரம்பொருள்; இரண்டற்ற வஸ்து; மூலப்பொருள்; மாயா குணங்களின் வெள்ளத்தில் மூழ்காதவர் - என்று சொல்கிறார்கள். குற்றங்குறைகள் இல்லாத ஸித்த புருஷர்களும், இரவுபகலாக அவரைப் போற்றிப் பூசித்து மிகவும் உயர்ந்ததான (மோட்ச) பதவியை அடைகிறார்கள். மற்றும் சிலர், 'ராமன் பரமாத்மாவாக இருந்தபோதிலும், தானாகவே ஏற்றுக் கொண்ட அவித்யையில் மூழ்கிப் போய், தனது பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாமற் போனார். அதனால்தான், ஆத்மாவைப் பற்றி பிறர் சொல்லக் கேட்டு அறிந்தார்' என்று சொல்கிறார்கள். அவர் தன்னைப் பற்றி அறிந்திருந்தால், (கவர்ந்து செல்லப்படுதல் போன்ற) சீதை விஷயமாகப் பிறரால் செய்யப்பட்ட செயல்கள் குறித்து, ஏன் இவ்வளவு அழுது அரற்ற வேண்டும்? அதை அவர் அறியவில்லை என்றால், மற்ற சாமான்ய உயிர்ப் பிராணிகளைப் போன்றவர்தானே, அவரும்? அவரை ஏன் சேவிக்க வேண்டும்? - இவைகளுக்கு உரிய பதில் தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அதைக் கூறி என் சந்தேகத்தைப் போக்கி அருளுங்கள்.

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறினார் : நீ என்னுடைய பக்தை. பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுடைய தத்துவத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பம் உன் மனத்தில் தோன்றியுள்ளதே! நீ பெரும்பேறு பெற்றவள்! மிகவும் ஆழமான இந்தத் தத்துவ ரகசியத்தைக் கூறும்படி இதற்குமுன் என்னை யாரும் கேட்டுக் கொண்டதில்லை! இப்போது, பக்தியோடு உன்னால் கேட்கப்பட்டுள்ளேன். அதனால், ஸ்ரீரகுநாயகனை நமஸ்கரித்து, உன் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கிறேன். ஸ்ரீராமசந்திரர் தான் பரம்பொருள்; பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவர்; ஆரம்பம் இல்லாதவர்; ஆனந்தமயமானவர்; இரண்டற்ற ஒன்றேயான வஸ்து; புருஷோத்தமர். தன்னுடைய மாயையால் இவ்வுலகனைத்தையும் படைத்து, ஆகாயத்தைப் போல், அவற்றின் உள்ளும் புறமும் விளங்குபவர். எல்லோருடைய இதயத்திலும் அந்தராத்மாவாக இருந்து கொண்டு தன் மாயையால் இந்த அண்டங்களைச் சுழல வைக்கிறார்.

ஐடப் பொருளான இரும்புத் துண்டு காந்தக் கல்லின் அருகில் இருப்பதாலேயே சலனமடைவதைப் போல, அவர் திருமுன்னிலையில் இருப்பதாலேயே உலகங்கள் எல்லாம் எப்போதும் சுற்றித் திரிகின்றன. தம்முடைய அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட மனத்தினரான சிறுமதியாளர்கள் இதனை அறியமாட்டார்கள். தங்களுடைய அக்ஞானத்தை, மாயைக்கு அப்பாற்பட்டதும் தெளிந்த அறிவு வடிவானதுமான ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றிப் பேசுகிறார்கள்; (இப்படிப்பட்ட) அவர்கள் உலக வாழ்விலேயே சுற்றிச் சுழன்று, புதல்வர் முதலியோர் மேல் பெரும் பற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் பற்பல கருமங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தன் கழுத்திலேயே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தங்கச் சங்கிலியை அறியாத அறிவிலிகள் போல, தங்கள் இதயத்திலேயே விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளை அவர்கள் அறிவதில்லை. சூரியனிடம் இருள் என்பது ஒருபோதும் இருக்க முடியாது; அதே போல, ஒளிவடிவானவரும் பரமேஸ்வரரும் மிகத் தூய அறிவுச் செறிவானவரும், பிரகிருதி முதலியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவருமான ஸ்ரீராமனிடத்தில் அவித்தை என்பது எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

ஒருவனுக்குத் தலைச்சுற்றல் ஏற்படும்போது, நேரான பார்வையை அவன் இழந்துவிடுகிறான்; அவனுடைய கண்கள் சுழல்வதால் (ஸ்திரமாக நிற்கும்) வீடு முதலியவைகள் சுழல்வதாகத் தென்படும். (உண்மையில், வீடு போன்ற நிலையான பொருட்கள் சுழல்வதில்லை). அதுபோல, உடல் மற்றும் புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்களை, ஆத்மாவில் ஏற்றி வைத்துப் பாமரர்கள் மயங்குகிறார்கள்.

எப்போதும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் சூரியனிடம் எவ்வித மாறுதலும் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படாததால், இரவு-பகல் என்ற (எதிர் எதிரான) மாற்றங்கள் நிகழவே முடியாது. அவ்வாறே தூய சித்தகன வஸ்து ஸ்ரீஹரியான ராமனிடம், ஞானம்-அக்ஞானம் என்ற இரண்டும் எப்படி இருக்க முடியும்?

ஆகவே, பேரானந்தமயமான, தெள்ளறிவுச் செறிவினரான, அக்ஞான சாட்சியான, கமலக் கண்ணார் ஸ்ரீராமனிடம் (அவித்தையாகிற) இருள் இருக்கவே முடியாது. அவர் மாயைக்கு இருப்பிடம். ஆகையால், மாயை அவரை மயக்க முடியாது.

பார்வதி! இது சம்பந்தமாக, மிகவும் ரகசியமானதும் மற்றவர்கள் அறியாததுமான ஒரு சம்பவத்தை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன். சீதை-ராமன்-ஆஞ்ஜநேயன் ஆகியோரிடையே, மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழி குறித்து நடந்த உரையாடல் இது.

முன்னர் ஒரு (திரேதா யுகத்தில் நடந்த) ராமாவதாரத்தில், சிறந்த யுத்த வீரரான ராமன், தேவர்களுக்கு முள்ளாய் இருந்த ராவணனை, புதல்வர்-சேனை-உறவினர் முதலியோருடன் கொன்றொழித்து, சீதை-சுகீவன்-லட்சுமணனுடன், ஹனுமான் முதலிய வானர வீரர்கள் புடைசூழ அயோத்தியை அடைந்தார். பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டு, வசிஷ்டர் முதலான மகாத்மாக்கள் சூழ்ந்திருக்க, கோடி சூர்யப் பிரகாசத்துடன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். அப்போது, முழுமையான சேவை செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிரதிபலனை எதிர்பாராதவரும், ஞானத்தை விரும்பும் பேரறிவாளனுமான ஹனுமான், தன் எதிரில் கைகூப்பியவாறு நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்.

ஸ்ரீராமன், சீதையைப் பார்த்து, 'இவன் குறைகளற்றவன்; ஞானம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவன்; எப்போதும் நம் இருவரிடமும் பக்தியோடு இருப்பவன். (ஆகவே), இந்த ஹனுமானுக்குத் தத்துவோபதேசம் செய்வாயாக' என்றார்.

உலக மக்களை மயக்கமுறச் செய்யும் மாயாஸ்வரூபினியும், ஜனககுமாரியுமான சீதை, 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, அடிபணிந்து நிற்கும் ஆஞ்ஜநேயருக்கு ஸ்ரீராமசந்திரப் பிரபுவின் உண்மையான தத்துவத்தை எடுத்துக் கூறினாள்.

ராமனே பரம்பொருள்; சச்சிதானந்த வடிவினர்; இரண்டாவது இல்லாத ஒரே வஸ்து; எவ்வித உபாதிகளும் இல்லாதவர்; 'ஸத்' என்று குறிப்பிடத்தக்க ஒரே ஒருவர்; புலன்களுக்குப் புலனாகாதவர். ஆனந்த வடிவினர்; மாசற்றவர்; சாந்தமானவர்; விகாரமற்றவர்; பிரகிருதியின் குணங்களால் ஒட்டப்படாதவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; குற்றம் குறைகளற்ற, ஒளிமயமான பரமாத்மா. உலகங்களின் தோற்றம்-இருப்பு-மறைவுக்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதி நான் என்பதைத் தெரிந்துகொள். அவருடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) சந்நிதி விசேஷத்தாலேயே, சோம்பலில்லாமல், இவைகள் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். (ஆயினும்) அவருடைய சந்நிதியில் என்னால் படைக்கப்பட்டவைகளை, அறிவில்லாத மக்கள், (அவரே செய்ததாக) அவர்மேல் ஏற்றி வைத்துப் பேசுகிறார்கள்.

அயோத்தி நகரில், மிகவும் புகழ்பெற்ற ரகுசுலத்தில் பிறப்பு, விசுவாமித்திரருக்கு உதவியாக யாகசம்ரட்சணம்; பிறகு, சாபத்திலிருந்து அஹல்யையை விடுவித்தல்; பரமேசுவரனுடைய வில்லை ஒடித்தல்; (விவாகத்தில்) என் கரங்களைப் பற்றுதல்; பின், பரசுராமனின் கர்வத்தை அடக்குதல்; அயோத்திமாநகரில் என்னுடன் பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்தது; தண்டகாரணயம் சென்றது; விராதனை வதம் செய்தது; மாயமானாக வந்த மாரீசனைக் கொன்றது; மாயா சீதை கவர்ந்து செல்லப்படுவது; ஜடாயுவுக்கு மோட்சம் வழங்கியது; அவ்வாறே, கபந்தனுக்கும் நல்லுலகம் கிடைக்கச் செய்தது; சபரியால் பூஜிக்கப்படுதல்; அடுத்து, சுகீவனுடன் நட்பு; வாலியின் வதம்; பின்னர் சீதையைத் தேடுதல்; கடலில் அணை கட்டுதல்; இலங்கையின் மேல் படையெடுத்தல்; கொடியவனான ராவணனை, புதல்வர்களோடு கூட போர்க்களத்தில் மாய்த்தல்; விபீஷணனுக்கு ஆட்சியுரிமை அளித்தல்; என்னுடன் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி அயோத்திக்கு வருகை; பிறகு, மன்னராக ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் - இவை எல்லாம் என்னாலேயே செய்யப்பட்டன! என்றாலும், நிர்விகாரமானவரும் எல்லாருடைய ஆத்மாவாக விளங்குபவருமான ஸ்ரீராமன் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள்! (ஸ்ரீராமப் பிரபுவே செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள்!)

ராமன் நடப்பதில்லை; நிற்பதில்லை; கவலைப்படுவதில்லை; விரும்புவதில்லை; கைவிடுவதில்லை; ஏன், எந்தச் செயலையுமே செய்வதில்லை; அவர் பேரானந்த வடிவினர்; நிலையானவர்; மாறுதலற்றவர். மாயையை ஏற்று, அதனை அனுசரித்து நடப்பதால் அவர் அவ்வாறு (ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல்) செயல்படுவதாகக் காணப்படுகிறார்."

அப்போது எதிரிலிருந்த ஹனுமானைப் பார்த்து ராமன் தானே சொன்னார், 'ஆத்மா, அனாத்மா, பரமாத்மா பற்றிய தத்துவத்தைக் கூறுகிறேன், கேள் :

ஆகாயம், ஒரு தடாகத்தில், மூன்றுவித வேற்றுமைகளுடன் காணப்படுகிறது. மஹாகாசம் என்றும், நீரிலிருந்து வேறுபடாத ஓர் ஆகாயமும், அதில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஆகாயம் என்ற மற்றொன்றுமாக - மூன்று விதமாக ஆகாயம் தென்படுகிறது.

அவ்வாறே, சேதனமும் மூன்று விதமாக விளங்குகிறது. ஒன்று - புத்தியிலிருந்து வேறுபடாத (புத்தியில் வியாபித்திருக்கும்) சேதனன்; இரண்டு - எல்லா இடங்களிலும் நிரம்பியுள்ள பரிபூரண சேதனன்; அடுத்தது - புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஒளிவடிவமான ஆபாஸ சேதனன்.

இவற்றில், ஆபாஸ சேதனனுடன் கூடிய புத்திக்குத் தான் கர்த்ருத்வம் (செயல்திறன்) உண்டு. ஆனால், அக்ஞானிகள், குழப்பம் காரணமாக, அவிச்சின்ன - நிர்விகார சாட்சியாக உள்ள (நின்று நிலைத்து பிளவுக்கும் மாறுதலுக்கும் உட்படாமல் வெறும் சாட்சியாகவே உள்ள) ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள். (ஆத்மாவே தான் செயல்படுகிறது; அனுபவிக்கிறது - என்று, தெள்ளிய அறிவு இல்லாதவர்கள் கூறுகிறார்கள்.) எந்த ஆத்மாவை ஜீவன் என்று சொல்கிறோமோ, அந்த ஆபாஸ சேதனன் உண்மையில் இல்லவே இல்லை. (ஏனெனில், எல்லா ஆபாஸ சேதனங்களுமே உண்மையில், இல்லாதவைதான்!) புத்தி என்பது அவித்தையின் காரியம் - என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பரம்பொருளோ, பிளவு படுத்த முடியாதது. (ஒரே பொருளான பரமாத்மா, எல்லா உடல்களிலும்) பிளவுபட்டு, தனித்தனி ஆத்மாவாகத் தோன்றுகிறது - என்பதும் வெறும் கற்பனை தான். ஆபாஸத்தோடு, அஹங்காரத்துடன் கூடிய அவிச்சின்னமான சேதனன் (ஜீவன்), 'தத்த்வமஸி' (நீயே அதுவாக இருக்கிறாய்) முதலிய உபநிடத மஹா வாக்கியங்களால் பூரணமான பரமாத்மாவுடன் இணைத்து, (இரண்டும்) ஒன்றே என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. மகாவாக்கியங்களின் (ப்ரக்ஞானம் ப்ரஹ்ம; அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி, தத்த்வமஸி; அயமாத்மா ப்ரஹ்ம) தத்வானுபாவத்தால், ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்ற ஞானம் ஏற்பட்டவுடன் அக்ஞானமும் அதன் செயல்பாடுகளும் அழிந்து போகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டுள்ள என் பக்தன், என்னை அடைவதற்குத் தகுதி படைத்தவனாகிறான். ஆனால், என்னிடம் பக்தி செலுத்தாமல், சாஸ்திரப் பொந்துகளில் நுழைந்து தவிப்பவர்களுக்கு, நூறு பிறவி எடுத்த பின்னாலும் கூட ஞானம் ஏற்படுவதில்லை; மோட்சமும் கிடைப்பதில்லை.

குற்றமற்றவனே! ரகசியமான இது (இந்தத் தத்துவம்) என்னுடைய ஹ்ருதயம் போன்றது; உனக்கு நேரிடையாக என்னாலேயே சொல்லப்பட்டது. (எனவே) இந்திரப் பதவிக்கு மேலான பெரும் பேறு உனக்குக் கிடைப்பதாக இருந்தாலும், என்னிடம் பக்தியில்லாத கசடனுக்கு இந்தத் தத்துவத்தை ஒருபோதும் உபதேசிக்கக் கூடாது.'

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் முதலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்

சுமையைத் தாங்க முடியாத பூமிதேவி, பிரும்மா முதலிய தேவர்களிடம் செல்லுதல்; பகவான் மகாவிஷ்ணு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து, அவர்கள் முன் தோன்றி தைரியம் கூறுதல்.

பார்வதிதேவி! அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம் (என்ற ஞானவிளக்கம்) என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் ரகசியமானது; மனத்தைக் கொள்ளை கொள்வது; புனிதமானது; பாவத்தை அழிக்கக்கூடியது. எல்லா உபநிடதங்களின் சாரமாக, சாட்சாத் ராமனால் கூறப்பட்டது. பேரார்வத்துடன் இதைப் படிப்பவன், முக்தியை அடைகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. பல பிறவிகளில் சேர்ந்து வந்துள்ள பிரும்மஹத்தி முதலிய மகாபாவங்கள் கூட (இதைப் படிப்பதால்) அழிந்து விடுகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், இது ஸ்ரீராமசந்திரனின் ஆணை. முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டவன், பெரும்பாவி, மற்றவர்களுடைய பொருள் மற்றும் பிறர் மனைவியிடம் எப்போதும் திளைத்திருப்பவன்; அந்தணரைக் கொன்றவன்; தாய்-தந்தையைக் கொல்லத் துணிந்தவன்; யோகியர்களுக்குக் கேடு செய்தவன் - முன்னர் இப்படி இருந்தவர்களும் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியை முழு மனத்துடன் பூஜித்து, ஸ்ரீராம ஹ்ருதயத்தைப் பக்தியுடன் படிப்பார்களேயானால், மிகச் சிறந்த யோகிகளும் அடைய முடியாததும் எல்லா தேவர்களாலும் கொண்டாடப்படுவதுமான பரமபதத்தை உடனே அடைகிறார்கள்.

பார்வதி சொன்னது : ஐகத்பிரபுவே! நான் மிகவும் பாக்கியம் செய்தவள்; தங்கள் அருளுக்குப் பாத்திரமாகி விட்டேன்! தங்கள் அருளினால், சிக்கலான என்னுடைய சந்தேக முடிச்சுகள் எல்லாம் அவிழ்க்கப்பட்டுவிட்டன. தங்கள் திருமுகத்திலிருந்து, சம்சார பயத்தைப் போக்கக்கூடிய ராம தத்துவமாகிய அமுதச்சாற்றினை மேன்மேலும் பருகியும் கூட என் மனம் இன்னும் திருப்தியை அடையவில்லை. ஸ்ரீராமருடைய கதை, தங்களிடமிருந்து சுருக்கமாகக் கேட்கப்பட்டது. (அதுவே என் ஆவலைத் தூண்டிவிட்டது.) எனவே, இப்போது (ஸ்ரீராமருடைய வரலாற்றை) தெளிவான சொற்களால் விரிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது : தேவி! மிகவும் ரகசியமானதும், மிக உயர்ந்ததும், முன்னொரு காலத்தில் ராமனால் எனக்குக் கூறப்பட்டதுமான அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற ராமசரிதத்தை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன், கேள்!

மூன்று வகையான தாபங்களைப் போக்கும் அந்த வரலாற்றை இப்போது உனக்குச் சொல்கிறேன். அதைக் கேட்டதுமே, அக்ஞானத்தால் தோன்றும் பெரும் அச்சத்திலிருந்து உயிரினம் விடுபடுகிறது; அளவற்ற செல்வத்தைப் பெறுகிறது; நீண்ட ஆயுளையும் மக்கட்பேற்றையும் பெறுகிறது.

பத்துத் தலைகள் உடைய ராவணன் முதலிய ஏராளமான அசுரக் கூட்டங்களின் (பாவச்) சுமையில் மூழ்கித் தவித்த பூமிதேவி, கோமாதாவின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தேவர்களுடனும் முனிவர்களுடனும் கூட, தாமரையை ஆசனமாகக் கொண்ட பிறும்மாவின் உலகுக்குச் சென்றாள். தனக்கு நேர்ந்துள்ள துன்பத்தையெல்லாம், அழுதுகொண்டே பிறும்மாவிடம் கூறினாள். ஒரு முகூர்த்த காலம் தியானம் செய்த பிறும்மா, எல்லோர் இயத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குகின்ற காரணத்தால், (நடப்பது அனைத்தையும்) தன் உள்ளத்தால் உணர்ந்து கொண்டார்.

உடனே, தேவர்கள் புடைசூழ, பூமிதேவியுடன் கூட பாற்கடலின் கரையை அடைந்தார், பிறும்மா. எல்லா மக்களின் இதயத்தில் விளங்குபவரும் அழிவற்றவரும் அனைத்தையும் அறிந்தவருமான பகவான் ஹரியை, புனிதமான வேத மந்திரங்களாலும், புராணங்களில் கூறப்பட்ட தோத்திரங்களாலும், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்கப் பக்தியோடு தோத்திரம் செய்தார்.

அப்போது, ஒளிவீசுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான சூரியர்களைப் போல் பேரொளி படைத்த ஹரிபகவான், சூழ்ந்திருந்த இருளை விலக்கிவிட்டுக் கீழ்த் திசையில் தோன்றினார்.

புண்ணியம் செய்யாதவர்களால் காண முடியாதவரும், இந்த்ரநீல மணி போல் ஒளிர்வதும், புன்முறுவலிக்கும் முகத்தோடு கூடியவரும், தாமரைக் கண்ணரும், கிரீடம்-மாலை-கேயூரம்-குண்டலம்-கடகம் முதலியவைகளால் அழகுடன் திகழ்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸம்-கௌஸ்துபம் ஆகியவற்றின் ஒளியோடு கூடியவரும், தோத்திரம் செய்து கொண்டிருக்கிற ஸனகர் முதலியோராலும் பார்ஷதர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், சங்கு-சக்கரம்-கதை-தாமரை- வனமாலைகளுடன் விளங்குபவரும், பொன்மயமான உபவீதம்-ஆடைகள் அணிந்தவரும், லட்சுமி-பூமி தேவிகளுடன் கருடன் மேல் ஆரோகணித்தவரும், கண்ணால் காணமுடியாத பேரொளிப் பிழம்பாகத் தோற்றமளித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனை, பிறும்மா (தன் கண்களால்) ஒரு வழியாகக் கண்டு தரிசித்தார்.

உடனே, போரனந்தத்தால் குரல் தழுதழுக்கத் தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினார்.

பிறும்மா சொன்னார் : தேவ! கர்மத் தளையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பம் உடைய முழுச்சுக்களால், பிராணன்-புத்தி-புலன்கள்-மனம் முதலியவற்றால் இடைவிடாது சிந்திக்கப்படுகின்ற தங்கள் திருவடிகளில் பணிகிறேன்.

மூன்று குணங்களின் வடிவாய் அமைந்த மாயையை மேற்கொண்டு, தாங்கள் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து மறைக்கிறீர்கள். ஆனால், முற்றிலும் ஆனந்தமயமான தங்களை அவைகள் ஒட்டுவதில்லை.

அவ்விதமே, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்துள்ள தங்களிடம் பக்திகொண்டிருப்பவர்கள் அடையும் தூய்மையை, (தங்களிடம் பராமுகமாக இருக்கும்) தீயவர்கள், தானம்-அத்யயனம் போன்ற நற்கருமங்களைச் செய்தாலும், மன மாசு நீங்கியவர்களாக ஆவதில்லை.

அதனால் தான், நெஞ்சத்தில் எப்போதும் தங்களையே தியானம் செய்து வருகின்ற சான்றோர்களான முனிவர்களுடன் கூட, என் மனத்தில் உள்ள மாசுகளை உடனே நீக்கவல்ல தங்கள் திருவடிகள் என்னால் தரிசிக்கப்பட்டன.

பிரும்மா முதலிய எங்களால், சொந்த நலனுக்காக முன்பு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டார்கள்; பிரத்யட்சமான அனுபவத்துக்காக ஞானிகளால் இதயத்தில் தியானிக்கப்படுகிறீர்கள்.

மகாலட்சுமி தங்கள் திருமார்பிலேயே இடம் பெற்றிருந்தாலும் தங்கள் திருவடிகளில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு, பின்னர், பிரசாதமாக ஏற்கப்படும் துளசி மாலையின் (மகோன்னத பெருமையை நினைத்து) சக்களத்திப் பொறாமையை அடைகிறார்.

ஆக, தங்கள் திருவடிகளில் பக்தி செலுத்துபவர்களிடம், மகாலட்சுமியிடம் வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகப் பேரன்பு கொண்டுள்ளீர்கள் (என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?) ஆகவேதான், சாரமான தத்துவத்தை அறிந்த பக்தர்கள், தங்கள்பால் பக்தி செலுத்துவதையே மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

சம்சாரமாகிய கொடிய நோயால் தவிக்கின்றவர்களுக்குத் தங்களிடம் செலுத்தப்படும் பக்தியே சிறந்த மருந்தாகும். எனவே, தங்கள் சரண கமலங்களில் எப்போதும் எனக்குப் பக்தி இருக்க வேண்டும் - என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த பிரும்மாவை நோக்கி, பகவான் ஹரி, 'நான் என்ன செய்யவேண்டும்? என்று கேட்கவே, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு பிரும்மா பதில் சொன்னார் :

பகவானே! புலஸ்த்தியருடைய குலத்தில் தோன்றியுள்ள பலசாலியான ராவணன் என்ற பெயர் படைத்தவன், ராட்சஸர்களுக்குத் தலைவனாகி, என்னால் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தால் ஆணவம் கொண்டு, மூன்று உலக மக்களையும் மன்னர்களையும் மற்றெல்லா உலகங்களையும் துன்புறுத்தி வருகிறான். (ஆனால், உலக மக்களின் நல்வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு, 'மனிதனால் அவனுக்குச் சாவு ஏற்படும்' என்று என்னால் வரையறுக்கப்பட்டது) பிரபு! தாங்கள் மானுடராகப் பிறந்து தேவர்களின் எதிரியான அவனைக் கொல்ல வேண்டும்.

பகவான் கூறினார் : கசியபருடைய தவத்தினால் மகிழ்ச்சியடைந்த நான், 'தாங்கள் எனக்கு மகனாகப் பிறக்க வேண்டும்' என்ற அவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டேன். அவர், இப்போது பூவுலகில் தசரதனாகத் தோன்றியுள்ளார். என்னை நான்கு கூறுகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு, ஒரு நல்ல நாளில், அவருடைய புதல்வனாக கௌஸல்யையிடமிருந்தும், மற்ற இரு அரசிகளிடமிருந்தும் தனித்தனியே பிறப்பேன். அப்போது, யோகமாயையும் ஜனகருடைய மாளிகையில் சீதை என்ற பெயருடன் தோன்றுவான். அவருடன் கூட சேர்ந்து (நீங்கள் கோரியுள்ள) எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றித் தருகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு மகாவிஷ்ணு மறைந்தார். உடனே பிரும்மா தேவர்களை நோக்கிக் கூறினார்.

'ரகுவினுடைய குலத்தில், மகாவிஷ்ணு, மனித வடிவம் ஏற்று அவதரிக்கப்போகிறார். (ராவண வதத்துக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் வகையில்) நீங்கள் எல்லோரும், வானர்களிடம் தெய்வாம்சமாக உங்களைப் பிறப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். பூவுலகில் ஸ்ரீநாராயணன் இருக்கும் வரையில் அவருக்கு உதவியாக இருங்கள்' என்று தேவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டு, பூமிதேவிக்கும் ஆறுதல் கூறி, தன் கவலை நீங்கியவராக நிம்மதியுடன் தன் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றார்.

தேவர்கள் எல்லோரும், வானர்களுக்குப் பிறந்து, மகாவிஷ்ணுவுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பல இடங்களிலும் (மண்ணுலகில்) வசித்து வந்தார்கள். மலைச் சிகரங்களையும் மாபெரும் மரங்களையும் கொண்டு போர்புரியும் பேராற்றல் படைத்த அவர்கள், பகவான் நாராயணனின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில் இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

(அத்யாத்ம ராமாயணம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு - வெளியீடு : கீதா ப்ரஸ்)